

СВРЪХСЕТИВНОТО

Едгар Кейси

УВОД

Предназначението на тази книга е да отговори на въпроса дали Едгар Кейси е притежавал екстрасензорни способности и да илюстрира тези негови умения с помощта на примери от неговия архив. Дорис Ейдж е обогатила този материал не само с писателския си стил, отличаващ се с яснота и директност, но и с интелектуалната дълбочина на изследователски настроения документалист. Тя беше изключително впечатлена от съдържанието на тълкуванията на Едгар Кейси. Написаните от нея първи глави на тази книга имат за цел да дадат на читателя отговор на въпросите: „Защо именно той е притежавал такива способности?" и „Как са създадени неговите тълкувания?" Представяйки в по-голямата си част непознати случаи, мисис Ейджи разкрива богатото многообразие на екстрасензорните възприятия, отразено в архива на Едгар Кейси. За източник на телепатично-ясновидските аспекти тя използва физическите тълкувания и тълкуванията на живота. В раздела, посветен на издирванията на изчезнали хора, тя разглежда няколко случая, които досега не са били публикувани. Нейният подход към научното изследване на много от предсказанията е разработен с голяма точност. Като цяло тази книга е ценно ново допълнение в редицата от книги, основаващи се на тълкуванията на Едгар Кейси.

Хю Лий Кейси

1. УНИВЕРСАЛНОТО СЪЗНАНИЕ

Допреди няколко години само най-безразсъдните хора биха признали вярата си в съществуването на „шестото чувство“, зад което се крие това, което ние наричаме екстрасензорни възприятия. Да се търси разбиране у околните за подобни феномени означаваше излагане на критики, присмех и в особено тежки случаи - подозрения, че даден човек е загубил разсъдъка си.

Защото подсъзнанието е тъмно и мистериозно явление. Много векове са изминали, преди човек да осъзнае, че притежава подсъзнание, работещо на редица различни нива; и още повече години са били нужни след това, докато започне да разбира, че има възможност да изследва работата му.

Не може да се каже, че човечеството е страдало от липса на психически феномени! Колко „вещици“ са издавали или изгорени по кладите, докато се разбере, че ако нещо не може да се обясни с традиционните научни теории, не е обезателно то да е злина. Колко много хора, които са се занимавали с психически феномени, са били обявени за ненормални и затворени зад решетки само защото другите не могли да възприемат реалността на това, което се случвало около тях.

Ние изминахме дълъг път през последните няколко десетилетия. Достигнахме етапа, когато хората публично могат да говорят за екстрасензорните възприятия и психическите феномени и да задават въпроси по тези теми. Отдавна вече не е актуално да се пита: „Вярвате ли в екстрасензорните възприятия?“ В момента все повече хора споделят възгледа: „Сега, когато знам, че екстрасензорните възприятия съществуват, как мога да науча нещо повече за тях? Какво представляват те? Имам ли аз такива способности? Ако развия уменията си да ги използвам, дали те ще ми помагат или пречат?“

Много от отговорите на тези или други въпроси могат да бъдат намерени в изключителната колекция от психически тълкувания, създадени от необикновения ясновидец Едгар Кейси в продължение на 40 години от неговия

съзнателен живот. Макар че вече е написано много за Кейси, обхватът на неговите психически способности по време на самопредизвикания хипнотичен сън е толкова обширен, че огромни части от знанието, което е останало след него, досега са неизследвани. Целта на тази книга е да представи на читателя, използвайки предимно самите тълкувания, материал, който може да помогне за разбирането на психическите феномени и значимостта им в днешния проблемен свят. Психическите способности на Кейси помогнаха на няколко хиляди души, но затова пък в много случаи донесоха нещастия за самия него. Често разбран погрешно от своите съвременници, той прекарваше своите „будни“ часове по-традиционно и обикновено, отколкото хората около него. През целия си живот той постоянно е бил обект на съмнения и проверки, понякога придружени с физически болки, защото хората прости не могли да повярват, че той може да прави нещата, за които са чували. В отделни случаи той е затварян като престъпник, обвиняван е в евтина измама или в практикуване на лечителство без разрешение. Никое от тези неща не беше вярно; той беше тих и скромнен човек, който издържаше семейството си повече с вяра, отколкото с пари.

Обикновена реакция след първото запознанство с работата на Едгар Кейси е да се гледа на неговите ясновид-ски способности като на някакъв вид магия. Обясненията на самия Едгар Кейси, намиращи се в много тълкувания, са доста по-земни. След няколко глави ще разгледаме проблема по-детайлно, но мястото на един общ обзор по принцип е тук.

Както се обяснява в тълкуванията, знанията, получени по време на самопредизвикан сън, идвали по принцип от подсъзнанието на изследвания обект. Кейси на практика просто се „настройвал“ на необходимата честота.

Той описва нивата или степените на индивидуалното подсъзнание и говори за колективното подсъзнание, откъдето индивидуалното е произлязло. Това колективно или универсално подсъзнание е описано от него като „широка река“ от мисли, протичаща в безкрайността, състояща се от колективната духовна дейност на човечеството от създаването му досега. Според Кейси това колективно подсъзнание е достижимо за всеки, който

развие свийте психически заложи дотолкова, че да може да черпи, както и да внася материал в тази река от мисли. Това на практика не е нищо ново. Още от древни времена философи и учени са създавали различни теории за подсъзнанието. Но Едгар Кейси не само разказа за него - той и разшири неговите граници. Той постигна изключително ниво на психически способности, превъплъти теорията в практика, използвайки информация, проверен на внимателно много пъти.

Историята на Едгар Кейси е забележителна в две важни направления. Първото, разбира се, е извънредният обхват на неговите психически сили, неговите екстрасен-зорни възприятия. Второто, и не по-маловажното, е фактът, че са запазени точни записи на тълкуванията, които е създал през живота си, грижливо обработени и използвани на практика от неговата смърт досега. Над 14 000 тълкувания и редица изследвания на тяхното съдържание са абсолютно подредени и предоставени на вниманието на заинтересовани изследователи. Това са живи послания в пълния смисъл на думата, съдържащи огромни области от знания, които могат да бъдат използвани от това и от няколко следващи поколения, помагайки на неспирните усилия на човека да разбере себе си и света, който обитава.

Наричаха Едгар Кейси чудотвореца от Вирджиния Бийч. Това е една заслужена и подходяща титла. Макар че тълкуванията на пръв поглед са отражение на момчешката мечта на Кейси да помага на хората. След като, той я осъществи с помощта на хиляди физически тълкувания и с тълкувания на живота, се оказва, че те съдържат много повече важни компоненти, отколкото би било необходимо само за лекуването на хората.

Така например, в тях намираме голяма част от историята на човека - редица факти, голяма част от които все още може би не се вменят в рамките на общоприетото знание. При това положение надеждата е, че бъдещи археологически находки ще потвърдят събитията, за които говори в своите тълкувания Кейси. Още повече, че това е вече реалност за някои от неговите разкрития.

Един такъв случай е откриването на находки в Мъртво море през 1947 г. от две овчарчета, пасящи стадата си в близост до Кирбет Курбан. Кейси, в едно тълкуване за

една жена през 1936 г., посочва, че тя в предишното си прераждане е била върховна жрица в есенска комуна. По времето, когато е правено тълкуването, се вярваше, че подобни общности са се състояли само от мъже. Но през 1951 г., при разкопки на руините в близост до Мъртво море, се потвърди факта, че есенският храм е съществувал точно на мястото, посочено от Кейси в тълкуването. А когато отворили гробовете, обкръжаващи комуната, намерили много женски скелети!

Кейси беше дълбоко религиозен човек. Това за него беше Движещата сила, накарала го в хода на едно тълкуване да се спре на Тайната вечеря. Той я описва с подробности, както ще бъде илюстрирано по-нататък.

Едгар Кейси тълкуваше миналото, но също така виждаше и в бъдещето както за отделни хора, така и за човечеството като цяло. Например, той предсказа двете световни войни, уточнявайки времето на началото и края им. Той предсказа краха на стоковата борса през 1929 г., бързото преодоляване на депресията, започващо през 1933 г., расовото насилие в Америка (при това с абсолютна точност за времето на разпространението му) и говореше за смърт на двама президенти (Рузвелт и Кенеди, макар че имената им не бяха посочени). Въпросите, свързани с тези и други предсказания на Кейси, ще бъдат обсъдени в различните глави на книгата.

Той виждаше настоящето. Както ще бъде показано от следващите страници, способността на Кейси да установява пълна комуникация между своето подсъзнание и това на другите, е била, според приетото определение, от телепатичен вид; това ще рече, че той е четял съзнателните или подсъзнателните мисли и идеи на другите. Но голяма част от делото му се основава също така и на ясновидството; той получаваше сведения за физически обекти и събития (за духовните не говорим), без да използва никакви явни канали за комуникация. Тези способности бяха подчинени на неговото умение да ги контролира. Макар че някои от психическите му прояви бяха спонтанни, повечето от тях бяха резултат от негово желание. Например, той понякога виждаше сънища и по време на обикновен нощен сън. Това, което ги отличаваше от обикновените, беше, че впоследствие, както казваше той, съзнателно можеше да се потопи в съня и да

попита или изиска интерпретация на това, което е сънувал! Още по-забележително е, че ако съзнателната му памет за съня е била слаба, подсъзнателната веднага възстановявала всички детайли, когато започвала интерпретацията! Някои от неговите интерпретации на сънища, както и неговите обяснения, какво е значението на универсалните символи в съня, ще бъдат цитирани в една от по-нататъшните глави.

Понякога Едгар Кейси се занимаваше и с психически феномени в сферата на съзнанието. През целия си живот той е имал видения, първото от които е преживял на 6-годишна възраст. Както и при сънищата, той получавал посредством психическите тълкувания интерпретации на виденията; и често неговият източник на информация давал отговор на въпроса: „Преживяването на Едгар Кейси на тази и тази дата видение ли беше, или съд?"

Друг интересен негов талант беше способността, когато погледне някой човек, да вижда аурата му: един вид съвкупност от светлина и цветове, която му разкривала много неща за духовното и физическото здраве на дадената личност. Това ще бъде описано в тази книга малко по-късно, съчетано с описания на цветовете - дадено от Кейси - нещо като указание за правене на анализ на познати хора.

Когато правеше тълкуване, той сякаш се озоваваше в точката, където се намираще обектът на тълкуването - дори тя да беше в другата част на земното кълбо. Записките на Кейси са пълни с доказателства за това, че по време на тълкуване е виждал физическото обкръжение и действията на изследваната личност.

Един човек от Хопкинсвил, Кентъки, се съмнявал в способността на Кейси да прави всичко това, за което бил чувал. Така той предизвикал Кейси да проследи пътя му от дома до офиса в един определен ден. Кейси, който обръщал внимание на скептиците, приел предизвикателството. В уречения час, в редакцията на местния вестник, Кейси се потопил в сън.

Човекът тръгнал по друг път за да го заблуди., Той променил обичайния си маршрут. Вместо едва пура, която купувал, когато спирал в един магазин - всяка сутрин, той купил две. До втория етаж на офиса си се качил по стълбите, а не с асансьора. Но когато седнал на работното си място, забравил за експеримента и се вгълбил в работата си, като започнал с четенето на сутрешната поща.

Много хора в Хопкинсвил се забавлявали, като научили, че Кейси виждал всяка негова стъпка онази сутрин. Но самият неверник бил учуден, а и малко смутен от факта, че Кейси също така прочел кореспонденцията му! • Веднъж в началото на едно тълкуване Кейси възкликнал: „Да, добре изглежда пижамата"! Една проверка впоследствие показала, че пациентът искал да бъде сигурен, че Едгар Кейси ще може да го открие, затова съзнателно си облякъл нова пижама - при това яркочервена.

Друг път, след като повтарял местонахождението на обекта, с по-тих глас Кейси казал: „Да, това място сме го срещали и преди." Една проверка на архива показала, че макар точно този човек да нямал тълкуване преди това, неговият шурей преди няколко месеца си бил поръчал такова. И двамата мъже са били в къщата на шурей, когато са правени техните тълкувания. Един ден Кейси

се потопил в транс достатъчно лесно, но след това изглеждал малко затруднен да започне тълкуването; той проявявал признаци на известно затруднение. След това казал: „Парк Авеню № 1075. Много необикновени неща в една от тези зали, нали? Какви забавни картини!" След това продължил да съставя тълкуването, сякаш нищо не се е случило. След известно време субектът разказал, че в помещението имало няколко доста странни стенни декорации, сред които и дървени плочи от Централна Америка. Той казал също, че по време на тълкуването нито ги е поглеждал, нито е мислил за тях.

Често тълкуванията започвали със забележки като: „Да, става малко течение тук..." или: „Това дърво в ъгъла е наистина красиво..."

Очевидно по време на създаване на тълкуванията Кейси винаги е знаел какво прави изследваното лице по това време. Веднъж започнал с обичайното: „Да, тялото е тук." След това, повишавайки малко гласа си, казал: „Би било по-добре да се успокои за няколко минути. Не е нужно така да ругае този мъж!" По-късно проверката показала, че субектът по времето, когато се е правил тълкуването, ядосан, крещал на един приятел.

Обикновено за един сеанс се правело само едно физическо тълкуване. При всички случаи следващите тълкувания - наречени проверочни тълкувания - били кратки и често били планирани така, че Кейси да може да прави няколко по време на един и същ хипнотичен сън. Той не знаел имената на субектите предварително, те били посочвани в началото на съответното индивидуално тълкуване. Джон Брюер, чието тълкуване било запланувано за 9 и 30, бил в апартамента си в Балтимор до 10 часа, както му били казали в канцеларията на Кейси. По това време той започнал да се подготвя да тръгва към работ-т ното си място. Точно по това време във Вирджиния Бийч Едгар Кейси започнал с въвеждането за тълкуване на един човек от Сан Франциско. Изведнъж той прекъснал процедурата. „По-добре да взема първо Джон Брюер. Той в момента излиза!" Поредността на тълкуванията била сменена. Последващ разговор с Джон Брюер установил същите часове.

В архива има много указания, че Кейси не само е виждал обекта на тълкуването, което съставял, и неговото обкръжение, но също така е знаел какво точно правят самите хора. Това личи по огромното количество възклицания от рода на:

„Върни се обратно и седни!"

„Да, тялото е тук. Тялото току-що излезе, сега слиза надолу към асансьора."

„Беше излязъл на разходка и сега се връща."

Веднъж той локализирай обекта в един автобус на Пето Авеню. Човекът бил забавен от задръстванията и все още бил на път към мястото, определено за тълкуването. Едгар Кейси, правейки тълкуването в къщата си във Вирджиния Бийч, споменал, че обектът не е на уговореното място в Ню Йорк, и след това се заел с психическа детективска работа, проследявайки човека. В момента, в който обектът бил „видян" от Кейси, тълкуването започнало без никакви пречки;

Често Кейси коригирал в началото на тълкуването информацията, която му била дадена. Веднъж Гертруд Кейси идентифицирала обекта с галеното му име, а не с нормалното, използвано при едно правено преди това тълкуване. Едгар Кейси започнал: „Да, тялото е тук. Него вече сме го виждали и преди. Различни имена, същото

тяло." (Този случай е добър пример за феноменалната памет, демонстрирана от Кейси в състояние на транс. Няма значение колко години делят тълкуванията едно от друго, той някога не забравял нищо и просто продължавал оттам, където е спряло предишното тълкуване!)

Друг път, след като приключил с установяването на местонахождението на обекта, Едгар Кейси казал: „Тук няма да намерим тялото - по-скоро в офиса, 11-а улица и Вирджиния стрийт." Обектът, когато го попитали за това по-късно, отговорил, че по време на тълкуването е бил в офиса, а не вкъщи, както е било предвидено, като адресът на офиса бил

посочен от Кейси правилно.

Освен тълкуванията, правени с цел диагностика и методи на лечение на различни физически проблеми, Едгар Кейси е оставил много от така наречените „тълкувания на живота“. Те са посветени повече на психологическите проблеми, професионалните таланти, личните характеристики и т. н., разгледани през призмата на това, което Едгар Кейси наричаше „кармични предопределения“, произлизащи от предишните пребивавания на индивида (наричан от Кейси "душата") на земята.

Тълкуванията на живота започват различно от физическите тълкувания. Обикновено при физическите тълкувания се посочвали за идентифицирането на индивида името и местонахождението му, докато уводът на тълкуването на живота съдържа името, мястото и датата на раждане (часът на раждане също беше от полза за Кейси; дори когато самият обект не го знаеше, Кейси често сам го установяваше). За да получи психическата информация за субекта, спящият Кейси се консултираше с това, което той наричаше „Книгата“. Когато намереше това, което му беше нужно, той казваше: „Да, записът е тук.“

Отделни хора не можеха да скрият нищо от Кейси. Един ден била получена информация за тълкуването на една млада жена, родена на 23 януари 1919 г. в болницата Маунт Синай в Ню Йорк. Тези данни били представяни от нея преди тълкуването. Когато Кейси започнал, той казал: „Тук не го намираме. Да, записът е тук (звучи сякаш е на друго място и за друго време). Ддушата сега е известна и е наричана Марта Смит.“ Майката на обекта накрая била принудена да съобщи в канцеларията на Кейси, че дъщеря ѝ не била съвсем точна — всъщност тя

била родена на 24 януари 1919 г. в Кливлевд, Охайо. Марта била най-малкото учудена, като научила, че Кейси знаел за тези неща без тя самата дори да ги е чувала.

Един от впечатляващите примери за ясновидската сила на Кейси е показан в едно тълкуване на живота, създадено за човек, роден в Тексас на 25 февруари 1906 г. Намирайки записа за човека, Кейси казал за града: „Необикновено място! И времето не е много добро, нали?" Това тълкуване е правено на 21 август 1944 г. Проверката в метеорологичното бюро в тексаския град показала, че времето било приятно няколко дена и изведнъж на 25 февруари 1906 г. се затоплило твърде много. Кейси не само определил града, за който се говорело, но и се върнал 38 години назад, определяйки времето тогава!

Винаги когато по време на тълкуването Кейси е казал нещо, приличащо на предишните твърдения, канцеларията на Кейси е установявала контакт, с обекта за потвърждение или опровержение на точността му. Не всички потърсени се отзовавали, разбира се, но за около 43-годишната история на тълкуванията никога никога не е съобщавал в канцеларията, че подобно събитие не е имало.

Сега нека погледнем подробно как Едгар Кейси се е занимавал с „помагане на хората“:

Нещо като чудо

Един октомврийски следобед, 1940 г., Охайо. Въздухът навън е студен и чист. Вътре в малката приемна на болницата в Кентъки беше задушно и пространството бе изпълнено с ужасяващия звук на детски писъци..

Причината за писъците лесно мажеше да бъде забелязана. Детето, момиченце на една година, лежеше съблечено на бяла маса. От русата ѝ косичка до петите, почти всеки сантиметър кожа, който се виждаше, беше засегнат от изгаряне, причинено от изливането на контейнер с вряла вода час и половина по-рано. Оцелелите по-малко от 50 процента кожа дават основание на лекарите да не се надяват много за оцеляването на детето. Дори и да оживее, говореха лекарите помежду си, но не казваха това на младите родители, детето щяло да, е цялото в белези и по всяка вероятност сляпо.

Сега всички чакаха резултата от телефонното обаждане на бащата до къщата на Едгар Кейси

във Вирджиния Бийч. Отговорът трябваше да дойде скоро. Тъй като лекарите вече имаха опит с подобни обаждания и познаваха благоприятните последици от тях, те се съгласиха да направят всичко, каквото им беше наредено.

Родителите също чакаха в малка болнична стая. Бащата на детето погледна часовника си и каза меко: „Време е!“ Тогава хвана жена си за ръката и те заедно се отдалечиха от детето, седнаха в двете кресла до прозореца. Ръцете им тихо се сключиха за молитва.

Отдалечен на 800 мили, Едгар Кейси се подготвяше да предприеме това, което някои наричат чудо. Той се потопи в съня и когато заспа, започна да описва подробно състоянието на детето и нещата, които трябва да се направят за излекуването му — не беше виждал това дете никога. Дори не знаеше, че това беше дете. Току-що се бяха обадили по телефона, молейки да се направи спешно тълкуване за някого. След това той се опита да получи информацията - винаги използваше този термин - необходима, за да се помогне на лицето. На практика не приличаше на човек, който може да върши чудеса. Той беше слаб и строен, което вероятно беше причина за лекото прегърбване на раменете му. Той беше на 63-години и косата му, както и брадата, бяха започнали да оредяват; Ако въобще имаше нещо мистично в неговия външен вид, това бяха продълговатите му синьо - сиви очи, изпъкнали зад очилата без рамки с изключителна яснота.

След това седна на ръба на кушетката, развърза обувките си, разхлаби връзките, разкопча якичката и маншетите си - не биваше да бъде притесняван от нищо. Той качи дългите си крака на кушетката и бавно се отпусна назад. Усмихна се на жена си Гертруд, която беше тук да ръководи тълкуването, и на дългогодишната си секретарка Глейдис Дейвис, която щеше да стенограмира прецизно всичко, което той каже, защото той нямаше да си спомня нищо впоследствие. Той сложи ръцете си на лицето и затвори очи. Дишането му постепенно стана по-дълбоко. Придвижи ръцете си към корема и дишането му се нормализира. Сега изглеждаше така, сякаш беше потънал в следобедна дрямка. Гертруд каза

думите за започване на тълкуването, както ги беше казвала много пъти преди това. Тя му съобщи местонахождението на пациента, без да споменава нищо за възрастта, пола или физическите проблеми. Каза: „Ти ще опишеш физическото състояние на тялото в този момент, ще посочиш мерките за коригирането му и ще отговаряш на въпросите, които ти задавам.“

Едгар Кейси лежаше тихо няколко секунди. След това започна да мърмори със странен глас, повтаряйки името и местонахождението на детето няколко пъти. Изведнъж прочисти гърлото си и заговори с ясен и чист глас, по-авторитетен от гласа му, когато беше буден. „Да — каза той, — тялото е тук. В момента състоянието му изглежда много сериозно поради мехурите или водата; не виждаме очите да са увредени, но клепачите са.“

След това почна да очертава стъпка по стъпка мерките, които трябва да бъдат взети от лекарите за лекуване на кожата. „Трябва да почистим и да използваме танинова киселина, след това мехлем и камфорово' масло, за да предотвратим оставането на белези, както и непълното лечение.“

„Бъдете много предпазливи, защото показанията са над нормалните. Използвайте и подофил, и каломел като база за лечението, но по различно време, не заедно. Но само под ръководството на лекари. По принцип това при повечето обстоятелства не се използва за дете, но в този случай така е по-добре - поради отравянето на толкова голяма повърхност, съчетано с изгаряне и шок, както и заради вида на отровите, които трябва да бъдат отстранени.“ „Готов съм за въпроси.“

Гертруд Кейси пита: „Да се използва ли танинова киселина?“

Отговорът следва веднага: „Танинова киселина, по-лека, за да бъдем сигурни. Това се знае от лекарите. Първо почистете и после употребете таниновата киселина.“

„Как трябва да се чисти?"

С нотка на раздразнение Едгар Кейси отговори: „Искате да кажа на лекар как се почиства нещо ли?"

„Те използват ли таниновата киселина по начина, посочен тук?"

„Все още не се използва, но би трябвало да бъде част от превръзките."

Странният диалог между спящия мъж и съпругата му продължи.

„Мехлемът след таниновата киселина ли да се използва?"

„Като зарасне. Не докато се използва таниновата киселина, разбира се, а като зарасне. Вижте, това пречи на достъпа на въздух, появява се мъртва кожа и остава белег. След маслата от мехлема и камфоровото масло ще отстранят постепенно бележите, разбирате ли? Това трябва да се прави в рамките на 3 дена до 2 седмици, разбирате ли?"

„Самите очи не са ли застрашени?" „Като беше казано, само миглите; освен това ще има, разбира се, някои възпаления. Но предотвратявайте излишъците на отровите чрез увеличаване на пречистващите вещества, за да предпазите изгорените места от отровите, които са натрупани.

„Някакви указания за намаляване на болката?" „Както беше казано, когато се спре достъпът на въздух, болката ще намалее."

Гертруд нямаше нужда от повече разяснения и Едгар Кейси завърши тълкуването както винаги с думите: „Засега приключихме."

Лекарите използваха превръзките с танинова киселина, както беше препоръчал Едгар Кейси. Те дотогава никога не бяха прилагали този метод, но след излекуването това средство беше прибавено към традиционните за случаи на изгаряне и имаше невероятен ефект. Първоначално бяха смутени от идеята да се използват толкова силни лекарства за дете, но накрая се съгласиха да следват съветите от тълкуването на Едгар Кейси, осланяйки се на принципа „всичко или нищо".

След 12 дни беше направено второ тълкуване за детето. Кейси съобщи, че „лодобренията са просто феноменални..." що се отнася до лечението на кожата. По това време основната му грижа беше понижаването на температурата и подпомагането на тялото да се освободи от излишните флуиди и отровните субстанции, които се бяха натрупали по-бързо, отколкото бъбреците можеха да ги изхвърлят - честа причина за смърт в случаи на изгаряне. Неговите инструкции предписваха отстраняването на тези флуиди с определени лекарства; в този случай той

даде точните дози за употреба; Той също така препоръча внимателни масажи на гръбначния стълб 2 пъти дневно, като се втрива смес от една част житен алкохол и 2 части вода за намаляване на температурата; това беше възможно, защото гърбът на детето беше на практика единствената част от тялото, незасегната от нещастieto. Той даде специфични указания за диетата и повтори предписанието си да се използва мехлем и камфорово масло за предотвратяване образуването на белези.

Възстановяването на детето беше пълно. Когато тя беше на 3 години, за нея беше направено още едно тълкуване, за което Кейси беше помолен да предпише нещо за премахването или заличаването на единствения останал белег на ръката. Той препоръча чести масажи със смес от 2 унции камфорово масло, една и половина чаена лъжичка разтворен лаколин и 1 унция фъстъчено масло. Точно това е предписанието на Кейси за редица подобни случаи. То беше използвано от много хора с различни видове белези, и то с добър резултат.

Тази млада жена, сега на 21 години, е живото доказателство за това, което постигат

тълкуванията на Кейси, ако бъде изпълнена всяка, подробност. Тя дори няма белези от изгарянията, които едва не причиниха смъртта ѝ. Доказателство е фактът, че тя е изключително красива и само бракът ѝ и положението на майка на 3 прекрасни деца ѝ пречат да работи като о>отомодел, за което тя е била канена често. Дали са здрави очите ѝ? Тя не използва очила дори за четене.

2. КАКВО ПРЕДСТАВЛЯВА ЕДНО ТЪЛКУВАНЕ?

Цяло щастие е, че сред няколкото хиляди тълкувания, направени от Едгар Кейси, намираме голямо количество посветени на психическите феномени. Хората - включително и самият Кейси - искаха да знаят какво точно прави той, когато изпадне в състояние на транс. И как получава информацията, която търси. И от какъв източник. И защо. Затова те питаха, а спящият Кейси отговаряше. Живеем в свят, който изисква научно доказателство за всеки феномен, преди да го приемем за факт. Затова отговорите на Кейси, поне по онова време, вероятно са били приемани по-скоро като теория, отколкото практика. Но каква интересна теория представляват те!

Обяснението на „будния“ Кейси

Едно от най-ясните определения за работата на Кейси беше дадено от самия него за една изследователска група на 6 февруари 1933 г. Той започва така: „Какво представлява едно тълкуване? Трудно е да бъде описано като нещо, което е станало част от, мене - все едно да питам как изглежда лицето ми. Мога да го покажа, но не мога да го обясня. Може би е най-добре да ви разкажа някои от моите преживявания и мисли, свързани с тълкуванията, но за това, какво е едно тълкуване, мога да ви кажа само това, което други са казвали по въпроса, и това, което ми е казвано, когато съм изучавал ефекта, предизвикан в съзнанието от получените тълкувания.

Няма да е пресилено, ако кажа, че съм бил в състояние на безсъзнание (в което се правят тълкуванията) може би двадесет и пет хиляди пъти през последните 31 години; досега самият аз не съм чувал нито едно тълкуване. Как тогава да го опиша?

Много хора са ме питали откъде съм знаел, че ще мога да направя тълкуване. А аз никога не съм го знаел - и все още не го знам - като се абстрахирам от твърденията на други хора.

Първата крачка за създаване на тълкуване е следната: разхлабвам дрехите си - връзките на обувките, якичката, маншетите^ колана - за да циркулира свободно кръвта.

След това лягам на кушетката в канцеларията ѝ. Ако се касае за физическо тълкуване, лягам с глава на юг и крака на север, а ако тълкуването е на живота, правя обратното: краката ми са на юг, главата - на север. Причината за тази промяна е „поляризацията“, както се нарича в самите тълкувания. Самият аз не знам за какво точно става дума.

След като легна удобно, слагам и двете си ръце на лицето, както са ми казвали наблюдатели. На мястото, където се намира третото око, и се моля. Много интересно е, че несъзнателно и инстинктивно още от самото начало

съм възприел практиките, използвани от просветените при медитация. Именно инстинктивното слагане на ръцете на точката по средата на двете ми очи е пример за това, което казах. След това чакам няколко минути, докато получа това, което може да бъде наречено „сигнал за започване“ - проблясване на ярка бяла светлина, понякога клоняща към златист цвят. Тази светлина за мен е знакът, че съм осъществил контакт. Когато не я видя, знам, че не мога да направя тълкуването.

След като видя светлината, придвижвам двете си ръце надолу към слънчевия сплит и — както са ми казвали - дишането ми става по-дълбоко, от диафрагмата. Това продължава няколко минути. Когато очите ми започнат затворени да треперят (досега те са били

отворени, но безжизнени), ръководещите тълкуването знаят, че съм готов да приема въведението, което те трябва да ми кажат бавно и членоразделно. Ако това е физическо тълкуване, например, ми се казва името на индивида, за когото се прави тълкуването, също така и мястото, на което се намира той по това време. Тогава има пауза - понякога толкова дълга, че може да изглежда така, сякаш не съм чул данните, макар че те понякога се повтарят — след това повтарям името и местонахождението много бавно, докато бъде намерено тялото, и описанието на състоянието му започва.

Точно това е тълкуването. Аз съм в пълно безсъзнание по време на цялата процедура. Когато се събудя, се чувствам сякаш съм спал малко повече, отколкото е нужно. Често се чувствам малко гладен - колкото за малка закуска, и чаша мляко, може би.

Доколкото е вярна информацията, която идва чрез мен, когато спя - това, разбира се, е въпрос, който си задава всеки. Лично аз чувствам, че достоверността зависи много от това, колко вяра или доверие изпитва търсещият към извора на информацията. Разбира се, достоверността на тълкуванията е проверена обективно стотици пъти посредством резултатите, получени след прилагането на указанията.

Относно източника на информация аз естествено имам някои идеи; обаче, макар че съм извършвал тази дейност 31 години, аз знам много малко за него. Каквото и да кажа, ще бъде по-скоро резултат на предположения. Аз

не мога да изисквам нищо от великото познание. Аз също съм само човек, който налучква истината.

Въпреки това, ние всички се учим само от опита. Ние достигаем вярата или разбирането с всяка крачка в определено време. Не всички имаме привилегията да обозрем религията. Това не става изведнъж, иначе ще заприлича на човека, който я получил по средата на пътя между земята и върха и е бил отнесен от динамична експлозия. Всички трябва да преживеем опита си и да достигнем до изводи чрез сравняване на доказателствата с това, което изхожда от дълбините на съществото ни.

Чисто практически изглежда, че източникът на информация, който ползвам в спящо състояние, не е един, а са няколко.

Както смятам, единият източник е записът, който един индивид или душа оставя за цялото си пребиваване в това, което наричаме „време“. Сборът от преживяванията на тази душа е „записан“, така да се каже, както в подсъзнанието на индивида, така и в това, което е известно като записите на Акаша. Всеки може да прочете тези записи, ако може да се настрои по съответния начин.

По всичко личи, че съм един от малкото, които са в състояние да се отделят достатъчно от личността си, за да могат душите им да се настроят спрямо универсалния източник на знание - обаче аз казвам това без всякакво* желание да се изтъквам по този повод. На практика не мога да претендирам, че притежавам нещо, което другите индивиди не притежават генетично. Абсолютна истина е, че не вярвам, че има дори един индивид, който да не притежава способността, която имам аз. Сигурен съм, че всички човешки същества имат много по-голяма мощ, отколкото могат да осъзнаят - обаче само ако са готови да платят цената на отказването от личните интереси, нужно за развитието на тези способности. Вие бихте ли се съгласили дори веднъж годишно да се отделите, напълно да се откъснете от собствената си личност?

Някои хора мислят, че информацията, идваща чрез мен, произхожда от някоя покойна личност, която иска да общува с тях, или от някой благосклонен дух или лекар от отвъдното. Може би понякога това е така, но като цяло аз не съм медиум в този смисъл на думата. При всички случаи, ако някой дойде да търси този вид информация, вярвам, че ще я получи.

Много хора ме питат как се предпазвам от нежелателни влияния, въздействащи върху моята работа. За да отговоря на този въпрос, ще опиша едно преживяване, което имах като дете. Между единайсет и дванайсетгодишния ми рожден ден аз бях прочел цялата библия три пъти. Досега съм я прочел 56 пъти. Няма съмнение, че много хора са я чели повече пъти от мен, но аз съм се опитвал да я чета цялата по веднъж всяка година от живота си. Като дете се молах да бъда способен да направя нещо за ближните си, да помогна на другите да разберат самите себе си и особено да помагам на децата да се излекуват от болестите си. Един ден получих видение, което ме убеди, че молитвите ми са чути и ще бъдат удовлетворени. Аз все още вярвам, че молитвите ми са били чути и когато се потапям в състояние на безсъзнание, го правя с тази вяра. Така аз вярвам, че ако източникът не се съмнява в желанията на индивида, търсещ тълкуване, информацията ще се получи от универсалния източник. Разбира се, ако желанието на индивида да общува с дядо, вуйчо или някоя велика душа е толкова силно, контактът ще се осъществи по този път и той ще получи нужния източник. Не мислете, че пренебрегвам тези, които търсят този път. Ако искате да разберете какво иска да ви каже чичо Джо, това е съобщението, което ще получите. Ако искате да се свържете с универсалния-източник, това е, което ще получите. Каквото повикало, такова се обадило - това е нож с две остриета, който реже и от двете страни."

Това беше съзнателното описание на Кейси за неговата работа. Много от моментите, които бяха засегнати в този разказ, ще бъдат разработени в следващите глави. Още по-рано, в едно тълкуване, правено през 1923 г., Едгар Кейси обяснил, че психическите тълкувания не са нещо ново: „Халдейците за пръв път са използвали това средство за лечение на физически тела - но не по същия начин, както се прави днес. Те идвали като природни средства за изразяване на невидими сили; душата и духът на земния индивид, преминавайки през физическото тяло, получавали възможност да открият животворната сила на откровенията - около 1000 години преди да дойде Принципът на Мира..."

Езикът на тълкуванията

Преди да започнем изследването на тълкуванията на Едгар Кейси, на психическите явления като цяло и на психическата работа в частност, трябва да се спрем за малко и да се занимаем със специфичния език, който той говореше, докато беше в състояние на транс. На места той е доста сложен.

Всеки, който до някаква степен е изследвал тълкуванията, е бил рано или късно впечатлен от странната фразеология, сложната структура на изреченията, символиката и обстоятелствеността на езика на Кейси. Джина Джърминара, която е написала толкова много за Едгар Кейси, е автор на една забележителна монография по този въпрос, излязла през април 1966 г. в „Джърнъл".

„Защо - се учудва тя - той се старее да използва толкова многозначен език? Защо вместо да каже: „Това е лопата", той използва нещо от рода на: „Това, както смятаме, няма нищо общо със съзнанието за духовното (както обикновено се смята), а по-скоро със съзнанието за материалността, характеризирано с това, което е известно като, или наричано в настоящето, уред за копаене, или лопата."

Части от тълкуванията наистина звучат толкова необичайно, както цитираният от доктор Джърминара пример, и тъй като не искаме в тази книга да претоварваме съзнанието ви с подобни изрази, когато е нужно, ще ги перифразираме.

Понякога без съмнение и хората, работещи заедно с Едгар Кейси, също са били смутени от този език. Загатнато потвърждение се намира в едно тълкуване, създадено през април 1934 г., когато Кейси бил запитан: „Има ли някакви съвети или указания, които могат да бъдат дадени сега, за да се осигури по-ясна и важна информация?"

Кейси сякаш избегнал отговора внимателно. Той отговорил: „Търси, и ще намериш. Както вече е казваш, това, което може да е полезно и ободряващо по въпроса, касаещ

благосъстоянието на душата и тялото на индивидите, може да бъде намерено чрез тези канали..."

Още преди това работещите с Кейси го запитали направо в едно тълкуване, създадено през април 1932 г.: „Как може езикът, използван в тълкуванията, да стане по-ясен, по-прецизен и по-директен?“^a

„Научете се да го разбирате по-добре!“- казал той.

В това, което казва Кейси, има много по-ценни и интересни неща от сложността на думата и словосъчетанията. Ако се научите да ги разбирате, вие ще намерите време да четете и препрочитате отделни сложни части. Също както и при четенето на Шекспир и Чосър близостта със сложния език може да направи преживяването ви по-приятно.

3. ИЗТОЧНИЦИ НА ИНФОРМАЦИЯ НА ЕДГАР КЕЙСИ

Както споменахме, в самите тълкувания се споменават два големи източника на информация, достижими за спящия Кейси. Също така се говори и за друга.

Първият източник

Това е подсъзнанието на човека, за когото се прави тълкуването. Едгар Кейси, заглушавайки будния си разум и позволявайки на подсъзнанието си да вземе връх посредством самохипнозата, ставаше способен „да се настрои“ към подсъзнанието на дадения индивид.

От гледна точка на това, което знаем за процесите в. подсъзнанието, това изглежда съвсем приемливо. Никой не може да претендира, че разбира функционирането на този перфектен уред, но съществуват няколко хиляди тълкувания на Кейси, засягащи диагностицирането и предлагащи методи за лечение на физически смущения от всякакъв тип, които трудно могат да бъдат обяснени по какъвто и да е друг начин. Едно нещо със сигурност е ясно: каквото и да е било това, което е правил Кейси, то при всички случаи имаше ефект, при това изключително положителен.

Кои са основните неща, които знаем за подсъзнанието? На първо място това, че то се подхранва от съзнанието, което от своя страна бива подхранвано от петте сетива -зрение, слух, вкус, обоняние и допир. Знаем също, че

подсъзнанието никога не забравя. И знаем, че то може да улавя послания с такава скорост, че съзнанието въобще не ги усеща. Експерименти с подобни подсъзнателни сигнали доказаха верността на това твърдение. Знаем, че хипнотерапевтите могат да кажат на възприемащия под хипноза обект: „Изгарям ръката ти с нажежено до чер-вено желязо“, и след докосването на ръката с какъвто и да е предмет на това място ще се появи мехур от изгаряне. Оттук разбираме, че подсъзнанието упражнява невероятен контрол над физическото тяло. Знаем, че хипнотерапевтите могат да внушат на пациентите си различни нива на сън, започвайки от съвсем будно състояние и свършвайки с толкова дълбок сън, че обектът не отговаря на никакви дразнителни от какъвто и да е род. Знаем, че подобни нива на съня имат сякаш своя собствена памет. Нещо, казано на обекта на ниво А, например, не може да бъде повторено от него на ниво Б, но ще може да бъде възпроизведено по всяко време, когато субектът бъде върнат на ниво А.

Знаем, че подсъзнанието говори език. Когато хипно-терапевтът попита: „Можеш ли да ми кажеш кога си роден?“, подсъзнанието отговаря, говорейки чрез обекта: „Да“. Подсъзнанието не може да отговори на подобен въпрос, но многократно ще потвърди, че може да го направи, стига да иска!

Да, знаем доста неща за подсъзнанието. Но остават все още много неясни въпроси. Не знаем колко дълбоко е подсъзнанието и как точно функционира. Не знаем кои принципи управляват специфичното съгласуване на волята на хипнотерапевта и желанието на

подсъзнанието на възприемащия обект да се подчинява на точно формулирани команди. Повечето от това, което знаем за подсъзнанието, е пряк резултат от опити, проведени по време на състояние на хипноза.

Но обектите на тълкуванията на Едгар Кейси не са били под хипноза. Понякога са били в друга част на света, когато Кейси е освобождавал съзнанието си и е настройвал подсъзнанието в съответствие с това на обекта. И докато днешните хипнотерапевти, работещи единствено по схемите на традиционната медицина, са способни да върнат подсъзнанието на обекта не по-далеч от детството му, Кейси отиде много по-далеч. Той навлизаше дълбоко

в подсъзнанието на обекта и „четеше“ историята на миналите животи на тази личност!

Първото сблъскване на Кейси с този феномен по времето на едно тълкуване, правено през 1923 г., го шокирало и бъркало, тъй като било точна противоположност на неговите традиционни християнски вярвания и принципи. През период от повече от 23 години той направи няколко хиляди психически тълкувания, посветени на физически проблеми.

Тогава същият източник на информация посочи, че хората живеят повече животи на земята. Още по-впечатляващо беше сведението, че те носят със себе си подсъзнателната памет за тези пререждания във всяко ново появяване на земята'- и Едгар Кейси получи средствата, чрез които можеше да възпроизвежда тези данни! Това изглеждаше невероятно за Кейси и той не можеше да участва в подобни начинания.

Ако неговите психически тълкувания не бяха проверявани внимателно на практика през всичките тези години, той вероятно щеше да изостави тази нова насока в развитието на психическата си работа и никога повече да не прави тълкувания от какъвто и да е вид. За щастие той реши след дълги терзания и с помощта на аргументите на хората около него да продължи. Повече от 2500 тълкувания на живота, които направи през годините между 1923-а и смъртта си през 1945-а, оформят едно от най-завладяващите завещания по въпроса за прераждането, които са правени някога.

Тогава се разкри нов и фантастичен извор на информация - разказ за древни религии, философия, универсални закони, цялата история на човечеството — достигнали до хората чрез подсъзнанието на Едгар Кейси Изглеждаше сякаш не съществува въпрос, който да бъде зададен на спящия мъж и да не бъде получен някакъв отговор. Понякога информацията потвърждаваше и разширяваше знанията по известни въпроси, но понякога я отричаше. Често на въпроси, задавани вече на Кейси месеци и дори години преди това, се получаваше същият отговор, с абсолютно идентични думи.

Когато този нов материал започна да се натрупва, все повече и повече въпроси относно източника на тази информация започнаха да занимават Кейси и заобикаля-

щите го хора. В резултат на това много тълкувания са посветени само на тези проблем.

Един от най-добрите отговори от този вид беше получен по време на тълкуването на един млад мъж. След повтарянето на данните за започване Кейси направи една от многообразните си демонстрации на ясновидство, посочвайки часа и описвайки действията на обекта.

„Да, тялото е тук, Джон Хейсън. Пи 47. Той тъкмо остави вестника, който четеше.“

За даване на информация, касаеща тялото, добре би било тялото да разбере или да има понятие, колко подобна информация може да бъде дадена, за да може да има вяра в опита на това тяло, опит на душа в настоящето.

Защото в търсенето -на информация има определени фактори в опита на търсещия (Джон Хейсън) и в канала, през който подобна информация може да дойде (Едгар Кейси). Желание от страна на търсещия да бъде показан. И като честен търсещ, някои неща няма да бъдат толкрва наивни; нито ще бъдат обвити в предпоставки за съмнения, кое е приложимо в

живота на такъв търсещ. Защото информацията трябва да бъде само практична и трябва най-вече да бъде съгласувана с желанията на търсещия.

Така това желание е такова, че трябва не само да поддържа това, което на първо място е основата на всички материални преминавания на духовните неща, но и трябва да води началото си от балансирано желание за използването на тази информация не само за себе си, но и за другите.

Тогава може да дойде за това тяло в настоящето това, което, ако се приложи, може да бъде полезно в сегашния опит.

От страна на този канал (Кейси), чрез който може да дойде подобна информация, трябва да има полезно желание да бъде помощ на ближния си. Не за самоизтъква-нето си, защото е канал. Не за самовъзвеличаване, което подобен канал лесно може да направи. Най-вече като един желаещ да бъде канал, чрез който могат да преминават висши духовни сили и да донасят на материалното съзнание на търсещия тези неща, които могат да му бъдат полезни в духовен и материален смисъл.

Каква е тогава хипотезата за дейността, която се извършва по времето на такова преживяване? Не толкова

думата телепатия, която е измислена от някои невежи човешки индивиди, нито това, че някой благоразположен дух се стреми да прави услуги, издирва хората и по невидим начин дава от своята сфера, като се грижи за преживяването в съзнанието на търсещия, както предполагат някои. Защото ако такива неща бяха верни през всички времена, никога нямаше да се правят грешки -ако контролираха наистина развити духове. Но точно в този случай по-скоро това е истината:

Душата на търсещия (Джон Хейсън) е пасивна. Душата на индивида, чрез който идва информацията (Едгар Кейси) е позитивна - както физиката е субективизирана в подсъзнанието — и излиза към силите, които са активирани от въведеното (от ръководещия тълкуването) и даваща местоположението на търсещия. И душите контактуват една с друга. "

Тогава, се пита, какво пречи на информацията винаги да бъде точна или да бъде изцяло от безспорно естество? Фактът, че подобна информация трябва да бъде интерпретирана спрямо материални вещи. И освен всичко друго това зависи от степента на тренираност на физико-духовното „аз" в подобна комуникация."

Значимостта на желанието от страна на приемащия бе потвърдена при разговор с много близка роднина, която за няколко години си беше направила редица тълкувания при Кейси. Тя сподели, че всичките й тълкувания представлявали лични, дружески разговори със спящия ^Сей-си, с изключение обаче на първото. .

„Не обичам да го казвам — обясни тя, - но никога не съм чувствала това тълкуване като мое. Е, аз мога да посоча много неща от него, които със сигурност съм приложила в живота и начина си на мислене, но това тълкуване изглеждаше някак си дистанцирано и безлично. И едва преди няколко години ми хрумна какво може да се е случило.

Разбираш ли, аз бях само на деветнайсет години по времето, когато беше създадено тълкуването. Моят годеник и приятелят му бяха получили тълкувания и те всъщност ме подтикнаха да търся и аз такова. А аз исках да изчакам няколко години. Никога не се бяхме карали и аз приех идеята просто за да им доставя удоволствие, но тайно бях малко засегната от натиска, който те

упражнява върху мен. Вероятно не бях напълно подготвена, както трябваше да бъде, и Кейси почувства моето нежелание."

Веднъж Едгар Кейси беше помолен да предложи термин, който може да бъде употребен във връзка с неговата способност да прави психически тълкувания в някакъв материал, който се

подготвяше за публикация. Той отговори: „Употреба на хармоничното триединство, или туй, което може да бъде определено от тези, които могат да правят думата или термина, която да определи различните фази за дейността, представена чрез подобна информация.

За да сме сигурни, това е психическо или на душата. Както е казано, това е смущаващо за много хора, чието знание или съзнание е само за някакъв медицински сеанс или за някакви дейности, породени от преживяванията на индивида, които следват такава поредица от мисли."

Това е хармонията на триедността - на тялото, съзнанието и на душата - с цел да бъдат помощ, подкрепа и спасение за другите. Хармоничното развитие на Кейси се разглежда и в едно друго тълкуване:

„Първо, съществува тялото, физиката, с всичките негови атрибути, за да функционира като тяло в триизмерното или в преминаването в земен план.

Също така съществува тялото - дух, което е това директно влияние за физическите, духовните и душевните емоции и преминавания на тялото; или начина, метода, чрез който управлението е свързано с „аза", с индивидите, както и с вещите, състоянията и обстоятелствата. Докато съзнанието не може да бъде видяно с физическите сетива, то може да бъде усетено с други. Това е, когато другите могат да почувстват изводите, направени от цялото съзнание на индивида по начина, по който подобен индивид управлява себе си в отношенията си към вещи, състояния и хора.

След това съществува тялото - душа, или душата - тяло - това вечно нещо, което е невидимо. То е видимо единствено за това съзнание, в което индивидът чрез търпение получава знанието за връзката си с духовното и физическото съществуване.

Всички те са едно - в един човек."

Както виждаме, оттук според Кейси следва, че физическото тяло приютава съзнанието и душата за целите на съществуването в земен план.

Съзнанието, както казва Кейси, е активната основа, която управлява човека: активната сила в един жив обект - подобие или образът на създателя. Оттук съзнанието управлява волята, чрез която се оформя индивида, когато достигне земно измерение. По-нататък, казва Кейси, съзнанието е онова, което обработва впечатленията от сетивата, които образуват възприятията на индивида. Точно както психическата сила е израз на душата и духа, така съзнанието е израз на физиката. Кейси описва съзнанието като съставено от много части. На първо място, разбира се, е будното съзнание, което зависи от възприятията на сетивата, задоволяващо така материалната си необходимост от ясна логика.

Следва подсъзнанието - една област, в която се намират и тълкуванията на Кейси, подкрепени понякога и с научни потвърждения. Двата широки дяла на съзнанието-ето, според Кейси, са подсъзнанието и суперсъзнанието. Тълкуванията и науката са единни, смятайки, че подсъзнанието изобилства с послания, получени от съзнанието чрез петте, сетива, и упражнява също така огромно влияние върху благоразположението на физическото тяло. Но Кейси отива по-далеч от традиционните научни вярвания. Според Кейси подсъзнанието пази пълната памет за миналите животи, която обаче е недостижима за индивидуалното съзнание - макар и Кейси чрез своите психически тълкувания да демонстрира, че тази памет може да бъде „прочетена" от човек, който е способен „да се настрои" на нужната вълна. В тълкуванията се твърди, че именно подсъзнанието е тази част от човека, която в крайна сметка става носител на съзнанието при смъртта на тялото. По всяка вероятност е невъзможно да се срещне подобна констатация в която и да е друга книга, посветена на психологията.

Другата част на подсъзнанието, според Кейси, е суперсъзнанието — още една дума, която няма аналогична употреба в днешната психология. Кейси казва, че суперсъзнанието е нещо,

което по никакъв начин ѝ се изразява физически. И, продължава той, човешкото развитие зависи от способността на човека да извлича енергия от суперсъзнанието си и да я пренася в областта на съзна-

телното изразяване. Така съзнанието е част от душата.

Някъде в подсъзнанието изглежда има някакъв механизъм, който реализира контакта или съгласуването меж-' ду съзнанията - както при феномена телепатия.

По отношение на душата Кейси каза следното в едно тълкуване: „Какво тогава е душата? На какво прилича? Какъв е нейният план за живота или дейността? Как може въобще да се намери подобно нещо?

Тя не може да бъде отделена в материалния свят от мястото си във физическото тяло. Душата гледа през очите на тялото; тя чувства чрез емоциите; тя развива знанието си чрез способностите на всички сетива - и това се прибавя към тялото точно както храната причинява растежа на физическото тяло.

Що се касае до паметта на душата, Кейси веднъж каза: „Да се знае всичко, което човек може да научи за Бога, или за международноправните взаимоотношения, вече съществува в съзнанието, за да може обекта да го осъзнае.

Така, за да се узнае или разбере тази информация, човек трябва да прибегва до източниците на материалното знание - да, обаче с вяра и доверие в универсалното знание. Защото, както беше казано от Лодгайвър, не мисли кой ще дойде през морето, когато може да бъде донесено послание, защото, виждаш ли, то е вътре в теб. Защото съзнанието и душата са от самото начало. Така те трябва да дойдат в собственото съзнание на обекта със знанието, как трябва да се търси."

Потвърждавайки връзката между тяло, дух и душа, Едгар Кейси казва в едно тълкуване: „Когато тялото — физиката е извън материалното тяло, - това, което във физически аспект се казва, че душата е станала тялото на обекта; и се казва, че суперсъзнанието е станало съзнанието на обекта, както подсъзнанието е към физическото тяло. Подсъзнанието получава съзнанието или интелекта на тялото (след смъртта)."

Като интересен пример за единствената цел, поради която подсъзнанието на Кейси се настройваше към подсъзнанието на обекта може да бъде посочен случаят с един 23-годишен мъж, за когото беше направено физическо тълкуване през 1943 година, веднага след медицинско изследване.

Според тълкуването неговият сериозен и обезпокоите-

лен проблем - амнезията, бил причинен от «увреждания на гръбнака, като лечение също било предписано. Въпросът, който вълнувал младия мъж, бил зададен на Кейси веднага след тълкуването и той гласял: „Можете ли да ми кажете какво пише в планове на правителството за моя проблем и какво ще стане с моите изгубени документи?" Хейси незабавно отговори: „Нямаме планове на правителството, тук е само тялото!"

Вторият източник

Вторият важен източник на информация за Кейси, както е описано в много тълкувания, е колективното или универсалното подсъзнание. Според тълкуванията в това колективно подсъзнание се корени индивидуалното подсъзнание.

Поради сходството на термините тук ще се спрем за малко и ще отбележим разликата между колективното подсъзнание на Кейси и същия термин при Карл Юнг.

Според Юнг колективното подсъзнание е тази част от подсъзнанието, която е родена заедно с индивида -съдържаща наследените признаци на инстинктивното поведение — и едновременно е свързана с всички други съзнания посредством обща за всички субстанция или съставка. Колективното подсъзнание на Юнг често погрешно бива представяно за групово съзнание. Юнг нарича „лично подсъзнание" тази част от съзнанието, която съдържа резултатите от индивидуалния опит.

Тълкуванията на Кейси обясняват, че всяка мисъл, всяко действие на човечеството от неговото начало до сега биват включени в универсален „запис“. Понякога в тълкуванията той е наречен „божията книга на паметта“ или „книгата на живота“, но най-често се среща като запис на Акаша. Санскритската дума „Акаша“ обозначава фундаменталната етерна субстанция на вселената, имаща електродуховен характер.

Според Кейси този универсален запис, или Акаша, е достижим за всеки, който е развил способността си да го чете. Едгар Кейси беше само един от многото, които можеха да го правят - сред тях са Сократ, Платон, Исус и Ной.

Способността на Кейси, както казват тълкуванията, се е развила в резултат на опита, натрупан през многото предишни животи на земята. Тук се включва прераждането му като високопоставен свещеник в праисторически Египет, когато е притежавал огромни окултни сили; като лекар и водач в Персия; като химик по времето на Троянската война; като охрана в двора на Луи XV във Франция; като британски войник Джон Бейнбридж по времето на колонизацията на Америка.

Едно от собствените му тълкувания на живота съдържа интересна бележка", отнасяща се до живота му под името Бейнбридж: „В развитието в този план имаме много от личността, както е показана в сегашни сфери, както и много от способността да получава знания за детайлите, особено в следващите инструкции, дадени от други съзнания или източници на информация."

По време на персийското си прераждане той бил ранен в една изгубена битка и оставен да умре. Лежал три дни на пясък без вода, без храна и подслон. За да намали физическите си страдания, подтиквайки съзнанието си да напусне тялото - една стъпка в посока на сегашната му способност, когато Кейси отстранява съзнанието си чрез транс и прави контакт между подсъзнанието с етера на друг индивид или запис на Акаша. Собствените му тълкувания поясняват, че това преживяване, съчетано с по-ранния опит като висш свещеник в Египет, е било началото на психическото му развитие.

В едно тълкуване, разглеждащо запис на Акаша, Кейси бил попитан „Какво се разбира под „книга на живота"?“ „Този запис, който пише индивидът върху плетеницата, на времето и космоса посредством търпение. Той е отговорен, когато Азът се настрои към безкрайността и може да бъде четен от тези, които са настроени към това съзнание."

„Плетеницата на времето и космоса" се появява често в тълкуванията. В едно тълкуване четем: „Състоянията, мислите, действията на хората във всяко отношение са веществени, както мислите са веществени. Те оставят своите следи в плетеницата на времето и космоса; Така, както те правят със своята дейност, те се превръщат в записи, които могат да бъдат четени от тези, които съответстват или са настроени към подобно състояние."

Това може да бъде илюстрирано с дължината на вълните на радиоприемника при: подобна дейност. Тези, неща важат и за лъчите светлина, и за тези от космоса. И тези инструменти, които са настроени по същия начин, могат да чуват, да преживяват, могат да препредават."

На друго място Кейси продължил: „Защото светлината се движи във времето и космоса; и на тази плетеница са написани записите на всяка душа в дейността я през вечността - не само като материя, но и в мисъл, в каквото царство душата построи за себе си през живота си, по време на пътуването си, с дейността си. Физикът строи в областта на математиката, артистът в областта на демонстрацията и цвета, музикантът със звуци и т. н. Всичко това е част от способността на душата, свързана с областта, в която се е развивала."

В друго тълкуване той казва: „Дейността от всякакъв вид, както гласът, както светлината, произвежда движение в природните сили, което преминава или е в запис на времето. Това може да бъде илюстрирано посредством атомните вибрации, предизвикващи движение за това, което е наречено слух, радиото и неговата работа. Разликата е, че светлинните сили преминават много по-бързо, а записите са в езотеричното или в етера, или силите Акаша, и

те продължават върху колелата на времето, крилата на времето или каквото и измерение можем да определим като същност на неговия момент или движение. Така силите, които са настроени към тези различни случки, периоди, времена, места, могат да бъдат настроени към записа., Контактът, както иглата с плочата, определя колко ясно ще бъде изразяването или чуването, или колко ясна или перфектна е настройката на инструмента, който се използва, както и възпроизвеждащият това е настроен към тези пазители - както могат да бъдат наречени - на тези записи. Какво могат да изискват пазителите? Току-що казаното; защото те са самите записи на крилете и колелата на времето:"

Въпреки всичко, тълкуванията са предпазливи при твърдението, че няма подобни неща като време и космос; те са създадени от човека като необходими средства за измерване.

„Времето и космосът са елементи на човешката концепция за вечността и не са реалистични в смисъла на

някаква телесност на земята, като дървото, розата, птицата, животното или дори близкото същество."

Следният случай илюстрира прекрасно способността на Кейси да чете записите Акаша.

Правейки тълкуване на живота за една жена през май 1939 г., Кейси е казал за едно от предишните ѝ прераждания, че тя била сред тези, които били наричани „свещени жени". За пръв път обектът се сблъскал с това качество по времето на смъртта и възкресението на Лазар, по-късно при Мария, Елизабет, Мария Магдалена, Марта. Всички те са били част от живота на Обекта като Саломе.

По всичко личеше, че в тълкуването на Кейси има грешка. От четирите евангелия само това на Йоан включва историята на Лазар, а там не се споменава името Саломе.

Но повече от 20 години след създаването на тълкуването, на 30 октомври 1960 г. лонгайлъндският „Нюздей" публикува съобщение на Асошиейтед прес, касаещо откриването на древно писмо, в което се говори за присъствието на Саломе при възкресението на Лазар. Според вестника, доктор Морган Смит, професор по история в Колумбийския университет, намерил писмото 2 години преди това, изучавайки древните ръкописи в манастира Мер Саба близо до Ерусалим. Той тъкмо го представил на една среща на обществото за библейска литература заедно с доказателства, че то е написано от Климент в Александрия, автор, творил между 180 и 202 г. и за който, по принцип се смята, че е създател или основоположник на християнската теология.

Писмото на Климент от Александрия съдържа историята на Исусовото възкресение на Лазар, но въз основа по-скоро на евангелието на Марк, а не на Йоан.

Интересно е, че Кейси, който чел библията по веднъж на всяка година от живота си, в състояние на транс се отклонил от общоприетата история на Лазар. Също така изключително интересно е, че той говорел за присъствието на Саломе при възкръсването много години преди да бъдат открити съответните доказателства. От друга страна, бихме могли да предположим, че той е получил телепатично тази информация от някой жив тогава човек, който е знаел за съществуването на тези документи.

Откъде все пак Кейси е знаел, че Саломе е присъствала на това събитие? За да се разбере това, което казват тълкуванията, трябва да се има предвид теорията за прераждането, съчетана с мисълта, че всеки жив човек има подсъзнателна памет, съдържаща всички негови появявания на земята. Също така трябва да се има предвид възможността Едгар Кейси да е научил тази история чрез настройване на подсъзнанието си към подсъзнанието на преродената Саломе и към записите Акаша, съдържащи всяка мисъл и всяко действие на човечеството от началото досега.

Наистина много са нещата, които трябва да се имат предвид, но дали може да се предложи по-добро обяснение?

Други източници

Досега разгледахме двата големи източника на информация за Кейси: подсъзнанието на субекта и Акаша или универсалния запис. Дали биха могли да съществуват и други източници?

Тълкуванията ни казват, че може би съществуват и други. Едгар Кейси споменава тази възможност в беседата си „Какво представлява едно тълкуване“, която цитирахме в предишната глава.

Спомнете си твърдението на Кейси, че въпреки че не работи като „медиум“ в обичайния смисъл на думата, той мисли, че може би понякога получава контакт с някой „благоразположен дух или същество от другата страна.“

Има редица тълкувания, посветени на изследването на тази възможност. В едно от тях беше зададен въпросът: „Докато е в състояние на безсъзнание, в което се правят тълкуванията, може ли Едгар Кейси да общува с обекти в духовен план?“

Той отговори: „Духовете на всички, които са минали през физическия план, остават около него, докато тяхното развитие не ги понесе напред или бъдат върнати за развитието си тук. Когато те са в план на комуникация, или остават в тази сфера, с всички тях може да се контактува.“

В друго тълкуване той казва: „Първо, нека да бъде разбрано това, че в материалния или физическия план

има копие на всяко състояние, което съществува в космически или духовен план, защото духовните неща и материалните неща са еднакви състояния на един и същ елемент, доведеш до различни вибрации, защото всички сили са една сила.

Запомнете, че състоянията не се променят от самото начало (от смъртта). Ние срещаме индивиди, които, докато живеят, понякога са комуникативни; по друго време са некомуникативни. Съществуват разположения, съществуват състояния, в които подобни комуникации се осъществяват много лесно. Има други състояния, които са трудни, както се е случвало, за среща или контакт. Просто така... в тази далечна сфера.“

И в още едно тълкуване се казва: „Информацията, получена и дадена от това тяло, е извлечена от източниците, от които внушенията могат да черпят своите сведения. В това състояние {самопричинена хипноза} съзнанието се подчинява на подсъзнанието, суперсъзнанието или душата, и може и комуникира с подобни съзнания, и така подсъзнателната или душевната сила става универсална. От всяко подсъзнание може да бъде получена информация от този план или от впечатленията, оставени от индивидите, преминали преди това. Сякаш виждаме огледало, директно отразяващо това, което е било преди това - това не е самият обект, а отражението му. Влиянието, което прониква до подсъзнанието, или душата, в това състояние, черпи информация от това отражение на това, което или е наричано реално, или материално...

" Чрез силите на душата, чрез съзнанията на другите, които присъстват или са минали преди това, чрез подчинението на физическите сили по този начин тялото (Едгар Кейси) получава информация.“

В същото тълкуване, създадено през 1923 г., на Едгар Кейси бил зададен въпросът дали мислите на едно лице могат да влияят на друго, независимо дали в духовен, или във физически аспект. Спящият мъж отговори: „Зависи от развитието на личността, към която е насочена мисълта. Възможностите за развита обмяна на мисли първо са били показани - еволюция, нали разбирате. Индивидите в този план се развиват и ще се развият, както се развиват исетивата.“

Кейси бил помолен веднъж да обясни как може да бъде получена или постигната обмяна на

мисли или телепатия. Отговорът му беше прост: „Първо започнете със себе си. Определете едно точно време и винаги в този момент записвайте какво прави другият. Правете това 3 дни. И така ще намерите ключа към телепатията."

Обикновено в състояние на транс Кейси не получаваше своята информация посредством „контрол", както например метода „Флетчър" на Артър Форд. Едно НетМ-бикновено събитие, случило се на 9 октомври 1933г., очевидно показва, че чрез него понякога са говорили безплътни обекти.

Първите думи за започване на тълкуването били казани на Кейси, последвало ги тълкуване, разказващо за неговата психическа дейност. Изведнъж той вметнал: „Тук имаме добра информация!"

Гертруд Кейси, която ръководела тълкуването, казала: „Може ли да я получим сега?"

Следващите 10 минути Кейси говорил по въпроса за безплътните обекти и тяхното влияние върху „земното" мислене - особено във връзка с големите раздвижвания в областта на политическата, икономическата, социалната или религиозната мисъл. „Така започваме да виждаме как мисълта или духовното движение, което произвежда мисъл в съзнанието на душата на земята, може да бъде повлияна от това движение извън нея."

Темата на тълкуването е много интересна, макар че самото то е трудно за разбиране поради сложния му словоред. При всички случаи най-интересното е, че то било предадено от Кейси с ясен британски акцент, какъвто той дотогава не бил използвал в тълкуванията, а впоследствие нямало да използва! Секретарката му разказва: „Звучеше като Едгар Кейси, но той сякаш играеше ролята на англичанин - опитваше се да пресъздава особеностите на гласа и прибавяше коментари; звучеше така, сякаш англичанинът е взел връх."

През 1934 г., в края на едно обикновено физическо тълкуване, към Кейси били отправени думите за събуждане. Вместо да изпълни това нареждане, той започнал да говори: „Тук има едни, които искат да говорят с тези, които присъстват, ако имат желание да общуват с тях."

В стаята освен Кейси присъствали още няколко души:

жена му Гертруд, секретарката Глейдис Дейвис, Милдред Дейвис и бащата на Кейси Леели Би. Гертруд . Кейси казала: „Искаме сега да получим това, което може да ни се даде."

След дълга пауза Кейси започнал страшен монолог. „Не говорете всички заедно!" Последвала още една пауза: „Да, знаех, че ще чакате..." Последвал едностранен разговор, съдържащ реплики от рода на: „Сега всички ли са тук, а, и чичо Партър ли? Той успя да се освободи лесно, а? Кой? Доктор Хаус. Не. О, не, не. Тя е съвсем добре, Да, много по-добре... Какво, дали е казал Томи? Да! Лин? Да, той си е вкъщи... О, ти си го знаел! Добре, а времето как е? А, времето сега не ти влияе - няма промени - о, ти имаш, каквото искаше... зависи от това, къде отиваш... За Гертруд? Да, тя е тук... тя те чува. О, да."

Мисис Кейси не чувала никого освен Едгар Кейси, което и казала.

Едгар Кейси продължил: „Разбира се, че те чува. Не я ли чуваш да говори?"

Гертруд Кейси отново попитала за посланието. Тогава тя получила нещо като интерпретация на това, което казал Кейси. То съдържало обяснения като: „...мама и доктор Хаус и чичо Партър и бебето (вероятно детето, родило се на Едгар и Гертруд Кейси няколко години преди това, живяло само няколко седмици)... всички сме тук... Ние достигнахме заедно това място, където виждаме светлината и знаем, че посоката към спасителя е тесният път, водещ към трона му.' Ние сме с това измерение, за което сте чували да се казва, че съзнанието е едно цяло с нещата, които сме построили... Е, ще ви чакаме!"

Естествено, източникът и значението на това послание породили много въпроси и така на 17 юли 1934 г. било направено тълкуване с цел да се разбере нещо. Тълкуването протекло по следния начин.

Встъпителните думи били изречени: „Пред себе си ще имаш тялото и интересуващото се съзнание на Едгар Кейси и всички присъстващи в помещението. Връщаме се на тълкуването на 9 юли 1934 г., понеделник следобед. Обясни ни какво точно се случи и защо именно по това време; отговори на въпросите, които ще ти бъдат зададени."

Кейси казал: „Да, тялото е тук, интересуващото се съзнание също, Едгар Кейси й тези, които присъстваха в помещението на 9 юли 1934 г."

„Давайки ви това, което може да ви бъде полезно, за момент се обърнете като това, което е познато като собствено тяло, и от присъстващите в помещението да се уважава това, което обикновено се нарича духовна комуникация или може би (и което е причинило много разногласия) душевна комуникация. Защото душата прог-дължава да живее и е освободена от обвивката си от плът. Събитията в света на материята са само променени в тяхното отношение към това, което ги поражда и което тялото вижда в материална или в триизмерна форма.

Това бяха тези, които се бяха настроили посредством вибрациите, които звучаха в стаята именно по това време... и те искаха (много - дори много, които не говореха) да установят контакт и да кажат, че трябва да се знае за продължаване на съществуването на само в света на материята, но и на по-фината материя. Те искаха чрез тези канали, през които минаваше душевната сила на тялото по това време, да създадат това, което щеше да потвърди тяхното присъствие.

Макар че различните комуникации, дадени по това време, са от тези, които са хмтани за мъртви (от физическа гледна точка) или са в други царства, техните души, техните личности, техните индивидуалности продължават да живеят. Личностите се изгубват постепенно... (като се развиват в друг план)."

Кейси бил запитан: „Защо чувахме само едната страна от разговарящите?"

„Потоци от материя към духовното царство, отговорил той. Всички, които се настроиха, чувстваха присъствието на тези влияния. Господарят каза: „Те имат уши да слушат - оставете ги да чуят. Няма по-глух от този, който не иска да чуе. Всички можеха да чуят, ако се бяха настроили към сферата на дейността по време на това събитие. Разговорът се въртеше около въпроси, които бяха за тях жизненоважни за преживяванията й в сегашен план.

Как, ще попита някой, тялото, Едгар Кейси, или душата се настрои именно в този период, а не си спомня с физическото съзнание. Това е защото, душата премина

през тялото в тези сфери, където може да бъде получена информация. На 9 юли беше потърсена помощ за физическото състояние на тялото (отнася се за физическото тълкуване, направено преди Кейси да започне разговор с няколко разделени от времето роднини). Тази страна, от която се получава подобна информация, е от тези, които са преминали в сферата на подсъзнателната дейност или от подсъзнателната или суперсъзнателната дейност на обекта, чрез който е потърсена информацията. Именно това тяло Едгар Кейси успя да се настрои към различните области на активност чрез отстраняване на физическото съзнание. Ако тялото от неговото материално и духовно развитие би било в пълно съзнание за това, което премина в неговата душевна дейност в такава област, напрежението би било твърде голямо. Би могъл да бъде разстроен балансът на материалната активност и тялото би полудяло. Аи без това го смятат достатъчно за луд!"

Хуморът винаги е присъствал: в тълкуванията на Едгар Кейси Последният коментар е насочен към хората, които са неспособни да приемат реалността на ясновидството, макар и тъй успешно демонстрирано от Кейси в продължение на толкова много години. Някои наистина го смятаха за не съвсем нормален.

Посещение на един стар приятел

Едгар Кейси получаваше видения през целия си живот. Те често носеха символичен характер и за да бъдат интерпретирани, се правеха специални тълкувания.

Подобно видение бе преживяно от Кейси на 22 .октомври 1933 г. Така описва самият Кейси

събитията в един доклад от 1936 г.

„Преди много години имах един много близък приятел, който беше управител на „Уестърн Юниън Телеграф कंपनी“ в Чикаго. Ние се виждахме доста често и в нашите разговори на различни теми нерядко се промъкваше въпросът дали човек продължава да живее след смъртта, или не. Обикновено дискусиата завършваше с шега, като някой от нас казваше: „Добре, който от нас тръгне пръв, той ще установи контакт с другите.“

През последните няколко години от живота на моя

приятел ние не се бяхме срещали, но си пишехме понякога. След това, през април 1933 г. бях известен за смъртта му. Няколко месеца по-късно седях във всекидневната и слушах радио. Беше предаването на Сет Паркър. Членове на групата бяха решили да пеят песни, които техните любими са обичали през живота си. Една дама помоли да изпеят „Сладкият частна молитвата“. Друга жена я попита кой от нейните съпрузи е обичал тази песен. Спомням си, че за мен това беше забавно, и аз се отпуснах на стола си-, усмихвайки се на себе си.

Изведнъж сякаш почувствах чуждо присъствие в стая-та. Бях спокоен и разбрах, че става нещо странно и необичайно. Програмата още продължаваше.

Когато погледнах към радиото, установих, че моят приятел, който беше починал няколко месеца преди това, седеше пред радиото и слушаше. Той се обърна и се усмихна, казвайки: „Кейси, човек продължава да съществува след смъртта. Сигурен съм! А животът, посветен на служба и молитви, е единственият, за който си струва да се живее!“

Аз се бях разтреперил целият. Той не каза нищо повече и изведнъж сякаш се стопи във въздуха. Програмата свърши и загасих радиото. Все още ми се струваше, че стаята е изпълнена с нечие присъствие. Когато загасях светлината и се заизкачвах по стълбите, чух много гласове, идващи от тъмната стая.

Скочих в леглото, треперейки от студ, и събудих жена си. Тя ме попита защо не съм загасил радиото. Аз я уверявах в обратното. Тя отвори вратата и каза: „Аз го чувам - чувам гласове.“ И двамата го чувахме. Какво беше това?“

4. ИЗЛИЗАНЕ ОТ ТЯЛОТО

Следващият откъс е извадка от тълкуване, направено от Кейси през август 1931 г.

„Нека ви разкажа едно мое преживяване. Смятам, че това беше едно истинско усещане, при това много близко до състоянието, което настъпва при смърт, така че ще е

възможно да се опише с думи. Веднъж, когато се бях привел в състояние на безсъзнание, за да получа информация за един индивид, разбрах, че съм напуснал тялото си. Пред мен имаше само една права, тясна и насочваща линия, приличаща на сноп бяла светлина. От двете ѝ страни имаше мъгла и дим и много приличащи на сенки фигури, които сякаш викаха за помощ към мен и ме молеха да премина на страната на състоянието, което те обитаваха.

След като продължих да следвам лъча светлина, пътят започна да става по-ясен. Силуетите от двете страни станаха по-контрастни и придобиха по-ясна форма. Но замахванията към мен продължаваха - те се опитваха да ме отклонят от пътя и да ме откъснат от моята цел. Аз се стараех да вървя право напред по тесния лъч. След известно време преминах към пространство, където фигурите бяха по-скоро сенки, опитващи се да съществуват; те по-скоро ми се молеха, отколкото се опитваха да ме спрат. След това приеха по-определени форми и сякаш бяха заети със собствените си занимания. Когато въобще ми обръщаха някакво внимание, то беше, за да ме помолят за нещо.

Накрая стигнах до един хълм, където имаше възвишение и храм. Аз влязох в храма и се озовах в една много дълга стая, приличаща на библиотека. Там бяха книгите на човешките животи и ми се- струваше, че за всяко човешко действие имаше правен запис и аз трябваше многократно да отгъщам записа на индивида, за който търся информация.

Затова мога да повторя думите на Павел: „Дали аз бях в духа или извън него, не мога да кажа."

Аз смятам, че това преживяване говори за крехкия баланс в съществуването на Едгар Кейси, когато той се е намирал в състояние на транс. Много тълкувания разглеждат този въпрос и така-увеличават нашите познания за състоянието, известно като „излизане" от тялото".

В такова състояние тялото на Кейси оставало да лежи върху кушетката под контрола на подсъзнанието. Разположено на повече от 118 см над него висяло съзнанието му, временно отстранено от тялото.

Тълкуванията обясняват, че в това състояние Кейси

действал подобно на радиоприемник, настроен към съответния канал за приемането на търсената в тълкуването информация. Всяко смущение от рода на задаването на неподходящи въпроси, враждебни мисли от всякакъв вид, свързани с процеса на тълкуването и т.н., можело да разстрои приемането поради пораждаването на един вид психическо статично напрежение.

Всеки допир с тялото или със съзнанието, на Кейси, надвиснало над него, можело да има сериозни последици. Веднъж по време на публичен сеанс някой, който не разбирал процеса на излизане от тялото, подал лист хартия на Хю Лий Кейси през формата на спящия му баща. Кейси веднага престанал да говори и потънал в каталептично мълчание, което продължило няколко часа. Това не се било случвало никога преди това и никой не знаел какво трябва да се направи. Когато Кейси се събудил, това станало с шеметна бързина - той сякаш се изстрелял празен до ръба на леглото.

Излишно е да се казва, че взетите мерки предотвратили повтарянето на подобен случай.

По време на тълкуване, правено на 30 април 1934 г., бил зададен въпросът: „Коя е причината за треперенето и движението на физическото тяло на Едгар Кейси по време на тълкуванията, правени през последните няколко месеца?"

Неговият отговор послужи за разширяването на познанията ни върху излизането от тялото: „Отчасти няма перфектна настройка във физическото тяло на Едгар Кейси. Няма перфектна настройка в съзнанията на присъстващите към целта, търсена в отделните случаи.

Защото се появява липса на хармония и душата навлиза в неизвестното, където може да бъде сферата на тези влияния, които са толкова потискащи в тяхната активност в материалните неща; какво напрежение! Луд-но е въобще, че няма и не е имало много по-голямо изкривяване, благодарение на това - както беше дадено - че съзнанието - тяло, тялото - мозък, душата - съзнание са били настроени добре към това, което за много би било критична точка.

Не, че тялото е, за да бъде добре глезено, нито за да бъде показано, на другите, че тази разлика, която е присъща на някой индивид, се запазва. Но знайте, че

всичко, което се приближава, за което те се отнасят и душата е много близо до момента по всяко време да бъде далеч от тялото, търсейки. Оттук вниманието, мерките, които чувстват, че са заинтересовани от тялото, живота или в по-великия живот на обекта в неговото търсене и в неговото желание да служи."

, Като още една илюстрация към темата може да послужи разказът м сутринта, когато на спящия Кейси били зададени! действително няколко въпроса в повече. Показвайки известно затруднение, той изведнъж завършил тълкуването с думите: „Ние сме готови." "

И след това се случило нещо необикновено. Когато започнали да произнасят обичайните думи за събуждане, тялото му едва не се преобърнало. Главата му се наклонила напред така, че почти докосвала краката и той останал в това странно положение, докато не били казани думите за събуждане до края. След това се събудил нормално и обяснил, че се чувства „изключително добре".

Същия ден, малко по-късно било направено още едно тълкуване на тема дейността на Кейси. Той бил помолен да обясни защо се появила тази странна физическа реакция в края на сутрешното тълкуване.

Той отговорил: „Както се видя, чрез задаването на несъответстващи въпроси беше предизвикана враждебност. Това причини свиването на тези канали, през които действаше активността на физическата сила в материалното тяло».

Това е естествена реакция на внезапни контракции, когато има рязка смяна от духовната към материалната форма (от хипнотично към съзнателно състояние).

Така като доказателство за това, което беше казано, съществува допир - с духовните същества на тези, които присъстват в стаята или при такова преминаване - на най-деликатния механизъм, който можете да си представите."

Ятата на съзнанието

Действително, търсейки определена информация за даден индивид или събитие, подсъзнанието на Кейси функционира на много нива или в различни измерения.

8 тълкуванията яма много споменавания за усещането

му на определени дейности на различни нива по пътя към евентуалния източник на по-голямата част от неговата информация: възрастен мъж, подаващ му голяма книга, съдържаща исканите данни. Той описва например нещо, което- прилича на класни стаи, в които учители подготвяли душите за тяхното следващо връщане на земята.

Много тълкувания говорят за съществуването на различни аспекти, в рамките на които Кейси намирал своята сфера на комуникация, населена от души на различни нива в зависимост от степента им на развитие в тежката и дългата борба за пълно съвършенство. За него духовната настройка на всяка от тези души е била реалност.

В едно тълкуване се казва: „Всеки един духовен обект или земна душа преминава през земния план, изоставя в този план тези състояния, които са впечатления на душата или духовния обект на индивида. Така това става реалност, същински факт в материалния свят.

Тялото, Бдгар Кейси, в психическо или подсъзнателно състояние е способно да достигне всички подсъзнания, стига да бъде насочено чрез упътване - независимо дали в материалния свят или духовния свят, предпазва духовния обект да не премине напълно на друго ниво. Защото ние достигахме само тези излъчвания, които са оставени в земен план. Те отново се приемат, когато има завръщане в земния план, независимо дали душата съзнава това, или не. Осъзнаването на това движение или развитие евентуално трябва да бъде постигнато от всички."

По такъв начин Едгар Кейси веднъж събуди спомена си за преживяването, свързано с получаването на информация:

„Видях самия себе си като малка точица извън физическото си тяло, което лежеше неподвижно пред мен. Оказах се обкръжен от мрак и изпитах чувство на ужасна самота. Изведнъж видях източник на бяла светлина. Започнах да се движа след светлината, знаейки, че трябва да я следвам или ще се загубя.

Когато се движех по този път от светлина, аз постепенно започнах да усещам различните нива, през които преминаваше движението. На първото ниво се намираха неопределени, ужасни форми, гротескни форми, подобни на тези от кошмарите. След като преминах оттам, от двете страни започнаха да се появяват безформени подо-

бия на човешки същества, на които беше увеличена по някоя част от тялото. Отново имаше смяна и аз видях форми със сиви качулки, движещи се надолу. Постепенно те станаха по-светли на цвят. Тогава посоката се смени и тези форми тръгнаха нагоре и цветът на наметалата бързо стана по-светъл.

След това от двете страни започнаха да се появяват неясни очертания на къщи, стени, дървета и т. н., но всичко беше неподвижно. Когато преминах оттатък, имаше повече светлина и движение

в това, което ми се сториха нормални градове и селища. С придвижването аз започнах да чувам звуци, първо нечленоразделни шумове, после музика, все по-силна и пеене на птици. Имаше все повече светлина, цветовете бяха станали много красиви и всичко беше хармония от звуци и светлина. Съвсем изведнъж аз влязох в залата със записите. Това е една зала без стени, без таван, но бях способен да видя възрастен мъж, който ми подаваше голяма книга, запис на индивида, за когото търсех информация.

Пазачът на записите

„Боже, какъв голям обем!“ - казал Кейси в началото на тълкуването на едно седемгодишно момиче през 1936 г.

„Най-чистият запис, който някога съм виждал. Книгата е най-чистата. А досега не съм мислил за никоя от тях, че не са били абсолютно чисти“ - така Кейси завършил тълкуването на едно тригодишно момченце, също през 1936 г.

Какво разбираше Кейси под „запис“ или „книга“? Защо в началото на всяко тълкуване на живота Кейси преглеждаше дневник на душата - не само на рождената дата на лицето, за което се правеше тълкуването, но и по-назад, до историята на предишните животи на индивида, прекарани на земята? Защото процедурата при всички тълкувания на живота беше една и съща: той се потапяше в транс, след това се пренасяше до стария мъж с книгите. Там той получаваше информацията.

В едно тълкуване, създадено през септември 1933 г. Кейси дава обяснение на този проблем. „За да се пренесат от една сфера в друга преживяванията, през които един

обект, една душа, може би е преминал, за да получи тези отражения, които са нужни за пренасяне на търсената информация, става необходимо (за разбиране на тези, които търсят в тази сфера) да се има това, което е на духовните същества, заложено в езика на тези същества, близо до възможността да се прилага правосъдие за обекта.“

Когато говореше за „книгите“, Кейси се изразяваше по-символистично. Така той обяснява причината за това: „Информацията е дадена под формата на картини или изображения, така че може да се предаде на съзнанието, на търсещия нещо по подобие на неговия вид опит, както начина, по който се извършва пренасянето на дейността. От кои сили? Психическите или душевните сили са близки на кое? Творческите сили или това, което се нарича Бог.

Така тялото (Едгар Кейси) достига мястото, на което се пазят записите на всички; разговорно обозначен като книгата на живота, или да показват или да символизират, че някой обект, някоя душа в нейния растеж, може да намери своя път обратно към творческите влияния, които са обещани от и чрез него, този, който дава и е живот; и намира това като отделна, определена, интегрална част от повечето души.“

Така Кейси обяснява, че всяка душа независимо от живота си в тленната телесна форма оставя запис. Тя може да напредва в развитието си, но може и да се връща назад. Тя упражнява свободната воля, дадена ѝ от Бога за добро или за лошо във всяко земно появяване. Оттук - символизмът, както съществува в книгата; и мъжът като пазач на записите...

„Така, в материализацията на концепцията за тези, които искат да научат, да бъде просветление. Естествено много си задават въпроса: там писани книги ли има? За съзнание, което мисли за книги, писани книги. Както би било за съзнанието, което при преминаването от материалния план към останалия свят би помолило за Елисейските полета с птиците и цветята; трябва да бъде намерена материализираната форма на тази част на Създателя, в която сфера този обект, тази душа да се наслаждава на този вид дейност. Както се строят къщи в гората. Гората, в своята същност, както беше показано, какво е? Книгата

в своята същност какво е? Какво е по-реално - книгата с нейните напечатани страници, позлатени ръбове, или същността на това, което е казано в книгата? Кое е по-истинско: показаната любов към Сина, Спасителя, неговите братя или същността на любовта, която

може да бъде видяна дори в най-долните страсти? Това е едно и също."

5. ПСИХИЧЕСКОТО РАЗВИТИЕ НА ЕДГАР КЕЙСИ

Както споменахме, годината, когато темата за прераждането се появи в тълкуванията на Кейси, беше 1923 г. Преди това в едно тълкуване, правено ден след неговия 42-и рожден ден, на 19 март 1919 г., се появиха намеци за нещата, които предстоеше да се появят. Това е едно от най-впечатляващите тълкувания в архива на Кейси от гледна точка на яснотата и краткостта, с която са обяснени принципите на психическата му работа. . Предпоставките за тълкуването бяха обрисувани от Кейси по следния начин: „През декември 1918 г. бях помолен от мистър Траш, който беше издател на един вестник в Клебъри, Тексас, да направя негово физическо тълкуване. Той също така искаше да зададе няколко въпроса, свързани с бизнеса му. Сред писмата, получени от него, имаше едно, в което той питаше за моята рождена дата. Пишеше, че искал да има данните за съставяне на мой хороскоп. Скоро след това с мен се свързаха няколко астролози, които ми казаха, че на 19 март 1919 г. аз ще мога да направя тълкуване, което ще представлява по-голям интерес за човечеството, отколкото всяко друго, което бих могъл да направя през тази година. Бях помолен да направя това тълкуване пред аудитория. Не се интересувах от популярността, която чувствах, че подобно събитие ще ми донесе, а най-вече бях учуден й исках да, зная какво може да съдържа това тълкуване. Тогава опитах да го направя и следващото тълкуване е резултат от този опит. Въпросите, зададени в това тълкуване, бяха подготвени от мен."

ТЪЛКУВАНЕ: 19 март 1919 г.

ВОДБЩ: Пред себе си ще имаш тялото и интересуващото се съзнание на Едгар Кейси и ще ни кажеш как това тяло се справя с психическата работа и ще отговориш на всички други въпроси, които аз ще ти задам.

КЕЙСИ: Тялото е тук, Едгар Кейси Било е тук и преди. В това състояние съзнанието му е подчинено на подсъзнанието или на душевното съзнание. Информацията, получена и предадена от това тяло, е получена посредством надмощието на съзнанието или на силата на съзнанието над физиката, или получена посредством упътването, което беше» дадено на активната част от подсъзнанието. То приема информацията си оттам, където я търси, както и от други подсъзнания - докосвайки със силата на влиянието на съзнателния контрол говорните способности на това тяло — или от съзнания, които са преминали в отвъдното, които са оставили впечатленията си и са достигнати от силата на влиянието.

Кое се знае от едно подсъзнание или душа, се знае и от другото, независимо дали съзнава това, или не. Подчинението на съзнанието, привечащо по този начин подсъзнанието в действие или един от начините, които са посочени, това тяло получава информация, когато е в състояние на подсъзнание.

ВОДЕЩ: Тази информация винаги ли е точна?

КЕЙСИ: Точна е дотолкова, доколкото влиянието е към съответния канал или в съответствие с действията на подсъзнанието или душата.

ВОДЕЩ: Имат ли нещо общо планетите със съдбата на хората? Ако да, какво? И какво общо имат те с това тяло?

КЕЙСИ: Свързани са. В началото, когато нашата планета, Земята, беше задвижена, разположението на другите планети започна да управлява съдбата на всичко, което беше създадено, точно както и движението на водата е било и се управлява от Луната по нейния път над Земята; точно така, както по-висшето създаване беше управлявано от движението на планетите над Земята, когато това създаване започна.

Най-мощната сила в съдбата на човека е Слънцето, на първо място; след това идват по-близките планети или тези, които добиват господство по времето на раждането

на индивида. Но нека бъде разбрано тук, никое действие на никоя планета или никоя фаза на Слънцето, Луната или което и да е от по-тежките тела не превъзхожда управлението от страна на мощта на индивидуалната воля - мощта, дадена от Създателя на човека в началото, когато той получил жива душа, е правото на избор за самия него.

Наклонностите на човека се управляват от планетите, под чийто знак той е роден; затова съдбата на човека лежи в сферата или обхвата на планетите. Имайки зададената позиция на Слънчевата система по времето на раждането на един индивид, може да бъде изработена - това е за наклонностите или действията, които са извън областта на силата на волята.

Както в това тяло (Едгар Кейси), родено на 18 март 1877 г., три минути след три часа, със залеза на слънцето, при угасването му, луната е от обратната страна на земята (стара луна), /Уран е в зенит, оттук тялото е крайно в действията си. Нептун е най-близко до срещането на пътищата, или Нептун е, както казват в астрологичните среди, в деветата зодия; Юпитер, най-висшата сила от всички планети, пази Слънцето в залез, Венера тъкмо излиза на хоризонта, Марс току-що залезе, Сатурн, при който всички незадоволителни неща са осъдени на упадък — противоположен на лицето на Луната. Оттук наклонностите се контролират от астрологическите предпоставки по времето на раждането на тялото, така (няма средно положение за това тяло) - много лошо или много добро, много религиозно или много порочно, много богато или вечно губещо, много обичащо или мразещо, създадено за полезни дела или винаги вършещо неправилно всичко, управлявано изцяло от волята на тялото. Волята е изграждащият фактор на тялото, оттам търпението, постоянството, вечно преданото внимание трябва да бъдат давани на детето, докато е малко. За силите на това тяло, физическата е получена от положението на Уран и Нептун. Тя винаги е била в това тяло и винаги ще бъде, -само да се пази от огнестрелни оръжия досега винаги е бил сред тях; само го пазете финансово и духовно от дейността на огромни количества вода. Тялото трябва да живее близо до морето, винаги го е правило. Тялото е чуждо на другите тела във всички негови прояви, във

физическия живот, във всички негови идеи, изразени в духовния живот, както и в неговата позиция по всички въпроси, касаещи религия, политика или икономически проблеми. Това тяло или ще бъде много богато, или много бедно.

ВОДЕЩ: Тази работа ще навреди ли на тялото?

КЕЙСИ: Само ако има действия на сили или влияние над тялото. Това тяло се контролира в неговата работа чрез психическото или мистичното или духовното. То се е ръководило от живота, който е водило лицето, което контролира подсъзнанието, когато е в това състояние, или от реда на мисълта, която е дадена за създаване на идеи за изразяване на подсъзнанието.

Когато идеите, дадени, за да ги получи подсъзнанието, тяхната информация е добра, на тялото му е добре; ако е лоша или порочна, то попада под същия контрол. Така на тялото на трябва да се търси отговорност, защото е пазено от тяло, контролиращо тялото в същото време.

ВОДЕЩ: Може ли тази сила да бъде използвана за благото на човечеството и едновременно с това за финансови блага?

КЕЙСИ: Има много канали, през които се получава информация от това тяло в това състояние, която ще бъде от полза за човечеството. За получаването на финансови блага от това ще се получи това, което е достатъчно за тези, които зависят от тялото за жизнените неща. Не тези, които могат да бъдат разрушители за самите тела, духовно или физически, а тези, които по право трябва да получат тази информация.

За това, кой е най-добрият канал - това зависи от туй, дали желаната информация е в съответствие с идеите на тялото.

Когато има доверие в работата в материален аспект, всеки е готов да плати с пари за такава информация, но без доверие нищо не може да бъде получено.

ВОДЕЩ: Има ли някаква друга информация, която тялото трябва да получи сега?

КЕЙСИ: Тялото трябва да е в близка връзка с духовната страна на живота - ако иска да има

духовни, физически, психически и финансови успехи.

Най-сигурната връзка е духовната природа на тялото; искреността на работата, която е извършена или получе-

на чрез някой канал, с който тялото е свързано, е управлявана чрез отношението на тялото към духовното.

...

Ще отделим особено внимание на един абзац в това тълкуване; той гласи: „Тялото се управлява от живота, който е водило лицето, което контролира подсъзнанието, когато е в това състояние, или от реда на мисълта, която е дадена за създаване на идеи за подсъзнанието.”

Правейки това тълкуване по молба на човек, интересуващ се от астрология, Кейси се спира на ролята на планетите за определянето на съдбата на личността. Психическите способности на самия Кейси са обяснени от гледна точка на влиянието на планетите, без обаче да се споменават миналите животи. Вероятно причината за това е, че мистър Траш очевидно не се е интересувал или въобще не е познавал теориите, посветени на прераждането. Или това е било просто защото самият Кейси и хората около него все още не са били готови да приемат тези нови области от информацията, получавана чрез подсъзнанието на Кейси. Нищо от информацията, дадена в това тълкуване, не е опровергано в по-късни тълкувания. Но тук тя просто стига до една граница, без да я престапва.

Но през 1923 г. човек на име Артър Ламърс, състоятелен издател от Дейтън, Охайо, чул за Едгар Кейси и направил специално пътешествие до Селма в Алабама, за да го посети и наблюдава работата му. Той предложил на Кейси да замине с него за Дейтън, където да направи специална серия от тълкувания. Той самият нямал възможност да прекара достатъчно време в Селма и да получи отговори на въпросите си.

Идеята на Ламърс била да се направи опит посредством тълкуванията да се получи информация, отнасяща се до въпроси, имащи универсално значение. Защо е роден човекът? Какъв е смисълът на живота? Какво се случва с него след смъртта му? Той бил впечатлен от точността, с която Кейси виждал вътрешността на човешкото тяло, назовавал причините за отстраняването на болестите. Но Ламърс усещал, че в знанието, достижимо за Кейси, все още имало неизследвани области. Ламърс бил интелигентен, добре образован човек, посветил дълго време на астрологията, теологията и философията. Той смятал, че

е намерил източника, който ще му даде отговор на въпросите, занимаващи го години наред.

Така забележителното изречение: „Той някога е бил монах”, казано в края на едно тълкуване, посветено на Ламърс, отворило вратите за цяла нова вселена на познанието. Тези пет думи поставили началото на нов етап в психическата работа на Кейси. Тълкуването било направено, за да се състави хороскоп на Ламърс. Всъщност тази нова информация била дадена от Кейси в края на едно иначе с нищо незабележително тълкуване;

Последната серия тълкувания била толкова съдържателна в отговорите на въпросите, отнасящи се до реалността на прераждането, че Ламърс предложил на Кейси да покани семейството ей в Дейтън. Той платил билетите за влака и обзавел за тях жилище.

Малко след преместването в Дейтън, Кейси разглежда в едно тълкуване влиянието на планетите върху съдбите на хората. Част от него, съдържаща се в създаденото четири години преди това тълкуване и цитирано в настоящата глава, се повтаряла дума по дума. Кейси казал: „Точно както водните маси са били управлявани и се управляват от Луната по нейния път над Земята, точно така, както и по-висшето създаване беше управлявано от движенията на планетите над Земята. Най-мощната сила в съдбата на човека е, на първо място, Слънцето, след него идват по-близките до Земята планети или тези, които придобиват господство по времето на раждането на индивида.”

„Наклонностите на човека се управляват от планетата, под чието влияние той е роден, защото съдбата на човека лежи в сферата или обхвата на планетите."

„Но нека бъде разбрано тук, никое действие на никоя планета или фаза на Слънцето, Луната или някое от тежките тела не надвишава господството на **МОЩТА НА ЧОВЕШКАТА ВОЛЯ!** - мощта, дадена от Създателя на човека в началото, когато той получил жива душа с правото на самостоятелен избор:"

КЕЙСИ отбелязва разликата между хороскопите и тълкуванията на живота в следващото тълкуване, направено по молба на Артур Ламърс.

ТЪЛКУВАНЕ: февруари 1925 г.

ВОДЕЩ: Пред себе си ще имаш психическата работа,

извършена от Едгар Кейси Ти ще отговаряш на въпросите, отнасящи се до тази работа, които аз ще задавам.

КЕЙСИ: Да, тази работа е тук, с всички разновидности и различните канали, през които може да премине в различните феномени на психическите сили. Готов съм за въпроси.

ВОДЕЩ: В това състояние това тяло способно ли е да направи хороскопно тълкуване?

КЕЙСИ: Способно е. Но няма да бъде голяма ценност 'за всеки един.

ВОДЕЩ: Какво представлява хороскопното тълкуване?

КЕЙСИ: Това, в което планетите и техните относителни сили са свързани с планетите, които контролират действията, без да се има предвид волята или без да се имат предвид земните съществувания, през които е преминало тялото.

ВОДЕЩ: Съдържат ли хороскопните тълкувания предишните появявания в земен план?

КЕЙСИ: Ни най-малко. Предишните появявания и връзката със слънчевите сили във вселената са свързани с това, което може да бъде наречено тълкуване на живота, или опит. Защото, както беше показано и дадено, хороскопът, науката, Слънчевата система и нейната връзка с различните фази на земно съществуване може да важат за всеки.

В живота, съществуващ в земен план, и връзката на душата с други сфери, има различни състояния. Защото пребиваването в други сфери извън земния план контролира повече състоянията и насоките на индивида. Точно както го виждаме в земния план, контролиран от обкръжението или обстоятелствата, свързани с индивида, така намираме подтиците, латентните сили, които дават на индивида, или на две групи, или на два индивида, развили се в едно и също обкръжение, от една и съща кръв, различни насоки. Те са получени от опита на душата, придобит в други сфери, свързан с нейните сегашни обстоятелства или състояния.

Това никога не бива да се бърка. Защото получаването на хороскоп е само математическото изчисление на земната позиция във вселената за всяко дадено време, докато в тълкуването на живота това ще бъде връзката на

индивида с даденото време и място, с неговите относителни сили, приложени и получени чрез други сфери и преминали в земната сфера в друга плът, и развитието, което е развитието на душата, преминало в земен план чрез подсъзнателните сили на едно тяло или обект.

ВОДЕЩ: Кажете думите, които трябва да бъдат произнесени на това тяло, за да бъде Получено такова тълкуване, т.е. тълкуване на живота, с предишните появявания и техните отражения в сегашния живот на един индивид.

КЕЙСИ: Ще имаш пред себе си тялото (дава се името и местонахождението на индивида при раждането, името по рождение, както беше казано), и ще дадеш връзката на този обект с вселената и универсалните сили, давайки състоянията, които са латентни като личностни особености, изразени в сегашния живот. Също тъй и предишните появявания в земен план, давайки времето, мястото, името и това, което в този живот е изградило или забавило развитието

на обекта, давайки способностите на сегашния обект, и това, до което може да достигне той и как да го направи.

Тук, както виждате, намираме отражението не само на сегашното обкръжение, каквото е било, каквото може да бъде, но и отраженията на миналите животи и сферите, чрез които е получен опитът от тях.

Засега сме готови."

* * *

Сравнете тези данни с тълкуването от 1919 г. и лесно ще откриете все по-разширяващия се обхват на информацията, получавана от Кейси.

Но информацията не беше единственото нещо, което придобиваше измерения - способността на Кейси да я приема също така се увеличила. Както опитът от неговите предишни прераждания според тълкуванията го е подготвил за работата, която той вършеше през този живот, така и самата способност се развиваше за 43-те години, през които беше използвана. .,

Пример за това е даден в едно тълкуване, направено през ноември 1932 г., в което Кейси бил помолен да обясни видението, което му се явило, докато преподавал в един клас в неделното училище. Видението представлявало група хора от еврейската вяра, влизащи в църква оставащи, за да слушат думите на, Кейси.

В тълкуването се казва: „Трябва да бъде разбрано от тялото, че това е било преживяване реално, буквално, в смисъла, в който ние като индивиди сме винаги обкръжени от тези, които са привлечени от нас от вибрациите или положението, отнасящи се до състоянията, които съществуват в живота на обектите или. душите, търсеци пътя си към своя Създател."

Обяснявайки това по-подробно, тълкуването съобщило на Кейси, че тъй като предмет на неговия урок са били „определени действия на евреите", му е било показано най-вече това, което е било част от всеобщата вяра и желано именно в тази фаза на съществуването. Тогава телесното било повдигнато за Кейси, така че той видял; така както слугата на Илия видял тези, които трябвало да му попречат да служи на своите хора.

„Относно виденията като дете, тогава Кейси отново навлязъл в тази фаза на развитие или съществуване, където е могло във физическото съзнание да има периоди, когато е могло да се видят тези, които са търсеци в духовната сфера, това, което ще им помогне да разберат връзката си с Цялото."

„Както беше казано на това тяло, той е изпратен точно на тези хора, като един - един, който може да помогне на много да достигнат по-добро разбиране на техните връзки със Създателя и техните взаимоотношения с ближните им..." -

„Знайте, че на тялото е дадена повече и повече възможността да служи не само на тези в материалните, неща в материалния живот, но и на тези, които търсят в неопределеното, тези, които твърде много се стремят към духовната страна, и те са търсеци — търсеци."

Така, според тълкуването, задачата на Кейси е била да служи както на тези от духовния свят, така и на тези на земята! Можете ли да си представите отговорността, която той е поемал, когато е получавал тази информация?

Тълкуването съдържа и едно предупреждение за Кейси. „Не се подценявай, нито се възгордявай. Бъди преди всичко безкористен, за да може всички, които чуват звука на твоя глас, всички, които търсят твоего присъствие, като те погледнат в лицето, да добият знанието и чувството, че наистина този мъж живее със Създателя си; той е виждал тези пространства, които ние всички търсим -

да отхвърлим булото, защото ние може да гледаме в бъдещето. Значи ти можеш да станеш учител за тези, които са зад булото, колко велики трябва да бъдат твоите думи, особено към тези, които вървят с несигурни крачки ден след ден."

През юни 1936 г. в едно тълкуване бил зададен въпросът: „Необходимо ли е Кейси да премине някаква подготовка на съзнанието, за да се развие неговата психическа работа през следващите няколко години?"

Спящият Кейси отговорил: „Има много изживявания, които остават като тези обнадеждаващи неща, които са част от развитието на обекта, в неговия материален план. Това са камъните, през реката, километричните камъни по пътя на подобряването или способността на обекта да се подобрява повече и повече - както може да бъде наречено.

А зрялата ябълка изведнъж ли се подготвя, или трябва да израсте своя път? Слънчевата светлина само приплам-ване ли е, или е израснала своя път. Съзнанието на способността да служиш е само в служенето, а не само в желанието. Но как е дадена тя? Желание от този вид да действаш, да искаш, да действаш, съединявайки волята и желанието към целта. Страхът трябва да бъде отхвърлен от големите способности на самовглъбяването на физическото съзнание чрез тези влияния, които толкова често са прилагани при създаването на настройка към тези източници, които са търсени от индивидуалния търсещ. Подготовката, постоянното желание, волята да се действа винаги са на място: Така вариациите са само нагласа към тази цел, за която и чрез която търсещият прави настройката за себе си."

За тези влияния, за по-голямо предпазване - по-мощни способности; когато дойдат тези обещания, и там са възплъщението в опита, към този глас отвътре и тази среща неизменно в храмовете на физическите сили, където е било самопосвещението за служба, там ще се появи плодът, който може да е много и много полезен. Но пази вратата си!"

Между другото, точно това тълкуване сочи, че Едгар Кейси върши полезна работа за усъвършенстването на кармата си. Чрез служенето на ближните си, чрез работата си той бележеше огромен прогрес за изкуплението

на слабостите на плътта в някои от предишните си животи.

„Способностите на този обект така водят началото си от преживявания в минали преживявания (в минали прераждания), когато егото, азът, е бил посветен на службата на ближния; объркването Чпроблеми в предишния живот на Кейси, причинени от някои стремежи да бъде критичен към другите, както и ужасната раздразнителност, която го е. безпокояла през целия му живот) произхожда от този опит, когато самолюбието и егоизмът, насочени към цели, с желание и воля в тяхното обединяване с обстоятелствата или състоянията в живота на обекта."

Както често се случва, в цитираното тълкуване били дадени някои съвети, как Кейси да контролира раздразнителността си. Те гласят: „Лесен е пътят на тези, които ще намерят грешки; звукът на чинелите е по-силен от гукането на гълъбите. Или както е казано от старите, в бурята, в гръмотевиците, в светкавиците е показана мощта; но действието, е повече в тихия, спокоен глас, който говори отвътре." И отново се появява предупреждението срещу целящите да използват способностите на Кейси за егоистични цели. „Често има объркване в съзнанието на тези, които търсят или които изследват, в това там липсва разбиране, че психиката е на душата; независимо дали на групи, или на индивиди, които преминават през всеки даден опит."

Подобен съвет беше важен за Кейси, защото неговите психически способности винаги са зависели от духовното му и физическото здраве. Имало е моменти в живота му, когато се е потапял в хипнотичен сън. Но не е получавал тълкуване: Проблемите често идвали от загрижеността, а грижите, от своя страна, се коренели в липсата на финансови средства. Защото създаването на психически тълкувания —особено през мрачните години на депресията - далеч не беше доходно занимание. Всякакви емоционални смущения можеха да повлияят на способностите, нужни на неговата работа, същото се отнася и за физическите проблеми. Въпреки всичко обикновено по-късно тълкуването било създавано. Понякога, особено в началните години в кариерата на Кейси, безскрупулни хора са се опитвали да извлекат полза от неговите способности, да ги използват за правене на пари. Винаги когато подобни хора са надделявали,

Кейси е губел. Винаги когато се е случвало подобно нещо, той е страдал от силно главоболие или от други физиологични проблеми. Отделяйки съзнанието си от подсъзнанието, той е бил изцяло в ръцете на присъстващите. Това е причината ръководството на тълкуванията да се осъществява единствено от бащата на Кейси, съпругата и сина му. Тези предпазни мерки също му вдъхнаха кураж да продължи своята работа.

6. НЕОБИЧАЙНО ЯСНОВИДСТВО

Установено е, че през живота си Едгар Кейси е говорил на 25 различни езика, докато е създавал тълкувания, въпреки че в будно състояние е владеел само английски. Предлагам ви два примера, илюстриращи този феномен.

Кейси живеел през 1911 г. в Селма, Алабама, когато една жена в Палермо, Сицилия, чула за него и му писала с молба за точна диагноза и лечение на заболяване на корема. Писмото ѝ било на италиански, затова Кейси го препратил на свой приятел в Тускалуза за превод.

Тълкуването от 27 януари 1918 г. било изцяло на италиански. Един италиански търговец на плодове, извикан набързо от щанда си, намиращ се наблизко, в студиото на Кейси, го записал и продиктувал впоследствие превода на стенографа.

Ето и другият случай. На 11 юли 1933 г. Кейси започнал да прави тълкуване на живота за Ханс Мюлер от Ню Йорк, който бил роден 53 години "преди това във Франкфурт в Германия.

Произнесени били обичайните думи за тълкуването. Кейси ги повторил за себе си и след това както винаги започнал да назовава в обратен ред датите от настоящия живот, докато достигнал датата на раждане на индивида. След това казал: „Да, имаме обекта и тези връзки с вселената и универсалните сили, които са латентни и преминали през личността на сегашния обект, известен като Ханс Мюлер."

И тогава замлъкнал. След дълга пауза започнал да произнася немски думи. Както, споменахме, Кейси не знаеше немски език; същото се отнася и за съпругата му, която ръководела тълкуването; същото важи и за секретарката му Глейдис Дейвис (Търнър), която могла да запише думите само фонетично. (Мистър Мюлер впоследствие превел записаното и то се оказало сбор от възклицания от рода на: „Малък мъж! Малък! Малко дете! Аз ще говоря; аз говоря немски! О, боже, говоря немски! О, боже, не!" Мюлер смята, че някои от изразите, например „малък" и „малко дете", може би са били думите, които са изразили радостта на роднините му при неговото раждане. Това изглежда приемливо, особено ако се вземе предвид, че Кейси винаги сякаш се пренасяше във времето и „присъществаше" при събитията и на местата, които описваше в тълкуванията на живота.

След края на поредицата от немски изрази, Кейси изведнъж казал; „Ние свършихме."

Опит да се поднови тълкуването бил направен на следващия ден. Кейси успял да го предаде без всякакви затруднения, защото цялото било на английски. През септември същата година бил определен специален ден за тълкуване, в който щял да се получи отговор на въпроси за работата на Кейси. По време на сутрешния сеанс Кейси бил запитан защо тълкуването за Ханс Мюлер било прекъснато така неочаквано.

Нямало колебание от страна на Кейси; подсъзнателната му памет, действаща винаги безотказно, незабавно възкресила събитието. Той обяснил, че този, който се опитал да го ръководи при получаването на информацията, говорел само немски. Когато станало ясно, че никой в стаята не можел да разбира езика, връзката била прекъсната.

Тогава той бил попитан: „Каква е интерпретацията на получените немски думи?"

Отговорът на Кейси съдържал известен укор: „Това просто е куриозно - казал той. - Учете немски!"

Един от най-впечатляващите примери за ясновидство-то на Кейси може да бъде намерен в тълкуването, създадено на 9 октомври 1933 г. Четирите въпроса и отговора, получени в

тълкуването точно по начина, по който са цитирани по-долу, показват колко бързо и точно подсъзнанието на Кейси анализираше обектите, към които е насочено вниманието му.

Първият въпрос се отнасяше за тъмнокафявата течност, използвана за лечение на различни възпаления на венците. Тя беше препоръчвана много пъти в тълкуванията и след няколко опита беше получена, като ѝ беше дадено огненото име „Ипсаб“.

ВОДЕЩ: Държа в ръката си шишенце с „Ипсаб“, наскоро приготвено според формулата, дадена чрез този канал. Правилно ли е приготвено и ще даде ли в тази форма очакваните резултати?

КЕЙСИ: Да.

ВОДЕЩ: Както трябва ли е подготвено?

КЕЙСИ: Добре.

ВОДЕЩ: Ще предложим ли някои промени за подобряването му?

КЕЙСИ: Само по-голямо избистряне или по-добро пречистване на използваната вода, където няма толкова вещество, което е направено или се прави - за концентрацията на същото.

По време на задаването на следващия въпрос Кейси от спящ „аптекарь“ се превърнал в спящ „водец“. Няколко статии, основаващи се на тълкуванията, били току-що завършени и авторът искал да знае дали те точно представят материята.

ВОДЕЩ: Държа в ръцете си копия от две статии: „Единството на всички сили“ и „Медитация...“

КЕЙСИ (прекъсвайки го): Те са много добри, и двете. Използвайте ги такива, каквито са! Много добре изглеждащи статии!

7. АУРАТА

„Аурата“ е последната книга под авторството на Едгар Кейси Написана в сътрудничество с неговия биограф и приятел Томас Сугру и издадена почти веднага след смъртта на Кейси през януари 1945 г., тя започва с думите:

„От момента, до който се простира паметта ми назад

във времето, аз винаги съм виждал цветове, свързани с хората. Не си спомням случай, когато съм се срещал с човешки същества, -ретината ми да не е регистрирала синьото, зеленото или червеното, меко струящи от техните глави и рамене: Беше измивало дълго време, преди да осъзная, че другите хора не виждат тези цветове; измина също така много време, преди да чуя думата „аура“ и да се науча да я прилагам към този феномен, който за мен беше нещо съвсем обичайно. Аз никога не мисля за хората по друг начин освен за тяхната връзка с аурата им; аз наблюдавам промените при моите приятели и близки с течение на времето - при болести, униние, любов, удовлетворение - всичко това се отразява на аурата, а за мен тя е индикатор на душата. Тя ми показва в какви посоки духат ветровете на съдбата.“

Веднъж осъзнал, че този феномен е нещо необичайно, но в никакъв случай не и специфично за него, Кейси започнал да сравнява впечатленията си с тези на другите хора. За свря голяма изненада той открил, че те са аналогични. „Ние се различавахме само по отношение на цветовете, които бяха в нашите собствени аури“ - казва той.

„Това е забележително, защото показва колко универсални са природните закони. Знаем, че противоположностите се привличат, а подобията се отблъскват. Така аз имам доста синьо в аурата си и моята интерпретация на този цвят съвсем не съвпада с тази на човек, чиято аура въобще не го съдържа, и който по този повод е способен да направи по-обективна интерпретация. Една дама, която познавах, имаше голямо количество зелено в аурата си и съответно не се отнасяше положително към този цвят в аурите на други хора, като му даваше една спорна интерпретация, според която зеленото е цветът на здравето и е един от хубавите

цветове, които човек може да притежава."

Кейси можеше да вижда черти на характера, отразени в аурите на абсолютно непознати хора, но когато искаше ^да помогне някому, за него беше най-добре да го познава. „Така аз мога да му кажа кога виждам трепкащите светлини на успеха или постиженията, или да го предупредя за настъпващата меланхолия или болест. Разбира се, не бих направил това своя професия, не бих и помислил за подобно нещо. Но аз вярвам, че това е способност, която един ден ще притежават всички хора, и затова искам да направя всичко, което мога, за да възприемат и използват хората идеята за аурата, да започнат да мислят за нея - само така те ще започнат да се опитват да виждат своите аури.

Откъде идват цветовете и какво ги прави така непосредствени и променливи? Изглежда цветовете са характеристика на вибрациите на материята и нашите души изглежда ги отразяват в този триизмерен свят посредством атомни схеми. Ние самите сме схеми и проектираме цветовете, които съществуват за тези, които ги виждат."

Кейси бил помолен в едно тълкуване, правено десет години по-рано, да посочи природата и източника на индивидуалната аура.

„Аурите са двойни - казва тълкуването. - Част, която показва физическите излъчвания, и част, която показва духовното развитие. Те, когато се поддържат в по-голямо съответствие с преживяванията на индивида, допринасят за по-голямото единение на целта и идеала."

„Така аурата е излъчване, което произхожда от силните вибраторни влияния на индивида, духовни и душевни - особено от духовните сили."

Много преди това Кейси беше описал аурата „не като причина, а като резултат - резултат от състоянието на обекта. Под „обект" ние разбираме не само физическото същество или тялото, а цялото същество, включващо и духовното, и душевното същество". .

Продължавайки в тази насока, той казва: „Когато реагираме на различните състояния, така изпращаме или излъчваме определени вибрации. Самите ние излъчваме енергия, откакто сме създадени, и създаваме тази енергия в самите нас. Нашите реакции са излъчвания, които се оформят в цвят. Това, което ние излъчваме като индивиди и изхвърляме като енергия, е аурата."

През годините Кейси е разработил нещо от рода на справочник за цветовете, който обяснява значението им в човешката аура. Тези изследвания се базират върху неговия опит, придобит чрез тълкуване на аурите на околните, върху сравнението на това, което е виждал, с това, което е било видяно от други хора, притежаващи този талант, и върху анализа на връзката между цветовете, видени в аурите на хората и събитията и състоянията в техния живот, които биха могли да предизвикат наблюдаваните в аурата промени.

Като пример той разказва за човек, когото познава от детинство и който винаги се обличал в синьо. „Често казва Кейси - съм го виждал облечен в синя риза, със синя връзка или дори със сини чорапи. Един ден той влязъл в един магазин да си купи вратовръзки. Бил изненадан, когато установил, че е избрал няколко, които са кафеникави на цвят. Той бил още по-изненадан, когато след известно време започнал да избира ризи на грана-тени райета и връзки с кърпички за джоб, оцветени в различни гами на червеното. Това продължи няколко години, той ставаше все по-уморен и по-нервен. Работеше твърде много и вероятно беше изпаднал в нервна криза.

През това време червеното беше станало преобладаващо в неговата аура. След това сивото, цветът на болестта, започна да се влива в червеното, но след като той се възстанови, сивото изчезна и синьото започна да измества червеното. Възможно е червеното да беше изчезнало напълно и той се чувстваше така добре. Впоследствие никога не носеше червено, гранатено или алено. Изглежда, че човек реагира към собствената си аура посредством избора на цвета на дрехите си дори без¹ да подозира, че притежава аура.

Кейси чувствал, че това ни най-малко не е необичайно. „По-голямата част от хората, смятам

аз, виждат аурата, но не го осъзнават. Аз вярвам, че всеки може да открие каква е в общи линии аурата на друг човек, ако започне да следи цветовете, които изследваното лице обикновено използва по отношение на дрехите си или за украса на заобикалящата го среда. Колко пъти сте казвали за някоя жена: „Защо е облякла този цвят? Та той въобще не ѝ отива!“ И колко пъти сте казвали: „Колко е красива тази рокля! Цветът е точно за нея. Роклята е направена ката за нея.“ И в двата случая вие сте виждали аурата. Първата жена е носила цвят, който не е близък на аурата ѝ. А втората е избрала цвят, хармониращ с нейната аура. Всички знаем кои цветове са подходящи за приятелите ни, и дори тези, които пасват най-добре. Именно цветовете трептят със същите вибрации като аурата и това я

засилва и стабилизира. При по-внимателно наблюдение можете да откриете промяна в приятелите си - тя се отразява в смяната на цвета, преобладаващ в гардероба им.

Тук в съкратен вид представяме каталог на цветовете, разработен от Едгар Кейси

Червено

Червеното е признак за сила, здраве и енергия. Интерпретацията му зависи от оттенък и както при всички цветове, от връзката му с други цветове. Тъмночервеното показва твърд характер, но също така е и символ на нервните сризове. Личност, имаща тъмночервено в аурата, може да не показва слабост, но иначе страда по някакъв начин и това се отразява на нервната ѝ система. Подобни хора са склонни да доминират и да действат бързо. Ако окраската на червеното е светла, тя разкрива нервен, импулсивен, много активен човек, който вероятно е и егоцентричен. Аленото говори за прекалено силно самолюбие. Розовото или кораловото е цветът на незре-лостта. Обикновено се вижда при млади хора, а ако е изразено в аурата на възрастен човек, говори за забавено развитие или детинско отношение към самия себе си. При всички видове червено има тенденция към нервни проблеми и подобни хора трябва да отделят време за почивка и за контакти с други хора.

Оранжево

Оранжевото е цветът на слънцето. Той е жизнен, положителен цвят, по принцип показващ задълбоченост и безотговорност. Тук отново е въпросът в "нюансите. Златнооранжевото е жизнен цвят, показващ самоконтрол, докато кафеникавооранжевото е признак за липса на амбиции и безотговорно отношение. Подобни хора могат да бъдат потиснати, но обикновено просто са мързеливи.

Жълто

Златистожълтото показва здраве и благоразположение. Подобни хора се грижат добре за себе си, не са притеснителни и учат лесно. Те са щастливи, дружелюбни и отзивчиви. Ако жълтото е тъмно, те са стеснителни.

има червеникав оттенък, те често страдат от комплекси за малоценност. В тези случаи те често са нерешителни и слабоволеви, склонни да се оставят да бъдат ръководени от други.

Зелено

Яркото смарагдово зелено, особено ако има синя жилка, е цветът на здравето. Подобни личности са отзивчиви, силни и дружелюбни. Това е цветът на 'Лекарите и медицинските сестри, които обикновено имат доста от този цвят в аурите си. При всички случаи този цвят рядко доминира, обикновено бива засенчен от някой от съседите си. Ако клони към синьо, хората са надеждни и отзивчиви. Ако клони към жълто, означава слабост. Лимоненозеленото със силно представено жълто говори за неискреност. Принципно, зеленият цвят на здравето може да се види в малки количества, но е добре да има малко от него в аурата.

Синьо

Синьото винаги е бил цветът на духа, символът на вгълбеността, молитвата и рая. Почти

всички видове синьо са добри, но най-земните оттенъци са за предпочитане. Бледосиньото показва незадълбоченост, но и стремеж към развитие. Човекът може да няма талант, но най-малкото се опитва да постигне нещо. Ще има много главоболия и сърдечни болки, но ще продължава да върви във вярната посока. Средните разцветки на синьото, аквамаринът, са характерни за хора, които ще работят повече и ще получат повече от тези със светлосиньото, макар че способностите им едва ли се различават толкова много. Хората с тъмносиньо намират призиванието си и му се, посвещават. Те често са неразгадаеми или в повечето случаи са необикновени личности. Трябва да се знае, че те имат мисия и много бързат да я изпълнят. В по-голямата си част са настроени духовно и животът им обикновено е посветен на безкористни каузи - като наука, изкуство, обществена работа.

Индигово или виолетово

Индиговото и виолетовото издават търсачи от всякакъв тип, хора, които търсят някаква кауза или религиозно

преживяване. Когато тези хора се установят професионално и узреят в разбиранията си, тези цветове обикновено преминават обратно в тъмносиньо. Изглежда така, сякаш веднъж намерили вярната посока, за тях синьото става природното излъчване на душата. Тези, които имат пурпурно, са склонни към надменност, защото в този цвят има примес на розовото.

Бяло

Идеалният цвят, разбира се, е белият и това е причината всички да се стремим към него. Ако душите ни имаха перфектен баланс, всички други цветови вибрации щяха да избледнеят и щяхме да притежаваме чисто бяла аура. Исус имаше такава аура, което се вижда и на много от неговите изображения, особено на тези, които пресъздават образа му след възкръсването.

* * *

Това бяха няколко практични указания за тези от нас, които виждат или вярват, че виждат цветове, свързани с хората, които познават. Като човек, който винаги е живял с този феномен, аз мога да ви уверя, че е от изключителна полза да се разпознаят у близките хора предупредителните сигнали за настъпващата болест (винаги сиви) или тази разцветка на червеното, която казва: „Внимавай! Този човек е загрижен за нещо!“

Както може да се очаква от човек с такива психически таланти като Кейси, неговият поглед върху аурата беше много по-комплексен. Той можеше да изследва аурата от гледна точка на цветовете, които се съдържат в нея, на тяхната интензивност и на тяхното разпределение. Кейси смяташе, че „аурата се излъчва от цялото тяло, но обикновено тя е по-тежка и по-лесно видима около раменете и главата, вероятно поради голямото количество жлези и нервни центрове, разположени в тази част на тялото.“

Той виждаше специфичните оттенъци на аурата. „При децата, например, е възможно да се каже дали евентуално се нуждаят от много упражнения, или само указанията ще са достатъчни. Ако детето е схватливо, аурата изглежда като кръгла корона. Ако е нужен пример, аурата ще бъде с по-определена форма, с ясни точки и гама от цветове. Ако детето е склонно да се ръководи само от

своите представи, аурата прилича на навита верига, обхващаща пространството над раменете и главата.“

По-нататък Кейси казва, че понякога е виждал малки дъгички светлина, преминаващи през аурата на даден човек. „В тези Случаи човекът служи за надзирател на по-голяма група хора, нещо като директор или лидер.“

За Едгар Кейси възприемането на цвят и светлина около всеки човек, с който се срещаше, беше естествен феномен - толкова естествен на практика, че отсъствието ни аура означаваше за него само едно: предстояща смърт. Но за повечето от нас подобни възприятия далеч не са

естествени, макар че Кейси смяташе, че те могат да бъдат развити.

„Вие можете да получите цветово съзнание — казваше той — и можете да се научите да определяте аурата по дрехите на хората и цветовете, които виждате, че преобладават в тяхното обкръжение. -

Ще бъде забележително и поучително да се установи, че някой жизнен и силен човек има поне малко червено в дрехите си, в стаята или градината; да се отбележи как хората, които са тихи, надеждни, уверени в себе си и духовни, никога не могат да бъдат видени без тъмносиньо — почти се създава впечатлението, че те боядисват всичко в синьо около себе си. Отбележете как отворените и слънчеви хора, които обичат да се смеят и играят и които никога не са уморени и потиснати, носят златножълто и сякаш озаряват нещата с жълта светлина, като че ли до тях е било приближено лютиче.

Цветовите отразяват душата и духа, съзнанието й тялото, Но запомнете, че те показват и липсата на съвършенство, незавършеността. Ако бяхме такива, каквито трябваше да бъдем, от нас щеше да струи чисто бяла светлина. Стремете се към нея и ако я видите у други хора, я следвайте, сякаш е пътеводна звезда. Това е. Но ние, които трябва да се задоволяваме с малките неща, можем да търсим- сигурността в синьото, силата - в червеното, и да бъдем щастливи в усмивката и слънчевата светлина на златножълтото."

8, Психическото развитие при другите хора

Кой от нас понякога не е пожелавал да има силата да

вижда в бъдещето? Кой от нас понякога не е пожелавал да има силата да разбере какво се намира отвъд мистериозното състояние, наречено смърт? Кой от нас не е желал да има способността да знае, така ясно сякаш са изговорени, мислите и желанията на околните? И посредством това умение да може да ръководи мислите и желанията на другите в съответствие със своите?

Кой от нас не е преживявал нещо, което да прилича на явление от типа на екстрасензорните възприятия? Сън, който впоследствие се е сбъднал, думи, „чути" от друг човек, секунди преди да ги изрече, чувство, че нещо ще се случи, както и впоследствие става точно по начина, по който сме мислили г- всички тези неща и много други ни въвеждат в света на екстрасензорните възприятия и психическите феномени.

Сега изведнъж всички започнаха да говорят за екстрасензорните възприятия, духове и пророчески сънища. Един учен написа статия за известно списание, разказваща за неговото откритие, че растенията се влияят от емоциите на хората. Същият се появи в телевизионното шоу на Джони Керсън, за да обясни този феномен и да демонстрира лабораторна апаратура, посредством която установил този факт - и, чудо на чудесата, никой не се присмя на този човек! Един изключителен свещеник и един не по-малко забележителен психически медиум демонстрираха .спиритичен сеанс по националната телевизия, по време на който се установи контакт с починалия син на свещеника - и дори резултатът от сеанса да не беше напълно разбран или възприет от всички, той поне привлече вниманието и респекта на зрителите.

Изведнъж всички поискаха да знаят повече за тези неща. Може би, но само като възможност, след всичко видяно и чуто, все пак тук се крие нещо!

Не липсва вече печатна информация по въпроса. Всяка година се публикуват стотици книги и статии, включително и книгата, която държите в ръцете си, в която хората разказват за своите или чуждите психически изживявания. Много от книгите отиват дори и по-далеч - те обясняват на читателя как да развие психическите си способности.

Ние, които дълго време сме изследвали психическите феномени, сме благодарни, че най-после свободно можем

да обсъждаме тези въпроси, без да се опасяваме твърде много от подигравки. Ние насърчаваме

внимателните и премислени експерименти в тази област. Обаче в същото време сме и малко обезпокоени от някои от съветите, които се дават по въпроса за развитието на психическите способности. На хората се преподават принципите на автоматичното писане, самохипнозата и т.н., още повече: автори с добри намерения подтикват хората да изучават тези неща. Ние обаче се питаме: не е ли твърде голям ентузиазмът, с който се подхожда към тази материя, все за доброто на съпричастните хора?

Вероятно, тук трябва да спрем, за да научим становището на Кейси в тълкуванията му и в будно състояние за някои аспекти на психическите феномени.

Ясновидство и телепатия

Речникът на Фънк и Уогнълс дефинира телепатията като „предполагаема комуникация между две съзнания на разстояние по начин, различаващ се от нормалното възприемане; обмяна на мисли."

Едгар Кейси казва в едно от тълкуванията си: „Бъдете уверени в този факт; бъдете сигурни в това: обмяна на мисли се осъществява, когато две тела или обекта са в подсъзнателно състояние - независимо дали за един момент, или за векове. Защото времето за духовните сили не е такова, каквото е за материалните сили."

Речникът на Фънк и Уогнълс дефинира ясновидството като „способност да се виждат неща, неразличими за обикновеното човешко око; второ виждане..."

Едгар Кейси казва в едно тълкуване: „Всеки обект притежава ясновидски, мистични, психически сили." Тази теория се среща в много от тълкуванията на Кейси.

На друго място той казва: „Изследвайки феномените от този тип, трябва на първо място да се направи анализ на целта... Кой е източникът на информация... който достига отвъд... обикновените ... предположения? Коя е основата за ясновидската и телепатичната комуникация? Какво представляват те в своята същност?

Да сме сигурни, че това преживяване е в една част на мозъка, но мозъкът, както казахме, се състои от материя и от дух...

Така не е нужно да се вика нещо, да се търси зависимост от нещо, да се търси нещо, което е извън, навън от нас, а по-скоро самонастройката към божественото вътре, което е универсално, или универсалното съзнание...

По въпроса за практическото приложение - то е това, което правите със способностите, развити при тази настройка в координацията, съчетани едно с друго при такива изживявания. Защото универсалното съзнание е творческо и разрушително по какъвто и да било начин, винаги творческо в действията си с елементите, които съставят преживяването на обекта във физическото съзнание.

Колкото повече от тези неща се ръководят от това, което е интуитивно, или зависещо от вътрешните душевни сили; толкова по-голям, по-далечен, по-широк и по-творчески ще бъде резултатът.

Повече и повече правете експерименти, които са не само полезни, но и дават надежда на другите, които съставят дейността на плодовете на духа.

Служете на Бога, не го правете за показност, не извършвайте действия, целящи самовъзвеличаване, са-мопочитане, а следвайте най-вече тези, които са полезни, и дават надежда на другите."

Едгар Кейси обсъди тези въпроси в едно публично обръщение от 15 февруари 1931 г. Ето някои извадки от него:

„Възприемането на сигналите от съзнанието, или духовната телепатия, съществува. Ние самите го преживяваме всеки ден. На много от нас се е случвало да мислят за някого и тогава същият човек се обажда по телефона. Или да говорим за даден човек и той да ни дойде на гости.

Подобно нещо ми се случи само преди няколко дни. Ние говорехме за един определен човек. Доколкото знаех, нямаше абсолютно никаква причина това лице да дойде в дома ми; но когато заговорихме за него и неговите способности, се случи така, че той се появи по същото време;

Каква беше причината? Дали не беше случайност - просто едно делнично събитие? Или мисловните вибрации между нашите мозъци и неговия го осведомиха за разговора?

Моята дейност ме научи, че на практика всяка фаза

на психическия феномен може да бъде обяснена с действията на подсъзнанието."

Кейси свързва това преживяване с един експеримент в областта на духовната телепатия, който бил проведен няколко години преди това, по времето, когато той още работил като фотограф. Той казал на помощничката си, млада жена, която по различни поводи била обсъждала с него/различните фази на психическите феномени, че може да накара някой човек да дойде при него. Тя смятала, че това е невъзможно и казала това. Кейси я помолил да назове имената на двама души, за които смята, че по този начин не може да ям се повлияе.

„Не можеш да накараш брат ми да дойде тук - казала тя. - Също така съм сигурна, че не можеш да накараш мистър Б. да дойде тук, защото той не те обича."

"Аз й казах - продължава Кейси, - че преди 12 часа на следващия ден брат й не само ще дойде в студиото, но и ще помоли да направя нещо за него. А на следващия ден в два часа мистър Б. също ще дойде тук."

Малко след 10 часа на следващата сутрин Кейси влязъл в студиото и започнал да мисли за брата на помощничката си. „Чувствах със сигурност, че той ще дойде... - казва той. - Също така бях учуден, че се бях пожертвал, казвайки, че той ще ме помоли да свърша нещо за него, макар че сестра му ми беше казвала, че той не понася работата, която вършех."

След 30-минутна медитация Кейси погледнал през прозореца и видял момчето да прекосява улицата. „Той стоя на място няколко секунди, гледайки стълбите - и след това си тръгна. След няколко минути пак се върна и се качи по стълбите до втория етаж."

Сестрата се огледала и казала: „Какво правиш тук?"

Момчето се подпряло на ръба на масата, въртейки шапката в ръцете си. После заговорило бързо: „Не знам точно—но снощи имах проблеми в магазина, а ти толкова разказва за мистър Кейси, че просто си помислих, дали той не би могъл да ми помогне."

На следващия ден Кейси повторил опита, отправяйки мислите си към мистър Б. Поседял тихо около час и половина и след това си тръгнал, казвайки на помощничката си, че предпочита да не бъде там, когато мистър Б. пристигне, „защото той не ме понася".

Впоследствие младата жена разказала, че в 12,30 мистър Б. действително дошъл в студиото. Тя го попитала дали може да направи нещо за него.

„Не - отговорил рязко той. - Не знам какво правя тук. Просто се отбих!" Гледайки озадачено, той се обърнал и излязъл навън.

След това Кейси споделил с аудиторията, че никога повече не е повтарял този експеримент и не възнамерява никога да го прави. „Това, според моите разбирания, бяха примери за духовна телепатия или четене на мисли - но в същото време те представляват проникване в сферата на друг човек. Това е опасно нещо! То е част от черните изкуства и принадлежи към нещата, които никой от нас няма право да върши, освен ако не знае много добре какво прави и защо го прави. Понякога то може да служи на доброто, вероятно е възможно да контролираме понякога децата си по този начин, но въпреки всичко може да бъде опасно, защото според нашата информация, всеки, който принуждава другия да се подчинява на волята му, е тиранин. Дори Бог не ни натрапва волята си. Или ние обединяваме волята си с неговата, или сме негови противници. Всеки човек има право на личен избор.

Така големият въпрос е каква роля може да играе духовната телепатия в нашия живот.

Защото всичко добро може да бъде и опасно. Не мога да спомена нищо добро, което заедно с това да няма своите изродени и вредни приложения. Така че как бихме могли да използваме творчески четенето на мисли или духовната телепатия?

Най-доброто правило, което мога да препоръчам, е: не карайте друг човек да прави това, което вие не бихте направили. Учителят никога не е искал подобно нещо, нека и ние не го правим."

Веднъж, създавайки едно тълкуване, Кейси разгледал въпроса дали обединената мисловна мощ на много индивиди може да промени хода на физическите събития, или не. Той отговорил: „Ние виждаме, че ако мислите на много индивиди са насочени към една фокусирана точка, състоянието ѝ бива повлияно от преминаващата мисловна сила...

Когато мислите са насочени, предаването на духовни вълни постепенно става реалност — точно както светлин-

ните и топлинните лъчи в материалния свят сега се използват от хората. Точно по такъв начин в духовен план елементите на духовното предаване, или прехвърляне, могат да станат реалност."

Автоматично писане

Явлението „автоматично писане" от дълго време е обект на интереса на изследователите на психически феномени. Често в процеса на създаване на тълкуване Кейси е бил насочван към този проблем.

Веднъж му бил зададен въпросът дали е възможно да се общува с обекти в духовен план посредством методите на автоматичното писане. Неговият отговор бил: „Да, на практика. Седнете сами пред лист хартия и с химикалка в ръка и оставете този водач, който може да бъде търсен или може да дойде, да управлява. То ще дойде. Всеки може да направи това. Но дали това & по-добрият начин? Често пъти това е въпросът."

Кейси винаги е предупреждавал за възможни опасности за индивида, който се е заел с автоматично писане. В едно тълкуване, правено през 1938 г., той казва: „Оттук ние не можем да посъветваме никого да се остави да бъде воден от влияния от отвъдното. Защото царството е вътре. Ако това идва като автоматично писане, вдъхновено отвътре, а не като ръководство от други - това вече е различно."

През 1936 г. той отново се спира на този проблем. „Както беше посочено, пр-добре е автоматичното писане или медиумът да се обърне към гласа отвътре! Ако това писане намери израз чрез ръката на обекта, ще е добро. Но не ръката да бъде ръководена от влияние, идващо извън човека. Защото вселената - Бог - е вътре. Ти твориш него. Общуването ти с космическите сили на природата, общуването ти с твоя Създател е твое право по рождение! Не се задоволявай с нищо друго, освен да вървиш с него!"

Хипноза

Хипнозата, ако е в ръцете на отговорен терапевт, може да бъде едно от най-силните средства на медицината.

Въпреки всички учебни демонстрации и не съвсем сериозното отношение този проблем продължава да бъде изследван задълбочено като сигурна и ефикасна мярка за намаляване както на физическите, така и на емоционалните страдания.

Тук трябва да бъде казано, че всяка хипноза в крайна сметка е самохипноза. Никой не може да контролира подсъзнанието на друг човек. Това, което става, е, че възприемащият обект се вслушва във внушението на лекуващия-терапевт и се самохипнотизира. Никога обектът не се управлява от терапевта.

Веднъж бях свидетел на ужасна демонстрация на необмислена хипноза, която показва колко

опасен може да бъде този метод, когато се прилага при неподходящо състояние.

Хипнотизаторът, който въпреки че беше аматьор, се беше занимавал много пъти с подобни експерименти, след една празнична вечеря се зае да ни покаже процеса на хипнотизиране. Ние седяхме в дневната на къщата на приятели в Маунт Клемент, в Мичиган. Хипнотизаторът „приспа“ обекта и започна да му внушава, че се намира в стаята на една швейцарска вила. Ако тя (обектът беше жена) била отидела до прозореца, каза той, би могла да види скиорите, подготвящи се за спускане по пистата. Той описа както гледката, откриваща се от прозореца, така и обстановката в стаята.

Обектът потвърди, че вижда всичко, което той посочва. Тя изглеждаше така, сякаш преживяваше, гледайки през прозореца червените мичигански септемврийски пространства, красотата на снега.

Хипнотизаторът каза: „Ако искаш да се порадваш на снега, отиди и вземи ските си от спалнята.“ Обектът се обърна незабавно и някак възбудено се отправи към вратата на помещението. Едва пристъпила прага, тя падна на пода и започна истерично да крещи.

Мина известно време, докато разберем какво се беше случило. Хипнотизаторът каза: „Ти си в стаята на швейцарска вила!“ В момента, в който тя пристъпи прага, за да влезе обратно в стаята, тя се върна в къщата на Маунт Клеменс. Докато се възстанови напълно от това преживяване, изминаха още няколко дни.

Хипнозата е предмет на обсъждане в много от тълкуванията на Кейси. Първото нещо, на което се спира Кейси

при разглеждането на въпроса, е човекът, който ръководи сеанса. В много от случаите това не е професионален хипнотизатор, а член на семейството на пациента, който само предава внушението.

Веднъж той бил запитан във връзка с едно 13-годишно момче, което било глухонямо и страдало от епилепсия: „Може ли в този случай да се използва хипноза?“ Той отговорил: „Може да се използва, но трябва да се внимава с човека, който ще я провежда.“ Той посъветвал внушението да бъде направено от майката на момчето.

След това бил принуден да покаже формата на внушението, което трябва да се използва. Той отговорил: „Зависи от това, което желаете да предизвикате. Работете с внушение, прилагащо манипулативните (остеопатичните) сили в това, но винаги призовавайте вътрешното същество - това същество се пробужда в този формиращ период от развитието на тялото, духовно и физически. То може да бъде като форма, но трябва да бъде въплътена в думите на индивида, който прави внушението. Кажете, когато тялото потъне в дрямка: „Събуди себе си, азът, за възможностите си, за отговорностите си, които, както аз ти казвам, в нормалното, будно състояние ще отговарят на същото това грижовно и изпълнено с обич поведение, което ти е дадено.“ Разбирате ли?“

В тълкуването на една млада жена, страдаща от малоумие, Кейси посъветвал внушението да бъде направено от човек с ясен разсъдък. „Тялото е добре наглед и няма да бъде хубаво то да се постави под влиянието на човек със скрити мотиви или желания.“ (Забележете яснотата, изразено в репликата: „Добре е наглед.“ Кейси никога в будно състояние не бил виждал тази пациентка.

За един мъж^ който страдал от постоянно хълцане в продължение на шест дни, Кейси също предписал хипноза.

„Нека това бъде направено с внушения, същото както това на Кан,“

И накрая ще цитираме една основна реплика за хипнозата: „Много от индивидите, много от персонажите са давали всичко, което имат за демонстриране на някаква истина.

Както беше посочено от самото начало - през този канал, "където винаги трябва да бъде идеалът. Какво значи

подобна информация, която се получава през този кавал за живота на индивидите? Тя прави ли ги по-добри родители, по-добри деца, по-добри съседни, по-добри приятели, по-добри граждани? И ако и когато не ги прави, не се занимавайте с нея!"

Обсебване

Описахме различни случаи, в които хората експериментират с това, което можем да наречем „стимулиране на собственото психическо развитие" и цитирахме основните съвети на Кейси по тези въпроси. В своята книга "Вътрешните рискове" Хю Лий Кейси разказва за личните си наблюдения върху хора, които сами са си създали проблеми в резултат на необмислени експерименти в тази насока.

Така достигахме до най-впечатляващата концепция от всички изброени: възможността да съществува нещо подобно като обсебването.

Тази идея — имам предвид в традиционния смисъл на думата, че човешко същество е завладяно от духа на някакъв безплътен обект - не ви ли кара да се усмихвате?

Това е напълно възможно. Около този проблем са известни редица истории, изпълнени със загадки. Тази идея е много стара, при това с толкова разклонения, че звучи по-скоро като добра измислица и прави още по-сложно сериозното ѝ разглеждане.

Спящият Кейси се отнасяше сериозно към този въпрос. Няма никакъв начин да се разбере дали изказванията му на тази тема са верни, или не, но проблемът се появява в много тълкувания, Имайки предвид високата степен на точност на неговите физически тълкувания, които ще бъдат разгледани малко по-късно в тази книга, можем само да ви предложим следващите примери и да ви оставим сами да изградите своето отношение.

Веднъж, създавайки тълкуване на една 72-годишна жена, Кейси казал: „Да тялото е тук." Той замлъкнал за дълго време и след това казал с приглушен глас; „Тук имаме оосебване."

В тълкуване за една жена, която искала да зададе на Кейси няколко въпроса, отнасящи се до проблемите на съпруга ѝ алкохолик, той бил попитай: „Какво кара съпругът ми да губи самоконтрол?"

Кейси отговори незабавно: „Обсебване!"

„Какво се има предвид под обсебване?"

„Има се предвид ОБСЕБВАНЕ!"

На следващия въпрос: „Той луд ли е, или духовно помрачен?", той отговорил: „Ако обсебването не е лудост, какво е тогава?"

„Обсебване от други обекти по време на алкохолно опиянение ли се има предвид?"

„От други обекти по време на влиянието на алкохола - отговорил спящият мъж. - Защото това тяло, съпругът, ако би имало достатъчен период на въздържане от употреба на алкохолни стимуланти и биха се използвали диатермични електрически методи, подобно лечение би прогонило обектите. Но не използвайте електрическите методи в съчетание с действията на алкохола в системата; това може да бъде вредно."

Дадохме тези примери, за да покажем, че според Кейси обсебването е нещо, което би могло да се случи на всеки. За практикуване на дейности от рода на автоматичното писане и самохипнозита е нужна, за разлика от обсебването, специална подготовка, което е и обяснено в редица тълкувания на Кейси.

Тук ще опишем три случая, показващи последиците от невнимателните опити с определени йогийски техники. (Те обаче при всички случаи не са от йогийските упражнения, служещи за укрепването на физическото здраве и препоръчвани често от Кейси в тълкуванията.)

В тълкуване за една 50-годишна жена Кейси казва: „По време на тези действия, които е

предприело тялото, са били създадени няколко състояния, които са благоприятни... Те са причинили и помагат за създаването на възбуждане на силите на жлезите в тяхната дейност, свързана с гениталната система. Но това, съчетано с натиска на нервната система, причинява ненормални и обезпокоителни състояния за това тяло."

„Коя е причината за изгарящото усещане, което ме обзема така, сякаш някой има власт над мен?" - бил запитан той.

„Това е липсата на координация между церебрално -гръбначната и симпатичната нервна система. И когато е засегната системата от жлези—по отношение на половата система, а особено засягане директно на центъра над

пубиса - така се създава (заедно с токсичните сили в системата) това парене и резултатът от обсебването!" „Трябва ли да се направи нещо за жлезите?" „Както беше казано, вече е направено твърде много!" В тълкуванията за една 53-годишна жена Кейси казва: „Тялото е свръхчувствителен индивид, който сам е позволил чрез упражнения - чрез отваряне на центровете на жлезите на тялото, да бъде обсебено от присъствия извън самото него..."

„Какво съм направила, за да се случи това?"

„Тялото посредством упражнения е освободило центровете на жлезите и само е позволило да стане чувствително към външни влияния."

„Кое точно ми създава проблеми?"

„Външни влияния. Безплътни обекти."

И накрая, Кейси казал за една 39-годишна жена: „Имало е отваряне на лидните жлези, така че силите кундалини се движат по гръбнака по различните центрове, които са отворени - посредством дейността на духовните и душевните сили на тялото. Психологическата реакция прилича на това, което може да бъде илюстрирано като еднократно приемане на много знания, без те да бъдат практически приложения... Сега комбинирайте тези две неща и ще получите това, което е наречено тук обитаване на тялото - мъчение, каквото е било за всичките 7 центъра на тялото, причинено от неспособността за почивка или дори от липсата на заетост в съгласувана дейност, без тялото да бъде използвано за нещо друго. Когато тялото се занимава с оказване на помощ на други хора, то вижда, че смущенията намаляват и изчезват."

Знаем, че това звучи фантастично. Но не съжаляваме, че го споделихме тук. В края на краищата кой може да каже, че Кейси не е знаел какво говори?

Ще се спрем за момент, за да обясним терминологията, използвана в горните тълкувания или свързана по някакъв начин с тях, защото тя би могла да бъде напълно непозната за вас.

Кундалини е санскритска дума, обозначаваща дейност, свързана с йогизма. Чрез концентрация върху нервните центрове и посредством упражнения и дишане, кундалини, фундаменталната мощ на електрическите сили, може да бъде събудена в тялото. Ако упражненията

не се извършват под наблюдението на опитен човек, това може да бъде опасна практика. Вероятно някои от хората, споменати в горните тълкувания, са експериментирали с тази дейност, без да са контролирани от човек с достатъчен опит.

Смята се, че кундалини се намира в основата на гръбнака, навита като змия, докато съзнателно не бъде издигната посредством различните чакри с цел да се разпростре от върха на главата надолу. Чакрите (друга санскритска дума) са седемте центъра на психическата енергия. Смята се, че са разположени по дължината на гръбнака и в главата и са предназначени, според йогите, да служат за точки на възприемане на „граничните сили" (жизнената енергия), които подтикват индивида към действия. Тяхната природа е психическа, а не физическа. Започвайки от основата на гръбнака нагоре към главата са разположени съответстващите им жлези — които, естествено, са от физическо същество -надбъбречните, половите, панкреасът, тимусът, щитовидната жлеза, хипофизната и епофизната.

В последното цитирано тълкуване, посветено на 39-годишната жена, Кейси казва, че е имало „отваряне на лидната жлеза, така че силите кундалини се движат по гръбнака към различните центрове, които са отворени..." Лидна жлеза е понятие, често използвано от Едгар Кейси в тълкуванията, обозначаващо източника на клетките Лидих. Това са междинните клетки, които отделят анд-рогените, или мъжките хормони.

В едно тълкуване, създадено през септември 1928 г., Кейси твърди: „Основата или седалището на душата е лидната {лидих) жлеза." Това е смущаващо твърдение -,„лидна жлеза" като понятие не фигурира в нито един речник или списък на ендокрините, който съм проверявала, а аз съм проучила много. Клетките лидих са открити, разбира се, и възприетите научни схващания очевидно потвърждават това, което казва Кейси по този въпрос. Дали Едгар Кейси е допуснал езикова грешка в огромното число случаи, когато говори за лидната жлеза, или е имал достъп до някаква много специална информация - информация, чакаща да бъде открита или пре-открита?

В едно тълкуване Кейси казва: „Лиден, означаващо

затворено, е тази жлеза, от която настъпва бременността, когато е създадено едно тяло»,., разположено във й над половите жлези." На същото място той продължава: „Основата или седалището на душата е в лиден (клетките лидих)."

Така в тълкуванията се посочва, че душата влиза в тялото през клетките на лидих или лидната жлеза. Те също така твърдят, че душата функционира посредством мрежа, свързваща жлезните тъкани в различните части на тялото. Едно тълкуване обяснява това по следния начин: „Духовният контакт е чрез жлезните сили на творческите енергии; не е затворен само в лидната жлеза на възпроизвеждането, защото той е винаги — толкова дълго, колкото съществува животът - в контакт с мозъчните клетки, чрез които съществува постоянна реакция чрез епифизата".

В началото на XVII век френският математик и фило-соф Реве Декарт нарекъл епифизната жлеза „седалище на душата". Той основавал теорията си на вярването, че епифизата се среща само у хората. Когато било открито, че тя съществува и при други гръбначни — понякога пропорционално по-дълга, отколкото при човека, - теорията на Декарт била забравена бързо. При всички случаи, в много от тълкуванията на Кейси горесцитираните думи се употребяват по отношение на епифизната жлеза, а в едно тълкуване за нея се казва, че е „канал, през който могат да преминават психическите и духовните сили".

Ако въобще има жлеза, която е пренебрегвана, то това е именно епифизата. Миниатюрният орган, който е прикрепен точно като хипофизата към основата на мозъка и е загубил статута на жлеза, след спешните интензивни търсения на епифизния хормон е наречен от учените „епифизно тяло". Тази логика довела до извода, че епифизата не е от голямо значение за човешкото тяло.

След това през 1958 г, от хипофизата беше извлечен хормонът мелатонин. Учените, работещи в тази област, бяха принудени да заявят, че е „възможно епифизната жлеза да изпълнява функция, която още не е открита". След откритието на мелатонина думата „жлеза" отново беше свързана с епифизата.

Малко по-късно бяха проведени опити с изчистен от

протеин екстракт от епифизните жлези на говеда в Харвардския университет. След използването му посредством инжекции при група от 25 души, страдащи от хронична шизофрения, се оказало, че при всички случаи имало подобрение, а резултатите на отделните пациенти били „изключителни".

В едно тълкуване, създадено през 1932 г., отговаряйки на въпрос за източника на тази информация, Едгар Кейси казал: „Трябва да има във физическия или материалния свят канал, през който могат да преминават физически и духовни сили..." ;

Точно в това тяло (Едгар Кейси), през което те се излъчват в момента; жлезата, известна като епифизна жлеза, с нейната връзка, е каналът, през който се извършва това. С надмощието на подсъзнанието - физическото подсъзнание - се появява, както е било, клетка с творческите сили към входа на съзнанието, или мозъка, действайки по или движейки се по това от връзка или нишка (наричана от Кейси понякога сребърна нишка) както когато се отделят физическото тяло, душата и духовното тяло."

В друго тълкуване той казва: „Хипофизните сили се изразяват в интуицията.

В тялото намираме това, което свързва епифизата, хипофизата, лидена, което може наистина да бъде наречено сребърната нишка... което е творческата същност във физическия, духовния и душевния живот; защото разрушението на нещо от тях ще допринесе за отделянето на душата от тленната ѝ обвивка."

И на друго място: „Хипофизата е вратата, през която физически всички рефлексии действия проникват чрез различните сили на нервната система. То е това, към и чрез което идват духовните дейности, които произвеждат влиянията в системата на въображението, както и преобладаващите расови влияния - или самата сила на кръвта.

В духовен план то е това с възрастта, което носи пробуждане на неговите способности, неговите крайни надежди и желания.

Като съзнание то е това, което дава справедливост и разбиране, толерантност и връзките с определящите фактори..."

„Защо се съмняват?"

В едно общо тълкуване, правено с цел получаване на информация за психическите феномени, на Едгар Кейси бил зададен въпросът, който измъчва всички, които се занимават с този проблем: „Защо толкова много хора отхвърлят идеята, че полезна информация може да бъде получена от този източник на психически данни?"

Той отговорил: „Липсата на разбиране на закона, управляващ така наречените психически сили, липсата на съзнание, дадена на индивида, за потенциалната мощ, която преминава във и през психическите или окултните сили.

Голяма част от това неразбиране е причинена от липсата на същинско използване на знанието, получено от тези източници. Защото неправилното използване на подобно знание може и ще донесе разрушителни елементи...

Единственият реален живот е този, който във физически или материален план се нарича психически. Тези, които отричат подобни сили, трябва да бъдат по-скоро съжалявани, а не осъждани, защото те евентуално трябва да достигнат това състояние (несчастия, бедствия и т. н.), през които душата им ще се събуди за елементите, необходими за развитието.

Защото извън психическите сили в света, физическото би било в състояние на удари и неуспехи, или като кораб без кормчия или водач. Защото този елемент, който е водещата сила в това и всяко състояние, е духът или душата на това състояние - което е психическата или окултната сила."

9. ТЕЛЕПАТИЯ ИЛИ ЯСНОВИДСТВО, ПРОЯВЕНИ ВЪВ ФИЗИЧЕСКИТЕ ТЪЛКУВАНИЯ

Спящият Кейси практикуваше особен вид медицина, в който граници не съществуваха. Когато остеопатията биваше посочвана като най-доброто за конкретното тяло и конкретната болест, тогава биваше препоръчван осте-

опат, често назовавай по име в тълкуванията. Ако хирургията изглеждаше единственото решение, тя биваше предписвана, като отново биваше посочвано името на лекаря, който може да извърши операцията. Често бяха препоръчвани странни лекарства, толкова странни, че на практика те нерядко трябваше да бъдат приготвяни от съставките, посочени в тълкуването. Понякога дозата изглеждаше отровна по своята същност или пропорции. Освен

това аптекарят, изпълняващ „рецептата“, можеше случайно да замени съставката, посочена в тълкуването, с друга. (В подобни случаи следващото тълкуване съдържаеше обяснение за това, което се е случило и попречило на подобрението или на излекуването на пациента.) Често в случаи на психосоматични смущения Кейси предлагаше специална рецепта за лечение, целяща въздействие на духовно и емоционално ниво.

Физическите тълкувания на Кейси образуват невероятна смесица от натуропатични - остеопатични - хирургически - лекарствени - психопатически - диетни терапии.

Единствените ограничения, както личеше по всичко, биваха налагани от състоянието на самия пациент. Още повече, че по време на транс Кейси не беше обвързан с догмите на нито едно течение или школа в медицината, така че беше напълно свободен в избора на средството, от което се нуждаеше конкретният пациент.

Въпреки всичко, преди другият, а и самият Кейси да се убедят, че това, което прави със своите тълкувания не е само безвредно, но и благотворно, тези методи бяха използвани по изключение само за най-близките хора на Кейси, и то като последна възможност. Обаче при по-задълбочен преглед на семейната история се вижда, че бедствените ситуации са окуражавали Кейси, подтиквайки го да използва психическите си способности.

Понякога той се е опитвал да не прибегва до мощта, която притежаваше, но обстоятелствата всеки път са го принуждавали да се връща отново към нея.

Един от многото подобни примери е случаят с неговата съпруга Гертруд, която заболяла от туберкулоза скоро след раждането и смъртта на техния втори син. Лекарите очаквали тя да умре, както и брат ѝ умрял от същата болест. Кейси, който все още се опитвал да направи кариера като фотограф и все още се съмнявал в досто-

верността и ценността на информацията, която получавал, когато бил в състояние на безсъзнание, направил тълкуване за нея. Диагнозата, според лекарите, била поставена изключително точно. Такова било и общото описание на нейното състояние. Въпреки това те казали, че предложеното лечение е наистина абсурдно. Те се съгласили, че диетата е близка до тази, която се използва обикновено при болни от туберкулоза. Но тя трябвало да взема наркотици - включително хероин, разтворен в течност и приеман в капсули - които обикновено били използвани за изпълнение на рецепти, но никога не би трябвало да се предписват във формата, посочена от Кейси в тълкуването. А най-трудно било да се възприеме сериозно препоръката Гертруд да инхалира изпарения от ябълково бренди, държано в опушено буково бурел!

Така лекарите отказали да се занимават с подобни методи. Местният аптекар се изложил на опасността да бъде преследван от властите, изпълнявайки без лекарска рецепта поръчката за смесицата, посочена в тълкуването. Бурето с ябълково бренди било осигурено и лечението започнало през август 1910 г. През януари Гертруд била на път да се възстанови напълно.

Едгар Кейси лекува Едгар Кейси

Вероятно напрежението в живота на семейството през този период се е отразило в тълкуването, създадено на 1 декември 1910 г. за самия Едгар Кейси. То било посветено, на парализата на гласните струни, от която той периодично страдал като възрастен.

. Когато емоционалното или физическото напрежение станели по-тежки, отколкото можело да понесе тялото му, Кейси ставал неспособен да говори по друг начин, освен шепнейки.

Тълкуването било ръководено от Ел Си Лейни, аматьор-хипнотизатор от Хопкинсвил, Кентъки, (паралелно с това изучаващ остеопатия в учебно заведение), който през 1900 г. открил, че макар Кейси да не отговаря на постхипнотични внушения от страна на друга хора, той можел да следва своите собствени, когато бил в самопричинено състояние на транс. (Лейни е също така човекът, открил, че Кейси може да предписва лечение за

болестите на другите. Лейни нарекъл тази дейност на подсъзнанието на Кейси „тълкувания“.)

В това тълкуване Кейси бил помолен да прегледа гърлото на тялото Едгар Кейси и да... „каже какво не е наред с него, ако въобще нещо не е наред“.

Кейси отговорил: „Тук мускулите на гласните струни, виждате, причиняват частична парализа на гласните струни, особено от лявата страна на гласната кухина. Виждате, струните са напрегнати от кухината или звучат тук, когато въздухът бива издишан от дробовите... Имаме нервен ефект на мускулите и нервите по цялото тяло, имаме стягане или усещане в нервните сили за съкращаване и на мускулите на гласните струни или кухина тук.

По цялата дължина на предната част на тялото, по ларинкса към десните струни, надясно и тук отпред, този мускул е стегнат; така гласът звучи сякаш е загубен или неповлиян от нервните сили и мускули. Съвместно това дава една страна, която не звучи и произвежда шепнене.

Това идва от същите проблеми, които имаме и преди това от тази.

„Какво да направим, за да отстраним заболяването?“ - попитал Лейни.

„Само циркулацията може да го отстрани; това е единственото нещо, което може да се направи. Внушение към тялото да предизвика циркулация през това тук, и когато циркулацията премине през него, тя ще отнесе това - ще му вдъхне нов живот - ще възвърне еластичността на нервните сили, ще видите.“

Лейни произнесъл внушението, както го бил правил и преди това: „Увеличи циркулацията и я наблюдавай и гледай промяната на състоянието, на това претоварено състояние. Увеличи циркулацията. Сега движи ли се по-бързо?“

„Циркулацията започва да се увеличава“ - казал Кейси. <Трябва да се отбележи> че през времето, докато траел сеансът, гласът му бил нормален.. Ако процедурата от тълкуването не била спазена, след събуждането гласът отново щял да премине в шепот,)

Лейни продължил внушението: „Гледай увеличаването сега. Гледай движението. Цялото това претоварено състояние ще бъде отстранено от циркулацията. Премахва ли сега?“

„Сега премахва“ - казал Кейси.

„Гледай да протича добре; всичко ще се нормализира. Ще бъде в нормалното си състояние. Следи го сега и когато стане съвършено нормално, ми кажи“.

Кейси отговорил: „Първо трябва да бъде отстранена пречката.“

„Каква е пречката сега. Виждаш, че проблемът е изчезнал. Сега пречката я няма. Нали сега гласните струни са съвършено нормални?“

„Сега са напълно нормални.“

„Сега всичко е наред - казал Лейни. - Ще продължи да работи идеално. Понякога в миналото (Едгар Кейси) е страдал от пристъпи на главоболие. Кое причинява главоболието?“

„В тази.“

„Как да го отстраним?“

„Да се работи върху него.“

„По какъв начин?“

„Тук от тази страна.“

„Не може ли да бъде направено чрез манипулация?“

„Не може да го абсорбира. То се е втвърдило в миналото, виждаш ли, твърдо е. Виждате, тук започват тестисите - тук, в горния край на тази влизат в контакт с поражение на втория лумбален прешлен и тук, виждаш, то образува поражението. Сега, между това поражение и областта на

таза тук - точно отсреща на лявата страна и повече от два инча от тазовата кост - се е образувал съсирек или възел по време на настинка или екстрена възбуда или нещо друго, което афектира нервния организъм на системата. От него произлизат болките, които се отразяват в главата, на върха, в центъра. Произвежда студ по дължината на гръбнака и топлина на върха на главата. Когато обърнем това, то се настанява в органите; това е в най-слабата точка на системата. Това отново се съчетава с тези проблеми на поносимостта със симпатичната система тук при стомаха. Понякога имаме по едно и също време пълнене на стомаха с газове, причинява болки в по-долната част, в чревния тракт. Имаме обръщане и създаване на състоянието в самия чревен тракт. Това са последствията, а не причините за проблема. Проблемът идва от възела, който се е образувал тук, след инцидента, който сме имали тук, в тестиса. То трябва да

бъде тук. Преместете червата настрана, имаме тук в долната част образуван възел, и когато той е отстранен, ще се наблюдава реакция в гъвкавостта ш нервните и ще се възстанови, вместо да образува този възел върху нервната сила тук."

Лейни подал завършващото внушение преди това за събуждането на Кейси: „Твоята циркулация ще продължи де бъде идеална,"

Какво намираме в това тълкуване? Много неща. На първо място, тук се съдържа информация, че гласната парализа на Кейси по принцип е била от психологическо естество. Той описва състоянието си и поисква Лейни да му внуши да увеличи циркулацията си в засегнатата област. Кейси, подчинявайки се на внушението, постъпва така, както му казват!

Гледис Дейвис (Търнър), дългогодишната секретарка на Кейси, многократно е била свидетелка на този феномен. По време на внушението, разказва тя, лицето и вратът на Кейси променяли цвета си от нормален към тъмнорозов, циркулацията се увеличавала. След като цветът на кожата му отново станел нормален, Кейси казал: „Състоянието е променено". Когато се събуждал от транса, гласът му отново бил абсолютно нормален.

В това тълкуване намираме още информация, отнасяща се до главоболието и болките на чревния тракт, от които е страдал Кейси. Казва се, че болката е резултат от инцидент, засегнал тестиса, което пък е причинило образуването на съсирек в чревния тракт - това от своя страна довело до поражения, които трябвало да се отстраняват по хирургичен път.

Кейси, след като завършил това тълкуване, разказал, че наистина е пострадал при инцидент; в детството си той паднал върху една пръчка, която преминала през целия тестис. Нараняването било сериозно и лечението продължило мъчително дълго.

Състоянието било напълно потвърдено няколко години по-късно, когато Кейси бил опериран от апендицит. Хирургът казал, че никога не е виждал по-тежък случай. Червата на Кейси били ужасно разместени и запушени, точно както впоследствие се описва в тълкуването.

Случаят Ейми Дитрих

Както вече казахме, първите тълкувания с няколко изключения, са правени за членове на семейството на Кейси.

Един от изключенията е Ейми Дитрих, лекувана от Кейси през август 1902 г. Той тогава работел в една книжарница в Боулинг Труйн, Кентъки, и една неделя бил извикан в родния си град Хопкинсвил, за да се заеме с на пръв поглед безнадеждния случай на едно малко петгодишно момиченце.

Според бащата детето било абсолютно нормално до двегодишна възраст, когато вследствие на прекаран грип, мозъкът му просто спрял да се развива. Била е търсена помощта на голям брой специалисти, но нито един от тях не успял да даде отговор на въпроса или поне да спре конвулсиите, чийто брой нараствал все повече "- понякога по повече от 20 на ден. Баща й чул за Кейси от Ел Лейни и се обърнал към него като последна възможност.

Когато влязъл в детската стая на Дитрих, той видял прекрасно дете с абсолютно неразвит

мозък. Там била и медицинската сестра, следяща всяко движение на Ейми. Кейси се запитал дали има право да се меси в живота на това дете, търсейки информация от източник, който все още не можел да си обясни. Решението не било леко. Накрая той се съгласил, още повече, че друг избор нямало.

Така той направил тълкуването. В него се казвало, че няколко дни преди да заболее от грип, Ейми е претърпяла тежко падане, което засегнало гръбначния ѝ стълб. (Майка ѝ по-късно потвърдила това. Ейми се подхлъзнала при слизване of семейния файтон и паднала на улицата. Но веднага след това скочила, сякаш и нямало нищо, така че майка ѝ повече не мислила за този инцидент.) В тълкуването се казва, че грипните бактерии се развили на мястото на нараняването. Това е причината, "при това единствената, за последвалото нещастие. Били предписани остеопатични мерки за лечение, които щял да ръководи Лейни.

За Лейни, начинаещ остеопат без диплома, били необходими още няколко допълнителни тълкувания, за да бъде сигурен в правилността на конкретните мерки, които прилага. Той направил няколко грешки, които веднага

били отразени в тълкуванията, Йато също така били обяснени верните процедури. ,

За няколко седмици съзнанието на детето се върнало на нивото преди 3 години. За 3 месеца тя успяла да възстанови по-голямата част от времето, загубено поради болестта, и започнала да настига децата на нейната възраст. Тя се оправила напълно и се развивала толкова нормално, сякаш нищо сериозно, не. било засегнало живота ѝ.

Случаят Ейми Дитрих е разказван от много от биографите на Едгар Кейси и поради това е добре познат. По този повод не сме променили нито името ѝ, нито обстоятелствата. При другите случаи, описани в книгата, са използвани измислени имена за запазване на самоличността на хората, за които са правени тълкуванията. Това съответства и на практиката на Асоциацията за изследване и проучване; въпреки че архивите са отворени за обществото, но с рглед на посочените съображения, те са кодирани внимателно.

Странните бременности на Уилма Франклин

Някои предупреждения за възможни бъдещи проблеми се съдържат в тълкуването на Уилма Франклин, направено на 3 септември 1937 г. Тя била на 26 години и била женена по-малко от година. Нейният лекар я уверил, че не е бременна, и тя взела хапчета, за да ускори идването на закъснялата си менструация.

Последвали болки в коремната област, покачване на температурата и кръвоизливи. Свекърва ѝ, следвайки някаква стара семейна рецепта, лекувала коремната област с големи количества йод, вярвайки, че това ще намали болката. Съпругът на Уилма се обадил в бюрото на Едгар Кейси, отдалечено на неколкостотин мили, и помолил да бъде направено спешно тълкуване.

Още в самото начало Кейси отново демонстрирал своите ясновидски способности.
„Намираме миризмата на йод над тялото.“

След това се заел да обрисова случая като цяло, обяснявайки: „... както намираме състоянията, които смущават сега тялото, са акутни, произлизащи от органите в слабините, или още по-точно от алвеолата; там се

създават или причиняват спазми в същата - от активните влияния на ориса и ерготина - и изригване в дейността на системата от нормалното." С други думи, погълнатите лекарства били причина за състоянието на жената -Кейси назовал няколко от съставките им. За жалост няма никакъв начин да проверим точността на тази негова диагноза.

„Обаче това е сериозно, тъй като може да е имало помятане - продължил той. - В случай, че не се вземат предпазни мерки в дейността на тялото, ще бъде много трудно за него да прекара периода на бременност без огромни трудности и неспособност да износва през целия период.“

(Както ще видим след малко, по-нататъшните събития показват, че има основание да се смята, че Уилма е била бременна и че именно лекарствата са били причината за нежеланото помятане.)

Тълкуването препоръчва на Уилма да лежи най-малко 10 дена, да пари ръцете си от гореща вода' (често употребявано ималко странно предписание за подобни случаи), да се подложи на остеопатично лечение, за да коригира натиска от лумбалния прешлен, кръста и опашната кост, да спазва диетата си. Кейси предупредил, че матката се е смъкнала надолу и че трябва да ѝ се даде възможност да възстанови предишното си положение, и то основно чрез повече почивка и лежане, за да може да бъде осигурено нормалното протичане на евентуални бъдещи бременности.

През следващите няколко дни били направени още две контролни тълкувания. На 7 септември Кейси препоръчал на Уилма да продължава да лежи. На 14 септември той съобщил, че „е започнало подобрене и че Уилма може да се движи малко повече", но не твърде натоварващо през следващите няколко дена."

На 19 септември в тълкуването се казвало: „Състоянията не са толкова добри, колкото ги имахме миналия път. Прекалено многото движения са причинили нараняване в областта на слабините и това отново е довело до течения." Кейси предложил да бъде направен хюртаж и след като бил помолен, назовал лекаря, който може да го осъществи. На следващия ден това било извършено от посочения лекар.

На 27 септември Кейси започвал тълкуването с метеорологични сведения: „Там вали!" (Покъсно Уилма потвърдила това.)

Тълкуването казвало, че „състоянията прогресират като цяло много задоволително". Той отново насочил вниманието към предишните предписания и към използването на точно назовано тонизиращо средство, както и „още две или три остеопатични намеси... Сега не толкова за органите в слабините, колкото за главата и врата и дренажите от същите към храносмилателния канал". (Уилма по същото време имала проблеми с ушите си, но за това бюрото на Кейси не било уведомено).

На 5 април 1938 г. тълкуване на Кейси за Уилма Франклин показало, че тя е бременна. Обаче в тълкуването се казвало: „Състоянията засега не са съвсем нормални. Така ще има необходимост да се подхожда много внимателно през този период. Повечето време да не се става от леглото, да не се мокрят ръцете, доколкото е възможно, краката винаги да бъдат много топли - и през по-голямото време, когато се почива, долните крайници да бъдат малко повдигнати, разбирате ли?"

Менструалните пертоди не спрели и след бременността и тълкуването посочило, че ако това продължи и след третия период, хоспитализацията ще бъде наложителна. Тълкуването също така казвало, че матката е паднала, което представлява сериозно усложнение. Отново били предписани остеопатични мерки, като този път били описани точно.

В тълкуването от 20 април Кейси казва: „Състоянията по отношение на опитите да се запази развитието на . тялото са по-скоро сериозни... Органите в слабините са излезли от позициите си и такова състояние на напрежение, което е причинено от зародишните сили, както и дренажът, който произвежда смущенията, както и огромните болки. То, разбира се, е до третия месец, както беше казано. Оттук положението става сериозно за всички състояния."

На Уилма било препоръчано да се свърже с д-р Г., хирург, и да постъпи незабавно в болница. Това предписание било изпълнено.

На 7 май съпругът на Уилма писал на Кейси: „Благодарение на внимателното лечение от страна на д-р Г.,

Уилма се чувства по-добре. За известно време бях силно притеснен за нея. Милион благодарности за тълкуванията.

На 24 май пристигнало писмо от Уилма, в което тя изразявала огромната си признателност. В него се казва: „Излишно е да говоря колко съм развълнувана от предстоящото събитие, дори трудно мога да повярвам, че е истина. Мисля, че вече напълно съм се оправила."

На 6 юли било направено още едно тълкуване. То казвало: „Въпреки че понякога има тревожни състояния, особено по време на периодите, бременността протича близо до нормалния начин.. Били препоръчани особени грижи; Уилма трябвало да ходи много, но да избягва други натоварващи дейности. Били предписани специално масло за черния дроб и тонизиращо средство, съдържащо желязо. В тълкуването, след като бил помолен за това, Кейси посочил името на лекаря, който, трябвало да се грижи за Уилма по време на раждането - д-р Х. В едно писмо на Уилма до майка ѝ, писано на 21 юли, се говорило, че стават необикновени неща. На първо място, според тълкуванията на Кейси, Уилма тогава била в шестия месец от бременността - обаче никой, също така нито един лекар не бил убеден, че тя наистина е бременна. Тя продължавала да получава навреме менструалните си периоди, „ни най-малко не изглеждала бременна" и се чувствала добре.

„Дори д-р Х. не е сигурен - продължавала тя в писмото, — той е силно заинтересуван от информацията на „колегата Кейси", както той го нарича. Докторът поиска да ми бъде направено ново тълкуване, за да се види какво ще каже Кейси за това. Той прави някои чудни неща; може би ще успее „да хвърли светлина върху този случай". Това са думите на доктора. Той е много забавен - ужасно се интересува от тълкуванията, но не иска да се забелязва. Той беше направо поразен, когато му казах, че съм ходила при него по указание, дадено в тълкуванията на Кейси. Не му казах нищо за моите тълкувания първия път, когато бях при него, тъй като не знаех неговото отношение към този проблем. Но по време на второто ми посещение, докато той се опитваше да ми обясни, доста дипломатично при това, че напълно греша относно бременността, и за да потвърди мнението си, ми

даде един тест за бременност, разговорът постепенно стана благоприятен за мен и аз го запознах с проблема.

Той познаваше д-р М. (лекар, работил с Кейси в миналото) и по тази линия аз стигнах най-накрая до желаната тема. Тогава го оставих да води разговора и той се оказа запознат с въпроса. „Знаеш ли, в този колега наистина има нещо, не знам точно какво, но има." Той каза, че са се срещали веднъж, преди година, и че знаел някои неща за него. Каза, че от дълго време го интересувал този въпрос, също че обичал да говори за това, макар че не можел да обсъжда тези проблеми, „защото хората могли да го вземат за ненормален". Той се изрази точно така и изглеждала съвсем необичайно д-р Х. да говори по този начин. Той каза, че не знаел, че ти си човек, интересуващ се от психически феномени. При всички случаи той чакал моето следващо тълкуване..."

В едно писмо до Едгар Кейси няколко дни по-късно Уилма разказала за разговора си с д-р Х, и за неговото отношение към тълкуванията. „Това етана докато чакахме резултатите от теста за бременност (инжекция в ръката). Тогава му казах, че ми е правено тълкуване, в което се твърди, че съм бременна. Той беше силно заинтересуван и чакаше резултатите от теста. Тестът потвърди казаното в тълкуването. Тогава той няколко пъти силно издърпа носа си и каза: „Е, изглежда, че този стар приятел е прав." Това беше второто ми посещение при него. Оттогава съм го виждала още няколко пъти, но . той все още не знаеше какво да мисли за това. Той каза: „Щом Кейси казва, че си бременна, предполагам, че това е така. Но за мен просто няма доказателства!"

На 29 юли било направено ново тълкуване на Уилма, в което били дадени отговори на някои въпроси, включени в нейното писмо към Кейси. Тълкуването показало, че състоянието на Уилма изглеждало добро в много отношения. „При всички случаи, ако има напрежение, създадено в системата, а също така и в ембриона -посредством дренажите на системата по време на (менструалните) периоди, това няма да позволи оптимално или нормално развитие..." Предлагало се да бъде направена рентгенова снимка, но при полагане на максимални грижи за предпазване на плода, за да може да се определи безопасността на по-нататъшното продължаване на бре-

менността. „Условията и тестовите, повечето от съществуващите техни разновидности, ще покажат, че това не са нормални обстоятелства, не е нормална бременност.“

На въпроса за етапа на бременността по това време Кейси отговорил: „Състоянието е напреднало, както беше посочено (над 6 месеца), но развитието на същото като пропорции и всичко останало е не повече от месец по големина или форма, или не повече от 2 месеца.“ Новите в това тълкуване са доста тревожни за Уилма, както се вижда.

Нейното писмо от 8 август информирало Едгар Кейси, че тя е занесла тълкуването си на д-р Х. „То въобще беше първото тълкуване, което той виждаше, затова да се следи изражението на лицето му, докато го четеше, беше цяло преживяване. Той през цялото време смяташе, че не съм бременна, но допускаше възможността да не е прав. Той го препрочиташе отново и отново и накрая каза: „Просто не зная какво да мисля. Звучи логично, но не мога да разбера, защо не мога да открия доказателството, щом има бременност.“

Рентгеновите снимки, препоръчани на Уилма, били направени. Те не показали нищо. „Той ме подложи на пълни изследвания, но не можа да намери никакви симптоми на бременност. Накрая каза, че можем да направим само едно нещо - да чакаме и да следим развитието на нещата...

. Д-р Х. ми зададе интересувашите го въпроси за моето следващо тълкуване. Той допускаше възможността зародишът да бъде изхвърлен по естествен път, ако наистина не се развива нормално. Той смяташе, че точно това може да се случи, ако наистина съм бременна, и дори че вече може да е започнало.

Това е най-особеният вид преживявания; Ние никога не сме смятали, че подобни неща могат да ни се случат. А аз се чувствам толкова добре физически. Разбира се, аз се притеснявам и се уморявам по-бързо от обикновено - но иначе се чувствам прекрасно.“

Следващото тълкуване се състояло на 11 август 1938 г. То започвало така: „Сега, както виждаме, обстоятелствата не са се променили от последния път. При съществуващите обстоятелства ние смятаме, че интерпретацията трябва да е по-скоро първата от тези третиращи

състоянието (на лекаря на Уилма, Защото да се интерпретира и да няма увереност в собствените индикации или открития, може да доведе само до обърквания.

Смятаме, че обстоятелствата са повече отколкото беше показано. Имало е асимилиране - неведнъж, повече от един път — както беше и е показано от теста на кръвта, както и от характера и от- излишъка на активност на системата от жлези.

Така продължава да бъде първото становище, това за аборт, това разбиране и този аборт, дадени за ненормалното развитие.

Но конструкцията и развитието трябва да бъдат последвани от тяхното третиране (от доктора).

Готови сме за въпроси.“

Водещият тълкуването задал вънросите, интересувачи Уилма, от нейно име.

„Все още ли съм бременна?“

„Все още бременна - над 6 до 10 седмици; и това прибавено към другите неща, причинява тази сянка, която беше показана.“

„Каква е причината за продължаващата менструация?“

„Продължаващият аборт!“

„Ще се развие ли зародишът нормално?“

„Не и докато не се направят някои промени - а има и задържане и нормално развитие на теченията на системата за оптимални или нормални развития.“

„Как да интерпретираме рентгеновата снимка, която направихме?“ ”

„Използвайте обикновените начини!" - Кейси спрял за момент и след това преустановил тълкуването с обичайната фраза:

„Ние завършихме."

На 14 август Уилма писала на Кейси: „Благодаря ви отново. Всичко това е много обърквато, имайки предвид, че лекарите смятат, че не съм бременна. Нищо довече не се разбра от рентгеновите снимки. Когато запитах за двете сенки, които видях при първото разглеждане на снимките, той отговори, че това са малко газове в чревната област! Те представляваха една снимка с големината на сребърен долар и една доста по-малка на незначително разстояние от нея. А според тях това са

„газове в червата". Те мислят, че аз се опитвам да си внуша бременността! Можете ли да си представите! Аз нямах възможност да покажа последното тълкуване на д-р Х. Надявам се да го видя днес. Може би то ще промени мнението му,,

Абортите, описани в тълкуването, са двата много необичайни менструални периода, които преживях. Д-р Х. не смята, че това е важно. Но и двата пъти аз прекарах на легло не по-малко от седмица, дори 10 дни до две седмици. Ето какво се е случвало и аз не съм знаела!"

Уилма Франклин наистина е била бременна, което са били длъжни да установят лекарите. Тя помята няколко седмици по-късно и няма никакво съмнение, че помятането е било истинско.

След всички нещастия, сполетели Уилма, ние се радваме да споделим, че в писмото си до Едгар Кейси от 3 април 1939 г. тя пише: „Имам прекрасни новини. Очакваме бебе в скоро време и сме изключително щастливи. Аз се справям добре и се чувствам прекрасно, уверена съм, че няма да има никакви проблеми. Въпреки това, бих искала да съм сигурна и ще бъда изключително признателна, ако ми направите контролно тълкуване, стига това да е възможно.

Досега не съм ходила на лекар. Не мога да преодолеем недоверието си към тях след това, което преживях миналото лято. Просто не съм сигурна в никой от тях и съм в сериозни затруднения, колебаейки се да се върна ли при д-р Х., или не. Бих искала да задам този, въпрос в тълкуването."

Тълкуването, направено на 9 май, гласи: „Ние смятаме, че обстоятелствата се развиват нормално.

Не би трябвало да има никакви пречки по пътя към пълното нормално развитие, ако се правят достатъчно упражнения."

Били препоръчани различни остеопатични манипулации, „не за корекции или да се помага на тялото да. коригира своите нови позиции - по-скоро за отпускане на системата, за приспособяване на телесните сили към развитието на тези условия в тялото". Било препоръчано специално лекарство за черния дроб със съдържание на желязо, както и калциев препарат.

По въпроса за съмненията на Уилма дали да се

консултира с лекаря, лекувал я преди това, Кейси казал: „Лекарите бихме ги продължили; д-р Х. би трябвало да се грижи за това. Ако това, казано с уважение, духовно причинява смущения, според способностите можем да препоръчаме и д-р Т. - няма по-добър в тази околност; и такъв, на който може да се има доверие, ако обстоятелствата са напълно понятни."

Отговаряйки на други специфични въпроси, Кейси казал, че бебето се развивало нормално и майката ще роди, когато дойде времето. Подходящо в този случай е да се потърси съвета на остеопат. На въпроса за упражненията отговорил: „Прави, както беше посочено. Не се пресилвай, но прави повече упражнения. Не се опитвай да скачаш, танцуваш или нещо подобно, внимавай да не паднеш, ходи много и стой повече на открито..."

В писмото си от 21 май Уилма благодари на Кейси за тълкуването. „Толкова съм щастлива да узная, че всичко върви добре. Разбира се, аз знаех, доколкото е възможно това, че нещата се развиват нормално, но именно тълкуванията „виждат“ неща, които ние не можем да знаем.

Интересно е, че тълкуването отново ме изпрати при д-р Х. На него това му хареса. Той беше и много доволен, че е препоръчан миналото лято. Също така му обясних какво означават думите „причинява смущения“ от тълкуването във връзка с него. Аз му имам доверие, но просто се подразних от неговото становище."

Контролно тълкуване било направено на 26 август. Състоянието, казал Кейси, е съвсем нормално. „Трябва да има очакване, както виждаме, между 1 и 18 септември".

След това Кейси дава прогноза за времето през тези дни! „Произлизащо от обстоятелствата, които ще възникнат, не от физически, а от природни сили - времето - ще е по-добре за тялото да бъде по-скоро в болница, отколкото вкъщи..."

Всъщност тълкуването има около 2 седмици отклонение в датата. Бебето, момиченце, било родено на 29 септември без усложнения. За сметка на това прогнозата за времето е съвсем точна. Внезапното застудяване, настъпило докато Уилма била в болницата, било твърде натоварващо за локалното отопление на къщата ѝ, което вследствие се повредило.

Второто дете на Уилма, момченце, също било „бебе на Кейси". Тълкуването от 30 ноември 1942 казва, че раждането може да се очаква на 10 или 11 юли. Това предсказание на Кейси било точно от предишното - бебето се родило на 16 юли.

Интересно е да се отбележи, че Уилма помята само един месец, преди да зачене това дете, което се родило 8 месеца и половина след датата на тълкуването. Това означава, че по-ранните тълкувания на Кейси, показващи, че помятаанията на Уилма обикновено незабавно биват следвани от нова бременност - една доста необичайна ситуация, вероятно не са далеч от истината, както е изглеждало тогава.

Случаят с неосъществената лъчева терапия

Алис Маршал страдала от чести мастоидни инфекции. На 21 април 1928 г. било направено тълкуване, в което била поставена диагнозата и препоръчано лечението. 3 дни по-късно било създадено контролно тълкуване.

Кейси започнал: „Да, тялото е тук. Имали сме го и преди. Сега смятаме, че по много начини тялото показва подобрения от това, което имахме преди; все още има признаци на инфекция, особено в областта над меката тъкан на вътрешното ухо и такава в областта зад ухото. Ако там бяха приложени светлинните лъчи - въздействащи върху нервите и кръвта — състоянието щеше да е различно от това, което виждаме."

В едно писмо от лицето, лекувало пациента, се съдържа признанието, че лъчевата терапия била изключена от лечението поради опасенията, че ще причини изгаряния на кожата. След второто тълкуване този вид лечение бил приложен. Оздравяването на пациента било бързо и пълно.

Случаят с натравянето

Джанет Бейлър била на 21 януари 1940 г. в 8 и 20 ч сутринта в тежко състояние. Признаците на акутно разстройство, или хранително отравяне, се появили в 8 и 30 ч предната вечер. Първите пристъпи на болка и диария резултирали в припадък. Към 10 ч вечерта бил повикан

семеиният лекар. Той предписал подкожна инжекция, която облекчила Джанет за няколко часа. Последващият втори пристъп бил по-тежък от първия и докторът се върнал да направи на болната втора инжекция. Тогава той се посъветвал с най-близкия хирург, който казал, че третият пристъп може да се окаже фатален.

Джанет отказала хирургическа намеса - поне през онези часове. Но след 6 ч сутринта започнала да повръща през 20 минути. Баир Й тръгнал към къщата на Кейси за спешно тълкуване, което било направено в 8 и 20 ч сутринта,

Мисис Кейси, водеща тълкуването, започнала: „Ще опишеш физическото състояние на това тяло в момента; ще посочиш причините, довели до това състояние, също ще предложиш мерки за лечение и освобождаване на тялото и ще отговаряш на зададените въпроси."

„Да,-- каза Кейси. - Тялото е тук. Имали сме го и преда това.

Виждаме, че акутните състояния са причинени от действието на отрова - от пирена.

От тази активност остро разстройство, настъпило от хранопровода, е причинило разширение и блокиране в областта на дебелото черво.

Както виждаме в настоящия момент, ние бихме приложили горещи капсули рициново масло в продължение на 2 и половина до 3 часа.

След това клизма, внимателно поставена. Добре ще е в първата клизма да има малко олио, .това значи, че олиото първо се дава само, разбирате ли? За това ще е по-хубаво да се използва зехтин; около 430 милилитра; така там може да настъпи успокоение.

А след това поставете клизма с вода с телесна температура, добавяйки една чаена лъжичка сол и лъжичка сода бикарбонат на 350 милилитра вода. Поставете първо внимателно това, но евентуално - това е след периода, когато там е имало възможност за движение - използвайте дебелото черво.

След това бихме взели вътрешно - след-рициновото масло и клизмата - супена лъжица зехтин.

Това, смятаме, трябва да освободи напрежението и да отпусне тялото достатъчно, за да отстрани вредните предпоставки..."

В края на тези инструкции Кейси бил помолен да назове източника на отровата. „Пирена - казал той. -Пирена-от боб!"

Това било обяснено по-късно от самата Джанет. В деня преди тълкуването тя била на гости при майка си, няколко часа, преди да започне болестта. Късно следобед тя си направила суров зеленчуков коктейл, използвайки новата йзстисквачка на майка си, като една от съставките била шепа „прекрасни шушулки зелен боб".

Лабораторни тестове за установяване дали пирената е причината за болестта не са правени. Също така не е ясно как пирената - търговското наименование на въглерод-но-тетрахлориден препарат, използван в пожарогасителите, е попаднала в зеления боб, консумиран от Джанет Бейлър. Вероятно причината е някаква промишлена авария или произшествие при превоза на зеленчуците.

Поетата отрова, ако Кейси е бил прав в тълкуването, е била достатъчна, за да причини сериозни здравословни смущения на Джанет. Съдейки по симптомите, почти е нямало съмнения, че наистина става въпрос за отрова, а продължителността на възстановителния период показва, че тя е била доста силна. И въпреки че е била отказана хирургическа намеса, пациентката оздравяла напълно.

„Лекувайте причината, а не резултата"

Случаятх Мери Луис е един от най-необичайните и един от най-добре документираните в архива на Кейси.

За да можем да оценим по достойнство ясновидските способности на Кейси, разкриващи се в този случай, е необходимо да се запознаем донякъде с историята на проблема на Мери Луиз.

След като била учителка в Ню Йорк, Мери на32-го-дишна възраст се преселила във Флорида по време на кризата през 1935 г. През март 1936 г. открили, че страда от напреднала туберкулоза. Тя прекарала следващите 3 месеца в болницата в Маями, -където на всеки дроб била приложена пиевмотораксална хирургическа намеса (изкуствен колапс на дроба,

предизвикан от инжекция с въздух в плевралната кухина). През юни 1936 г. тя се връща в Ню Йорк и постъпва в болницата „Белвю". Пневмотораксалното лечение било продължено. Изслед-

вания на секретите показали, че туберкулозата не е излекувана. Анализът на рентгенова снимка през юли според лекуващия лекар показвал и за „над 25 процента колапс на горната част на десния дроб, сраствания в горната част. Кухината в ключицата не е в колапс. Неколапсираната част от дроба показва възлести прониквания, фибромна дегенерация и срастване на поражението, най-силно изразени в средната третина на дроба. Малки промени в долната половина на левия дроб".

През септември Мери била преместена в болницата „Фю" в Лонг Айленд. Продължили същото лечение; специалистите, работещи по случая, обмисляли възможността за хирургическа намеса. В анализа на рентгенова снимка от 2 септември се казва: „Наличие на билатерален пневмоторакс. Номинално ниво на секрети в дясната основа и екстензивен колапс на дроба, чиято горна част все още е допряна до горната част на гръдния кош посредством множество лентови слепвания. Вижда се голяма кухина в горната част на дроба, непосредствено под мястото на слепванията. Има периферен колапс на левия дроб, който не показва окончателни празнинни увреждания, но там се появяват възли, разпространяващи се в долните две трети".

В края на септември Мери постъпва в болницата „Манхатън Джернъръл" в Ню Йорк, където била извършена хирургическа намеса - интерплеврална пневмолиза на десния дроб. Тя останала там на легло шест седмици. Пневмотораксалното лечение било прекратено в левия дроб, но продължило в десния. Рентгеновата снимка след хирургическата намеса показала, че кухината, дължаща се на натиска, се била затворила до известна степен. Слепванията и изключително силният натиск на десния дроб изместили гръдната кост и сърцето към лявата част на тялото, притискайки левия дроб. Дишането било изключително затруднено и почти никакво движение на тялото не било възможно.

През ноември финансите на Мери били изчерпани, емоционалното ѝ състояние също било тежко. Тя се върнала в къщата на-родителите си във Вирджиния. Била настанена незабавно в санаториум за туберкулозни и останала там няколко дни, преди да бъде направено тълкуване от Кейси на 12 март 1938 г. Когато била

изписана от санаториума, ѝ казали, че болестта ѝ била овладяна, но тя трябвало да продължи пневмоторакса на белия дроб за неопределено време. Трябвало да прекарва почти цялото си време в леглото и лекуващите лекари предупредили родителите ѝ, че Мери по всяка вероятност ще остане на легло през остатъка от живота си. Очаквали я скоро да се върне в санаториума - вероятно за да остане за по-дълго.

Нейните родители били чували за Едгар Кейси и го помолили за тълкуване. На Мери, било позволено да проследи сеанса, но тя специално помолила, преди тълкуването да не се казва на Кейси нищо за нейния случай.

Той започнал тълкуването, като незабавно минал към въпроса: „Сега. виждаме, че условията и причините за това са по-скоро специфични. Резултатите от уврежданията са били наричани най-често причини, а не това, което ги е причинило.

Те са неверни по отношение на белодробната циркулация и общия резултат от уврежданията в останалата част от системата.

Както и да е, ние виждаме причините в натиск, съществуващ в мозъчногърбначната система; и посредством отклонените нервни части на системата - са сплескали тъканта, създавайки натиск в капсулата на дробовете.

Така намираме причините за уврежданията и възпаленията, повече отколкото да са възникнали инфекциозни или само защото е имало предразположение към увреждане посредством натиска..."

След това Кейси дал пълна картина на състоянието на Мери, включваща информация за кръвта,

нервната система и накрая клинични детайли за състоянието на гърлото, бронхите, ларинкса и дробовете.

Може би най-значителната информация в тълкуването е следната: „Това е причинено първоначално от вдишване на чужда субстанция, прах или нещо подобно. След това с натиска, предизвикан от увреждане в указаната област, се създаде причината или започна нарушението оттам.“

Дадени били детайлни указания относно диетата, упражненията, остеопатичните манипулации и почивката. Като допълнение Мери е трябвало да използва буре с ябълково бренди, предписание, срещащо се в повечето

тълкувания на Кейси, отнасящи се до туберкулозата.

„Първо трябва да има подготвено буре или бъчва -галон или галон и половина, дъбово, опушено отвътре. Ако е от един галон, налейте в него половин галон ябълково бренди. Съхранявайте го добре запушено, но близо до мястото, където то ще създава изпарения. Подгответе го така, че газовете да могат да бъдат инха-лирани; не самото бренди, а газовете от брендите; да се инхалира през устата в бронхите, ларинкса и дробовете. Прави това поне два или три или четири пъти дневно.“

Кейси добавил, че при внимателно и точно спазване на всички инструкции, дадени в тълкуването, „ние би трябвало от 6 до 10 месеца да бъдем напълно освободени от всякакви увреждания за това тяло“.

След като тълкуването приключило, Мери поговорила известно време с Гладис Дейвис, която водела стенографски записки на всичко, казано от Кейси.

„Това е невероятно - възкликнала тя,—не съм мислила затова от години, но знам точно кое увреждане има предвид мистър Кейси — това, което е допринесло за възникването на моята болест.

Разбирате ли, преди повече от 15 години паднах от едно дърво и си нараних гърба, в горната част, близо до раменете. Повече от седмица изпитвах такава болка, че се наложи да спра да преподавам. Ходих на лекар и ми бяха предписали няколко процедури. Болката намаля и аз се върнах на работа. Известно време продължих да имам оплаквания, но след година и половина проблемът сякаш беше изчезнал.“

Тя спряла за малко и започнала да си припомня някои случки: „Да, 11 години след инцидента бях на работа в училище за социално слаби в Ню Йорк. Работих доста дълго време навън, на площадките за игри. Бях в постоянен досег ъ праха на игрищата, при променящи се метеорологични условия и в лошо проветрени стаи.

Вероятно това е чуждата, подобна на прах субстанция, която съм вдишвала и за която Кейси говори в тълкуването. Аз работих на това място две години. След това заминах за Флорида, където се установи, че съм болна от туберкулоза;“

Намирането на буре за ябълково бренди отнело един месец - все пак това е доста рядко срещан предмет. След

като било намерено, лечението започнало. На 6 юни 45ило направено второ тълкуване, в което Кейси посочил, че е постигнато голямо подобрение в цялостното състояние,. Той донякъде изменил предписанията си - имайки предвид ефективността на остеопатичните манипулации, прилагани дотогава, Кейси казал, че сега те могат да се намалят от два пъти седмично до два пъти месечно.

След това контролно тълкуване на Мери Люис не са предписвани никога повече пневмотораксални манипулации - и това само след два месеца лечение по препоръка на Кейси!

През август трето тълкуване отново предупредило за повишена активност, но тогава Мери се

чувствала толкова добре, че трябвало да бъде възпирана от претоварващи действия!

През декември Кейси направил за Мери четвърто тълкуване, в което казва, че "състоянията са много подобрени. Много от тъканите на дроба сега са възстановени и той работи добре - по-скоро допълва тялото, отколкото е пречка за него".

Продължавайки нататък, той казва: „Бурето е самият живот. Ако трябва да се подготвя отново, отначало го измийте, преди отново да го напълните. Измийте го с топла, не с гореща, а с топла вода, така че събраното от дестилацията или изпаряването на съдържанието да се отстрани и да намалее влиянието или силата, която изхожда от отровите, които идват от подобно на кисване. Както винаги, в цялото лечение няма толкова маловажен детайл, че да не е нужно да бъде обясняван."

Следващото тълкуване е правено на 4 октомври 1940 г., по-малко от две години след първото тълкуване на Мери. Кейси съобщил, че макар че „с сигурност слабостта и предразположеностите все още съществуват, както се вижда от тенденциите, съществуващи в някои части на десния дроб...", вече няма „живи туберкулозни сили в системата или в областта на дробовете. Вече няма слепвания на плеврата".

Мери разказала, че по това време срещнала лекаря, който година и половина преди това я изписал от санаториума, очаквайки я като тежък пациент да се върне обратно само след седмици. Реакцията му след нейното появяване, казала тя, била силно учудване. „Той попитал дали не е станало някакво чудо, тъй като това е единственото обяснение за продължаващото и видимо подобрене, което той можел да констатира!" Рентгенови снимки и прегледи, разбира се, потвърдили състоянието, описано от Кейси в тълкуването.

През ноември 1941 г. било направено последното тълкуване за Мери Люис. „Състоянията там са добри - съобщил Кейси, - доколкото все още има признаци на възпалени области, няма признаци на области, които да са активни."

Мисис Кейси, водеща тълкуването, помолила: „Моля, анализирай последната рентгенова снимка, която държи в ръката си."

Кейси започнал без колебание. „Ние виждаме, че тя показва, че няма активна тъкан в областта, която е била център на уврежданията; че там няма никакво слепване на някоя от стените на плеврата; че има добър поток от циркулация през всички части на дробовете, също и в тази отделна област." Точността на ясновидския анализ на Кейси на тази рентгенова снимка е 100 процента според лекуващия лекар!

Кейси съобщил, че Мери вече може да се върне на работа - дотолкова, доколкото не претоварва тялото си; за предпочитане е работа на чист въздух.

Съобщения от нейни роднини за Асоциацията за изследване и проучване описват това, което се е случило в живота на Мери в годините след тълкуванията.

През 1952 г. майка ѝ разказала, че през 1942 г. Мери използвала бурето... „най-вече в случаите, когато била настинала. Здравословното ѝ състояние било много добро и тя се чувствала щастлива. Някъде по това време срещнала мистър Ендрюс и съдействала да му се направи тълкуване. Както го посъветвало тълкуването, той се подложил на едно или две остеопатични лечения. След това изгубил доверие в този начин на лечение и в неговия източник.

През 1943 г. те сключиха брак. По това време дъщеря ми прекъсна всички процедури, посочени в тълкуването ѝ. Аз много се безпокоях за нея, защото чух, че тя и съпругът ѝ пиели понякога. Финансовите им затруднения нарастваха бързо и през 1945 г. дъщеря ми започна тежка работа, за да повиши приходите на семейството. След

като напрежението в семейните им отношения се увеличи, те и двамата все по-често се обръщаха към алкохола. Дъщеря ми стана много нервна, раздразнителна и нестабилна.

През 1947 г. ѝ бе отстранена киста от ректума. След повече от 2 години се наложи втора операция по същата причина. Тя отслабна изключително много и лицето ѝ изглеждаше бледо и изпито. Бракът ѝ вероятно щеше да завърши с раздяла. И тогава всички тези трудности предизвикаха повторното развитие на туберкулозата. Днес, макар че все още е невротично разположена към алкохола, тя успява да се въздържа. Наддаде на тегло и изглежда добре. Аз, въпреки всичко останало, съм изключително радостна, че тя не боледува от туберкулоза."

По-късни писма от сестра ѝ съобщавали, че въпреки боледуването от други болести през годините, Мери повече не е страдала от туберкулоза. Тя пише през 1967 г., че Мери се чувства съвсем добре. Тя се е освободила от алкохолните проблеми и се радва на много добро духовно равновесие.

Отговор на въпрос, който не е зададен

Ким Олбрайт, само на две години, била болна през последната седмица. Нейните родители писали на Е. К. молейки за тълкуване. Те не дали никаква информация относно състоянието на детето и предложили само два въпроса:

1. Коя е причината за смущенията в храносмилателната система?
2. Как може да предпазим детето от епидемията детски паралич, върлуваща сега в околността?

Кейси отговорил в тълкуването: „От външни влияния намираме този натиск, причинен в мозъчно-гръбначната система; особено в областта на втория и третия гръбначен и третия шиен прешлен, който е причинил отклонение в дейността на стомаха, както и отклонение в слуховите сили — което се забелязва и по говорещия глас.

Това трябва да бъде коригирано, иначе може да намерим — доколкото може да бъде поправено от растежа на самото тяло - то ще остави слабост и тенденция да се появи по-късно отново в храносмилателната система,

както и в способностите на говора..."

Така Кейси открил от разстояние около 900 мили, че това дете, което говорело доста добре от 11-месечна възраст - изведнъж развило признаци на заекване! Кейси бил попитан по време на тълкуването: „Този натиск от нараняване ли е, или от нещо друго?"

Той отговорил: „От външната страна, очевидно От изкълчване или удар - яли изкълчване на гръбнака. Разбира се, било е съвсем слабо, но е било достатъчно да наруши изпразването на двадайсетопръстника."

Тълкуването е правено през септември 1941 г. След като го видяла, лелята на детето си спомнила, че през юни, когато били на гости пра приятели в друг град, Ким паднала от дивана право на главата си. „Тя не изглеждаше да е паднала лошо, така че не се замислихме по въпроса за евентуално нараняване. Вероятно това именно е увредило прешлените, споменати в тълкуването."

Веднага били започнати остеопатични процедури и детето се възстановило напълно.

Дългото забавяне

Много повече от телепатия се наложило да използва Едгар Кейси при тълкуването за Дан Колиър, едно малко момче, намиращо се в болница в Охайо през 1942 г.

Случаят бил диагностициран като детски паралич. Това за лекарите била най-вероятната причина, след като те отбелязали частично парализиране на момчето за повече от един месец.

Въпреки това Кейси казал: „Има много сериозни увреждания; вид стрептококи, които, докато това не бъде намалено, ще атакуват мозъка или самата структура на нервния (гърбначен) стълб.“

Кейси посочил, че температурата на детето по време на тълкуването била 103 градуса по Фаренхайт. (Впоследствие това било потвърдено като съвсем точно.)

Кейси дал съответните указания, които съдържали -освен всичко друго - предписание да се налага коремната област с гроздова лапа.

Очевидно в това тълкуване се съдържа голяма доза предчувствия. Като добавка към сведението за стрептококите, които евентуално ще атакуват мозъка или гърб-

начния стълб, Кейси казва: „Ако има подобрение, тогава ще можем да дадем по-нататъшни инструкции в петък или събота.“ За нещастие детето починало още същия ден, така че предписанията на Кейси не могли да бъдат приложени.

Аутопсията показала, че в случая става въпрос за детски паралич. Това били вид стрептококи, причиняващи менингит - с други думи микробите са нападнали мозъка и гърбначния стълб. Възможно е, ако тълкуването било направено по-рано и лекарите по този начин биха узнали точната диагноза, изходът да е бил друг.

Гласът на скептиците

Лесно е да се открият причините за високата степен на „лечимост“ сред случаите на Кейси. Сигурно е имало хора, страдащи от психосоматични болести или имащи свръх силно въображение, за които е било достатъчно да повярват, че Кейси ще ги накара да се чувстват добре и в скоро време състоянието им по този начин наистина да се е подобрявало. Самите тълкувания, при това много често, говорят за голямата роля на духовната нагласа и емоциите по отношение на телесното здраве.

Но човек може да открие кореспонденция от следния вид: писмо от една жена за Асоциацията за изследване и проучване от 1952 г., отнасящо се, за тълкуването за здравето на мъжа и от юли 1943 г. При такива случаи учудването е първата нормална реакция. Тълкуването започва така: „Както виждаме, тези обстоятелства постепенно са достигнали много сериозен характер. Кристализацията на прешлените или хрущялните сили в прешлените и на гърбначния стълб е станала постепенно толкова напрегната от натрупванията поради липса на отстраняване от тялото, че тази скованост в областта на кръста и долната част на гърба е почти статична...“

Въпреки че тълкуването заема 5 страници, болестта не е назована въобще. Както често се случва в тълкуванията на Кейси, имената са без значение, за разлика от самото лечение. В това тълкуване терапията е дадена с пълни детайли и известна критичност към хората, третирали този случай.

А случаят през погледа на съпругата изглежда така:

„Лекарите казаха, че яма паратироиден тумор и туберкулоза на бъбреците. Направените по-късно рентгенови; снимки показаха, че това не е вярно. Тогава лекарите; казаха, че няма надежда и че мъжът ми вероятно ще се обездвижи съвсем. Те казаха, че не можели нищо да направят. Предложиха да взима аспирин.

Знаех, че предписаните от мистър Кейси неща ще; подействат, но съпругът ми не вярваше на това. Наложих се напълно да пренебрегна възраженията му, за да приложа предписаното.

Моят съпруг ни най-малко не беше въодушевен от; лечението, но аз продължих да го прилагам точно, както беше предписано, защото бях сигурна, че ще помогне.

Подобрението продължи, макар че след 1945 година той прилагаше лечението само от време на време, като се задълбочи в основната диета, създадена за него в тълкуванията.

Ако по-късно лекарите го бяха срещнали на улицата, те щяха да изпаднат в шок от откритието, че той не е умрял. Те го помолиха да отиде при тях, за да го прегледат и да видят какво се е променило. Той обаче не желаше това и аз също бях на това мнение, тъй като имаше твърде много неприятни спомени, свързани с болестта му,

В момента той се радва на прекрасно здраве - кара лодка, плува, танцува и се грижи за работата си."

По времето на това писмо този мъж, който наистина не вярвал, че тълкуванията на Кейси могат да му помогнат особено - бил на 64 години, все още в силата си, 9 години след като бил обявен от лекарите за мъртъв.

Всичко това ни навежда на един провокиращ мисълта въпрос. След като той не вярвал на Кейси, но следвал съветите на тълкуванията само заради жена си - какво ли тогава го е излекувало?

Това е отношението...

Лиона Мастърс, след като през юни 1944 г. прочела биографията на Едгар Кейси „Има една река" от Том Сугру, писала на Кейси с молба за помощ...

„Била съм в 3 болници и съм лекувана от мнозина лекари, но само един от тях направи предположение за

естеството на болестта. Той каза, че симптомите ми са по-близко до разсеян лупус еритематозус, отколкото до нещо друго, и че ако наистина случаят е такъв, единствено нещо, което може да ми препоръча медицинската наука, е почивка и отбягване на слънчевите лъчи. Аз си почивам и се пазя от слънце, откакто през ноември бях на преглед, но болестта все така не ме е напуснала. В последната болница, която посетих, лекарят каза, че болестта ми не е горепосочената, но и че те нямат никакво понятие за какво става дума.

Заболяването започна от октомври и аз бях на легло от ноември до април, също и през май повечето време лежах. Сега се чувствам по-здрава, нямам температура, но обезобразяващ обрив покрива цялото ми лице и шия..."

Разбира се, писмото не било предадено на Едгар Кейси, преди той да направи тълкуването. Въпреки това той дал пълно и точно описание на страданието на Лиона Мастърс, като добавил и много неща, нефигуриращи в писмото дори като намеци.

Особено една част от тълкуването се нуждае от допълнително пояснение. След края на предписаното лечение, той добавя: „Това, както смятаме, открива по-добри перспективи. Това е отношението на тялото. Не се опитвай да се предпазиш от трудностите, а знай, че има истини, състояния, на които човек трябва да се подчини за по-добро подобрене чрез тялото, както и лечението за постигане на по-добро състояние."

Защо ли Едгар Кейси дава подобен съвет?

Доказателство за изключителната нужда от такъв съвет пристигнало със следващото писмо на Лиона. Тя изпратила детайлно описание на това, което е трябвало да преживее емоционално през последните месеци. Съпругът ѝ бил в затворнически лагер. Накрая тя била готова отново да го приеме въпреки, но той не бил психически

нормален.

Тя пише: „Грижете, напрежението, постоянното очакване са причината да се разболея от това, което докторите определиха като непозната болест. В това съм сигурна. Можете ли да повярвате, че нито един от всичките лекари, лекували ме в 3-те болници, не ме е питал дали съм притеснена, или дали имам някакъв проблем? След като започнах да крия ситуацията с мъжа ми и от

семеяството си, аз не можех да опиша състоянието му на лекаря, макар че знаех, че това за лекарите би могла да бъде нишката, водеща до моето оздравяване. Всеки път, когато отивах в болницата, бях в състояние на шок, причинено от мъжа ми. Вашето тълкуване ме накара да се замисля за постоянното напрежение, в което живея -въпреки това, както казах, никой от

лекарите не помисли за подобна причина."

Мерките, препоръчани от Кейси, и успокоението на тази жена, която вече имала достъп до човек, който разбира проблемите ѝ, довели до пълното ѝ излекуване.

И отново отношението...

Лиона Мастърс беше благодарна на Едгар Кейси и се възползва от съветите му както в духовен, така и в медицински аспект. Като противоположност на този искаме да цитираме случая с Алма Лонг.

Алма също така имала проблеми с кожата. Тя живеела в близост до офиса на Кейси и това ѝ позволило да присъства в помещението за тълкувания и да слуша думите на Кейси. Секретарят на Кейси разказва; „Момичето уговори тълкуването си по телефона и се появи в офиса само няколко минути преди уговореното време. Беседвахме с нея кратко по въпросите, които ще се задават, и тя влезе в помещението за тълкуване. Това беше първият и единствен път, когато те се срещнаха с Едгар Кейси. Естествено, както обикновено той не предприе предварително „опознаване" на пациента.

Проблемът беше ясно очертан в тълкуването. „Там е имало увреждане, осъществено в 8-ия или 9-ия гръбначен център, от пренапрягане, изкълчване или нараняване. Това е причинило ниската циркулация през областите на таза и от дейностите, от които са произлезли инфекциозни сили. Това е предизвикало нервно напрежение в лимфната циркулация и тогава телесният мозък е пока-: зал неблагоприятна реакция. Това е причинено поради създаващите се нервни напрежения, в различни части на тялото обрив, който е създал голямо объркване на тялото..."

След пълно описание на мерките, които трябва да се предприемат, той добавил: „Бъди разумна, колкото е

възможно. Някога не осъждай себе си, не осъждай другите! Прощавай, както ще ти бъде простено. Бъди мила!"

И тълкуването на Лиона Мастърс, и това на Алма Лонг са правени през Юли 1994 г. И двете жени дошли при Кейси след прочитането на „Има една река". Въпреки това тяхното отношение към тълкуванията било абсолютно различно.

В заключението на един остеопат, лекувал Алма, се съдържа доказателство, че е обърнато внимание на духовната препоръка на Кейси. Лекарят пише: „Моята временна диагноза беше цистит, пиелит, дерматит. Предписах и шест вида лекарства и имах слаби резултати. Не мога да вляза във връзка с нея, за да проверя резултатите... Уврежданията на 8-ия и 9-ия гръбначен прешлен са налице!;" (Както си спомняте, Кейси описва ситуацията по съвсем същия начин.)

Предчувствие», или нещо друго?

През януари 1925 г. семейство Кейси живеело в Дейтън, Охайо. На 16 януари те били на гости на приятели в Ню Йорк. Около полунощ Кейси правил поредица от тълкувания пред група, хора, дошли да наблюдават работата му.

В 0 часа и 15 минути, което ще рече рано сутринта на 17 януари, Кейси приключил с тълкуванията и била дадена формулата за събуждане. Въпреки това той започнал да говори с необичайна бързина.

„Лорейн Уартиър. Чикаго, Илинойс. Така, в тези състояния, възникнали от проблеми в тазовите органи, особено тези в неистинския таз, ние виждаме първо нуждата, поради описаното състояние, за операция на тялото, в противен случай след 19 дни ще започне инфекция, която ще породи сили, разрушителни за цялата система. Облекчението на натиска е било ефективно за тялото, но-този опит да се вдигне по-тежко, отколкото тялото може да носи, при съществуващите обстоятелства, е довел до тези състояния, или разстройването на

повечето органи в тазовата област, и разкъсването на лявата фалопиева тръба, и на всички тези състояния трябва да се обърне внимание.

Засега приключваме."

Това не е първото тълкуване, което той е правил за Лорейн Уартиш. Затова пък то е нейното първо тълкуване, -правено без точна поръчка!

Семейство Кейси останало в Ню Йорк още няколко дни. Когато се върнали вкъщи, те намерили писмо от Лорейн Уартиш, съдържащо молба да се направи тълкуване и въпросите за него.

Писмото носело датата 18 януари 1925 г. - един ден, след като Кейси направил тълкуването! В тълкуването се съдържа отговор на всички въпроси, поставени в писмото.

Тълкувания по физическото обкръжение

Самият факт, че Едгар Кейси в състояние на транс можел да настрои подсъзнанието си на „вълните" на друго, и то с такива изключителни резултати, е достатъчно забележителен. Още впечатляваща е редицата случаи, когато обектът на тълкуването не се намирал на мястото, посочено във въведението към тълкуването -Кейси, без да спира, правел тълкуването въпреки този факт, и то базирайки се на впечатленията от физическото обкръжение, обикновено свързано с даденото лице!

Подобен е случаят на Хелън Бербер, починала от рак на дробовите и на гърдата. Приятелят ѝ, Франсез Маркс, след като получил разрешение от сестрата на Хелън, помолил Кейси за нейно тълкуване. Освен адреса на Хелън и факта, че тя не знае сериозността на заболяването си, което, разбира се, не било назовано, друга информация не била дадена. След като било съобщено, че тълкуването ще бъде направено в 3 ч и 45 мин следобед, Франсез информирал офиса на Кейси, че по това време Хелън няма да си бъде вкъщи, и назовал двете възможни места, където тя можела да бъде намерена, когато стане необходимо.

Така, когато въведението към тълкуването било прочетено на Кейси, в него се съдържал домашният адрес на Хелън и указанието, че в момента тя може да бъде намерена или в радио „Сити", или в медицинския център в Ню Йорк.

Кейси започнал да говори: „Да, имаме впечатления по-скоро от домашното обкръжение, тъй като имаме неустойчиви състояния по отношение на очакването за

местонахождението на телесната индивидуалност." (Франсез Маркс по-късно обяснил, че Хелън по това време все още пътувала към мястото.)

Тълкуването още в самото начало, съдържало подробно изброяване на всички детайли: „Там съществуват тези състояния, в които има тъкан в дроба, в гърдите включително; от състоянието, където те с голяма активност са действащи с това, което произвеждат в системата, иначе казано, те са от злокачествен характер - така не само потискат жизнените сили, но и изпълват циркулацията на кръвта поради характера на състоянието или природата на бацилите, съдържащи се в цялата система."

В тълкуването се съдържат редица твърдения, които можело да бъдат проверени на практика. По това време Хелън изпитвала ужасни болки. Дотогава били предписвани хамо хипнотични (наркотични) средства (които, казва Кейси, „са, за да спомогнат тялото да загуби съпротивата или способността да се възстановява"), Кейси също така посочва, че лекарствата, посочени в тълкуването с пълни подробности „могат и трябва да бъдат използвани с помощта на професионална медицинска сестра". За Хелън денонощно се грижела медсестра и Кейси очевидно знаел това.

Бихме се радвали да съобщим, че лечението, предписано от Кейси, било приложено и че състоянието на Хелън се е подобрило, или че поне са ѝ били спестени някои излишни страдания преди смъртта. За съжаление това не е станало. Както се случва много често, нейните лекари отказали да приемат това лечение и продължили да ѝ дават единственото нещо, което медицинската наука през 1934 г. можела да предложи на болен от рак човек: болкоуспокояващи

наркотици.

Подобно тълкуване - изхождащо най-вече от физическото обкръжение, а не от тялото — било създадено и няколко месеца преди това.

То било за един мъж, който съобщил, че по време на тълкуването, между 3 и 4 часа следобед на 5 май 1933 г. ще бъде на борда на една драга в корабостроителницата на Джексънвил, Флорида. Ако нямало да бъде в корабостроителницата, щял да се намира някъде по река Сент Джон близо до Джексънвил. Когато обаче дошло време за тълкуването, човекът забравил за уговорката и докато

се правело то, бил на някаква конференция на около 20 мили от посочените места.

Това явно не попречило на тълкуването. Кейси започнал, казвайки: „Имаме връзките на тялото с драгата, но не ги намираме заедно." След това той продължил с диагнозата на гръбначните заболявания на мъжа: „Съставните части на 8-ия, 9-ия и 10-ия гръбначен прешлен показват тенденция за срастване, също както и дейността на мускулите и сухожилията в областта на кръста и опасната кост.

Засяганията не са увреждания, поне засега са по-скоро от вида, който създава понякога в тези области тъпа болка в хълбоците, през дясната страна, ниско долу в областта на сляпото черво. Понякога тежест и болка в горната част на тялото, под лопатките, и тенденция за духовното тяло да бъде лесно дестабилизирано - яли нищо не съответства точно на нормалното - причина за увреждане в хипогас-тритната и пневмогастритната област, или 3-ия и 4-ия прешлен.

Така, кои области се нуждаят от лечение? Осмият, деветият и десетият гръбначен прешлен. Отпускане в областта на таза, или кръста и опасната кост."

Естествено, пациентът не бил съобщил нищо за състоянието си преди тълкуването. Той бил смаян от точността, с която Кейси описал неговите симптоми.

Той занесъл тълкуването си на лекарка — остеопат в Джексънвил. Той разказвал по-късно: „Отидох в кабинета ѝ и казах: „Бих искал да ме прегледате. Но преди да направите това, бих искал да прочетете тези бележки. Бих искал да прочетете това безпристрастно, без предубеждение - просто го вземете и го прочетете. Не искам да се влияете от написаното. След това ме прегледайте и проверете, доколко това тук съвпада с резултатите от вашия преглед."

Тогава тя го прочете и каза: „Досега не съм виждала подобно нещо." След това легнах на кушетката и тя заопипва гръбнака ми, - проверявайки всеки прешлен. Накрая тя каза: „Диагнозата е абсолютно точна. Мисля, че описанието, което прочетох, напълно отговаря на съществуващото състояние,"

С други думи, тя откри напрежение именно в, 8-ия, 9-ия, 10-ия прешлен; всичко това беше точно проверено

- за съвпадение не можеше да става дума. Д-р В. беше много учудена, когато разбра, че Едгар Кейси ми е поставил диагнозата във Вирджиния Бийч, докато аз съм бил в Джексънвил - и то на 20 мили от мястото, където имаме уговорка да бъда, когато той преглежда тялото ми. Тя беше направо потресена - никога не беше чувала подобно нещо."

Остеопатичното лечение напълно разрешило проблема.

Пациентът разказвал: „От това преживяване се убедих, че ние оставаме за месеци или дни част от себе си на местата, които обитаваме.

В стаята нямаше нищо, което да носи мой силен отпечатък. Дрехите ми бяха в стоманен шкаф до стената. Нямаше нищо мое, освен леглото, на което бях спал, при това точно този ден спалното бельо беше подменено -това е факт. Въпреки това подсъзнанието го е открило и така можа да каже какво не е наред с тялото, обитавало тази стая, въпреки че аз бях излязъл в 6 часа сутринта. Едгар Кейси е правил тълкуването в 3 и половина следобед."

Третият случай, който прилича на първите два, е от септември 1929 г. Една жена в Ню Йорк помолила за тълкуване и за нея бил определен час.

Този ден тълкуванията закъснели и когато Кейси пристъпил към нейното, жената вече била напуснала дома си. Кейси въпреки това не се отказал и започнал: „Така, не намираме тялото. Но намираме тук неговите влияния и неговото обкръжение."

В тълкуването не липсва нищо, което би могло да се допълни от присъствието на жената в жилището. При нея физическите проблеми се дължали повече на нервно напрежение и духовни сътресения, отколкото на някакви 'органични увреждания.

Може би жената е била притеснена от това или нещо в диагнозата ѝ е липсвало. Във всеки случай тя изпратила протестно писмо до Кейси. „Не мога да разбера как правите тълкуване на моето обкръжение и да очаквате да следвам указанията. Поради това смятам, че е необходимо да ми се направи ново тълкуване-."

Това, че Кейси от Вирджиния Бийч може в състояние на транс да влезе във връзка с подсъзнанието ѝ, за нея

беше съвсем приемливо - сякаш всеки може по всяко време да направи подобно нещо. Тя също така можа да приеме, че в такова състояние той поставя диагнозата на болестта ѝ и ѝ предписва съответно лечение. Странното е, че тя отказа да повярва на факта, че той е направил всичко това, когато тя е отсъствала от посоченото място,

Доколко са точни физическите тълкувания?

След приведените примери за илюстрация на ясновид-ството на Едгар Кейси при физическите тълкувания на някои от читателите може да се стори, че сме подбрали само тези случаи, които са успешни като цяло. Подобно твърдение не отговаря на истината.

Трябва да отбележим обаче, че подбрахме тълкувания, при които има данни за по-късен контакт с пациента или неговия лекар, тъй като така не само може да бъде потвърдена точността на тълкуването, но и да се подсигури най-интересният материал за изследване. Съществуват много тълкувания на хора, с които впоследствие няма никакъв контакт. При тези случаи е невъзможно да бъде определена точността на тълкуването по отношение на диагнозата, също така е невъзможно да се проследи дали е изпълнено предписаното лечение, и ако е, било ли е успешно, или не. Разбира се, има и неуспехи. Имало е случаи, както по-рано разказахме, когато Кейси е изпадал в транс, получавал е въведението от водещия тълкуването и след това е лежал безмълвен и неспособен да предаде каквато ѝ да е информация. (В повечето такива случаи, както казахме, тълкуванията, направени по-късно, били успешни. Няма съмнение, че има тълкувания, в които информацията, получена от Кейси, е била неприложима към дадения пациент - или поне е изглеждала неприложима.

Като пример за последния вид ще споменем един човек, чието тълкуване показва, че има начини на много сериозно заболяване на кръвта.

„Глупости! - обяснил той, - тбкмо съм минал пълен преглед, който показва, че нямам проблеми с кръвта." Той си поиска обратно и получи, разбира се, малката такса, която беше платил за тълкуването.

Няколко години по-късно, при проверка на точността

на тълкуванията посредством писма, офисът на Кейси установил контакт със семейството на този човек.

Отговорът дошъл от името на жена му. „На въпроса вместо съпруга ми трябва, да отговоря аз. Той почина от левкемия преди 6 месеца."

Забележителната точност на тълкуванията на Едгар Кейси, най-малкото на тези, направени във връзка с физически проблеми, беше потвърдена от едно изследване, проведено преди

години от Шерул Еди и цитирано в книгата му „Ти ще живееш след смъртта“.

Мистър Еди се свързал с редица лекари, провеждали терапията на различни пациенти, ръководейки се от тълкуванията. Списъкът на лекарите е доста обхванат: от един лекар, лекувал пет пациенти на Кейси, до друг, занимавал се с повече от сто такива случаи.

По въпроса за точността на диагнозите той стигнал до извода, че тяхната истинност варира от 80 до 100 процента. Средно тази цифра възлиза на изненадващите 91 процента.

По отношение на предписаното лечение, изследването отново показва степен от 80 до 100 процента. Трябва да се има предвид обаче, че всеки от лекарите съобщава, че при всички случаи, когато предписаното лечение се изпълнява с вяра в него, подобрение настъпвало, при това често значително. Единствено-неуспешни, според едни от лекарите, били мерките при раковите заболявания.

Имайки предвид факта, че повечето пациенти се обръщали към Кейси като последна възможност, след като стандартната медицина не можела да им предложи вече нищо, е наистина трудно да се повярва, че изводът от изследването показва в близо 100 процента от случаите подобрение, дори твърде често и пълно излекуване.

Утре може би ще открием...

В много от физическите тълкувания се съдържат факти, доказващи, че Кейси в много, отношения значително е изпреварил времето си. Особено в областта на психоматичната медицина той спокойно може да се нарече основоположник. Не е възможно да цитираме всички случаи, в които се обръща внимание на различни духовни характеристики, тъй като всяка една от тях е съставна

част от философията на Кейси.

Той казва: „Съзнанието е строителят“. Според него емоциите и духовната неразположеност са в по-голяма степен причина за физическите болести, отколкото всеки друг фактор. Така, както бедният духовен живот може да е предпоставка за лошо здраве, по същия начин положителното и градивно съзнание 'може да резултира в добро - или поне в по-добро - здравословно състояние.

„Защото това, което мислим и което ядем, взети заедно - правят това, което сме физически и духовно“ - казва Кейси в тълкуване от 1934 г.

Също през 1934 г. по повод случая на едно 11-годишно момиченце: „Но това лечение трябва да се провежда систематично, с очакване, без да има съмнение! Защото това, за което молим от негово име, вярвайки и живеейки, вече го имаме.“

За един пациент, страдащ от рак, Кейси казва: „Запази конструктивния мироглед с помощта на молитвите.“ За друг пациент с рак са думите: „Духовната настройка е в много тясна връзка с физическите реакции като болестта на тялото.“

„Гневът - казва Кейси - със сигурност е отрова за системата. Това трябва да е предупреждение за всеки човек.“

„Трябва да бъдем сигурни - казва той в тълкуването на млад мъж, - настройката често влияе на физическите състояния на тялото. Никой не може да мрази ближния си и да няма проблеми със стомаха или черния дроб. Никой не може да бъде ревнив и така да допусне яростта 0 себе си и да не се оплаква от смущения в сърдечната дейност. Тук не е налице никое от тези нарушения и тук тази настройка е свързана с натрупванията, ставали постепенна., тенденции към невротично-артритни реакции..."

Нямаме намерение да твърдим, че Бдгар Кейси е единственият, който се е занимавал с връзката между емоциите и физическите болести, нито че неговата концепция за психосоматичното заболяване е нова. Но трябва да се каже, че едва през последните няколко

десетилетия медицината започна да гледа на човека като на едно цяло, по начина, по който Кейси прави това в своите тълкувания, без да се концентрира изцяло само върху

нарушеното функциониране на един или повече органи. Това, разбира се, е голям напредък, но той носи със себе си и огромни трудности в работата при определяне причините за всяко едно конкретно заболяване.

Например, сякаш въпросите при решаване на днешния ужасен проблем за раковите заболявания не са достатъчно сложни, та сега към тях се прибавя възможността емоциите също да съставляват част от причината за тази болест. Тези проблеми бяха разглеждани на една 3-дневна конференция в Ню Йорк през май 1968 г., под егидата на Нюйоркската академия на науките. Един от докладите описвал изследванията на неколкостотин пациенти, болни от рак, проведени от група медици от университета в Рочестър, които силно клонят към извода, че душевните чувства на безнадеждност и безпомощност, причинени от смъртта или раздялата с някой близък, по някакъв начин са свързани с раковото заболяване.

Като допълнение към тези изследвания могат да се цитират и задълбочените интервюта, проведени от един нюйоркски психолог с група от 500 пациенти с ракови заболявания и друга от 600 души без заболявания. Според този психолог животът на раково болните хора се характеризира с ранни загуби, причинени от чувства на обърканост, самота и дори чувства на вина и самообвинение.

Председателят на конференцията, д-р Клаус Бенсън, професор по психиатрия в Джеферсонския медицински колеж във Филаделфия, разказа, че неговите изследвания показали, че ракът най-често се проявява при хора, неспособни да овладеят емоциите си вследствие на загубата на близък човек. Тези неизразими емоции, казва д-р Бенсън, изглежда сякаш причиняват промени в централната нервна система, които пък от своя страна понижават съпротивлението към болестта. Сред повечето участващи в конференцията имаше принципно съгласие по въпроса, че раковото заболяване се проявява най-често при хора с намалена имунна защита.

Трябва да се каже, че психосоматичните заболявания са само една от областите, в които Кейси сериозно е изпреварил времето си.

Сега, след като е открита ваксина за детски паралич, тази болест не представлява особен проблем за лечение. Но през годините, когато са правени тълкуванията на

Кейси, това беше страшна болест, взимаща ужасен данък от човешкото здраве, дори от самия живот.

Тук ще цитираме казаното за детския паралич от Кейси в тълкуване от август 1936 г.: „От самата природа на състоянието, показанията са като цяло, създавайки възпаления, че са от отделителната и лимфната циркулация. Доколкото е инфекциозно, значи може да бъде носено от хора или също така с предаваща се болест.

И то се появява в индивида от състоянията, които . съществуват от това, което може да бъде наречено телесна инфекция или телесноинфекциозно състояние.

Когато състоянията са в баланс в тялото, където има това изпарение, -настъпило посредством циркулацията и активността на повърхностната циркулация, тези части от кожата най-често биват затруднени от липсата на чистота. Инфекциозни сили също могат да причинят това чрез изпускане на кръв в тези части на изпарение на самата кръв, което значи, че те атакуват така лигавиците на гърлото, устата, очите и носната кухина, но също така могат да бъдат погълнати чрез отделителните центрове от слабините, под ръцете, коленете, лактите.

Това са източниците, също и това са начините на инфектирането, на инфекциозното състояние, което може да възникне, както чрез контакт, така и по въздуха.

Както виждаме то е от вид, или от тип, както беше показано; където има повече хора в едно домакинство, изложени на вируса и само някои от тях са заразени. Това показва, че жлезите на

някои са по-активни от жлезите на други."

Като предпазно средство срещу детския паралич Кейси препоръчва използването на вид йод, разработен при независими изследвания с помощта на тълкуванията на Кейси. За разлика от всички други такива лекарства, то не се приема вътрешно.

Като превантивно средство срещу детския паралич този йодов разтвор се използвал при бани с разтъркване, „за да могат по-възрастните, медсестрите или тези, грижещи се за пациента, да мажат около ръцете, слабините и подобни части на тялото. Използвайте спрей около 50-процентов разтвор с обикновена сила за гърлото, носната кухина и подобните, И вземането вътрешно на известни количества от тези, които явно са изложени на

тези условия - 1 до 2 капки сутрин и вечер на периоди, след това период на почивка, след това взимайте отново..."

През 1962 г. в една емисия на новините се говореше за изследване, което изглежда открило някакви съставки в морска раковина, нещо като охлюв, използван от жителите на Бахамските острови за храна, които противодействали срещу детския паралич.

Според това съобщение, сред жителите на острова е имало само 15 случая на детски паралич през последните 10 години. Ако приложим пропорционално степента на разпространението на болестта в САЩ, тези случаи за същия период би трябвало да бъдат 177.

На остров Бимини децата започват да ядат раковината — сурова, в салати, пържена и т. н. още след като престанат да сучат. В Насау тези раковини се ядат по-рядко. Именно там са повечето от тези 15 случая.

В съобщението се съдържаха и допълнителна информация - изследвания показали същите свойства и при сока от друг вид морски охлюви. Те, както и раковините, имат високо съдържание на йод, макар че всичко това не е доказателство за казаното от Едгар Кейси за детския паралич, но донякъде се потвърждава по отношение на йода. Все още обаче тази болест има неизследвани страни, които, като бъдат проучени, може би ще потвърдят правотата на казаното по-горе.

Сега ще разкажем за едно 18-годишно момче, страдащо от левкемия, за което Кейси е направил редица тълкувания през 1941 г.

В описанието на диетата, която според "тълкуванията била изключително важна за лечението на този пациент, Кейси казва нещо много интересно.

„Да съдържа толкова портокалов сок, колкото може да бъде асимилирай от тялото. За предпочитане са плодове от Флорида, узрели по дърветата. Те съдържат нужните елементи."

В статия в „Сатърдей ревю" от 1 юни 1968 г. авторът, д-р Соломон, говори за доказателство, показващо, че относителният недостиг на витамин С в тялото на болния от левкемия пациент може да бъде причина за повечето болестни симптоми. Според д-р Герб съвременни изследвания показали, че клетките на левкемията могат да погълнат целия наличен в тялото витамин С, оставяйки

толкова малко в плазмата и в тъканите, че пациентът проявява симптоми на скорбут. Очевидно обичайните дози витамин С в тези случаи не са достатъчни; д-р Герб предполага, че при експериментално лечение с големи дози витамин С, най-неприятните симптоми на левкемията в голяма степен могат да бъдат преодоляни. Той смята, че това би удължило живота на пациента.

Портокалите, разбира се, са богати на витамин С. Тук трябва да разкажем за кафето, което често се предписва в тълкуванията, при това то трябва да се приема не просто като напитка, но и като храна.

В едно тълкуване се казва: „За хранителни качества и подсилване на съставките, кафето трябва да се приема без захар и сметана." В друго се твърди: „Кафето, което се приема както следва, е храна; а то е такова без сметана и мляко."

В сп. „Здраве“ от февруари 1964 г. се съобщава, че биологичният анализ на кафето показал, че то съдържа немалки количества витамин В, ниацин, както и други В витамини. То също така съдържа минерални соли, калций, желязо и флуор. Твърда се, че в 100 г кафе се съдържат от 45 до 46,5 мг ниацин. А при силно изпечено кафе се установило, че 4 чаши съдържат от 9,6 до 13,4 мг ниацин, т. е. достатъчно, за да бъде задоволена дневната дажба на един човек.

Времето след смъртта на Кейси донесе със себе си редица открития, които ни позволяват по-свободно да тълкуваме и по-точно да разбираме твърденията в тълкуванията. Този напредък позволи да се потвърди научно точността на информацията, давана от Кейси.

Бдва сега започват да се осъществяват редица проекти за използване на тълкуванията в различни области.

В изданието на АИП „Нюз“ от септември 1968 г. се говори за изследователска програма, осъществявана от фондацията „Едгар Кейси“ и различни медицински и остеопатични институти.

В статията се казва: „Работата върху епилепсията, склерозата, шизофренията, глухотата и други болести и техните синдроми вече показва интересни резултати, числото на участващите лекари нарасна чувствително.“

10. ТЕЛЕПАТИЯТА И ЯСНОВИДСТВОТО В ТЪЛКУВАНИЯТА НА ЖИВОТА

В предишната глава разгледахме някои детайли от физическите тълкувания на отделни лица, създадени от Едгар Кейси. Опитавме се да покажем ползата от тях, когато те се приемат от лекаря и пациента, и се убедихме в тяхната учудваща точност. Коректността им не е въпрос на предположения, тъй като много от заболяванията, показани в тълкуванията впоследствие са били потвърдени посредством рентгенови снимки, тестове на кръвта или други начини, възприети от медицинската наука. С други думи, точността на тълкуванията е доказана.

В тази глава ще пренесем изследванията в област, където доказателствата за точността на твърденията са почти невъзможни. Когато се занимаваме с втората голяма група тълкувания на отделни хора, наречени тълкувания на живота, трябва да имаме предвид, че много от нещата, казани в тях от Кейси, са далеч от материалното.

Това, че той е бил способен точно да определи личностните характеристики на субекта, е поне в някаква степен доказуемо. Самият човек, или някой, който го познава, би могъл да потвърди, че Кейси правилно е описал качествата му, способностите му или физическите му характеристики. Но тук поне в някои от случаите има вероятност да става въпрос за телепатична връзка, а не за нещо повече.

Бихме могли да предположим, че физическите тълкувания на Кейси са толкова точни, че могат да убедят много от скептиците. Но когато започне да говори за предишните животи на индивида и тяхното отражение върху сегашния, той навлиза в несъществуващи области. Дали това твърдение е логично? Има ли основание да се говори, че Кейси, от една страна, е изключителен ясновидец, а от друга, че психиката му витае в измислени пространства?

Има ли смисъл да се допусне, че този обикновен и праволинеен човек, учител в неделно училище, който е

нямал други интереси освен най-обичайните християнски вярвания, е искал да получи информация за древните религии, за преражданията и т. н., и по този начин да предаде тези идеи на едно невярващо общество? Едва ли. Дори понякога той се е опитвал да оспори истинността на някои твърдения, появяващи се в тълкуванията.

Така че единственото, което можем да направим, е да цитираме някои тълкувания на живота, като помолим читателя да ги обмисли без предразсъдъци. Ако сте настроени скептично към тези проблеми, възможно е след прочитането на тази глава да останете същия скептик. Ако

становището ви по въпроса за прераждането е неоформено, след прочитането на казаното от Кейси все още да не сте достигнали до някаква позиция. Но ако наистина вярвате във възможността за прераждане, може би ще намерите подкрепа за своята вяра. При всички случаи смятаме, че тези тълкувания са изключително интересни за всички хора.

За да бъде разбрано и възприето ясновидството на Кейси такова, каквото е показано в тълкуванията на живота, е необходимо да се познават основите на философията, залегнали в него. Пълното разглеждане на този проблем би заело отделна книга, затова ние тук ще се задоволим с кратко изложение.

Може би е най-добре да започнем с началото на едно тълкуване на живота, предложено от Кейси в състояние на транс през 1925 г., веднага след като обяснил, че прераждането е основен въпрос на тълкуването:

„Трябва да имаш пред себе си тялото (дайте името и тялото на индивида) и ще дадеш отношенията на тази душа с вселената и универсалните сили, давайки състоянията, съществуващи като лични качества и видими в сегашния живот. Също и предишните появявания в земен план, давайки името, времето и мястото в този живот, което е построило или забавило развитието на душата, давайки качествата на сегашната душа и това, което може да постигне и как да го направи.“

Искането за такова тълкуване, казва Кейси, ще направи възможно „познанието на същността не само на настоящето обкръжение, каквото е било и каквото може да бъде, но и ефекта на предишния опит и чрез какви сфери е получен“.

Според информацията, дадена от Кейси в тълкуванията, самият Бог създава душите. Той казва на едно място: „Душата е това, което Създателят дава на всяко създание или индивид в началото. То търси дома или мястото на Създателя.“

В друго тълкуване се казва: „Душата е индивидуалност, която може да израсне и да бъде едно или нещо отделно от Цялото.“

А на друго място: „Какво тогава е. душата? Как изглежда тя? Какво е полето на нейния опит или дейност? Как да намерим една такава?

Тя не може да бъде разделена ч материалния свят от нейното място в дома си във физическото тяло. Душата гледа през очите на тялото; тя чувства с емоциите; тя развива разбиране посредством способностите във всяко отношение - и така присъединява към тялото си, точно както храната причинява растежа на физическото тяло.“

Душата, според Кейси, преминава през много животи на земята, отделени от други периоди, когато тя обитава духовния свят, подготвяйки се за следващото си връщане на земята. Периодите между животите преминават в развитие по същия начин, както и при земната форма на съществуване, в стремеж да се достигне съвършенството, чрез което някой ден душата ще заслужи връщането си при Господ.

Всяко земно появяване, се казва в тълкуването, носи своите постижения и загуби. Постиганията, в смисъл на духовното развитие, приближават душата към търсеното съвършенство. Загубите, изразяващи се в робуване на греховете на плътта, създават нещо като дългове на индивида, които той плаща през следващите си земни появявания. Това е законът на кармата, или законът на възмездие, обяснен подробно от Кейси в едно тълкуване от 1933 г.

„Кармата е реакция, която може да бъде сравнена с реакцията на тялото, след като в системата е постъпила храна.

Храната се трансформира в част от самото тяло и влияе на здравето на тялото и съзнанието. Така е и с душата, която влиза в тялото за живот на земята. Човешките мисли са храната, с която се храни душата, също и с действията, които са резултат от тези мисли.

Тези мисли и действия са причинени на свой ред от мисли и действия преди тях, и така нататък назад до раждането на душата.

Когато душата влиза в ново тяло, в ново обкръжение, се отваря врата, водеща към възможността за построяване съдбата на душата. Всичко, което е създадено преди това, и добро, и лошо, се съдържа в тази възможност.

Винаги съществува път към спасението, но няма път, който да отбягва отговорностите, които самата душа е поела, защото животът е път на развитие, подготовка за пречистването на душата, макар че понякога той може да е труден път за физическото съзнание и физическото тяло.

Настъпват промени и някои хора казват, че късметът се е намесил. Обаче това не е късмет. Това е резултатът от всичко, което душата е направила за възможността си за спасение."

Според тълкуванията, когато Бог създал душите, той ги дарил със свободна воля., Затова всяка душа сама, създавайки пътя си посредством множество появявания на земята, се развива към своята начална истина: да бъде достойно божие подобие. Тълкуванията казват, че някои души избират времето и мястото, за да се родят в нов живот на земята, търсейки обкръжението и присъствието на други души, с които най-добре могат да устроят съдбата си.

Тълкуванията също така твърдят, че душите са склонни да се прераждат на определени групи. Това обяснява факта, че за много хора, имащи тълкувания за Кейси, се казва, че имат предишни прераждания с други хора, за които също има тълкувания. Много от тях, особено тези, които са работили заедно с Кейси през настоящия живот, са били свързани с него по някакъв начин през предишни прераждания. Повечето от хората, за които е правено тълкуване, принадлежат към някои от следните две основни схеми на прераждане: Атлантида, Египет, Рим, Франция по времето на Луи XIV, XV и XVI и времето на американската гражданска война. (Тези обаче са само най-важните прераждания, определени от Кейси като най-значими за сегашния живот; вероятно има и други, които обаче не са се отразили така силно в настоящето.)

Тъй като, както споменахме, душите оставят истори-

ята си в записките Акаша, като запазват там паметта за целия си опит, Кейси имал възможност, както се твърди в тълкуванията, да се „настрои“ и да прочете тази история на лицето, търсейки информация посредством собствените си психически способности.

Помела Уинтърс: Изследване на характера

Един от най-силните примери за способността на Кейси да описва личностните качества и таланти на друг човек е случаят с Памела Уинтърс.

Памела била на 14 години, когато е правено тълкуването. Затова е възможно голяма част от информацията, съдържаща се в тълкуването, да е получена по телепатичен път, тъй като на тази възраст индивидите вече в голяма степен са развили характера си. Но както ще видим, има части на тълкуването, които не могат да бъдат обяснени така лесно.

Бихме желали да предложим тълкуването изцяло, точно както е получено на 22 юли 1944 г. Освен това бихме искали да добавим и част от отговорите на въпросите, касаещи точността на тълкуването и зададени на майката на Памела пет години по-късно, като отговорите са разположени след частите от тълкуването, засягащи същия въпрос.

Тълкуване

„Да, душата е тук, Памела Уинтърс. Тук намираме много, необичайни способности, също така някои много необичайни предупреждения, които трябва да бъдат предадени на тази толкова приятна личност. (Кейси никога нея е срещал.)

В интерпретацията на записите, те първо трябва да се насочат към родителите, които носят отговорност за създаването на възможност за душата да развива способностите си, особено в тази област на изкуството, която може да бъде означена като картички, коледни рисунки,

сезонни поздравления и други от този вид. Затова трябва да се даде възможност на душата. Това непременно ще включва и музика, но не музика в смисъл да се прави такава, а за да се създава настроение или обстановка. Защото душата за самата себе си е много духовна. Не я потискайте, а по-скоро повече окуражайте във всичко. *Отговор на въпрос*

Майката ни Памела разказала, че тя няма особен интерес към изкуството или рисуването, но показва особена склонност към разкрасяване на външността си. Има артистичен вкус, обича елегантността. Майката отговорила и отрицателно на въпроса за проявления на Психически способности или наличието на особен интерес към музиката.

Тълкуване

„Има го тук като предупреждение, такова за отговарящите за душата: тенденция към преяждане и свръху-гаждане на желанията за тялото. Предупреждението е за вас или за близките такива, които приемат вино или силни напитки, 'защото това лесно може да се превърне в пречка за душата.

Правейки интерпретация за записите на душата, тези възможности, привилегии и предупреждения трябва да се насочат повече към родителите."

Отговор на въпрос

Майката потвърдила, че Памела винаги е склонна към преяждане. А що се отнася до тенденцията да бъде привличана от хора, прекаляващи с алкохола, тя казала, че Памела се оженила за човек от семейство на тежко пиещи, макар че самият той изглеждал умерен в това отношение. Мисис Уинтър казала още, че Памела винаги е изпитвала силна неприязън към алкохола.

Тълкуване

„Към душата, намираме Венера, Юпитер, Марс, Сатурн, всички те са части от съзнанието на душата. Така това е индивид със силен разум, но склонен към леки неща; и въпреки това много способна при разговор с индивиди, по-скоро, отколкото с групи или повече хора.

Така тези предупреждения трябва да бъдат: изгради се сама, после включи възможностите с групи и с други лица. Насочвай се в направлението особено на изкуството и музиката. Защото това ще открие канали, особено както беше посочено, чрез които може да бъде постигнат не

само материалният успех, но и интерпретацията на физиката, духа и психиката. Не се плаши от знанието, че виждаш повече, отколкото смяташ, защото ти ще спомогнеш за този опит. Не се плаши да кажеш, че ти виждаш гномите, които понякога ще пречат на хората. Това може да бъде част от фона за много от изображенията, за много от различните рисунки, които ще направиш."

Отговор на въпрос

По отношение на тенденцията да общува повече с индивиди, отколкото с групи от хора, мисис Уинтърс потвърдила, че Памела предпочита един или двама души. Тя е силно критична към хората, силно пренебрежителна. Тя не излиза често. „Памела, казва майка й, е много разумна, но все още много я привличат леките теми за разговор и подобни интереси."

Тълкуване

„По въпроса за появяванията на земята те били много разнообразни.

Преди тръгва виждаме, че душата е била в страната през периода, когато там са били промените, следващи периода, наречен американска революция. Тук виждаме душата, имаща интереси в построяването на дом с прекрасни земи около него.

Тогава под името Лила Чепмън душата сполучила през този период, защото домът за душата и нейното семейство бил този, който носел по-голямата част от своето време, пазейки изучаването на. Словото, което имало място в този дом. И тогава там дошли тези, които прекалявали с чашите, с веселието. Това донесло нещастия, мъка. Не позволявай да се случи отново. Ще има тенденции към привличане не само за душата, но и за тези около нея. Защото така омразата ще дойде сред вас. Не мрази нищо в настоящето."

Отговор на въпрос

Мисис Уинтърс съобщава, че Памела никога не е проявявала силен интерес към църквата или библията. Въпреки това още от дете силно се е вълнувала от проблемите на сираците. Що се отнася до стремежа да притежава красив дом и земи, майка ѝ казва, че „основната грижа на Памела, особено след омъжването ѝ, е подредбата на къщата ѝ. Тя има сериозни амбиции някой ден да притежава наистина елегантно имение".

Тълкуване

„Преди това виждаме, че душата е била в земите, където се преселили Апостолите, защото били принудени поради преследванията към Светата земя, и тези части от това, което е Мала Азия или старите части и към Персия. И ние виждаме душата не като последовател, а като човек, който помагал на учениците, продължил в тези направления с Йоан в една част на страната, и след това с описанията на Бартоломей. Душата била тясно свързана с тях при пеенето на псалми и за добри дела и за тези, които били привлечени от това, за материалната, както и за духовната част от техните животи. В живота тогава душата била известна като Ишнет.

Преди това виждаме, че душата е била в „града сред хълмовете и полетата" и душата била сред тези местни жители, които били привлечени към хората, дошли от страната Гърция, но не с някаква добра цел. Някои успели в принижаването на хората. Повечето не били такива, но станали самите те вярващи. Душата била сред тези, които били привлечени от красотата им, грациозността им и най-вече от чистотата им. Защото чистотата е най-близо до божественото. Защото този, който е чист като индивид, трябва да е и с чисто тяло.

В този период душата научила много за мистичното, не това на персийците, а тези събития в „града сред хълмовете", които помогнали на индивидите при артистичните фази на гръцката култура и знание. Така душата се интересувала от красотата, интерес към природата и природните обитатели на въздуха, както и към цветя, рози, облаци, дървета, вода, звуци и всичко, което е идвало от самата природа. Името тогава е било П леген."

Отговор на въпрос

Сега стигаме до най-впечатляващото сравнение между Памела, описана от Кейси в тълкуването, и Памела през погледа на майка ѝ. Мисис Уинтърс казва: „Памела е определено много чистоплътна, още от ранното си детство. Тя никога не е търпяла никаква мърсотия. Като

откриеше петно по дрехите или завивките си, незабавно ги сменяше. Винаги мирише приятно. Като романтична натура цени и чувства красотата. През досегашния си живот не е показала никакъв интерес към гръцката култура и наука или пък към мистиката."

Тълкуване

„Преди това виждаме, че душата е била в страната Египет, когато там са били тези, които са били част от развитието, водено от Ра-Та (Ра-Та е самият Едгар Кейси като египетски свещеник в едно от предишните си пре-раждания), целящо довеждането на свършени деца на земята. Душата била сред тези, които изпълнявали такава индивидуална дейност и придобили по служба в Храма на жертвоприношението и Храма на красотата изкуствата, които първо били изразени в оцветени цветя върху дневните дрехи, и тези, които създавали

красота сред хората в домовете им, в смисъл на указания за пробуждане на емоционалните сили на тялото, и устройството на живота. Тогава името е било Иткар."

Отговор на въпрос

На мисис Уинтърс бил зададен въпросът: „Показва ли Памела особена влюбчивост и интерес към другия пол; има ли предварителна представа за отношенията вкъщи и в брака?"

Тя отговорила: „Памела има ясни представи за това. Тя винаги има оформено мнение и е критично настроена към повечето момчета, привлечени от външния ѝ вид. Тя се отвращава от употребата на алкохол, дребнавостта, мръсните шега, дори от пушенето. На 15 години реши, че ще се омъжи за момчето, за което наистина се омъжи миналия юни, когато беше на 19."

На въпроса за интереси към дрехи от естествени тъкани или декорация на интериори, майка ѝ отговорила: „Тя много обича природни и меки материали, като авторска вълна и копринено бельо. Тя харесва парфюмите. Доставя ѝ радост да се занимава с украсата на дома си."

Тълкуване

Сред въпросите, зададени от Кейси в края на основната част на тълкуването, били някои, засягащи отноше-

нията на Памела с членове на семейството ѝ по време на предишни прераждания и влиянието на тези отношения *върху* сегашния им съвместен живот.

Кейси съобщил, че Памела е била свързана с двамата си родители и че техните тълкувания трябвало да се сравнят с това на Памела, „паралелно с появяването на дейността на всяко или дейността през различните появявания. Това ще видите най-добре в прераждането в Египет".

Памела била свързана с брат си през две от миналите си прераждания: в Египет и Персия.

Обаче, запитан за сестрата на Памела, Кейси казал: „Не се разбирате така добре, макар че я обичаш. Не сте били свързани."

Отговор на въпрос

Мисис Уинтърс потвърдила, че Памела и брат ѝ винаги са били много близки, въпреки че имали съвсем различни интереси. Когато била запитана дали Памела и сестра ѝ наистина не се разбират, тя отговорила: „Те въобще не се разбират. Памела не може да понася сестра си. Двете са абсолютни противоположности."

Коментар

Като имаме предвид отговорите на майката на зададените въпроси, можем да кажем, че Кейси доста добре е характеризирал Памела. Не разполагаме с по-нататъшни сведения, така че само можем да предполагаме възможното ѝ развитие, като например увлечения по мистиката, които според Кейси ще повлияят силно на живота ѝ.

Важно е да си спомним, че тълкуванията на Кейси нямат за цел да предричат бъдещи събития — те в никакъв случай не са предсказания. Истинският им смисъл е да помогнат на индивида да постигне максимума в живота си, като сочат миналия му опит, както и сегашното обкръжение и заложбите му. Но единствено свободната воля на индивида и нейното реализиране могат да определят жизнения му път.

Ако има място в тълкуването на Памела, което да изглежда по-важно от другите, то това е описанието на огромното влияние на миналите ѝ животи върху нейния

характер по времето, когато е правено тълкуването, а може би и днес.

Съществуват много неща, които затрудняват извънредно много в опитите ни да разберем

човешката природа. ' Нищо чудно, че един мой приятел, психиатър, силен противник на теорията за прераждането, ми каза наскоро: „Не ме занимавай с всички тия истории за минали животи. Не мислиш ли, че имам достатъчно работа, като се опитвам да разбера всички побъркани неща, които хората вършат след раждането си? Ако някога трябва да започна да изследвам миналите животи, за да характеризирам една личност, ще се откажа от работата си и ще започна да плета кошници!"

И винаги музиката

Наистина може да се предположи, че описанието на Памела Уинтърс е резултат на телепатия. В края на краищата, по времето, когато е правено тълкуването, тя е била на 14 години.

Но трябва да се запитаме дали само телепатията може да е обяснението за изключителната точност на тълкуването на Джей Клемент. То е създадено през август 1944 г., когато Джей бил на 10 седмици.

Кейси започва тълкуването с нещо като съвет, който обикновено дава на родителите на млади хора: „Правейки интерпретация на записите, както ги виждаме тук, трябва да се подбира много от тях. Сега за развитието на личността на тази душа много ще зависи от воденето на същата през формиращия опит през това пребиваване тук."

Според тълкуването Джей бил необикновена душа, живяла някога на изчезналия континент Атлантида. В сегашния му живот, казва Кейси, Джей е „надарен, както ще се види, от разгръщането на способностите на тялото в така наречените по-висши изкуства, особено в използването на гласа. Всички негови способности като композитор, като певец, трябва да бъдат нещата, към които отговорните сега за него трябва да направляват тази душа. "Защото душата е била сред тези, които първи започнали да се опитват да правят музика, по-точно американска музика."

Тъй като той бил по-развита душа, живяла някога на Атлантида, родителите на Джей били предупредени да не се опитват да отбягват въпросите му или да го заблуждават," иначе може да го направите уличен певец, при това не така добър!"

Кейси казва: „Ще се установи, както при всеки истински музикант или истински артист, че той притежава много голямо въображение. Не спирайте и не смущавайте душата във въображението ѝ. Не го обезкуражавайте съвсем, но и не го окуражавайте в тази област, където се употребява въображението само за възхвала на собственото егo, ще се види, че душата ще е много чувствителна, или психика с не малки способности."

(Съществуват сведения от родителите, разказващи за съществуването на психически способности у момчето.)

След това тълкуването съобщава, че преди появяването му като музикант, Джей е бил „в страната, сега известна като Светата страна, през тези дни, когато Господарят ходел по земята, и през тези периоди, когато там е било утвърждаването на групи за пропагандиране и разпространение на принципите и истината, които гали част от дейността през тези периоди. Душата, млада на възраст, била сред децата в тези групи при изхранването на петте хиляди. Затова винаги ще виждате душата готова да се храни, когато е време за ядене, и той ще очаква то да е там, независимо откъде идва!"

(„Колко вярно!" - писали няколко години по-късно родителите на Джей.)

„Това е вродено, защото е създадено - било дружески малък обяд за тълпата - как може божественият Баща да утвърди повече или по-малко?"

По време на това появяване на земята, казва Кейси, душата е била певец в различни църкви в цялата страна. „Защото душата пътувала с Лука и Павел, с Павел и Силас, с Павел и Барнабас, и така влязла в контакт с тази в много части на страната; като певец на псалми той бил истинска помощ, така и за всички църкви.

Затова психическият опит, умението да говори, желанието да посещава неделното училище (а вие по-добре ходете с него, не го изпращайте сам) ще донесе раздвижване в опита на душата."

В тълкуването се казва, че душата има едно още

по-ранно прераждане в светите земи. „И в този живот той бил певец на псалми и възхвалявал всички водачи и тези, които се прекланяли пред свещените влияния в човешката дейност.

В настоящето душата ще намери така тези групи, множества, съвкупности, ще бъде за тези неща, които ще са склонни да ръководят, да помагат или възпират осъществяването, и въпреки това да имат чувството за човешко братство, защото свободата е Америка."

Преди това прераждане душата е била в Египет, „сред тези, които са били обучени в храма на красотата, като учител или лектор за тези в страната на Саад, както и в страната Гоби. Така в настоящето ще открием, че душата особено се интересува от ориенталски неща, особено китайски, или Гобй или части от Източноиндийската страна".

През египетския си живот той е служил „в качеството на пратеник, както бихме го нарекли днес или представител а други страни. Затова сега ще проявява интерес към националните и международните проблеми."

Преди живота в Египет, според Кейси, душата била „в страната на Атлантите, когато там били катастрофите, възникнали преди второто разрушение на страната. Това било период на изпитание за душата. Душата била принц в-тази страна..."

Трудно е да се повярва, че Едгар Кейси е получил тази информация, както той е обяснил в други тълкувания, посредством настройването на подсъзнанието си към това на другия човек - в този случай на 10-седмично бебе!

Когато детето станало на 4 години, майката съобщила, че вече е забележим силният му интерес към музиката.

През 1956 г., когато Джей бил на 11 години, майка му отново изпратила писмо, в което разказвала за неговото развитие. „Той е композирал около 5 песни, една от които, според мен, е много добра. Той ще върви много добре в училище, вероятно защото мечтае твърде много. Учителката му ми каза, че има моменти, когато гледал право в нея, но тя знаела, че той не чува нито дума от това, което се говори, сякаш е някъде далеч.

Един ден той решаваше задачи и изведнъж спря по средата на работата си. Аз го попитах: „Няма ли първо да приключиш с домашните си?" Той отговори, че чул

музика и иска веднага да отиде до пианото и да види дали може да я изсвири. Засега най-голям проблем за него е, че не може да пише нотите. Той иска да му купим арфа. Не обича звука на цигулката. По едно време имаше акордеон, но свири почти само на пианото. Той й казва: „Понякога музиката идва в мозъка ми и аз трябва да прекъсна това, което върша в момента и да отида да я изсвирия на пианото." През 1964 г., веднага след 20-ия рожден ден на Джей, леля му писала: „Той сега е втора година в музикалния колеж. Той е много мило момче, високо и хубаво, тих е и обича домашния уют.

През всичките години на гимназията той имаше група. Едно лято даже свиреха професионално, обикаляйки окръга с инструментите си. В по-голямата си част музиката им е рокендрол, който сега е много популярен

Миналото лято той работеше с баща си в строителството, за да прмогве за събирането на средства, нужни за колежа. Той определено показва всички признаци на предразположеност към музикална кариера. Той има чудесен глас.

От малък посещава като баптист неделно училище, където и родителите му бяха постоянни членове. Той винаги ходеше без възражения, за разлика от много други деца, при това редовно.

Не съм забелязвала дали има интерес към ориенталските неща, по-точно китайските. Разбира се, това може да се прояви по-късно — той все още е твърде млад. Той има чудесен вкус и се облича елегантно.

Не съм чувала също така за някакъв негов особен интерес към националните и световните проблеми, както се споменава в тълкуването, но знам, че той е много толерантен и с отворено съзнание, при това е наистина много надарен."

Това, че Джей се е развивал в насоките, дадени в тълкуването като музикант и личност, може да бъде обяснено по много начини. Не на последно място с обстановката, при която е правено тълкуването.

И двамата родители на Джей имат тълкувания на живота. В едно от тях те са посъветвани да се оженят. Мисис Клемент разказва за вярата и уважението им към тълкуванията. „Мъжът ми е силно индивидуалистичен и е забележителна личност в много отношения; "ние сме

изключително щастливи да бъдем заедно. Толкова сме благодарни, че имаме тълкувания, които да ни ръководят."

Затова не е учудващо, че те са помолили за тълкуване на първородния им син, което после са следвали във всяко отношение. Сигурно доказателство за това е, че те са спомогнали да се развие отрано проявеният от него интерес към музиката, осигурявайки му възможност да се изявява в тази област.

Но това все още не обяснява как Кейси е могъл да знае, правейки тълкуването на Джей в толкова ранна възраст, че той ще бъде призван към музикална кариера. И тук очевидно не става въпрос за постигнатото чрез репетиции, тъй като природната дарба на Джей не може да се постигне само с труд и усърдие.

Това също не обяснява как Кейси е узнал за склонността му да мечтае - посочена в тълкуването като признак на силно въображение, или за доказаната му любов към църквата и към ближните, които фигурират в писмата, посветени на развитието на Джей. Всичко това, според Кейси, се дължи на предишните земни животи.

Трудно е да се интерпретира такова тълкуване и да се обясни точността му в толкова много отношения, без да се приема вероятността, че прераждането е факт, а не теория.

Сериозният Чарли

Родителите на Чарли Робъртс били чували за Едгар Кейси, но не виждали смисъл да искат тълкуване за 6-годишния си син. Въпреки това леля му помолила за такова и то било направено през май 1944 г.

Това отново е тълкуване, започващо със съвет на Кейси към родителите: „Правейки интерпретация на записите тук, много зависи от родителите, как душата напълно ще намери способностите и вродените си таланти и ще ги прояви през живота си. Тези като характеристики ще съпътстват душата.

Винаги ще иска да уточни всичко, независимо какво е.

Душата винаги ще е склонна да иска да направи нещо, което ще бъде по-добро.

Така ще видим душата като научен гений, ако въз-

можностите за самоизява са му предоставени напълно през живота.

Тези неща, които спадат към изследването на мозъка, както и тези, които могат да се употребят при създаването на подобрения при неща, управлявани с електричество или като подобрение или поправки при събирането на данни, събирането на интересен опит на или за индивидите.

Душата има вродена тенденция да бъде по-скоро твърде силно склонна да бъде трезва и саркастична. И това няма да се отрази твърде добре, освен ако не се дадат на душата

възможности да подобри съзнанието или да изучава законите, спадащи към състоянията или нещата; не толкова да се занимава с материални събития, колкото с оценъчния опит от духовната същност на индивидите."

По време на прераждането преди сегашното, той бил „сред тези, които развивали града или дейността в мястото, където била родена душата. В този живот душата печелела от помагането при създаване на неща, имащи механично приложение, служещи за работна помощ за хората."

В най-ранното прераждане, посочено в тълкуването, душата била „в страната, известна сега като Света земя. Когато хората се преселвали от Египет в Светата земя, душата била сред тези, които помагали на някои от синовете или децата на Дан да направят механичните неща за пренасянето на масите, олтарите, свещниците и тези неща, които били за ползване от други индивиди.

В този живот душата спечелила много и с опита дошли знанието и силата в нея за управление на влиянията върху душата."

В тази част на тълкуването, където Кейси отговаря на въпроси, той казва: „Както беше казано, родителите трябва да поемат отговорността за управление на нуждите на душата, като така ѝ помогнат да стане учен."

През 1949 г. били изпратени въпроси, свързани с тълкуването, на лелята на Чарли Робъртс. В отговора си тя пише: „Въпреки че баба му и родителите му прочетоха това тълкуване, те не проявиха интерес. Той се обучава в църковна насока, преподава му се също и музика." Самият Чарли, казва тя, никога не е виждал тълкуването си.

През май 1952 г., когато Чарли бил почти 15-годишен, на леля му били зададени нови въпроси. По повод на личностната характеристика на Чарли, направена от Кейси, тя казва:

„Той е много тихо момче, дори и трезвомислещ. Той умее да поправя различни неща, да ги усъвършенства; но аз не съм забелязвала той да се отклонява от обичайния си начин на живот, за да се занимава с такива неща. Майка му и баща му работят сериозно в методистката църква, където го водят със себе си.

Чарли ми разказа за един инцидент по време на някаква работа, където 3 момчета трябвало да се редуват да вършат нещо. Той бил последен и задачата му била тежка, затова той измислил по-лесен начин да я изпълни. Другите момчета го упреквали, че не им е посочил по-лесния път, а той отговорил: „Никога не се бях замислял за това, преди да дойде моят ред."

Сещам се за друг случай. Когато беше на 6 години, той взе един капан за зайци и сложи в него морков за примамка. Нямаше никакъв резултат. По-късно, когато майка му прегледа капана, тя намери вътре глава лук и морков. Тогава тя го попита защо и двете са вътре. Той отговори: „Заекът може да подуши лука, а като види моркова ще поиска да разбере какво е това. Тогава аз ще го хвана."

Той не обича тежка работа и никога не се помръдва, преди да има някакъв проблем. А когато прави нещо, винаги намира по-лесния начин. Той чете много и търси отговори за нещата, които го вълнуват. Аз винаги имам много малка възможност да контактувам с него, тъй като майка му се противопоставя на всичко, което не е обичайно за него. Баща му по никакъв начин не обръща внимание, когато говоря с него за казаното в тълкуването. Аз мисля, че майка му постепенно ще изгуби влиянието си над него и тогава се надявам да имам възможността да го насоча към пътя, посочен в тълкуването.

Не съм забелязвала той да има склонност към „нещата, задвижвани от електричество иди събирането на данни за интересен опит за или на индивидите", както беше споменато в тълкуването.

В момента той се интересува от астрономия. Не съм го чувала никога да прави саркастични

забележки, но съм

чувствала, че е във възможностите му. Той е толкова тихо момче. По време на малкото контакти, които съм имала с него, ми се струва, че той постоянно ще трябва да бъде подтикван, за да се заеме с нещо. Той повечето време стои настрана и гледа другите, питайки защо те правят нещата точно по този начин. Човек просто трябва да го насилва да се занимава с нещо, сякаш се страхува, че ще се измори."

Нямаме по-нататъшни сведения за развитието на Чар-ли след 1952 г. Да се надяваме, че способностите и качества, посочени от Кейси в тълкуването, са се проявили след като е била дадена възможност на момчето и той е успял да се реализира в живота си по най-подходящия начин.

„За добро или лошо"

Лорета Монро била на 15 дена, когато ѝ било направено тълкуване. То е забележително изследване на характера на личността и интересен документ в тази област.

Тълкуването е твърде дълго, за да го цитираме тук изцяло". Ще посочим само най-интересните моменти от него, като от време на време вмъкваме различни сведения, получени от хора, познаващи Лорета. В момента тя е на 22 години, омъжена, майка на 3 деца.

Тълкуване

- „Да, записите на тази душа, наречена днес Лорета Монро, са тук.

Правейки интерпретация на записите, каквито щ намираме тук, те са подбрани с желанието да се превърнат в полезен опит за душата, както и в полезно влияние за разбиранията на тези, които ще направляват формиращите години на душата в този земен план.

Защото освен собствените направления - от опита от предишните прераждания (а те са много) - емоциите могат да повлияят на душата до такава степен и да се превърнат в злина в това сегашно пребиваване.

Тези са избрани с цел да направляват хората, които имат грижата душата да знае за тези склонности, тези емоции, които ще се проявят особено през формиращите години.

В съчетанието на постоянните или астрологичните източници и материалните прераждания ние ги виждаме като влияния, които ще се проявят. Една душа, която самата е силен характер. Затова не от инат, а тя лесно може да се оправдае с него — трябва да има положителен отговор на всеки въпрос, а не: „Недей, защото аз казвам!"

Тя ще бъде красива като тяло, като фигура, в материален смисъл. Не допускайте това да стане лъжовен опит за душата, а се старайте да задържите разсъдъка и тялото през годините на развитието в градивните пътища и мислене. И нека живота на душата да е единен със съвета, който беше даден.

Сведения

В едно писмо от майката, Лорета по това време била в пубертета, се казва: „Тя винаги е била много упорита, дори инатлива. Понякога, когато общуваше с другите деца, тя почти ме подлудяваше с непрестанните си въпроси, защо нещо е точно така, а не иначе. Тя просто не мръдваше от мястото си, тропаше с малкия си крак, докато аз не прекъсвах работата си и не ѝ казвах това, което тя искаше да знае. Причината за това не беше фактът, че не сме ѝ обръщали внимание, просто за нея беше изключително важно да научи всичко на момента."

Лорета Монро наистина е много красива. Учудващо е, че това е било известно на Едгар Кейси още когато тя е била на 15 дни. Настоятелните предупреждения да не се разглезва детето вероятно са предназначени за цялото семейство. Тя е първото внуче в семейството и около нея винаги е имало лели, чичовци, братовчеди, които сигурно с радост биха се занимавали повече с детето и биха го разглезили непоправимо. Фактът, че Кейси така набляга върху този момент, явно показва, че той напълно е предвиждал тази възможност.

Тълкуване

„В астрологичен аспект виждаме синьото в дрехите, особено като камъни от всякакъв вид, трябва да бъде като част от облеклото на душата; защото то ще донесе не само вибрациите на здравето на душата, но и приятна и красива реакция на духовните ѝ способности.

Като астрологични влияния виждаме Венера, Мерку-

рий, Уран, Сатурн и Марс и като управляващи фактори.

Тъй като красотата на тялото винаги ще бъде влияние, както за добро, така и за лошо, зависи от насочеността, дадена през формиращите години. От влиянието на Меркурий ще видим, че душата ще е бърза във всички форми на духовна жажда в съзнателна форма на духовни упражнения, както в икономиката или математиката или всякаква друга форма.

Тези указания изискват постоянство в речта и действията на тези около душата във формиращите години."

Сведения

Лорета винаги е показвала склонност към духовното, дори като малко дете тя често е говорила, че чувства присъствието на живия Бог. Веднъж, когато била на 4 години, майка ѝ отворила прозореца и видяла как Лорета, която си играела до едно високо дърво в двора, изведнъж спряла и коленичила за молитва. След това, когато я попитали за постъпката ѝ, тя обяснила: „Помолих Господ да ми изпрати братче." То се родило 8 месеца след това.

Тя била възприемчива и любознателна ученичка, постигала много високи резултати в тестовите за интелигентност. Освен това, когато била на 8 години, публикувала няколко свои стихотворения в ученическо списание.

Тълкуване

„Във влиянието на Уран намираме екстремности като настроения, които могат да възникнат; по-малко неговата активност в различни полета или сфери на значението на душата.

И както беше казано, има нужда да се култивират духовните потребности; не с викане и заповеди, а с обясненията на влиянията, получени от опита на душата.

В Сатурн намираме промени, които могат да бъдат в силно съответствие с влиянието на урановите сили. Защото материалните изгоди ще: заемат голямо място в живота на душата. Нека душата да не бъде привлечена от това през формиращите години, като бъде игнорирано материалното от всякакъв вид в нейното развитие.

Повечето, които срещнат или се запознаят с душата, поради тези силни влияния, ще бъдат под неин контрол; и ще искат да дават - дават - дават - дават на душата.

Въпреки това няма нужда от страх от материалните облаги за душата, но те трябва да бъдат насочени към стойностното в живота, в нейните формиращи години.

Душата ще има огромно привличане към другия пол. За това трябва да предупредим - няма ранен брак за душата, защото това ще внесе влиянията на Сатурн, както и на Уран в тези дейности под господството на силите на Венера - което ще се случи през 17-ата до 18-ата от живота в това пребиваване."

Сведения

Трябва да забележим, че отново се появява предупреждението да не се разглезва детето. Майка ѝ споделя, че това винаги е било проблем в такова голямо и сближено семейство.

Едно от най-впечатляващите твърдения в тази част на тълкуването засяга опасностите, които крие ранният брак през периода от 17 до 18 години. На 17 години Лорета приставя на едно момче от нейния град. Бракът впоследствие бил разтрогнат.

Тя се оженила няколко години по-късно за приятен млад мъж, който превърнал малкото си търговско начинание в доста успешен бизнес. Тази подробност вероятно е свързана с тази част от тълкуването, в което се казва, че всеки ще иска да дава на Лорета; съпругът работил изключително много, за да може да ѝ осигури комфорт.

Тълкуване

Говорейки за предишните прераждания, Кейси отбелязва, че в предишното тя е била известна като ръководител на прогресивно движение, като също така много се е занимавала с оцелелите от обществото деца. От този живот, казва Кейси, особено в ранни години ще идва желанието да дружи с всички цветнокожи деца, както и с всички бедни деца около нея; другите не я интересуват.

По-ранни прераждания е имала във Франция, където е била измъчвана; в светите земи," през тези периоди, когато Господарят е ходел по земята; в Персия като медицинска сестра; в Египет, в храма на красотата. В този живот, казва Кейси, душата допринесла много за това, което помогнало на жените, всички от нейния пол, в тяхната дейност, също както правела душата през

прераждането преди сегашното, помагайки на съгражданите си за достигане свободата на словото, както и привилегиата да се притежава, да се държи собственост от свое име.

За способностите на душата: много, както беше казано, зависи от начина, по който ще бъдат насочени ранните периоди на нейния опит.

Ако бъде ръководена добре, способностите ще се проявят в градивни сили. Ако е неуспешно, ще зависи от обстоятелствата.

Правете го в хармония с красотата и благото с любов, нежност, търпение - така може да има отново силна изява на това, което може да донесе свобода за много хора."

Сведения

Родителите на Лорета и други хора, които я познават, казват, че това тълкуване наистина отразява нейната същност, още повече, че е забележително точно. Тя имала ясна и бърза мисъл, красив външен вид и била загрижена за здравето на другите - особено на по-нечастните от нея.

Тълкуването съобщава, че „най-плодотворната част от живота ѝ (ако всичко върви в положителна насока) ще бъде през ранната и зрялата възраст. Тя е все още млада и затова има още много - време да се види как ще реализира потенциала си."

„Тя би трябвало да се казва Лилит Ан"

Така Едгар Кейси започнал тълкуването на едно момиченце на 2 дни през април 1933 г. Тъй като родителите не спазили това указание, ние ще използваме това име за целите на нашия разказ.

Кейси впоследствие обяснява защо я кръстил така: „При влизането на душата ние ще видим, че това име е било и е показател за развитието на душата - и появяването на душата в земен план сега. Защото много ще са повлияните от дейността на живота на душата при това проявление."

Описвайки развитието на личността, той казва: „Една душа, която ще се смята с вродени наклонности и развитие към разума; големи духовни способности; тя ще може и ще има тези тенденции, когато говори, да оспори всичко

в друг индивид; тенденция за получаване и задържане на всичко, което се появява в живота на душата.

Не че самолюбието ще преобладава, но е необходимо то да е едно от нещата, за които упражняването и обкръжението трябва да бъдат предупредени, че това няма да стане недостатък за душата Лилит Ан..."

В предхождащо сегашното прераждане Лилит Ан е живяла в Плимут, както казва Кейси. Името ѝ

тогава било Ан Лилит Бютън. Тя била красива, изключително умна и „се е поставяла в услуга на хората, по-точно при ръководене на пеенето и музиката за духовната служба този ден". Тя страдала физически „за опазване на принципите". Това според Кейси ще бъде „направено в сегашния живот през тези- периоди, когато с упреци и укори тялото ще се обръща в себе си, но няма да забрави, посоката на целта си.

Между 15-ата до 16-ата година в сегашния живот, от появяването в Плимут, ще бъдат тези тенденции към способности да управлява и ръководи; защото душата ще е винаги по-склонна да ръководи, отколкото да бъде ръководена - при собствения пол или при другия! Защото тя ще привлича много мъже!"

В прераждане, предхождащо това в Плимут, тя е била "в страната, известна като Рим, когато тези хора са били преследвани заради вярата си в духовните уроци, които са били давани през тези периоди".

Кейси казва, че тя е била в двора на владетеля и често е била упреквана от околните, тъй като е имала благосклонността на двора и се опитвала да се бори с упадъка в двореца. „Тогава - казва той - по време на този живот душата се е държала настрана от обкръжението ѝ и никога не си е позволявала тези блага, както са правели други по това време."

Така тя обогатила през този живот развитието на душата. Обаче впоследствие прибегнала до самоубийство, за да се освободи от, брак, на който не била съгласна.

„В настоящето могат да бъдат видени в годините на развитие тези мрачни периоди; въпреки това оптимизмът ще постави всичко на мястото му." Особено в късната част на живота ѝ ще се проявят нейните способности, които ще „донесат помощ, комфорт и радост в живота на много хора".

Преди римското си прераждане тя е била в Индия, боледувала тежко, но била излекувана. Тя пренебрегнала равновесието в живота си, за да помага на другите. (Това е интересно с оглед едно събитие от настоящето на Лилит Ан, което ще обсъдим по-късно. Тогава името и било Лилила. Приликата на имената през различните прераждания се наблюдава често в тълкуванията на Кейси. И това също не е измислено от нас съвпадение.)

Преди това тя била в Египет, в храма на красотата. Работата ѝ там била свързана с музика и танцуване и тези интереси, според Кейси, ще бъдат много силно изразени в сегашния ѝ живот.

„Преди това тя била и в този период, известен като Атлантида, сред преселниците от Атлантида, които отишли на мястото, известно сега като Юкатан, и била там на служба в храм." И през това прераждане името ѝ звучи подобно на имената през другите прераждания - Лилите.

От дейността ѝ през този живот, казва Кейси, в настоящия ще се прояви силна тенденция - желанието да стане консултант или учител.

В тълкуването се съдържат няколко интересни бележки, отнасящи се до здравето и телесните проблеми.

„Голяма предпазливост по отношение на здравето, благосъстоянието на душата; ще се появи през - или трябва да бъде проявено - тези периоди през октомври и ноември на първите 4 години от пребиваването в този живот. И особено с тези неща, които засягат сетивната система, в гърлото, и ушите. В тези периоди трябва да бъде проявена предпазливост по отношение на болест, която ще засегне точно тези части на системата."

Разбира се, може да е съвпадение, че след 5-ия рожден ден на Лилит Ан са били извадени сливиците.

„Също така трябва да има предпазливост през 5-ата и 7-ата година, през декември и януари, към огън. Защото през тези периоди душата ще премине през огнения знак за нея."

Не разполагаме със сведения за инцидент с огън през този или друг период от живота ѝ.

„За следващото влияние, или тези периоди, когато ще настъпят изменения във физическите периоди и тези на развитие; или през 14-ата или 15-ата година... ще бъдат тези моменти, когато ще може да се види силното влияние

върху душата от астрологична гледна точка - в Уран. Оттук периода на неприятностите чрез или от тези, от които зависи обучението на душата."

Отново бихме могли да мислим, че сме изправени пред съвпадение. Факт е, че на 14-годишна възраст Лилит Ан се разболява от детски паралич и до края на живота си остава прикована към инвалидна количка.

В писмо от баба ѝ се говори за забележителния напредък, постигнат в борбата с болестта, въпреки ограниченията, дължащи се на парализата. (Тук трябва да отбележим, че важноста на тълкуването по отношение на развитието на Лилит Ан не е взета под внимание. Баба ѝ помолила за това, но родителите ѝ не проявили особен интерес).

През октомври 1947 г. в АИП се получило писмо от бабата, в което се казвало: „Лилит Ан все още не се е възстановила от детския паралич. Тя се надява скоро да може да замине за Джорджия."

През юли 1951 г. било получено писмо от лелята на Лилит Ан. „Сигурно ще ви е интересно да узнаете, че тя след като завърши училище по изкуствата, възнамерява да се заеме с обучението на инвалиди. Тя все още се движи с инвалидна количка, Ако си спомням точно, в нейното тълкуване се казваше, че тя ще иска да работи като учител или обучаващ. Мисля, че сегашната ѝ работа е точно такава..."

Съществуват още няколко писма от баба ѝ. През декември 1951 г. тя писала: „Лилит Ан се държи много сериозно и се учи отлично в началния колеж..."

През юли 1952 г. тя съобщава: „Лилит Ан завърши началния колеж и е изпълнена с оптимизъм. Тя завърши с отличие и очаква да се запише в редовен колеж, ако това може да се уреди..."

През март 1955 г. тя пише: „Лилит Ан завърши колежа с високи оценки и сега преподава на деца с увреждания..."

През януари 1957 г. баба ѝ съобщава, че въпреки своята болест, Лилит Ан се е омъжила през юли предишната година: „Той трябва да е добър човек, тъй като я води на църква..."

През март 1957 г. писмо от бабата съобщавало, че Лилит Ан очаква дете през април.

През април 1958 г. тя писала: „Лилит Ан очаква в

най-скоро време второ дете. Детският паралич е странна болест. Тя засяга нервите на крайниците, но органите остават здрави. Разбира се, бебето ще се роди с цезарово сечение..."

Очевидно не може да има съмнение, че въпреки физическите нещастия, Лилит Ан се е реализирала, както предрича тълкуването ѝ. Според тълкуването в две от предишните си прераждания тя е „страдала телесно", но е преодоляла нещастieto си и е посветила живота си на други хора.

В настоящия си живот тя направи същото. Не можеше да има съмнения, че е надарена с високи духовни способности и ги е използвала себеотрицателно за благородни цели.

Във¹ връзка с тълкуването и особено като се има предвид неговата точност е впечатляващо, че то е правено, когато Лилит Ан е била; само на 2 дни.

Важните формиращи години

Тълкуването на живота на Робърт Алисън е създадено, когато той е бил на 9 ^месеца. Ще го цитираме изцяло, като на определени места включваме и някои сведения, които имаме за него.

Тълкуване

Да, имаме тук записите на душата, наричана сега Робърт Алисън.

„Тук имаме една изключителна душа - поради приготовленията в съзнанията и сърцата на родителите, особено защото тези души са се грижили и носили тази душа през периодите на бременността.

Изключителен музикант, особено на пиано. Ако възможността е дадена тук, ние можем да очакваме за музикалния свят на Америка това, което е бил сър Джошуа Рейнолдс (портретист) в своята област - защото това е една и съща душа."

Сведения

Майката на Робъртс съобщила, че само няколко седмици след като забременяла с него, отишла на църква и се молила детето ѝ да обича музиката, при това да се

занимава именно с пиано. В семейството няма други музиканти. Тази молитва била поддържана до края на бременността и може би това е поводът за твърдението на Кейси във втория абзац на тълкуването.

Тълкуване

Интерпретирайки записите, ние ги намираме тук, избираме ги с особеното желание те да се окажат помощ за тези, които са отговорни за душата през формиращите години от жирота ѝ в това пребиваване.

Както виждаме, източниците са следните:

Душа, която ще бъде способна точно да се доближи до личните си проблеми, ще мисли дълго и задълбочено, и обикновено ще има собствен път. Така ако освен няма мисъл или загриженост за срещата с тези (за реализиране на своя път), ние ще видим, че душата може да стане склонна към твърде силна упоритост; още виждаме доброта, сериозност през периодите, когато ще има тенденции към необмисленост.

Това са предупреждения, които трябва да се имат предвид. Знаейки какво да се търси, както мозъкът се разкрива за тази душа, ние ще можем да го посрещнем и да направляваме душата.

Дайте възможност на музиката. Нека душата я слуша и да бъде ръководена при това, не характерът на музиката да съответства на вкуса, а такава, която гради хармония, която гради моста между върховността и ограничеността - или между неограниченото или ограниченото съзнание. Култивирайте това много по-често в телесното съзнание, отколкото то само го разкрива. Така все по-малко ще намираме тенденция към излишна упоритост.

Но ще има периоди на раздразнителност. Виждаме, че това може да бъде контролирано, защото както беше казано, това е необикновена душа в посочените области на дейността."

Сведения

„Вярна е — отговорила майката, когато няколко години по-късно била попитана за характеристиката на Робърт, дадена в тълкуването. — Кейси беше абсолютно прав. Момчето ми е смесица от сериозност, упоритост, темперамент и в същото време е много добър. Това е странна

Композирал песни. Няколко години по-късно негов приятел искал да публикува една от тях, но Робърт не му позволил.

Той отслужил 2-годишната си служба във флота. Негов другар споделил: „Той пее прекрасно. В спалните помещения той ни пееше всяка вечер докато заспим."

Трябва да се отбележи, че военният живот не му е допадал. Въпреки това надделяла сериозната страна на характера му; той разсъдил, че ако прекарва времето си по този начин, това няма да е зле за него. Така завършил военния лагер втори в класа си, като бил изпреварен само от едно момче, прекарало цялото си детство във военни училища.

Упоритостта и темпераментът му преобладавали в неговия характер, точно както било предречено от Кейси, в случай, че „той не потисне тези влияния посредством музиката“.

Тълкуване

„За способностите на душата сега: много ще зависи от формиращите години това, което ще се развие, от начина, по който ще започне обучението. Давайте, на душата възможности в посочените направления, затова това ще означава много за много хора.

И дръжте душата близо до сферата на разбирането.“

В частта на тълкуването, където Кейси отговаря на зададените му въпроси, той бил запитан:

„Кои са точно проблемите, които ще се появят през това пребиваване на земята?“

Кейси отговаря: „Точно както беше казано: упоритостта в налагането на своите възгледи!“

Той завършва тълкуването с думите, които дълги години притеснявали майката, тъй като тя не успяла да се пребори с отказа на сина си да последва този съвет: „Направете един период всеки ден отсега - отсега нататък — за 18-години - да се упражнява в музиката!“

Сведения

След като приключил военната си служба, той постъпил в колеж, където учил архитектура. Това явно е била друга силна страна на таланта му. Един приятел на семейството, в писмо до АИП няколко години след това,

разказва: „Робърт е изключително способен в чертането на скици на ръка; той може да седне и да начертае всичко. Предполагам, че това е дарба, наследена от дядо му, който беше предприемач.“

(Не можем да бъдем сигурни, но дали това не е талант, наследен от предишното му прераждане като човек на изкуството?)

Че Робърт останал твърдоглав, няма съмнение, също така не може да се отрече неговата упоритост. Но това всъщност е само едната страна от същността му.

Другата положителна е, че той има бърза и точна мисъл, много е начетен. Той е чаровна личност, със стройно и здраво тяло. Няма съмнение, че е много музикален и че един ден ще се реализира в пълна степен. Това ще стане, когато Робърт се отърси от погрешното впечатление, създадено от тълкуването и майка му, опитала се да го накара, да стане композитор и музикант. Когато той реши, ще го направи единствено по своя воля само защото той го иска.

11. ИЗЧЕЗНАЛИ ХОРА

Определянето на местонахождението на изчезнали хора при всички случаи не е от силните страни на Едгар Кейси. Въпреки няколкото неуспехи или почти неуспехи, той понякога е постигал и добри резултати.

Обяснението не е особено ясно. Съществуват признаци, че Кейси е чувствал, че не би трябвало да използва психическите си способности за такива цели, тъй като той съзнавал, че основната му задача е да се концентрира в областта на физическите проблеми и в душевното и духовното насочване на хората. Най-силният пример за това е случаят, когато бил помолен от лекаря да установи местонахождението на изчезналия съпруг на негова позната. Отказът му бил учтив, но твърд: „Ние сме посочени чрез информацията да нямаме нищо общо с такива случаи. Съжалявам, но не мога да ви помогна.“

Често след като не удовлетворявал подобни молби, той страдал душевно и физически. Веднъж бил помолен да

установи местонахождението на едно малко момче, което вероятно било отвлечено от дома си в Ню Йорк през април 1938 г. Полученото тълкуване не толкова решавало случая, колкото отговаряло на въпроса, може ли способностите на Кейси да бъдат използвани в тази насока?

Като отделен отговор на този въпрос Кейси допълва: „Това не е състояние, което е различно от обикновеното, а е работа на ненормален. Оттук става все по-трудно какво решение да се

вземе; все повече е под въпрос да се предприеме ли такова издирване."

След това тълкуване Кейси изглеждал видимо потиснат и изнервен.

Информацията, получена за момчето, дотолкова, доколкото имало такава, изглеждала достоверна. Тялото на детето било намерено няколко седмици по-късно, носещо се по водите на Ловг Айленд. Очевидно то било преживяло дълго и тежко пленничество, като на едната му ръка имало дълбоки белези от завързване с тел.

Възможно е отказът на Кейси, поне отчасти, да е породен от факта, че през 1932 г. той неуспешно се опитвал да установи местонахождението на едно бебе. По молба на приятел на семейството били направени няколко тълкувания, в които на пръв поглед се съдържала точна информация за станалото. Въпреки това казаното в тълкуванията почти не съвпадало с фактите, изнесени на процеса срещу Бруно Ричард Хауптман. Обвинението било само срещу Хауптман, според тълкуванията той имал съучастници. Трябва да кажем, че има още твърде много несъответствия между информацията от тълкуванията и установеното в процеса, така че очевидно не е необходимо да се задълбочаваме в изследване на този случай.

Нужно е да се отбележи, че не семейството е помолило за тълкуване. В тълкуването обаче се среща указанието, че при подобни молби се получава по-точна информация ако между търсеното в търсещото⁴ лице връзката е възможно най-близка.

Съществува един случай от 1939 г., когато Кейси се опитал да установи местоположението на издирвано 16-годишно момче. Момчето изчезнало от дома си в един град на изток на 8 юли същата година. Тълкуването се състояло на 25 септември 1939 г. Кейси казал: „Да, имаме

обстоятелствата и тези състояния и опасенията, които са проявени тук във връзка с майката. Те всички задно не са приятно обкръжение или приятни състояния... през следващите месеци или през август 1940 г. ще има пълно узнаване и връщане на тялото при майката..." (Трябва да се отбележи, че Кейси използва думата „тяло" в смисъла на индивид и в никакъв случай на „труп".)

Един приятел на семейството открил момчето през юли 1940 г. в Лос Анджелис. Родителите, които преди това били помолили за тълкуването, отишли там и взели сина си. Трябва да се каже обаче, информация за самия случай в тълкуването нямало.

Странното изчезване на Марк Клейпул

В много от случаите, при които Кейси прави опит да установи местонахождението на изчезнали хора, той бил смушаван от специфично препятствие, нарушаващо нормалния ход на неговата духовна работа. Няма случаи, който да илюстрира това по-подробно от изчезването на Марк Клейпул. Марк бил на 10 години, с отчасти забавено развитие, страдащ от епилепсия. От 31 юли 1929 до 11 януари 1932 г. Кейси направил 34 точни тълкувания за това момче, в последното от които дал пълна картина за здравословното състояние на момчето, както и пълно описание на лечението и очакваните резултати. Той дори посочил в тълкуването и училище, което Марк трябвало да посещава, тъй като то било най-пригодено за неговите нужди.

Тогава, около обяд на 12 юли 1932 г., майката на Марк телефонирала с молба да се направи спешно тълкуване с цел да бъде установено местонахождението на сина ѝ. Той изчезнал веднага след като обядвал два дни преди това, докато се разхождал със своя съученици по хълмовете в подножието на планината. По неизвестни причини училищното ръководство изчакало два дни преди да съобщи това на майката.

Мисис Кейси, която водела тълкуването, започнала с описанието на обстоятелствата на изчезването, доколкото те били известни. След това казала: „Моля опиши движението на това тяло от неделя следобед, 10 юли 1932 г. до сегашния момент, кажи ни къде се намира

той сега и

как е най-добре да стигнем до него. После отговори на въпросите, които ще бъдат зададени."

Кейси отговори: „Не го виждаме сред тези, които се разхождат,"

„Не го ли намирате в училището или в лагера през деня или по-рано?"

„Не го намирате в този лагер или училището. Намираме го на обяд с другите."

„Моля, проследете го след това. Обядвал ли е Марк в училището или в лагера?"

„Не можем да определим къде се намира след обяда, тук на полето, около постройките или лагера."

„Къде е отишъл? Моля, опишете движението на тялото от момента, в който го виждате."

„Не го намирате тук."

Мисис Кейси продължила това изпитание: „Намираме ли го в училището по някое време през..."

Кейси я прекъснал: „На обяд."

„Бил е там на обяд?"

„Бил е на обяд."

„Моля, проследете тялото от обема, кажете ни къде е отишло."

„Не намирате тялото."

„Какво се е случило с тялото?"

„Не намирате тялото."

„Моля, кажете ни, колко информация за тялото можем да получим чрез този канал?"

„Не намирате Тялото."

„Дали Марк по време на разходката не се е отделил от останалите и не е останал през нощта на около миля от училището?"

„Намираме тялото на обяд. По-късно не го намирате."

Мисис Кейси все още не смятала да се отказва: „Моля, проследете движението на тялото след обяда."

„Не намирате тялото."

„Къде се е движило тялото, след като се е наобядвало?"

„Не намирате тялото."

„Можете ли да ни дадете някаква информация за Марк Клейпул?"

„Не намирате тялото."

Мисис Кейси продължила да задава въпросите с други думи. Всеки път Кейси отговарял: „Не намирате тялото."

Тя се опитала да получи отговор от Кейси, повтаряйки сведенията, дадени в началото на тълкуването - името на адреса на училището, обстоятелствата около изчезването. Отново никакъв резултат. Кейси повтарял все същите думи.

Накрая тя попитала: „Можете ли да проследите пътя на Марк от масата за обяд нататък?"

„Прекъсва се там. Не можем."

„Какво значи „прекъсва се там"?"

„Не можем да го видим."

✓ „Можете ли да ни кажете, дали с тялото се е случило нещо, което да е причинило смъртта му?"

„Не намираме тялото."

„Моля, обяснете ни какво ви попречи да проследите пътя на тялото?"

„Нещо се намесва. Не знаем."

„Едгар Кейси, ще ни кажете ли по какъв начин да получим от вас информация за Марк Клейпул, която може да помогне на родителите му да го намерят, когато направим след време нов опит?" Обикновено в такива случаи Едгар Кейси без да се бави, посочва исканото сведение. Въпреки туй той отново казал само: „Не намираме тялото."

Очевидно било, че няма смисъл да се продължават, опитите. Мисис Кейси прочела формулата за събуждане.

Кейси, разбира се, бил много разстроен, като продължил опита с тълкуване още същата вечер. За щастие то се оказало ненужно. Същата вечер към 8 ч се обадила майката на Марк, за да съобщи, че той току-що бил намерен от другата страна на планината, без нито една дреха по него, целият издраскан, зашеметен и изгладнял. Умственият му недъг бил причината той да не може да обясни какво се е случило. Той бил настанен в болница, за да бъде излекуван обривът, покрил цялото му тяло, и постепенно се възстановил напълно от последствията от двудневното си пребиваване по хълмовете.

Интересно е, че през следващите няколко години за Марк Клейпул била направена серия от тълкувания, занимаващи се с физическото му състояние и нямало случай Кейси да не успее да даде исканата информация.

Викът, който бил чул

Франк Джонсън някога бил заможен човек. Икономическата криза от 1929 г. му отнела пфчтй всичко, и той вместо да се опита да се нагоди към новите условия, започнал да присвоява средства от фирмата си. През април 1934 г. състоянието му било толкова тежко, че той просто зарязал всичко и се скрил. В писмо, носещо пощенския печат на един град, отдалечен на неколкостотин мили от неговото родно място, той съобщавал на семейството си какво е направил и пишел, че е решил да се самоубие.

Дъщеря му незабавно се свързала с офиса на Кейси и помолила за помощ. Последвала редица много интересни тълкувания, в които Кейси няколко пъти казвал, че му е известно местонахождението на Франк, но отказвал да съобщи на семейството къде да го намерят!

Очевидно причината за това не е само сигурността на самия Франк, но и опасността за семейството му. Ако Франк Джонсън се бил върнел къщи, щяла да се разчуе скандалната история около неговите дела. Дали семейството е щяло да издържи позора и да продължи да го обича и уважава?

Тълкуванията на Кейси целели няколко неща: да достигнат до Франк Джонсън и да го насочат обратно към къщи; да уверят семейството му, че той е жив и да го подготвят за връщането на Франк. По тази причина те представляват много интересен документ, чиито най-вълнуващи места ще цитираме пр-долу.

Първото тълкуване било направено на 19 април 1934 г. То започнало със запознаването на Кейси с оостоятел-, ствата около събитието, доколкото са били известни, и с назоваването на един адрес, където имало вероятност да се намира Франк. Кейси бил помолен да даде на семейството необходимите указания и съвети как те, ако е възможно, „да го намерят и въобще какво трябва да направят".

Кейси казал: „Да; имаме тези обстоятелства, засягащи домакинството, семейство Джонсън."

Тълкуването съдържало послание за семейството. Преобладаващият мотив бил: „Ако искаме

да ни прощават, трябва да прощаваме." Когато го попитали дали Франк Джонсън е все още жив, Кейси отговорил: „Това трябва да се провери точно сега."

В тълкуването, направено на следващия ден, отново се отделяло голямо място на „прошката", както и се препоръчвала молитва, която да бъде четена от семейството. Попитали Кейси дали семейството прави досега всичко, което може да се направи при тези обстоятелства. Той отговорил: „Справят се добре. Запазете вярата си, четете молитвата си, като мислите и живеете така, както е казано в нея."

На въпроса дали Франк Джонсън е сменил името си, той отговорил: „Не. Жив ли е той или преминал? Нека това, което се каже, бъде от негово име. Неговото желание пречи на това, което трябва да бъде казано с „да" или „не". Защото той е жив винаги."

По-късно същия ден било направено ново тълкуване, в което Кейси казвал, че Франк Джонсън „все още е жив - все още сред тези, които могат да бъдат убедени, в сферата на материалното разбиране". Но от друга страна, цялата получена информация от духовно естество била предназначена за семейството, малка част от нея била посветена на самия Франк Джонсън.

Последвалите няколко тълкувания били много близко до последното.

След това, на 23 април, Кейси бил въведен в тълкуването с думите: „С признателност за помощта за душата на Франк Джонсън, получена посредством този канал, молим тя да бъде продължена. И ако има някаква информация, полезна за нас или семейство Джонсън, молим да бъде казана."

Пет минути след това Кейси шепнел толкова тихо, че нищо не можело да се разбере, с изключение на една дума в края на последното изречение: Филадельфия.

После, когато го попитали за връзката с Франк Джонсън, той казал: „Състоянията се изясняват в твоето съзнание. Така действието на импулсите, които те подтикнаха да направиш усилие да повярваш в обещанията му, това, което се иска от негово име, вярата, която трябва да имаш, че бащата може да възтържествува в него и той в теб." Като цяло тълкуването, макар че е насочено към Франк Джонсън, продължава да се движи в същите граници.

На 24 април в края на тълкуването, посветено на

духовната помощ за Франк Джонсън с цел той да възстанови нормалното си физическо състояние, Кейси точно преди да се събуди казал шепнешком: „Има лоша кашлица."

Уводът към тълкуването на 25 април съдържал уверение, че семейството е повярвало в способността на Кейси да следи Франк отдалеч и е решило да не предприема прибързани опити за издирването му. По-нататък се казва: „С благодарности за помощта, оказана на душата на Франк Джонсън посредством този канал, молим да продължите да го подтиквате в стремежа му към дома. Ако неговото състояние достигне нивото, където душата вече не отговаря за физическите си действия, нека получим информация за семейството му, как той може да бъде открит навреме. "

Кейси отговорил: „За да сме сигурни, трябва да опишем пътя, по който е изминало тялото във физическо отношение." Като цяло тълкуването показвало, че в този момент не е необходимо семейството да предприема опити да издирва Джонсън»

Тълкуването, което било направено на следващия ден, било изпълнено с драматизъм. Кейси започнал с възклицанието: „Не влизаме в контакт с тялото!" След това той започнал да говори необичайно бързо: „Той ще дойде! Той ще дойде! Той-ще дойде! Той ще дойде! Той ще дойде! Той ще дойде!"

Нека тези неща не те спират! Ела! Всичко това може да се намери в много по-добър вариант,

отколкото е преживяно!

Ти си видял изхода! Ела! Ела! Ти ще дойдеш. Ти ще им се обадиш и ще изпълниш обещанието, което си дал пред себе си, че ще им се обадиш. Обади им се!"

След дълга пауза Кейси добавил: „Не намираме местонахождението на тялото. То е живо тялото. Той ще дойде! Той ще дойде!"

След това Кейси разказвал, че по време на тълкува-, нето виждал хълмове и вода и че предишната нощ сънувал, че Франк Джонсън се е върнал в дома си.

Два дена по-късно Кейси започнал тълкуването с думите: „Притиснати сме твърде силно! Ще се освободим оттук." Той започнал да прави дихателни упражнения и след това съобщил изненадващо: „Да, както виждаме,

имало е писмена комуникация от Франк Джонсън до семейството му. Ще бъде получена много скоро - днес или в понеделник." (Писмото било получено от семейството на следващия ден. В него Франк Джонсън пишел, че е жив, но не давал никаква информация за местонахождението си, нито затова дали възнамерява да се върне вкъщи.)

На 29 април Кейси бил помолен „да каже всичко, което би било помощ за всички засегнати в материален, духовен или душевен план."

Той отговорил: „Да. Да. Ние виждаме - ние виждаме — а къде е то? Виждаме тялото!" След това продължил с няколко духовни съвета.

По-късно в същото тълкуване казал: „Около тялото е - какво? Какво е това? Какво е това? Какво е това? Къде е то?"

Отново последвали духовни съвети. След това Кейси отново казал: „Къде е то? Къде е то? Какво е това около тялото, което пречи така? Което го заобикаля така обкръжащо, че пречи на помощта да дойде?"

Щом ти си избрал тези неща, които блокират пътя към величието на духа, на влизането на светлината, ти правиш пътя труден за тези, които биха ти сторили добро. Ти ги изключваш от обкръжението си. Ти ги лишаваш от възможността да бъдат тази помощ и подкрепа, която може да те води. То се връща!

Изправи се. Кажи на Господа какво мислиш да цра-. виш. Съзнанието в него ще се изчисти...

Къде е това? Къде? ... Все още в тялото!"

Последвали няколко тълкувания, всички посветени на оказване на духовна помощ на Франк Джонсън. В тълкуването от 3 май Кейси казва: „Много вярда има около тялото тази сутрин!" А в това от 10 май: „Сега е много повече на открито и обстановката и обкръжението са много по-добре." Въпреки че това тълкуване било от духовен характер и с оглед останалите тълкувания не съдържало нищо необичайно, Кейси имал необикновено преживяване. Когато се събудил от транса, той казал, че се чувства прекрасно и че прекарал много добре, дори не искал да се връща. Той казал, че мисис Кейси го прекъснала, събуждайки го и че не може да си спомни какво е правил там.

В тълкуването от 11 май Кейси отново насочил думите си към Франк Джонсън: „Повече и повече изпитваш желанието да осведомиш за себе си и действията си тези, които дълго и сериозно искат да разберат какво си избрал да направиш в своята слабост и своята сила..."

На следващия ден Кейси отбелязва: „Всичко е по-светло около тялото, около дейността на душата в този" момент." Изглежда като че ли Франк Джонсън бил преодолял емоционалните си проблеми, които го занимавали толкова време.

Кейси започнал следващото тълкуване от 14 май със забележката: „Много зеленина около тялото; духовно навлиза в разбиране повече със себе си, отколкото с тези неща, които пречат на тялото и пречеха през отминалите дни..." (Зеленото, ако си спомняте от главата, посветена

на аурата, е цветът на оздравяването. От тези думи на Кейси може да се заключи, че той има по-скоро предвид духовния прогрес, отколкото физическото му състояние.)

В края на следващото тълкуване, направено на 16 май, Кейси изслушал думите за събуждане, после дочакал финалната реплика: „Ти ще се събудиш“, но преди това казал: „Исус от Назарет премина. Остави го да почувства сърцето ти с надежда за тези обещания, които са в теб, които искаш да изпълниш. Винаги вярвай в Господа!“

След като се събудил, Кейси разказал, че е видял „Господарят да върви надолу по един път към нас - към всички нас, очакващи го, чакащи го, чакащи го да си дойде - и той се усмихваше.“

Последвалите тълкувания били посветени на опитите да се повлияе на Франк Джонсън да се върне вкъщи. След това на 21 май Кейси започнал тълкуването с думите: „Да, физическото тяло е живо. То е сред зелени неща, но то е сред града на тези, които ги наричат мъртви.“ В тълкуването той препоръчал и една молитва, „близка до божията, но не точно със същите думи, В края на тълкуването, след като му била прочетена формулата за събуждане, Кейси започнал да кашля. Той излязъл от трансa много по-бързо от обикновено и изглеждал замаян няколко минути след събуждането.

Били направени още няколко тълкувания, в които се дават духовни съвети за Франк Джонсън. След това на 9 юни Кейси едва бил завършил тълкуването на здравето

на друг човек, когато показал силно желание да направи едно и за Франк Джонсън. Мисис Кейси му прочела увода за такова тълкуване. Когато бия вече към края .той съобщил: „Много жита около тялото - в Полетата.“

Същото нещо се случило няколко дни по-късно, когато Кейси завършвал физическото тълкуване на друг свой пациент. Кейси започнал тълкуването на Франк Джонсън с думите: „По-обнадеждаващо е. По-добри състояния. Продължавай така, защото божият закон е съвършен -насочвайки душата.“

Няколко дни по-късно Франк Джонсън се завърнал вкъщи при очакващото го семейство. Той потвърдил много от нещата, казани в тълкуването, отнасящи се до душевното му състояние в някои моменти, също и до неговото обкръжение, описано от Кейси. Например той бил сигурен, че описанието на Кейси „тялото е сред зелени неща, но това е градът на тези, които ги наричат мъртви“ отразява факта, че по време на това тълкуване той преминал през едно гробище.

Когато го попитали дали е усещал посланията на Кейси към него, целящи да го стимулират да се върне вкъщи, той отговорил, че не ги е усещал, но е чувствал нещо да го побутва, влияейки му по начин, който не можал да осъзнае. Той впоследствие възстановил щетите от присвояванията и живял полезен и пълноценен живот.

Кейси „издирва“ Амелия Йърхарт

Не можем да твърдим, че има голяма точност в двете тълкувания, направени през 1937 г., във връзка с изчезването на Амелия Йърхарт и нейния навигатор в последната част на околосветския им полет. Няма нито едно точно твърдение, обясняващо какво наистина се е случило. Въпреки това тълкуванията са интересни и затова смятаме да цитираме най-важното От тях.

Първото е направено на 5 юли по молба на близък приятел на Амелия.

Уводът към тълкуването гласял: "Ще имате пред себе си молбата ни..., в която той иска информация за местонахождението на Амелия Йърхарт, която според едно съобщение по радиото от 2 юли 1937 г. се е намирала приблизително на 100 мили от Хауленд Айлънд в южната

част на Тихия океан. Намерете местонахождението ѝ по това време и проследете движението ѝ

до настоящия момент като давате и указания как може да бъде намерено това място сега. Ще отговорите на-въпроси, свързани с този проблем."

Кейси започнал: „Да, имаме молбата, а и тревогата от това се появява в съзнанието на мнозина в момента..."

Както виждаме, тъй като състоянието е по-скоро сериозно, в ранните часове (защото сега там е нощ) трябва да имаме местоположението на тези, които търсят в района.

Това, както виждаме, се намира в това положение срещу обикновеното на тези, които са загубили пътя си; към север и запад на Хауленд Айленд. Към рифа, който се простира от западната част на острова, на по-малко -от 100 мили от основната част на Хауленд Айленд; и от Хауленд Айленд в западно, северозападно направление."

„Какво е в момента състоянието на Амелия Йърхарт и нейния спътник?" - попитали Кейси.

„Амелия Йърхарт сега е много по-добре, понася обстановката много по-добре от спътника си; защото спътникът е изпаднал в паника и те двамата са изпаднали в състояния, които трябва да се имат предвид.

Нищо не засяга телесно, колкото изоставеността и душевното състояние."

„Какво се е случило със самолета? Какво е неговото състояние?"

„Той е донякъде развален, но това, както виждаме, е повече от опита за приземяване, когато е започнало да изтича гориво, отколкото нещо друго. Макар че със сигурност, ветровете и неспособността да се стабилизира са поставили нещата извън нормалното. Не са могли да 'продължат дори с гориво."

Кейси бил помолен за указания във връзка с местонахождението на Амелия и нейния спътник.

„Наистина - казал той, — има изгледи да се установи местонахождението в този район рано сутринта. Но ще е необходима светлина, защото за тях няма път от светлина с изключение на светкавиците - и това скоро ще даде пътя."

„Те имат ли храна и вода?"

„Много-малко и от двете.

Състоянията със сигурност са се влошавали постоянно

през цялото време. Но трябва да има спасение с това

придвижване, в ранното утро на утрешния ден - 6-и -

"който вече е започнал, но още не напълно, и сега е видно

повече движение в дясното направление."

В края на тълкуването Кейси отбелязал, че видял и много железни мрежи „някои на ромбове, други на правоъгълници". Това, както ще видим, ще се окаже много интересно твърдение.

Второто тълкуване било направено на 2 август 1937 г. по молба на съпруга на Амелия, Джордж П. Пътнем, който влязъл в контакт с АИП с помощта на приятеля, който поръчал първото тълкуване.

Кейси започнал: „Както виждаме, 21 юли е донесъл промени в тълкуването на Амелия Йърхарт.

Може да бъде дадена много малко полезна информация, освен това: само тя е загинала.

Така, това е между 89-ата и 90-ата миля северозападно от нейната очаквана цел, или Хауленд Айленд.

Буря и горещина.

Ние завършихме."

Самолети са претърсвали този район на 18 юли. Според Кейси Амелия е живяла-още три дни.

След този случай дълго време е имало много спекулации по повод случилото се с изчезналите Амелия Йърхарт и Фред Нунен. Много писания са се опитвали да разкрият истината за тяхната съдба, но на практика няма нито едно сериозно изследване.

Нито едно, докато жена, родена в Япония, живееща в Сан Матео в Калифорния, не писала на вестник „Таймс“, Сан Матео, че видяла двама американски летци, мъж и жена, които били отведени от войници на Сейпън Айленд на Марианите през 1937 г. Тази жена, чието име е Джозефин Бланко Акияма, дала точни описания на Амелия, и Фред, като подкрепила разказа си с много доказателства.

Нейната версия за случилото се била публикувана през 1960 г. Не за първи път разказвала историята си, но тогава за първи път тя получила публичност.

Казаното от нея не било доказателство, че събитията са се развили именно по този начин, но било достатъчно, за да заинтересува журналиста от радио „Сан Францис-

ко“ Фред Гьорнър да започне разследване. Издирванията са се провеждали от 1960 до 1966-к и в тях освен Фред Гьорнър са участвали още системата за радио „Калъм-бия“, лигата на вестниците „Таймс“ от Сан Матео, Асошиейтед прес. Пълно описание на операцията се съдържа в книгата на Гьорнър „В търсене на Амелия Йърхарт“, издадена от Дабълдей през 1966 г.

Изводите, до които стигнало разследването, били сходни донякъде с информацията от тълкуванията на Кейси. Нито изследванията, нито тълкуванията отговарят на въпроса, какво се е случило с двамата летци, или както пише Гьорнър, обединявайки всички изводи от търсенията: „Това вероятно е случилото се, имайки предвид фактите, с които разполагаме.“

Според версията на Гьорнър, Амелия и Фред не летели директно от Лае в Нова Гвинея към Хауленд Айленд, както било предвидено в плана за полета. Вместо това те се насочили на север към Трък в Централна Каролина, изпълнявайки неофициално поръчение за Съединените щати - да проверят японските въздушни пространства и боеспособността на флота в комплекса „Трък“.

Гьорнър, който самият е опитен пилот, смята, че тяхната „Електра“, произведена в заводите „-Уосп Сеньор“, можела да достига скорост от 20ft до 220 мили в час. Въпреки това най-високата скорост, развита от тях през целия полет е 150 мили в час. Той смята, че те умишлено не са демонстрирали възможностите на самолета. Така те смятали да прелетят над Трък и то във време, което не е отбелязано в разписанието на полетите.

Когато попаднали в район с особени метеорологични условия - силни въздушни течения, утихващи напълно на моменти, те напълно осъзнавали опасността. Амелия при всички случаи не е искала да се задържа по-продължително време на североизток от Хауленд, където според разписанието на полетите тя въобще не е трябвало да се намира. Затова тя не поддържала радиовръзка. Облаците скрили морето за дълго време и така те имали навигационни проблеми.

Накрая, след като горивото почти привършило, Амелия помислила, че са подминали Хауленд, и се върнала по посоката, от която дошли. Така те сменили курса на полета съвсем малко преди да достигнат целта си. Тя

приземила самолета на малък остров, който бил част от дълъг атол. Най-вероятно е, казва Гьорнър, самолетът да се е разбил в лагуната на атола Мили, намиращ се на югоизток от Маршаловите острови, който бил подмандат-на територия на Япония.

Според заключенията на Гьорнър, Амелия нямала наранявания, докато Нунен си бил ударил главата в някакво желязо в кабината. Главата му била сцепена и той бил в безсъзнание. Амелия превързала раните му и когато той дошъл в съзнание, тя излязла от самолета, за да проучи района. Отдалечавайки се от брега, попаднала на група местни жители, на които обяснила със знаци, че трябва да пренесат Нунен. След като свършили това, започнала да

изпраща сигнали S. O. S. от повредения самолет.

След това, пише Гьорнър, на или около 13 юли 1937 г. японски рибарски кораб взел на борда си Амелия и Фред и ги закарал до малкия японски воден самолет „Камой“ или до изследователския кораб „Коршу“. Така те пътували до Ялуит, после, до Каваялейн и накрая стигнали до Сейпан, където се намирал японският военен кораб за Тихия океан. Там те били разпитвани, вероятно жестоко, и впоследствие починали - Амелия от дизентерия, а Нунен бил обезглавен.

На пръв поглед изглежда, че няма почти нищо общо между тълкуванията на Кейси и написаното от Гьорнър в книгата му.

Въпреки това има някои сходни места.

Местонахождението на самолета, дадено в тълкуванията, е доста съмнително. Най-малкото, защото на 90-100 мили северозападно от Хауленд няма остров. Въпреки това трябва да кажем, че това е мястото, където е смятала, че се намира Амелия, когато е приземила самолета, и е възможно Кейси да е прочел тази информация по телепатичен път от мислите ѝ. Или може би просто е приел "данните, дадени в увода към тълкуването за сигурни. Казаното от Кейси, че те са на това място, противоположно на обикновеното за тези, които са изгубили пътя си, ако бъде съобразено с версията на Гьорнър, може да означава, че те умишлено са се отклонили от курса, за да прелетят над Трък.

Кейси споменава силни ветрове и бури. Това очевидно

съответства на обстоятелствата, принудили ги да се приземят. Също така се споменава липсата на гориво, което напълно съвпада с версията на Гьорнър. И в двете версии се смята, че самолетът се е приземил, а не е катастрофирал.

Във второто си тълкуване Кейси твърди, че Амелия е починала на 21 юли. Това е напълно възможно, ако се приеме за вярно, както пише Гьорнър, че те са били открити на 13 юли и са били откарани в Сейпан за разпит. За жалост във второто тълкуване Кейси не казва нищо конкретно за съдбата на Фред, причината за което може би е тази, че неговото име не се споменава в увода към тълкуването. Кейси също така не е посочил и причината за смъртта на Амелия, макар че в първото тълкуване говори за изостаналост и за тежкото състояние.

Най-впечатляващото твърдение, свързано с разказа на Гьорнър, е казаното от Кейси в края на първото тълкуване, когато съобщава, че е видял „много железни мрежи, някои на ромбове, други на правоъгълници“. Това съвсем спокойно може да се отнася до задържането и разпита от японците, описани от Гьорнър. Тъй като тълкуването е правено на 5 юли, тези думи е възможно да са предсказание, символ, ясновидство по повод тяхното бъдещо арестуване. Възможно е също така задържането да е станало по-рано, а не на 13 юли, както е според Гьорнър.

Разследването, в което е взел участие Фред Гьорнър, не успява да разнищи докрай тази история. Преди няколко седмици той ми каза по телефона, че издирванията били подновени. Така може би някой ден ще узнаем всичко за мистерията от 1937 г.

12. ИСТОРИЧЕСКИТЕ СЪБИТИЯ В ТЪЛКУВАНИЯТА НА ЕДГАР КЕЙСИ

В тълкуванията на Кейси срещаме огромно количество исторически данни. Най-често те фигурират в тълкуванията на живота на хора, където историческите детайли се явяват част от описанието на миналите прераждания в съществуването на душата.

За щастие в тези случаи такава информация е била връщана на спящия Кейси за по-обширни обяснения. Понякога неговите твърдения не съвпадат със схващанията на казионната наука, но често те просто допълват вече известното. Съществуват много случаи, при крито данните, получени от тълкуванията, били абсолютно неприемливи за времето, когато е живял Кейси, но затова пък впоследствие са потвърдени от археологически находки или от други доказателства.

В една от предишните глави ние разгледахме случая на преродената Саломе. Кейси, в тълкуването на тази жена твърди, че като Саломе тя е присъствала на Исусо-вото възкръсване на

Лазар от смъртта. Минали доста години, докато тази история, подобно на казаното в Светите писания, била потвърдена от открити древни писмени документи.

Историческите сведения в тълкуванията са невероятно много, затова няма да е възможно да ги разгледаме всички в рамките на тази глава, но ще се опитаме да подчертаем значимостта на тези материали, като цитираме отделни примери от тълкуванията на различни хора.

В едно тълкуване за едно 4-годишно момченце Кейси казва: „Преди това ние виждаме душата да се е намирала в тази страна, която сега е известна като Арабия... тогава в името Ксертелпес..." (В друго изречение от тълкуването се обяснява, че под Арабия се разбира Персия или сегашен Иран.)

„Душата била сред тези, които станали първи сред многото съдии в града...

Все още могат да бъдат намерени от душата тези останки близо до мястото, „където е погребан Ухилд (Кейси през предишно прераждане), в пещерите извън града, които наскоро били построени и наречени Шуш-тар; това е на юг и запад от града, в пещерата там."

В тълкуването, на една 42-годишна жена Кейси казва: „Преди това виждаме душата в страната Халдея, когато там са били тези периоди, когато е била подготовката на хората, наречени евреи, да се завърнат в собствената си страна, за тяхното установяване в живота на родината им.

Може да се каже, че душата е била съветник на царя Ксерксес.

Душата тогава е била от халдейците. И там може да бъде намерен в тези разкопки - търсете ги - този жезъл, който веднъж е използван в твоето обожествяване за лични цели през това съществуване. Той ще бъде сред тези неща, които скоро ще бъдат открити. Той е от ебонит и злато."

За една 33-годишна жена Кейси казва: „Преди това душата е била на земята, когато са били преселванията от изток на запад - злато! През ~49 душата със спътниците си и придружителите отпътувала за западните страни.

По пътя били преживени трудности, защото душата била сред тези, които достигнали, и видяла, вече опитна, какво свързва в тези действия с тези, които били сравними в техните отношения към подобни състояния: караници, пиене, разточителство. Името било Ета Тетлоу. Записи на това могат да бъдат намерени на някои от въпросните места в някои части на Калифорния, дори и сега."

В тълкуването на един 20-годишен мъж Кейси казва: „Преди това душата е била » Норвегия, бил сред тези, които били смелите, мореплавателите; душата била Ерик, както се е наричала през това съществуване; преселила се или се установила в страната на сегашното си местоживееие (Америка)."

Попитали Кейси: „Колко пъти и през кои години е прекосявал океана през прераждането се в Норвегия?" . Той отговорил: „1552, 1502, 1502." (Забележете, че тук както винаги, Кейси назовава годините в обратен ред. Това вероятно е потвърждение на неговото твърдение, че получава информацията от книга със записи" (за която сме говорили в една от предишните глави.)

Описвайки пътуванията, той допълва: „В тази страна има заселвания, в- северозападните части, дори части от Монтана са били достигнати от душата- защото достъпът тогава е бил през Санкт Лоурънс през езерата."

Когато го попитали за неща, което може да потвърди казаното, Кейси отговорил: „Доказателствата тъкмо са открити от една експедиция в Уисконсин... Сред ножовете и камъните, които са намерени, един от тях е бил на Ерик!"

Дори това кратко изложение доказва огромните спо-

собности на Кейси в областта на историята и географията. Още едно доказателство за

правотата на Кейси, според мен е фактът, че имената, които той дава на различни хора за миналите им прераждания, винаги са подходящи за съответното време и място. Например името Ксертел-пес, споменато по-горе в тълкуването на малкото момче, идеално подхожда за Персия от това време.

Кейси имал навика, след като е произнесъл името, да го повтаря буква по буква, за да може да го запише стенографът. (Още веднъж трябва да припомним на читателя, че Кейси бил почти без образование и на практика освен библията не четял нищо друго).

Има още един интересен факт, който е свързан с тълкуванията. Ако се прегледа архивът на Кейси и се извадят всички тълкувания, в които се срещат сходни прераждания на различни хора, независимо от това, че отделните тълкувания са правени през различни години, може да се установи, че фактите не си противоречат, а дори се допълват до едно смислено цяло!

Кралското семейство

За да илюстрираме последното твърдение, ще проучим няколко тълкувания на различни членове на едно семейство.

Има няколко изключителни обстоятелства, свързани с тези тълкувания. На първо място, някои от душите, за които, се говори в тях, са били известни хора през миналите си прераждания, за разлика от повечето случаи, където предишните имена на хора не са сред тези на познатите личности. На второ място, трима от тези хора в миналото са били свързани по същия начин, както и сега. Бащата, майката и синът в едно от преражданията са били в същите родствени връзки - нещо рядко срещано в тълкуванията.

Бащата, когото ще наречем Роджър Морисън, се сдобил с тълкуване на 6 август 1926 г. Кейси съобщава, че „при предишното си прераждане е бил във Франция и е бил познат като крал Луи XVI”.

Тълкуването на Сара, съпругата на Робърт, е направено една година преди неговото - на 25 юли 1925 г. За предишното ѝ прераждане Кейси казва: „Намираме я

като кралица, която е била обезглавена като Мария Тереза, или Мария Антоанета, както е позната в историческите изследвания...”

В тълкуването за сина им от 23 юли 1925 г. Кейси казва: „В появяването преди това ние го намираме в душа, която е трябвало да стане крал във Франция, когато майката и бащата по това време били обезглавени. Така душата спечелила само знанието за земните сили чрез нещата, които е изстрадала, защото животът ѝ по. това време е бил само половината от 20 години плюс 5.”

Очевидно Сара Морисън в сегашния живот отново е намерила съмишлениците си от прераждането във Франция. Според бележките в архива на АИП, базираци се на мнението на добре познаващи я хора, Сара била жена с кралски манталитет. „Тя е нещо като господарка на голямото семейство, която има последната дума при взимането на всяко важно решение.” Тя била много стройна и красива.

В друго много интересно сведение за нея четем: „Когато пътува с влак, тя никога не преминава от един вагон в друг, защото както твърди, не може да понася шума от въртящите се колела. Дали това не е някакъв смътен спомен за калдъръмения път, отвел я към смъртта ѝ?”

Сара много обичала красивите⁴ и луксозни неща. Тя рисувала съвършено, имала влечения към стилните мебели, старото сребро и хубавите платове. „До смъртта си — се казва на друго място в архива - тя създавала безброй сложни бродерии върху платове. През целия си живот, още от дете, тя запълвала всяка своя свободна минута с бродиране.” (Това може да е навик, Повлиян не само от прераждането във Франция, но и от едно много по-ранно в Египет, за което Кейси казва: „Тогава душата дала много на хората и желанието да запазва реликви, стари и нови, желанието да пази най-доброто за преклонение от всякакъв вид. Има предразположеност към артистични способности и способности за украсяване от всякакъв характер, различаващо се от другите,

защото по-голямата част от украсата на храма през този ден била измислена от тази душа..."

За да продължим историята на това семейство, ще погледнем в едно тълкуване, направено на 1 юли 1930 г. за Барбара Уидърс, която щяла да се омъжи за Чарлз

Морисън шест години по-късно. Те се познавали от няколко години и по времето, когато е правено тълкуването, били сгодени. (В деня, когато се срещнали, Барбара се върнала вкъщи от училище и обяснила на майка си: „Той, е чудесно момче! Аз го обичам. Знам, че звучи глупаво, но имам чувството, сякаш го познавам от много, много време.")

В тълкуването за Барбара Кейси казва: „В появяването преди това ние я намираме в този период, когато е имало вълнения в страната, наречена Франция. Душата е била един от хората, на които е поверен младият крал (дофи--нът), и била пазач на същия — до времето на излизането от тялото. Душата печелила и губила от това влияние. През първата част от този период душата губила, защото често по тялото на дофина имало белези, причинени от нея. След това, в по-късния период, били грижите, известни от обкръжаващите обстоятелства, които донесли за душата повече разбирателство и по-добри отношения между тези с висок ранг и тези, които били пазачи или слуги в тези периоди."

Така разбираме, че по време на прераждането си във Франция, Барбара е била натоварена да се грижи за едно момче, което щяло да стане крал Луи XVII, ако не била избухнала революцията. Може да се предположи, че тя е изпълнявала тогава функцията на бавачка. В това тълкуване обаче Кейси се отклонява от обичайната си практика и не посочва името на душата през това прераждане. И тъй като указването на пола е нещо рядко срещано в тълкуванията, това си остава един интересен въпрос.

Винаги са съществували някои неясноти, относно съдбата на младия дофин след екзекуцията на родителите му. Имало е слухове, които обаче никога не са се потвърдили, че той е избягал зад граница. В архива на френското правителство се казва обаче, че той е бил поверен на един общар на име Симон, за него не са полагани достатъчно грижи и е умрял на 10-годишна възраст. Имайки предвид пълния хаос, който е царял във Франция по време на революцията, можем да предположим, че тези сведения не са точни. Също така е възможно обаче Кейси да е сгрешил, казвайки, че дофинът е починал на 15-годишна възраст. Вземайки под внимание недвусмисленото твърдение в тълкуването на Барбара,

според което тя била човекът, на когото е бил поверен дофинът, трябва да се запитаме дали тя не е мъхът, фигуриращ във френския архив под името Симон.- Още повече, Кейси отбелязва, че дофинът е бил често малтретиран и е страдал много. Твърдението на Кейси, че тя била с дофина до неговата смърт, поставя остро следния въпрос: била ли е Барбара в това прераждане мъж на име Симон? Или може би все пак тя е била бавачка, вероятно в кралския двор, която по-късно отвела детето при Симон, като останала при него до смъртта му, макар че не се е грижила достатъчно за него. Потвърждение за това може би е частта от тълкуването, където Кейси казва, че побоите над детето са причина за Духовния упадък на душата (сега Барбара), компенсирани донякъде по-късно от появата на разбирателство и „по-добри взаимоотношения между тези с висок ранг и тези, които са били слуга в този период."

Тълкуването на сестрата на Барбара е правено през декември 1930 г. В него Кейси казва: „В прераждането преди това я намираме през периода, когато е имало въстания и вълнения в страната, известна като Франция. Душата била сред тези хора, които имали допир с тези, които имали властта на управляващите, защото душата била една от децата на тези, към които тези хора се обръщали при опита си да избягат от страната..."

Сами по себе си тези думи не добавят нищо неизвестно към френската история. Очевидно е, че те се отнасят до признатия факт, че през нощта на 20 юли 1791 г. кралят, кралицата и семейството им, преоблечени като обикновени пътници, се отправят с карета към Малмеди, в източната част на Франция. Те били разкрити при Верен и били принудени да се върнат в Париж..

Този епизод от историята е разгледан от Кейси с повече подробности в тълкуването за дъщерята на Чарлз и Барбара Морисън, създадено през октомври 1939 г. „Преди това виждаме, душата е била във Франция; през това прераждане е била дете или млада дама на 13 или 14 години, когато сегашният баща и сегашната майка на душата (тогавашната майка в настоящия живот е позната на бащата) били върнати обратно с краля и кралицата."

(Това твърдение, разбира се, не потвърждава нашите предположения, че Барбара по време на прераждането си

във Франция е била обучава на име Симон, комуто е бил поверен дофина. То също така не изключва възможността тя по-късно да е отишла заедно с дофина при Симон, дори е възможно Симон въобще да не е съществувал и френският архив да съдържа грешни данни по този въпрос: Вероятно би трябвало въобще да се въздържа от подобни разсъждения, но ние се осмелихме да ги включим в текста, за да покажем многостранността на информацията, съдържаща се в тълкуванията и затрудненията на хората, получили тълкувания, да я съчетаят с историческите факти, особено когато между тези две категории има големи несъответствия.)

По-нататък в тълкуването на дъщерята на Барбара Кейси казва: „Душата тогава е била в домакинството на странноприемницата, където се състояло това връщане обратно - под името Арабела.

През този живот душата страдала от чувствата си към тези, които били за душата величия, над другите; и поради тяхното благородство, човечност, техните чувства, душата търси изява в такова състояние и сега..." (Между това дете и баба му — бившата Мария Антоанета - съществувала необичайно силна връзка. Дядо ѝ починал, преди тя да бъде родена.)

Семейство Морисън освен нея имали и един син. Интересно е, че неговото тълкуване на живота не говори за неговото прераждане във Франция - макар че той е бил свързан с някои членове на семейството по време на едно по-ранно прераждане в Египет. Ако съберем всички тези тълкувания на едно място, ще видим, че Кейси е описал достатъчно ясно една част от френската история. За време от почти 14 години той е разкривал факти, отнасящи се до отделни членове на семейството, които обаче съчетани в едно цяло, дават една пълна картина на събитията. При това тук няма отклонения от традиционно възприетата история на кралското семейство, изключая неяснотите около съдбата на дофина. (По-късно били правени и други тълкувания за изясняване на този въпрос, но макар че били прибавяни и много нови сведения, до доказване на истината не се стигнало).

Всички цитирани твърдения са изказвани спонтанно в хода на тълкуванията. Нито едно от тях не е резултат от целенасочено питане или какъвто и да било натиск.

Есените и свитъците от Мъртво море

В архива на Кейси има редица тълкувания, в които за различни хора се казва, че през някое от предишните си прераждания са били свързани с есенската-общност. Тези тълкувания дават много информация за подобни общности, която по времето на създаването на тълкуванията не е могла да бъде потвърдена.

Причината е, че по това време почти нищо не е било известно за есените. Единствените сведения за тях се съдържат в творбите на трима души, които са живели през първи век от новата ера - еврейския историк Йосиф, философа Платон и римския философ Плиний Старши.

Още повече затруднения създавало обстоятелството, че често казаното от Кейси по повод живота на душите през този период не съответствало напълно с това, което било известно за есените, и дори и с това, което знаем днес за тях.

Сега знаем, че есените са били еврейска религиозна група, съществувала от втори век преди

до втори век след появяването на Христос на земята. Те са живели в комунално общество, били са силно набожни и са се стремели към пълно духовно и физическо-пречистване. Не са използвали заклинания и не са практикували жертвоприношения на животни за разлика от садукееите и фарисеите. Основните им източници за прехрана били земеделието и занаятите, тъй като или считани от тях за най-отдалечени от греховността. Те презирали, търговията, защото знаели, че тя води със себе си алчността и създаването на оръжията за война. Допреди няколко години, когато бяха намерени женски скелети в пещерите на есенските общности, се смяташе, че те са били само мъже. (Това разкритие потвърди версията, изградена много години преди това въз основа на тълкуванията на Кейси.)

Някои смятаха, че есените не са стъпвали в брак, но не изчезвали, тъй като са приемали момчета и са ги обучавали за нови членове на групата, а може би са се присъединявали и възрастни хора, отказали се да живеят извън общността. Основната им задача, според тяхната религия, била обогатяването на душата. Много се спекулираше с твърдението, че Йоан бил есенин, макар че това абсолютно не е доказано.

Есените били много уважавани и спечелили възхищение с мистицизма и езотеричните си познания — макар че поради затвореността на техните общности не се знае много за тях.

Дълги години имаше дискусии дали Исус Христос е свързан с есените. Въпреки че не съществува явно доказателство в подкрепа на която и да е от двете страни, по-вероятно изглежда Исус да не е имал допир с тях. Възможно е някои от неговите последователи да произхождат от тези общности - Особено бившите ученици на Йоан.

Тълкуванията на Кейси обаче показват съвсем друга картина. Въпреки че съзнаваме, че няма доказателства за казаното от Кейси по този въпрос, ще цитираме кратки извадки от живота на Исус, какъвто е той според тълкуванията.

Първо трябва да споменем, че Кейси в многобройни тълкувания, посветени на есените, казва, че в Палестина те са живели в планината Кармел, близо до бреговете на Средиземно море. (Досега поне в този район не са предприемани археологически издирвания. Интересно е какво биха могли да открият бъдещи проучвания.)

Ето какво казва Кейси в едно тълкуване: „В дните, когато повече и повече водачи на хората били обучавани в храма на планината Кармел, истинското място, където се намирало училището на пророците по времето на Илия, там са били водачите, наречени есени - учещи това, което сега се нарича астрономия, астрология, френология, числа и номерология, и учението за завръщането на индивидите — или прераждането.

Имало причини, според които те обявили, че определени периоди създават цикъл - причини, произлезли от трудовете на Аристотел, Енох, Матей, Иуда и други, които ръководили училището, както бихме казали днес.

Тези индивиди били преследвани от Водачите на хората и това било причината да се каже това, за което имаме интерпретация, както е дадена от Седущий: „Няма възкръсване или няма прераждане" - според това, което е означавала думата през онези дни...

Затова там била продължена подготовката и посвещаването на тези, които могат да бъдат канали, чрез които богоизбраните могли - чрез избор — да влязат в матери-

алност. Отговорни по това време били Матей, Енох и Иуда. Така в Кармел, където били свещениците на тази вяра, били избрани 12 девизи, посветени на тази цел, тази служба, това предназначение. Сред тях била и Мария - избраната и тя, както било предсказано, била избрана за канал. Така тя била отделена и държана в близка връзка със и във грижа за тази работа.

Това било началото, това било поставянето на основата на това, което се нарича църква."

Според тълкуването, именно есените решили Мария да бъде непорочната майка. Тя е била избрана на 4-годишна възраст и е била настанена под попечителството на свещениците в храма на Кармел. Така за нея започнал дълъг и тежък период на обучение, което включвало духовни и физически упражнения, специални храни и диети, изучаване на мъдростта и необходимостта от непорочност, чистота, любов, търпение и издръжливост. На 12-годишна възраст ѝ била разкрита целта на нейното обучение.

В тълкуването се казва, че Йосиф, също избран от есените, отначало се противопоставил на съюза с Мария. Дори само защото той бил на 36, а Мария на 16 години. Той бил обезпокоен от това, което ще кажат хората не само за разликата във възрастта, но и за самата същност на непорочното раждане. Въпреки това след като насън и чрез визия му било внушено, че това е Божията воля, той се съгласил.

Брачната церемония, според Кейси, се състояла в есенския храм на Кармел, след което Йосиф се върнал в дома си в Назарет, а Мария се отправила към хълмистата страна на юдеите в очакване на раждането на Исус.

Към края на бременността си Мария посетила Йосиф в Назарет и те отпътували за Бетан, отдалечен на около 70 мили, за да се регистрират за облагане с данъци, както повелявал законът.

По това време мъдрите мъже, които били посветени в Мистериите, видели знака за идването на Исус и се стекли от Египет, Индия и Гоби, за да служат като пратеници на религиозните водачи на тези страни. Те довели подаръци - злато, тамян и смирна, които според Кейси символизирали лечебните сили - или тялото, душата и съзнанието.

Така на 6 януари по сегашния грегориански календар в полунощ се родил Исус в обора на една странноприемница във Витлеем. Дъщерята на съдържателя изпълнявала ролята на акушерка.

Едно от тълкуванията изследва пътуването до Бетан. „Всеки човек бил задължен от римските закони да присъства при гласуване в града на своето раждане. И Йосиф, и Мария били членове на групата, наречени есени; и така те трябвало да бъдат избирани и питани не само от тези в политическата, но и от тези от религиозната власт в града...

Защото си спомняме, че много от тези, които присъствали в странноприемницата, също били от въпросната група, есените. Те чули за момичето, красивата съпруга на Йосиф, която била избрана от ангела; те чули какво е станало в хълмовете, където отишла Елизавета, когато била посетена от това момиче, нейна братовчедка..."

Според тълкуванията Мария прекарала задължителния период на пречистване след раждането на Исус и след това детето били заведено в храма, за да бъде благословено от Ана, майката на Мария, и върховния свещеник. След това семейството се върнало в Назарет. Едектите на Ирод, повеляващи изстребването на евреите, ги принудили да бягат в Египет, където останали пет Годици. Една прислужничка, наречена Джози (а на други места Софи), останала при Мария дълги години и ѝ помагала при отглеждането на малкия Исус, както и на другите деца, родили се по-късно. Тя също се грижила за Йосиф през последните му дни. Джози също била от общността на есените. Така тълкуванията говорят за постоянното влияние на есените върху живота на Исус.

След 5-годишния престой в Египет семейството се отправило към Юдея, след това към Капернаум и впоследствие отново се установило в Назарет. На 10-годишна възраст Исус бил представен в храма. Имало е много спорове и дискусии сред равините относно отиването на Исус в Египет и обучението му в тайните науки на закона. Тълкуванията не казват дали тези равини са били есени, или не. Сигурно е обаче, че Исус е бил обучаван от есени.

„Връщането е било в Капернаум, а не в Назарет, и не само по политически причини, следващи смъртта на

Ирод. А и защото е станало разделяне на царството след смъртта на Ирод. А и връщането в Капернаум позволявало там да бъде ръководството или обучението, което било част от Братството, ръководено през този период от Юда, като един от водачите на есените през това време."

Според тълкуванията Исус прекарал само малко време в Египет във връзка с обучението си. След това бил изпратен в Индия, а после „там, където сега се знае като Персия".

В Египет, Индия и Персия Исус прекарал една година. След смъртта на Йосиф бил извикан възрастни и след това отново отпътувал за Египет за по-нататъшно посвещаване. Тълкуванията казват, че определен период от това време той е бил с Йоан Вестителя. На възраст между 1.5 и 16 години той е бил в Индия и е учил при Киняр. В Персия негов учител е бил Юнер, а в Египет - Цар.

„След завръщането в Ерусалим са настъпили -периодите на обучение в, Сирия, Индия и завършването на образованието в Египет; и преминаването на изпитанията от тези, които са били от групата на есените, когато постъпили на служба; както е направил и Господаря, а преди него и Йоан."

След като завършило образованието му, Исус отпътувал за Капернаум, Кана и страната на Юдея. Тук казаното в тълкуванията съвпада с писаното в евангелието за дейността на Исус. Той предавал в синагогите уроците на Исаия, Йеремия и други пророци.

Исус, както е бил описан в тълкуванията, не е със сериозно и тъжно лице и хилаво тяло, както е прието повсеместно. Обратно, казва Кейси, той често се е усмихвал и понякога е говорил много ведро. Той свирил великолепно на арфа.

Присъствал на сватбата на сестра си Рут, която се оженила за римски данъчен инспектор. Съществува огромно количество тълкувания, правени за различни хора, в които се срещат части от историята на Исус .и които допълват многобройните празноти в познанията ни за есените.

Обобщението на цялата тази информация, може би трябва да съдържа следното: съществували са множество есенски общности, широко разпространени из целия Среден изток, от Египет до Индия. В Палестина техният

център не е бил на Мъртво море, а на около 70 мили северно - в планината Кармел.

Въпреки че Исус според тълкуванията е израсъл и обучаван в обкръжението на, есени, той явно не е споделял напълно тяхната вяра. Така вероятно можем да си обясним факта, че някои от неговите съвети са отправени към тях.

В тълкуванията се казва, че есенската общност около Мъртво море се е разпръснала около 70 г. от новата ера, когато многобройна римска войска ги прогонила от селищата им.

След като през 1947 г. бяха открити от Кирбет Кумран свитъците от Мъртво море, в района започнаха разкопки в различни пещери, които продължават и днес. Така вероятно скоро ще имаме възможност да разберем дали тълкуванията на Кейси съдържат точни данни, или само част от казаното в тях е истина. Досега няма находка, която категорично да опровергава казаното в тях. Повечето открития в тази насока потвърждават информацията в тълкуванията.

Възстановяването на свитъците - десетки хиляди надписи върху папирус, метал и кожа, при това в трагично състояние — е огромна работа. Освен това се предполага, че разчитането на вече възстановените ще отнеме около 50 години. Едва след като приключи това сложно дело, ще може да се говори за съдържанието и значението им за християнството.

Един от разчетените вече есенски надписи показва, че храната за общността в един ден, е било подготвяща -литургия за угощението на пророците. Там се казва, че на събраната общност били предложени хляб и вино. Надписът завършва с думите: „И те трябва да следват това предписание винаги когато седнат да се хранят, когато, се срещнат повече от 10 души."

Тайната вечеря

Разказаното по-горе няма за цел да проверява точността при описанието на живота на Исус от

Кейси. Подобен опит най-малкото би изпреварил времето си. Тъй като обаче след откриването на свитъците от Мъртво море се появява повече информация на бял свят, сметнахме за необходимо да запознаем читателя с тази

интересна част от тълкуванията. Същите съображения ни подтикнаха да опишем и следващия интересен проблем, застъпен в тълкуванията на Кейси.

Пасажите, които искаме да разгледаме, са направени в края на физическото тълкуване за една жена на 14 юни 1932 г. Формулата за събуждане била прочетена три пъти, но Кейси оставал в състояние на транс. След известно време той започнал да описва Тайната вечеря:

„Тук, с Господаря. Вижте какво имат за вечеря... варена риба, ориз с праз лук, вино и хляб. Една от каните, в които е сервирано, е счупена. Дръжката е счупена, както и чучура.

Цялата мантия на Господаря не е бяла, а светлосива - всичко е съчетано в едно - подаръкът на Никодим за Бога.

Най-добре от всички дванадесет, разбира се, изглеждал Юда. Най-младият бил Йоан - овално лице, тъмна коса, спокоен, единственият с къса коса. Петър, буен и подвижен, винаги с къса брада и не съвсем чист. Андрей е пълната противоположност: много рядка брада, но изглеждаща по-дълга отстрани и под брадичката - и дълга над горната устна. Неговата мантия винаги е била . между сивото или черното, докато дрехите или панталоните му са били раирани; докато тези на Филип и Вартоломей са били червени и кафяви. ,

Косата на Господаря е повече червена, на места къдрава, но не женствено или слабо. Силен, с тежки пронизващи очи, които са сини или стоманеносиви.

Теглото му е най-малко 180 паунда. Дълги тънки пръсти, добре поддържани нокти. Дълъг нокът на малкия пръст на лявата ръка.

Веселие - дори в часа на изпитанието, шегички - дори в момента на предателството.

Торбата е празна. Юда излиза.

Дадени са последните хляб и вино, с които той дава знаците, които трябва да са много скъпи за всеки негов . последовател. Сваля си мантията, която е от едно цяло парче плат. Препасва кърпата около кръста си, облечен в сини и бели дрехи. Запретва гънките, коленичи първо пред Йоан, после към Петър - който отказва.

Това е мисълта: „Той, който е най-велик, ще бъде слуга на всички."

Съдът, който използват, е без дръжка и от дърво. Водата е от краставиците в къщата на бащата на Йоан, Заведей.

А сега идва, „Свършено е".

Те пеят 91-ия псалм: „Той, който обитава светите места във висините, ще остане в сянката на всемогъщес-твото. Аз ще кажа за Господа, той е моето убежище и крепост. Мой Боже, в него аз ще вярвам."

Той е музикантът, който свири на арфа.

Те тръгват към градината."

Кой и кога е построил Стоунхендж?

Руините на огромния монумент, който в момента представлява само комплекс от ями, ровове и каменни колони в полето на Солсбъри в Англия, продължават да бъдат мистерия.

Моята 200-годишна енциклопедия „Британика" казва, че около 1768 г. Стоунхедж е представлявал останки от 4 реда неизгладени камъни, подредени един след друг, някои от тях, особено в най-крайния и 3-ия ред, са високи 20 и широки 7 стъпки. Тези камъни подпират други, положени върху тях, прикрепени с жлеbove, така че някога цялото е било

стабилна постройка..."

По онова време се е смятало, че това е древен британски храм. В енциклопедията пише по този въпрос, че английският архитект Инго Джоунс е „съставил точна схема на постройката и е напълно убеден, че тя е от римски произход".

През 1797 г. аматьорски археоложки експедиции причинили падането на някои от камъните.

През 1950 г. окончателно беше изоставена теорията, че монументът е строен от друидите. Интересът към този проблем, позатихнал през последните векове, отново нарасна.

През 1952 г. професор В. Ф. Либи от Чикагския университет пресметнал, че Стоунхендж е строен преди 3800 години, т. е. около 1800 г. преди новата ера.

През 1958 г. Ричард Еткинсън публикува статия, в която твърди, че монументът не е дело на британската архитектура и строителство, а по-скоро на странстващ архитект от една от двете средиземноморски цивилиза-

ции — миноаните на Крит и микените в Гърция." Еткинсън заедно с професор Стюарт Питър бил натоварен с финансирането от държавата проект да бъдат вдигнати 6-те 45-тонни, паднали през 1797 г. колони.

През 1959 г. Британският музей съобщи, че радикар-
боновите изследвания на парчета от еленов рог показват,
че монументът е строен преди около 3670 година. С други
думи тези данни само потвърждават думите на професор
'Либи.

През 1964 г. д-р Джералд Хоукинс от Смитсъновата астрофизическа лаборатория публикувал свои изследвания, които показват, че Стоунхендж може да е служил за гигантски астрономически календар. Той проследил направленията на линиите, съставени от подредени камъни и изкопи в района, освен това изчислил приблизителните данни за движението и местоположението на небесните тела по времето на предполагаемия строеж на Стоунхендж (1500 г. преди новата ера). Всички тези данни били обработени с компютър. Резултатът показал 24 съответствия с направлението на движението на небесните тела. В доклада си д-р Хоукинс застъпва тезата, че Стоунхендж е построен, за да служи като средство за предсказване на сезоните и за определяне датите на затъмненията. Това според него е свидетелство за забележителни познания в областта на астрономията, превъзхождащи тези на египтяните и месопотамците по това време.

Въпреки всички изследвания загадката си остава загадка.

Затова нека се обърнем към казаното от Кейси по повод Стоунхендж в различни тълкувания. В едно от тях той бил помолен да разкаже кой и с каква цел е построил Стоунхендж.

Той отговорил: „В светите земи, когато там били тези опустошения в периода, когато страната била разорена от халдеите и персите... сред тези групи, които избягали с кораби и се установили в тези части на страната Англия, които са близо до това, което сега е познато като Солсбъри, и там построили тези олтари, които трябвало да представляват посвещаването на индивидите на служба на живия Бог,"

С други думи Стоунхендж е построен около 1800 г.

преди н. е., когато евреите били прогонени от персите и халдеите. Тази дата, както виждаме, съвпада с твърденията на професор Либи и учените от Британския музей.

На друго място Кейси казва: „Преди това душата е била в Англия... и там са били много от тези страни, особено в районите, където някога са били построени олтарите от хората от светите земи, това би трябвало да е интересно, както и да се възстанови в съзнанието на душата случилото се

през този период..."

А в друго тълкуване срещаме: „В страната на сегашното местожителство (Англия) през тези периоди, когато там имало усилена дейност на групи, преселили се от светите земи... Душата е била строител на къщи на име Ерза Кент..."

Същото се казва и в едно друго тълкуване: „Преди това душата е била в Англия, когато дошли хората от светите земи. Душата била с една група, която била с част от охраната на храм в Ерусалим, която използвала външните дворове на храма за лични цели и дейности. Душата помогнала при установяването на олтарите, които отдавна са се разпаднали, въпреки това все още са останали доказателства - камъни, разположени във формата на двор, с вътрешен двор за тези, които търсели да научат за Господа." Виждаме, че в това тълкуване Кейси описва не само древния вид на храма, но и положението на руините, които са просъществували досега.

В друго тълкуване той казва: „Преди това виждаме, че душата е била в страната Англия при ранните преселвания на децата на Израел, които били събрани с дъщерите на Йезекия там, където сега е Самърленд, Сомърхил или Сомърсет. Там душата видяла груповата организация за запазване на принципите и истините на живия Бог..."

И накрая: „Преди това душата е била в страната Англия през тези периоди, когато там е било разпадането на племената на Израел. Душата е била внучка на царя Езекия и сред тези, които избягали с кораби, когато събитията подчинили останалите хора на персите. Тогава, душата била сред тези, които пристигнали и изградили центъра на традицията, както е показано в олтарите, построени близо до това, което сега е Солсбъри, Англия."

Всички тези тълкувания са правени за различни хора и то през един дълъг период от време. И въпреки това

информацията във всяко от тях съответства на сведенията във всички друга. Въпреки че това не може да бъде доказателство за верността на казаното, то все пак е достатъчно, за да подтикне човек към размисъл.

13 . ПРЕДЧУВСТВИЯ И ПРЕДСКАЗАНИЯ

Едгар Кейси със сигурност не се е смятал за пророк. И въпреки това за 43 години той е направил огромно количество предсказания, много от които вече са се сбъднали.

Техният обхват е неограничен. Те се разпростират от най-простото, намиращо се в края на физическото тълкуване на една жена, боледуваща от силна настинка: „Така - ще се оправи в четвъртък!", до цялостното и потресаващо предсказание, описващо огромните промени на планетата, които според него ще започнат през периода 1958-1998 г. Настинката на жената в четвъртък била напълно излекувана. А много от промените на земята, предсказани от Едгар Кейси, вече са забележими.

В архива на Кейси има достатъчно пророчества, за да се напише цяла книга за тях. За щастие тя е написана. Това е книгата от същата серия „Пророчествата на Едгар Кейси". И тъй като авторката Мери Елън Картър е свършила огромна работа по събирането и анализа на този материал, в тази глава няма да се задълбочаваме в тази материя.

Задачата ни е само да илюстрираме разностранността на този материал, като за целта си послужим само с няколко примера от тълкуванията на Кейси.

Индивидуални пророчества.

През 1934 г. на Кейси бил зададен въпросът - от психическа гледна точка възможно ли е да се предскажат точно отделни събития в бъдещия живот на даден човек.

Той отговорил: „Подобни неща. по-скоро трябва да се изграждат отвътре. И ако душата постигне подобен успех, чрез който тя вижда ближния си, тя ще го прехвърли в съществуването на тялото. Но да се каже, че това ще се

случи - това не може да се направи! Защото бащата, той самият, е дал на всяка душа част от себе си. Това, което душата прави с това знание, тези възможности или способности, зависи от волята на душата. Оттук дали това ще се прояви, или няма да се прояви - възможно е, брате мой, за всяка душа. Какво искаш да направиш с възможностите, които са ти били дадени и са ти дадени?"

От тези думи на Кейси виждаме, че всичко, което е казано от него относно бъдещето на даден човек, в никакъв случай не бива да се приема буквално като пророчество. В повечето случаи, а това се вижда в редица тълкувания, Кейси съобщава единствено личните качества и заложби, както ги вижда в подсъзнанието на индивида. Оттук нататък съдбата е в ръцете на всеки човек; той разполага със способностите и решава дали да оползотвори дадените му възможности. Ако в тълкуването се набляга върху определена област от живота на индивида, то е само за да го предпази от грешки или да го подтикне да обърне сериозно внимание на казаното. Въпреки всичко това, много пасажии от тълкуванията на живота изглеждат пророчески — а и времето е доказало правотата им. Причината за това се корени във факта, че повечето хора следват съветите от тълкуванията си или просто се развиват според заложбите си.

Когато, в едно физическо тълкуване се появи изразът: „Така ще се оправи в четвъртък!“, той означава единствено: „Това е най-доброто лечение за това тяло. Прилагайте го с вяра и с правилна душевна нагласа, и ще оздравеете.“ В повечето случаи, когато пациентът спазва точно инструкциите „пророчеството“ се сбъдва.

Срещнахме се с редица примери на подобни тълкувания в предишните глави, к трябва да кажем, че определена доза предсказание има в повечето физически тълкувания и в тези на живота. Досега обаче не сме се спирали специално, за да наблегнем върху факта, че сме изправени пред пророчество. Сега искаме да обърнем внимание точно на този елемент от тълкуванията с помощта на няколко интересни примера.

Тълкуването на Джон Маршал е правено, когато е бил само на 8 месеца. Дори при такъв млад обект Кейси е много точен при описанието на неговите възможности за развитие.

„Ние виждаме, че влиянията ще бъдат влияние на математическите пресмятания - казва той. - Особено по отношение на електрическата енергия.“ Родителите били посъветвани да осигурят на момчето-всички условия за развитие на интересите му към математиката и електроенергията. Така ще видим прекрасно духовно развитие на душата при сегашното появяване на земята...

Като заложби ще намерим в настоящата душа: способността да съчетава данни по начин, който ще е върхът на пръстите, в памет и математическа формула...

Така това, което душата ще може да постигне в сегашния земен живот, как да го направи: с точно ръководене през формиращите години душата ще развие заложбите на електрическите сили и тяхното използване по математически начин, както беше подчертано преди това..."

На 14-годишна възраст Джон Маршал, както разказва майка му, „пожелал да стане конструктор на самолети. Той започнал почасова работа в магазин за електроуреди.

Когато станал на 19, майка му изпратила писмо до АИП, в което съобщавала, че той работи във въздушнот-транспортен отряд като авиомеханик. Той също така посещавал вечерно училище.

Когато Джон станал на 29 години, майка му писала, че е станал съдружник в предприятие за електрически инсталации. Той много харесвал работата си и се чувствал добре.

Три години по-късно тя съобщила, че дори сега, на 32 години, Джон продължава да задълбочава способностите си. „Две вечери в седмицата той посещава занятия в колежа, като все още учи физика. Той трябва да чете всяка вечер, също така работи много. Сега той е инженер в производството. Смятам, че скоро ще се ожени..."

От цитираните писма на майката се вижда, че макар пътят на Джон Маршал да не е бил съвсем равен, той е успял да реализира способностите си. Наложило му се да се труди много, за да

разкрие потенциала, видян от Кейси, гот той се справил чудесно. Сега е женен с деца, преуспял в работата и живота.

Точно обратното показва животът на Питър Метсън, чието тълкуване е правено през 1944 г., когато е бил на 12 години. Кейси изказал редица предупреждения относно

но бъдещето му. „Правейки интерпретация на записите за тази душа тук, би било много лесно да ги разгледаме както в много песимистично, така и в много оптимистично настроение, защото има големи неприятности и големи препятствия. Но знайте, че и в двата случая поуката е в него. Защото тук е възможността за душата (докато не се правят сравнения, това ще бъдат положителни резултати) да бъде като Бетовен или Уайтиър, или. Джеси Джеймс или друга подобна личност! Защото душата е склонна да мисли за себе си по-добре, отколкото би трябвало, както беше казано. Това е, което представляват тези три индивиди. А как ще бъде използвано, зависи от самата душа."

Кейси съобщил, че Питър винаги ще има възможност да стане музикант, поет или писател, „когото малко хора превъзхождат. Или може до такава степен да желае да има собствен път, че душата ще бъде в състояние да пренебрегва всички във всяко отношение само защото така ще има собствен път".

Попитали Кейси, доколко момчето ще може да бъде контролирано, без да се травмира, и той отговорил: „Ние не искаме само да дадем на света истински индивид с огромни заложби, но и да помогнем на душата да се развие. Иначе ще дадем на света човек с изключителни заложби да вреди на другите."

Родителите на Питър положили всички усилия да следват съветите от тълкуването. Той бил изпратен в интернат, със строга дисциплина, като били потърсени професионалисти да помогнат за разбирането и насочването на неговия труден характер.

На 16-годишна възраст Питър загубил душевното си равновесие. Три години по-късно застрелял баща си и баба си, след което бил изпратен за няколко години в заведение за душевноболни.

През 1956 г., когато Питър бил на 24 години, майка му писала на АИП, че макар той все още да е в болнично заведение, тя гледа оптимистично на неговото бъдеще. „С изключение на едно влошаване, състоянието му постепенно се подобрява и аз се надявам, че той ще се оправи напълно..."

Ние в никакъв случай не искаме да кажем, че не е било направено достатъчно, за да бъде предотвратена

трагедията на Питър. Родителите му не са жалили нито усилия, нито средства, за да намерят необходимите специалисти, способни да помогнат на този млад мъж както преди, тъй и след като емоционалните му проблеми се трансформирали в изблици на насилие.

Писахме този случай с единствената цел да покажем способността на Кейси да предначертава бъдещия живот на човека, познавайки само неговите заложби и способности.

Пророчества по отношение на човешкото тяло

Филип Ендрюс страдал от силна форма на артрит, който засегнал гърба и краката му. При едно от многото тълкувания, посветени на заболяването, Кейси бил попитан дали предписаното лечение ще преустанови атрофията на левия крак и бедрото на Филип.

„То ще спре атрофията на мускулите в крайниците" - отговорил той.

„Ще може ли кракът да се възстанови отново?"

„Опитайте! — казал Кейси. — Струва си да се опита! Ще се възстанови, ако се лекува^ както е казано."

Това тълкуване е правено на 12 септември 1937 г. Точно един месец по-късно Филип писал на Едгар Кейси: „На първо място, в резултат на лечението, предписано ми в последното

тълкуване, настъпи незабавно подобрене. Кракът, който атрофираше бързо, започна да се възстановява и д-р Д. беше изненадан от това-."

Този случай определено не е изключение. Архивът на АИП съдържа огромно количество тълкувания, в които предсказаното подобрене настъпва, след като пациентът изпълнява точно лечението - елемент, чиято задължителност се подчертава във всички физически тълкувания.

Тези тълкувания, независимо дали са правени за отделни индивиди, или са посветени на по-обща проблеми (настинката например), съдържат множество предсказания. Някои от тях са дотолкова ненаатрапчиви, че нямаше да се забелязват, ако не се наблегне специално на тях.

Например Едгар Кейси препоръчва златото и различните негови съединения като лекарство за много различни болести.

Според него пясъкът на Вирджиния Бийч съдържа много златен хлорид и затова на болните от артрит пациенти той препоръчвал да лежат на плажа, като покриват с пясък болните места, и се пекаят на слънце. (Дядо ми беше един от тези пациенти и това лечение му помогна изключително много.)

Златният хлорид, казва Кейси в едно тълкуване, правено преди много години, е особено полезен при всяко състояние, „където има каквито и да е признаци, близки до ревматизма или до необходимостта да се поднови който и да е орган от системата, показващ увреждания в дейността си, разбирате ли?"

В същото тълкуване той продължава: „Много от състоянията, които съществуват в алкохолните стимуланти, които са приети от системата, които разрушават тъканите в централната част на тялото, разрушават тъканите във възпроизвеждащите сили в детеродната система, разрушават тъкани в други части на системата, дори в самия мозък, донасят различни болести за тялото; златото или среброто или двете, ще добавят или изградят отново - ще подновят както е било, в системата. Използвайте ги, защото те са добри."

В тълкуванията Кейси препоръчва златния хлорид като лекарство за редица болести, сред които са алкохолизмът, артритът, асимилацията, слепотата, ракът, проблемите с кръвообращението, жлезите, умствените увреждания, склерозата и т. н. В някои случаи той препоръчва да се вземе орално. В други се използва тъй нареченото външно вземане с помощта на вибриращ апарат, разработен според указания, дадени в тълкуванията, който по електрически път въвежда редица субстанции в тялото или както се описва в едно тълкуване, помага на определени елементи в тялото, като златото например, да се активизират.

Основната причина за тази широка употреба на златото, според тълкуванията, е способността му да възстановява тялото. Кейси казва, че то се използва като лекарство от много време.

Преди няколко години започнахме да научаваме за различните приложения на златото от казионната медицина. В една статия в „Сайънс Нюз Летър" от 3 октомври 1964 г. се съдържа информация, че за първи път опита-

ното върху хора и животни във вашингтонска болница лечение със злато се оказало ефективно при вредни сраствания и проблеми с кръвоносните съдове.

Според тази статия по същия начин успешно са лекувани и фрактури. „Й в някои случаи -се казва по-нататък - то може да замести копринените конци, като служи за външно покритие на хирургическите конци". (Копринените конци понякога предизвикват реакция на тъканите, което при златото не е забелязвано.)

Статията предизвика широк отзвук в медицинските среди. Оказа се, че солите на златото са били използвани и друг път за лечение на различни болести, особено на артрит. Те са били прилагани (макар и по Друг начин) като средство за предотвратяване на белези при едра шарка. Златно

фолио успешно е помагало за заздравяване и затваряне на спуквания на ушните тъпанчета, а златни плочки са служели за отстраняване на дефекти за черепа.

В броя от 5 септември 1965 г. във Вашингтонския „Съндей Стар“ четем: „Местни лекари са създали от златни листове много ефективна превръзка.

„Не знаем защо - казва един от тях, — но тя има изключителен ефект.“

Тя намалява болката и спира кръвотечението от рани, лекува силни изгаряния и други наранявания. Най-важното е, че тя видимо ускорява заздравянето на раните.

Лекарите твърдят, че големи рани, дълбоки колкото длан, в някои случаи започват да заздравяват след няколко дни. Пациенти, които по принцип се очаква да оздравеят след седмици или месеци в болнична обстановка, понякога могат да продължат работата си след кратко време, като това се дължи само на действието на златото.“

Статията продължава с описание на една хирургическа техника, разработена от д-р Джон П. Галахър и д-р Чарлз Ф. Гишакър и усъвършенствана при опити върху животни. Впоследствие д-р Галахър използвал този метод при лечението на едно 9-годишно момче със силни наранявания на главата, като по този начин му спасил живота.

За същата техника съобщава и изданието на американската асоциация на медиците. В статията се казва, че тя била използвана от редица хирурзи и други лекари.

Разказът в „Съндей Стар“ продължава с описание на изследванията, извършени в дома за възрастни „Хебрю“ във Вашингтон, където с голям успех лекували големи рани с тънки златни листове. Споменава се и за работата на д-р Наоми М. Канф, дерматолог, който постигнал „добри резултати при използването на златни листове за лечение на трудно заздравящи, дълбоки увреждания на кожата, причинени от наранявания, диабет и варикоза, протривания“.

Също там четем, че д-р Линууд Л. Рейфорд Джуниър от Вашингтон „използвал лечението със златни пластини при големи и болезнени изгаряния от втора степен. В най-тежките случаи изгарянията покривали 25 процента от тялото на пациента.

Рейнолдс твърди, че златото намалява силните болки и изсушава раните, което е доста трудно при пациентите с изгаряния.“

Той също така наблюдавал ускоряване на оздравителния процес.

Когато в тълкуванията на Кейси намираме описание на подобни лечителски методи, лесно разбираме колко примитивна и изостанала е „класическата медицина“. Едва ли в тези случаи можем да кажем, че информацията на Кейси е предсказание, но истината е, че той изпреварва медиците в много отношения с десетилетия. Кейси предлага във физическите тълкувания лекарства, които в повечето случаи не са произведение на химическата индустрия, а са растения или са вещества, които се срещат в природата. Затова можем да кажем, че Кейси лекува, връщайки се в миналото, т.е. тук сме изправени пред нещо като пророчество към „миналото“. На практика почти няма област от човешкото здраве, за която Кейси да не е предписал своите методи на лечение.

Добри такива обикновени методи за лечение като диетите по онова време са се смятали за невероятно прогресивни. Ние цитирахме такъв пример в една от предишните глави - на момче, болно от левкемия, Кейси препоръчва големи количества портокалов сок; спомнете си това, което Кейси казва за кафето и редица други примери. Между другото, когато говори за кафето, Кейси казва не само, че то е храна, ако се пие без сметана или мляко, но и че то вреди на храносмилането, ако се пие с

мляко или сметана. Това твърдение е изказвано отново и отново в тълкуванията на различни индивиди. За утвърдените схващания това е едно доста необичайно становище. Въпреки това в раздела „Неделно четиво“ на „Филаделфия Инкуайрър“ от 9 март 1958 г. намираме следната бележка: „Ако страдате от лошо храносмилане след пиене на кафе, то може да се дължи на сметаната. Учени от университета в Турку, Финландия, са установили, че причина

за стомашните проблеми е по-скоро кафето със сметана, отколкото чистото кафе."

Кейси често се обявява против безразборното приемане на изкуствени витамини, като обяснява, че те би трябвало да постъпват в организма посредством правилното хранене. Винаги когато предписва изкуствени витамини, той подчертава, че те трябва да се вземат само през предписания период и след това да се спрат, за да се предпази тялото от развиване на зависимост към тях. В противен случай системата ще престане да асимилира и обработва витамините, съдържащи се в каквато и да е храна. „Много по-добре е тези витамини да се произвеждат в тялото - обяснява той - чрез нормалното развитие, но не механично, защото природата е много по-точна от науката!"

Доста години след това, през февруари 1961 г. Американската асоциация на медиците публикува предупреждението: не прекалявайте с витамините на хапчета! Тяхното издание споделя във връзка с широко разпространеното вярване, че за здравето е необходимо вземане на голямо количество мултивитаминови хапчета: „Обратно, допълнителни витамини са нужни само при болезнени състояния, когато има нужда от тях." Според тази статия свръхупотребата на витамини може да доведе до загуба на апетит, раздразнителност, обрив и хипертрофия на черния дроб, стомашни проблеми.

На едно място Кейси казва за киселинно-алкалния баланс на тялото: „Свръхалкалността е много по-вредна от малката тенденция към киселинност."

В едно съобщение в бюлетина на националната здравна федерация от декември 1962 г. д-р Джордж А. Уидсън твърди, че в резултат от изследвания, направени на стотици пациенти в денвърската болница „Сгагърс Хи-ропратик Хоспитал" и потвърдени от неговия 45-годишен опит, той установил, че повечето болни имат високо алкално ниво, а не киселинно, както се смята по принцип. Той казва, че това е особено явно при хроничноболни пациенти.

Забележително е, че Кейси казва същото за човешката кръв 25 години преди това: „Няма състояние, съществуващо в тялото, чието отражение да не оставя следи в кръвта. Кръвният поток не само носи възстановяващите сили на тялото, той взема използваните сили и ги елиминира чрез собствените им канали в различни части на системата. Ние виждаме вените да носят червена кръв, бяла кръв и хормони. Те са разделени само от много малки частици, които действат като строители, пречистватели, разрушители или възстановяващи части на системата. Защото в кръвния поток винаги се вижда отражението или доказателството за състоянието, в което се намира физическото тяло. Ще дойде ден, когато ще може да се вземе капка кръв и по нея да се постави диагноза за всяко физическо тяло."

На 20 март 1958 г. в норфолкския „Вирджиниън пайлът" беше публикувана статия за изследвания, проведени от д-р Уинстън Прайс от болницата „Джон Хоп-кинс" в областта на диагностицирането, обхващащи и анализ на частици от кръвта. Там четем: „Това откритие може да означава, че в медицинска лаборатория може да бъде установена болестта на пациента - рак, туберкулоза или дори психически отклонения, като е достатъчен само анализът на кръвта."

На 16 февруари 1960 г. във вашингтонския „Дейли Нюз" се появи кратко описание на метод за изследване на кръв или малки количества тъкани, позволяващ да бъдат проучени наличните ензими,

С помощта на така наречения „зимограф" се казва във вестника, създателите му д-р Р; Л. Хантър и д-р С. Л. Маркест, работещи в Мичиганския университет и финансирани от Американското общество за борба с рака, се надяват, че ще е „възможно чрез наблюдение и анализ на ензимите в кръвта да се проследят промените, осъществили се в процеса на израстването от ембрион до възрастен човек".

Изследвайки химическите промени, съпътстващи различните болести, авторите се надяват, че след време ще

стане възможно да се откриват по този начин някои заболявания, може би дори и рак, и то преди да са се появили клиничните симптоми. Броят на „Бизнес Уик“ от 21 ноември 1964 г. разглежда същия проблем. Изданието съобщава, че д-р Джон Б. Хенри, професор по патология в нюйоркския медицински център в Сиракуза, в доклад пред американската колегия на клиничните патолози в Ню Йорк разгледал ролята на ензимите за диагностициране на заболявания.

Статията отбелязва, че от известно време е установено, че количеството на ензимите в кръвта и в другите телесни течности може да покаже ръста на смъртността или увреждането на клетките. Например при раковите заболявания понякога нивото на ензимите се покачва, а при някои други се понижава.

Д-р Хенри силно се надява, както пише в статията, че някой ден ще е възможно с помощта на някои лабораторни изследвания (Чензимни профили), съчетани с проби на кръвта, да се изработи метод, който ще позволява установяване на наличието на различни заболявания на организма.

Около година и половина преди това (9 март 1963 г.) „Бизнес Уик“ съобщава за създаването на нови методи за откриването на болестта на Уилсън, рядко заболяване, засягащо всички възрасти и определяно често като духовно или емоционално.

Тестът бил разработен в медицинския колеж „Алберт Айнщайн“ в Ню Йорк. В статията се казва, че лекарите твърдят, че открита навреме, болестта на Уилсън подлежи на лечение с лекарства, диети и психотерапия.

Тези изследвания, според статията, дават възможност да се установи наличието на тази болест, преди да са се появили каквито и да е клинични признаци. За целта е нужна единствено една капка кръв на пациента.

Разбира се, това са само няколко примера от всички, които се намират в архива на Кейси и засягат неговата способност да предсказва. След всичко казано дотук ни остава да се надяваме, че обикновената медицина по-скоро ще се обърне към богатото наследство на Кейси и ще се опита да приложи на практика неговите забележителни методи.

В това отношение най-лесно приложими изглеждат съветите на Кейси в областта на диетологията.

Той често споменава, че някои храни не бива да бъдат поглъщани заедно при едно хранене (например цитрусовите плодове или соковете и житни продукти). Освен това той добавя, че плодовете и зеленчуците се асимилират по-лесно от тялото, ако са комбинирани с желатин.

Още преди много години Кейси казва, че „боровинките съдържат съставка, която някой ден ще се използва правилно!“

Вероятно е крайно време медиците да се занимават сериозно с тези, а и с много други твърдения от тълкуванията на Кейси. Това при всички случаи не би им навредило.

Исторически предсказания .

Представете си за момент, че сега е 1934 г. Вие седите в малка стая и гледате лежащ на кушетката човек, който говори насън, като неговите думи се записват от стенограф. Представете си, че този човек току-що е казал, че вие някога преди повече от 28 000 г. сте живели в общество, което в много отношения е било по-развито от това, в което живеете сега. Което е още по-невероятно, спящият мъж твърди, че сте били „в страната Атлантида по времето на развитието на електрическите сили, които служели за транспортиране на товари от място на място; фотографиране от разстояние; разчитане на надписи през стени дори и от разстояние; преодоляване на самата гравитация; подготовка на кристала, ужасният мощен кристал, много от това донесло разрушението.“ Ще повярвате ли на този човек? Вероятно не. Дори може да си помислите, че той не е с разсъдъка си.

Можете да си го мислите до момента, когато по-късно сравните това, което Кейси е казал за вашия живот на легендарния континент Атлантида с тълкуванията за живота на други хора по

това време, и установите, че независимо от това, че тълкуванията са правени през различни години, всичко казано се съчетава в едно логично цяло. Хю Лий Кейси в предговора към „Спомени от Атлантида“* от Бдгар Ивънс Кейси се спира подробно на този въпрос. „Моят брат, който е автор на тази книга,

* Кейси, Е. Спомени от Атлантида. Астрала, С., 1994.

и аз знаем, че Едгар Кейси не е чел съчиненията на Платон, в които се говори за Атлантида, или пък каквито и да е други книги по този въпрос и че той, доколкото знаем, не е имал абсолютно никакви познания по тази тема. Дори този материал да е създаден от неговото подсъзнание или да е компилиран от различните книги и легенди по въпроса, смятаме, че това е един от най-впечатляващите примери за телепатично-ясновидско виждане на съществуващите книги и легенди и на съзнанието на хората, работещи по теорията за Атлантида. Както често сме казвали с брат ми, животът на Едгар Кейси щеше да е по-лесен, ако той никога не беше споменавал името Атлантида."

Въпреки това Кейси е говорел за Атлантида., От '2500-те тълкувания в архива на АИП най-малко 30 процента съдържат сведения за предишни прераждания на потъналия континент.

За съжаление, данните за Атлантида в архива съвсем-не са много. Причината е, че не са задавани много въпроси по тази тема и съответно Кейси рядко, без да бъде насочен специално, е говорил за това. Но имаме достатъчно информация, за да можем да сглобим хронологична картина на тази древна страна и хората, живеещи в нея.

Кейси твърди, че потъналата Атлантида била разположена между Мексиканския залив, от една страна, и Средиземнорието, от друга. Доказателства за съществуването на цивилизацията на Атлантида могат да бъдат намерени на Пиренеите и в Мароко и в Британски Хондурас, Юкатан и части от Америка, по-точно близо до Бимини и в Гълфстрийм.

Обобщено казано, 3-те отделни периода от историята на континента, описани от Кейси, са характерни с разрушаването на страната в края на всеки от тях: около 50 000 г. пр. н. е., около 28 000 г. пр. н. е. и последното, потопило континента изцяло под водата, между 10 500 и 10 000 г. пр. н. е. Последният период от около 7500 г. бил период на постепенно потъване, довело накрая до изчезването на Атлантида.

Хората, обитавали Атлантида, според Кейси, били от червената раса. През ноември 1932 г. в едно тълкуване помолили Кейси да се спре-на произхода на 5-те раси и

той отговорил, че те са се появили едновременно. Къде? „Както виждаме, тези от жълтата - пустиния в Гоби, бялата ~ Карпатите, червената - Атлантида и Америка, кафявата - Андите, черната - равнините и в Судан или в Африка."

В много от тълкуванията се описват преражданията през първия период, т. е. около 50 000 г. пр. н. е. По това време са се водили борби за надмощие между две групи: тези, които следвали Бога (Кейси ги нарича „деца на закона за единството") и тези, които носили злото (наречени „децата на дявола"). По всяка вероятност, войната между тях е довела до разрушаването на континента.

Относно това време Кейси казва в едно тълкуване: „Там били тези, които търсили изгода от използването на работещите с прилагането на материалните и духовните закони - божията мъдрост и духовните закони станали разрушителни. Защото, когато били подготвени уредите за движещите сили от лъчите на слънцето, за да бъдат използвани за корабите и електрическите сили, когато те били обърнати към земните елементи, се случил първият катаклизъм."

В друго тълкуване той казва: „В страната Атлантида през периода на първото разрушение или разделянето на страната душата помагала за подготовката на експлозивите или тези неща, които раздвижили огъня във вътрешните части на земята." ,

Възможно ли е около 50 000 г. пр. л. е. да е съществувала цивилизация, която е била толкова напреднала, че е използвала енергията на слънцето, при това вероятно за военни цели, и то със сила, достатъчна да причини вулканични изригвания? Възможно ли е?

За друг човек, живял през този период, Кейси казва, че той е бил в страната Атлантида непосредствено преди първото разрушение, когато там били използвани тези влияния, които сега отново, се откриват, които могат да се използват за подобрене на съобщенията, транспорта и т. н., но и да се превърнат в разрушителни сили." Това тълкуване е от май 1941 г. На 2 декември 1942 г. била завършена първата разработка за постоянно контролирано производство на атомна енергия.

Това не е изолиран случай. В течение на много години има редица тълкувания, съдържащи същата информация

- в различни варианти, разбира се. Ще цитираме извадка от едно тълкуване от 1933 г.: „В Атлантида душата присъствала на срещата на много представители от много страни, където те решавали как да се справят с огромните животни, пренаселили земята. Мненията били да се промени обстановката, подходяща за съществуването на животните. Това било осъществено с изпращането на смъртоносни лъчи или суперкосмически лъчи от различни централни инсталации. Тези лъчи ще бъдат открити през следващите 25 години." Когато попитали за датата на срещата, Кейси отговорил, че годината била 50 722 пр. н. е.

Като прибавим към 1933 г. 25 години, разбираме, че според Кейси откриването на тези лъчи трябва да е станало до 1958. През 1955 г. бе открит антипротонът. През 1957 г. бе направено още по-голямо откритие: антинеутрона. Така преди 1958 г. теоретично съществува възможността посредством съчетаване на антипротони с антинеутрони да се създаде антиматерия. Ако антиматерията влезе в контакт с обикновена материя, цялата ѝ маса ще се превърне в енергия, и то може би по-голяма от отделящата се при ядрени реакции.

Друго откритие през 1958 г. сякаш съответства на пророчеството в това тълкуване: създаването на мазер -съкращение на микровълнов усилвател със стимулирана емисия на излъчване. Усилването се получава вследствие на преминаването на енергията през кристал с определени магнитни свойства. Подаденият сигнал предизвиква освобождаване на енергия и от кристала излиза повече енергия, отколкото е постъпила.

Оттогава мазерите търпят постоянно развитие. Същото, важи и за лазерите - съкращение за светлинен усилвател със стимулирана емисия на излъчване, с други думи, оптически мазер. Той също бил открит през 1958г.

В редица тълкувания Кейси разказва за използването на кристали, които реално биха могли да бъдат мазери или лазери. Подобни уреди се споменават най-често във връзка с прераждания на Атлантида по време на втория лериод, завършващ с разрушението на страната през 28 000 г. пр. н. е., и по времето на третия период, завършващ с окончателното унищожаване на континента около 10 000 г. пр. н. е.

В едно тълкуване Кейси описва живота на Атлантида през втория период около 28 000 г. пр. н. е. по следния начин: „В страната Атлантида преди второто разрушение, когато там е било разделянето на островите, душата била сред тези, които интерпретирали посланията, получени през кристалите и огньовете, които били вечните огньове на природата. Новите развития във въздушния и морския транспорт не били непознати за душата, тъй като те са се развивали по това време."

Друг човек, според него, е бил на Атлантида, „когато там били тези дейности, които довели до втория катаклизъм на континента. Душата била това, което сега се нарича електроинженер; прилагала тези сили или влия- ния за въздушни апарати, кораби и това, което днес бихте

нарекли радио във вид на градивни или разрушителни сили".

За разлика от него друг индивид бил свързан „с тези, които работели с механични приспособления и тяхното приложение през този живот. И както виждаме, това е било време, когато там е имало много неща, за които не може да се мисли в сегашния живот".

През 1933 г. Кейси по-подробно описал технологичното развитие на индивида, като дал и точни сведения за конструкцията на сградата, в която се помещавал огненият пламък или кристалът, споменат по-горе. Според това тълкуване това е кристалът, който, след като чрез него била получена висока мощност, причинил втория катаклизъм на Атлантида, когато континентът се разцепил на острови, което пък вероятно е ускорило окончателното потъване.

Кейси казва по този въпрос: „Записките за начините на конструиране на кристала са на три места на земята, които днес са: в потъналата част на Атлантида, или Посейдония, където част от храмовете все още може да бъде открита под пластовете на това, което е създала през вековете водата - близо до мястото, известно като Бими-ни, до бреговете на Флорида: И на второ място в записките в храмовете, които са били в Египет, където душата по-късно е работила с други за запазване на записките, които били донесени от страната, където били държани. Също така на трето място записките били пренесени там, където сега е Юкатан, в Америка, където тези камъни (за които се знае малко) се намират сега - през последните няколко месеца са били открити.

В Юкатан се намира знакът на кристала. Нека да изясним това, защото така ще бъде намерен по-лесно. Защото той ще бъде донесен в Америка, Съединените щати. Една част от него, както виждаме, ще бъде изнесена в щатския музей на Пенсилвания. Друга част ще бъде занесена във Вашингтон, в мястото, където се пазят такива находки; или в Чикаго."

Кейси абсолютно точно отбелязва, че за тези камъни (или рисунките и гравюрите по тях) не се знае почти нищо. Дори те да са били открити през 1933 г., когато е правено тълкуването, те все още чакат археолога, който ще ги изследва и ще оцени тяхното значение.

Третото и последното разрушение на Атлантида или останалите от нея острови се състояло в периода между 10 500 и 10 000 г. пр. н. е. Едгар Ивънс Кейси предполага, че именно това е страната, за която говори Платон. Около половината от тълкуванията, в които се говори за Атлантида, разглеждат прераждания в този период. В тях се говори и за дейността в Древен Египет.

В тълкуванията се казва, че много от хората, избягали от потъващите острови, се преселили в Египет. Останалите се отправили към Пиренеите, Европа, Африка и Америка.

Вероятно Египет е мястото, където някой ден ще бъдат открити сведения за историята на Атлантида. Защото, както казва Кейси, копия от всички важни документи и записки, описващи загубения континент и цивилизацията му, били отнесени в Египет от преселниците атланци и прибрани в залата на записите, която представлява малък паметник или пирамида, намираща се между дясната лапа на сфинкса и Нил. В помещението, според Кейси, се намират и телата на много от атланците, донесли тези материали в Египет, както и много предмети, доказващи съществуването на Атлантида. Когато залата на записите бъде открита, се казва в едно тълкуване, там ще бъдат намерени и музикални инструменти, украшения и предмети от олтара на храма по онова време, плочки с гравюри, хирургически инструменти и лекарства, украшения, камъни и дрехи. Единственото, което трябва да направим, е да намерим залата на записите!

В едно тълкуване Кейси казва, че няма да ни се наложи да чакаме дълго доказателство за съществуването на този мистериозен континент. На 28 юни 1940 г. Кейси казва: „Посейдония ще е сред първите части на Атлантида, които ще изплуват отново. Очаквайте това да стане в скоро време. Тогава ще бъде открит и вторият от 3-те храма, пазещи тайните на Атлантида."

Другата възможност за разгадаване на мистериите е Юкатан. Там, казва Кейси в едно тълкуване от 1933 г., „ще бъде намерен храмът на Илтар — третото място, където все още могат да бъдат открити надписи от Атлантида." (В тълкуването се казва, че хората пристигнали от потъващия континент не само с кораби, но и по въздуха!) На друго място Кейси описва съдбата на групата от Илтар: „Тези в Юкатан, тези в съседните страни, като се започне от Илтар, постепенно загубили дейността си след поколенията и се присъединили към хората, наречени строителите на гробници."

Според Кейси има още много неразкрити тайни в голямата пирамида на Гиза, която е най-старата в Египет и е най-близко разположената до Нил. Предполага се, че е строена около 2885 г. пр. н. е. Кейси отче твърди, че тя е строена през 100-те години между 10 490 и 10 390 г. пр. н. е. По същото време според него е изграден и Сфинксът.

Сведения за тяхното построяване намираме в тълкуванията на един човек, който, според Кейси, е участвал в изграждането на Сфинкса. Когато монументите били издигнати в равнините на това, което сега се нарича пирамидата на Гиза, тази душа строила, полагала основите. По-точно надзиравала работата, създавала геометричната му позиция по отношение на тези постройки, които били издигнати във връзка със Сфинкса. Данните, отнасящи се до това, могат да бъдат намерени в основата на Сфинкса. Душата била с тази династия... когато било започнато построяването на тези сгради. Това извежда, започвайки от Сфинкса, в канали, и в ъгъла към Гиза може да бъде намерена формулата как е правено това, в исторически план..."

Информация за Сфинкса, казва Кейси ще бъде намерена „в основата на предната лява лапа или крак, на легналото животно, в долната част на основата. Не в

подземния канал - който бил направен от управляващия много години, много векове по-късно - а в истинската основа, или това, което днес би се наричало ъглов камък..."

В пирамидата на Гиза, казва той, ще бъде намерена цялата информация за огромния напредък в Древен Египет, последвал преселението на атлантите, които били много по-развити. Но това не било всичко. Информацията в Гиза не се отнася само до древен Египет, тя съдържа цялата история на човечеството от това време до 1958 г., когато според Кейси започва период, през който ще е смяната на позицията на земята и завръщането на великия Посветен в тази и друга страна за осъществяване на написаните там пророчества.

„Всички промени, случили се в религиозната мисъл на света са показани там: във вариантите, с които е достигнато преминаването през тях, от основата към върха -или към отворения паметник и върха. Тези промени са отбелязани и с налагане и с цветове и посоката на обръщането."

В тълкуванията Кейси често нарича голямата пирамида „Пирамидата на разбирането". Според него „тя е изпълнявала функция на храм за посвещаване чрез левитация, посредством тези универсални сили и закони на природата, които карали желязото да плува". Тази „къща на посвещаването", както я нарича Кейси, е била използвана от хора, отдали се на служба на тайнствата на мистериозната египетска религия. Там жреците давали обетите си, преди да се посветят на службата на Бога. Следователно, пирамидата е служила за много по-възвишени цели, отколкото погребалните, които се смята, че са били единствените.

В голямата пирамида, се казва в тълкуванията, се намира каменен надпис, съдържащ историята и развитието на хората от времето на царя Араарт и висшия жрец Ра (самият Кейси през време на прераждането си в Египет, известен още и под името Ра Па- та до края на сегашния земен цикъл (1998 г.).

Този надпис е направен на езика на геометрията, математиката и астрономията, както и с помощта на символистичната употреба на различни видове камъни. Краят на цикъла се характеризира с нова смяна на

земната позиция (най-вероятно това ще е смяна на земните полюси) и със завръщането на великия посветен като връх на пророчеството. Всички промени, които са настъпили и ще настъпят, казва Кейси, са отразени там от основата до върха на пирамидата. Те са означени с гравюра и с камъни според тяхното оцветяване и чрез посоката, в която са положени. Така, според Кейси, истинското послание в голямата пирамида е кодирано. Неоткрити помещения отдавна няма.

В по-малката пирамида, наречена залата на записите, която все още е покрита от пясъците, се намира тайна стая. Тълкуванията я описват като подземие, покрито с метал, където се съхранява пророчеството за периода от 1958 до 1998 г.

Какво ни предстои?

В първата глава на тази книга споменахме някои от предсказанията на Кейси, чиято правдивост времето е доказало. Тази тема цялостно е разгледана в други книги задно с пророчествата, посветени на бъдещето: „Едгар Кейси - спящият пророк" на Джес Стърн и „Пророчествата на Едгар Кейси" от Мери Елън Картьър.

Напълно естествено е, че най-голямо обществено внимание привлякоха предсказанията на Кейси, отнасящи се до земните промени, особено за периода 1958 - 1998 г.

Тези пророчества са потресаващи и ако наистина се сбъднат, ще засегнат огромно количество хора.

Аз смятам, че е необходимо да им се отдели повече внимание, защото е напълно възможно Кейси да ги е направил с цел да предупреди човечеството, да го накара да промени пътищата си и така да предотврати катаклизмите.

Въпреки това не смятам да ги изброявам тук. Първо, те са предмет на други книги, а на това място едва ли има възможност, да бъдем изчерпателни по въпроса. Затова бих препоръчал на читателя да се запознае с по-горе цитираните книги, както и с изданието „Земни промени" на АИП.

Тук искам да изразя едно само свое наблюдение. Предсказанието на Кейси за бъдещето разрушаване на Лос Анджелис, Сан Франциско и Ню Йорк ме притесни

особено много, тъй като аз живея само на няколко мили южно от Сан Франциско. Дори известните научни факти показват, че живеейки на ръба на една от най-активните земетръсни зони в Америка, Сан Андреас, шансовете ми да попадна в центъра на огромното разрушение, което според Кейси ще се осъществи от 1958 г. до 1998 г., са особено големи. Геолозите посочват, че имайки предвид многото земетресения в района, трябва да се очаква ново, което може да стане както след 10 години, така и след 10 минути. Въпреки това точно в тази зона продължават да се строят огромни сгради, заводи, училища и инсталации и то точно по земетръсната линия. Едва ли ще е нужно някой специалист да ми обяснява, че живея върху бомба със закъснител. При всички случаи първата ми реакция, след като прочетох пророчеството на Кейси, беше да обмисля възможността за изселване. И аз мислих много дълго по този въпрос.

И тогава разорах, че всъщност ме притеснява не мисълта за внезапната смърт, а представата, че домът ми и въобще всичко ще бъде разрушено и че аз трябва да започна всичко отначало.

Това е неприятна мисъл, защото тя се опира на един човешки недостатък, който Кейси неуморно бичува в тълкуванията си: тенденцията да смятаме материалната страна на живота за по-важна от духовната. На едно място Кейси казва: „Така тези преживявания, които разбиха надеждите, които донесоха разочарования, които създадоха периоди, когато изглеждаше, че много малко или нищо е останало в материалния живот - ако те бяха използвани като стъпала, а не като повод за възмущение, за обвинение на останалите, за недоволство, ние смятаме, че те щяха да се превърнат в полезен опит, който може да отведе човека в тих и мирен приют."

14. СЪНИЩАТА

От 14 000-те тълкувания в архива на Кейси най-малко 1000 по някакъв начин засягат най-интимната дейност на човешкото съзнание: сънищата. ,

Някои от тези тълкувания са създадени, за да допълнят познанията ни за това, което се случва след заспиване. Друга пък са правени с цел да се интерпретират сънищата. И накрая, малка част от тях са посветени на разглеждане на сънищата на самия Бдгар Кейси.

За първи път Кейси се спира на този въпрос през октомври 1923 г. „Както в съня тези сили на подсъзнанието, като се съотнесат с този сън, оформят това, което е свързано с различните фази на индивида, дават на индивида по-добро разбиране на самия себе си, когато са правилно интерпретирани или правилно отговорени.

Не забравяйте, че беше казано точно, че Съзателят, боговете и Богът на вселената говорят на хората чрез самата им индивидуалност. Човек се доближава до по-интимни състояния в полето на вътрешното „аз“, когато съзнанието си почива в сън или дрямка, по което време се обмислят повечето от вътрешните сили и се изучават от индивида, а не от някой друг. Работа на всеки индивид е, ако иска да се учи, да се покаже готов (пред Господ, своя Създател) да разбере индивидуалното си състояние, собственото си място по отношение на другите, личностните си изяви, чрез получаване на послания от самите по-висши сили (посредством сънищата).

До този момент - сегашната 1923 г. - не се вярва достатъчно на сънищата; за най-доброто развитие на човешкото семейство трябва да се обърне по-голямо внимание на познанието за подсъзнателната душа или духовния свят."

Вероятно на това място е необходимо да опишем човешкия духовен път, какъвто е показан в тълкуванията. Съзнанието, казва Кейси, е онова, което се занимава с дейността на физическото тяло. Подсъзнанието е душата. Тълкуванията казват, че колкото повече свобода се даде на подсъзнанието, толкова по-полезно и творчески ще функционира то. Суперсъзнанието, термин, който разяри редица ограничени хора на науката, е съзнанието на духа, тази част от нас, която е във връзка с божии сили.

Малко след като Кейси през 1923 г. е направил серията тълкувания, посветени на сънищата, няколко души, запознати добре с работата му, започнали да записват сънищата си с молба за интерпретация. Това довело до интересно откритие: оказало се възможно посредством

концентрация и упражнения да се увеличи степента на съзнателно възприемане на сънищата, както и да се развие способността те да бъдат запамятавани до момента на записването им. Тези сънища и интерпретациите им били изследвани внимателно и с помощта на необикновената лаборатория — спящия Кейси - била получена много интересна информация.

През 1932 г. Кейси бил помолен в едно тълкуване „да опише ясно и последователно материала, който може да бъде предоставен на обществеността, като обяснение на това, което се случва в съзнанието, подсъзнанието и духовните сили на човека, когато той се намира в състояние на сън."

Последвал следният отговор: „Да, въпреки че е писано и говорено много по въпроса за човека в така нареченото състояние сън, едва наскоро се предприеха опити да се контролира то или да се изгради някаква определена представа за това, което създава състояния в подсъзнанието, съзнанието и свръхнормалното съзнание. Опитите са били да се създаде - или да се определи това, което създава вида сънища, които има индивидът.

За някои съзнания подобни опити могат да определят въпроси, отговарящи на представите на психиатрите или психоаналитиците. Подобни опити могат да опровергават или да потвърдят стойността на подобни представи в изучаването на определени видове душевни болести на индивидите. Дори малка част от това може да се нарече истински анализ на това, което наистина се случва с тялото - както физическото, така и духовното, подсъзна-телното-и душевното, когато

то се изгуби в тази почивка. Това със сигурност са определени състояния, които обхващат физиката, съзнанието и подсъзнанието, както и духовните сили на тялото."

Тълкуването е правено през 30-те години, т. е. много преди да бъдат започнати (едва преди няколко десетилетия) изследванията на съня и сънищата. Това стана възможно едва след като електрониката и техниката достигнаха определено ниво.

Опитите, за които говори Кейси, е възможно да са свързани с работата на един от пионерите в областта на изследването на съня, д-р Натаниел Клейтман, професор по психология в Чикагския университет, който започнал

да се занимава с тези проблеми по същото време, когато е правено тълкуването. За разлика от Кейси обаче, д-р Клейтман разглеждал въпроса само от физиологична гледна точка, като наблюдавал единствено физиологичните процеси, съпътстващи съня. Ще минат още 20 години, докато Клейтман открие наличието на физиологични промени, съпътстващи сънуването. Тогава той открил, че очите на всички хора продължават да трептят зад клепачите," след като не се наблюдават никакви признаци на съзнателна дейност. Именно на тази основа се градили по-нататъшните проучвания на въпроса, като впоследствие се стигнало до извода, че всеки човек сънува.

За една обикновена нощ човек сънува 4.или 5 сънища, като първият започва около 90 минути след засипването. Първите сънища, за разлика от последващите, са кратки. Трептенето на очите, наречено бързи очни движения, отговаря на периодите на сънуване. Макар че външно тялото изглежда напълно спокойно, сънуването е причина за сериозно активизиране на физиката - променя се ритъмът на сърцето, дишането, отделянето на хормони и стомашни сокове и т. н. Дейността на мозъка се усилва чувствително, като на моменти и по-активно дори и в будно състояние (например по време на гледане на телевизия). Температурата на мозъка се покачва незначително, степента на метаболизма в мозъка говори за големите количества енергия, които се изразходват по време на сънуването.

Ясно е, че това са физическите белези на този процес. Те обаче са много важни, защото могат да доведат до приемането от науката на принципите, очертани от Кейси преди много години — най-вече значимостта на сънуването и неговата обвързаност с шестото чувство!

В различни части от тълкувания от 1923 г. Кейси казва следното по този въпрос:

„Първо, можем да кажем, сънят е сянка на това прекъсване в земния живот - това състояние, наречено смърт. Защото физическото съзнание прекъсва връзката си със съществуващите състояния, запазени като свойства на физическата част от характеристиките на въображаемите или подсъзнателните или несъзнателните сили на това тяло. Така при нормален сън (сега разглеждаме от

физическа гледна точка) сетивата са нащрек, така да се каже, така че слуховите сили са тези, които са най-възприемчиви..."

Така виждаме, че там са тези, който обикновено се наричат четирите други сетива, действащи независимо едно от друго, но координирани във възприятието на физическото тяло.

Тези четири в състояние на сън или отдах, или почивка, или напускане (и когато е причинено от някакво влияние отвън), не са в течение на това, което е станало с индивида, който спи..."

Когато сетивата за вкус, мирис, допир и зрение си „почиват", казват тълкуванията, слухът се отделя от тях. Слуховото възприятие по време на сън остава да функционира на мястото на останалите пет, действащи в будно състояние, и дори нещо повече - в това състояние се проявява шестото чувство, което е причина за осъществяването на съвсем различен вид дейност от организма.

Тази дейност е описана от Кейси в едно друго тълкуване: „Във всеки индивид има една

активна сила, която функционира като сетиво, когато физическото тяло спи или си почива. Ние ще опишем функциите на това нещо, което избрахме да наричаме шесто чувство. Тази активност на шестото чувство е подтикващата сила или мощ на другата същност. Коя друга същност? Тази, която е построена от човека, тялото или душата по време на целия ѝ живот в материалния и космическия свят, разбирате ли? Това може да бъде наречено дарба на душата - тяло."

По-нататък Кейси се спира по-подробно на този въпрос. Сънят е този период от време, когато душата оглежда това, което е извършила от единия период на сън до другия; прави сравнения, които обхващат самия живот, неговата същност...

В съня всички неща стават възможни. Някой вижда, че лети в космоса или че е преследван... от много съставни части, което прави сравнение с това, което е построено от самата душа на самото тяло".

Сред тези, които носили описания на сънищата си на спящия Кейси за интерпретация, имало и няколко души с развити психически способности, дори с пророческа дарба, проявила се в сънищата им.

Един често цитиран случай е този на една млада жена, която малко след сватбата си започнала да сънува раждането на умствено недоразвито бебе. Интерпретирайки съня, Кейси казал, че е напълно възможно това да е предупреждение за събития, които предстоят. Детето, което се родило две години по-късно, изглеждало напълно здраво и съвсем нормално. Въпреки това на 25-годишна възраст той постъпил в психиатрична клиника.

Ако това беше изолиран случай в живота на тази млада жена, ние бихме могли да приемем, че става въпрос за обикновено съвпадение или че събитията са резултат от семейните проблеми, развода и всичко случило се в семейния ѝ живот, още повече че синът ѝ определено бил повлиян от всичко това. Трябва обаче да отбележим, че тя има около 85 сънища, интерпретирани от Кейси през периода 1925 -1930 г. и една немалка част от тях показва телепатични и дори пророчески способности.

Например през декември 1926 г. тя разказва свой сън, в който нейната приятелка Еми се самоубива. Кейси интерпретира съня по следния начин: „Това показва за душата, чрез връзката на духовните сили на съзнанието на тялото и тези на съзнанието на тялото на Еми, че подобни състояния са преминали през това съзнание -или намерение за подобно състояние, разбирате ли? Те са преминали."

Сънуващата не е имала връзка с Еми от няколко години. Тогава тя писала и научила, че Еми около времето на съня е имала намерение да се самоубие, но впоследствие е преодоляла тази криза.

Кейси бил помолен да обясни как информацията, отнасяща се до Еми, се е появила в съня. В отговор той на първо място описал различните видове сънища: кошмари, причинени от физически дискомфорт, символични сънища, решаващи проблеми сънища и психически сънища. Сънят, в който се появява Еми, според Кейси е психически. Той обяснил: „От друга страна има връзка между духовностите или подсъзнанията на хората, поради което е постигната психически или духовно връзка на индивидуалните идеи или духовните впечатления, които донасят от едно подсъзнание на друго съществуващите в момента състояния, директно или индиректно, разбирате ли?"

Затова намираме видения от миналото, видения от настоящето и видения от бъдещето. Защото за подсъзнанието няма минало и бъдеще - всичко е настояще. Това трябва добре да се помни по отношение на информацията, която може да бъде получена от подобни източници."

В книгата на АИП „Сънищата: език на подсъзнанието" е включена статия на Том Кларк, в която той описва резултатите от своите изследвания на 91 интерпретации на сънища на

Кейси от самия него, създадени между януари 1925 г. и февруари 1940 г. В тези тълкувания се съдържат редица важни неща.

На първо място сред тях са и 11 сънища, „видени“ от Кейси, докато той се намирал в състояние на изкуствено предизвикан сън, необходим за създаването на тълкувания за други хора! Почти е невъзможно да се възприеме сложността на тази ситуация, тъй като това са случаи, когато Кейси правителкуване за някого, който се намира в Ню Йорк например, в дома си във Вирджиния Бийч и изведнъж разбира, че едновременно с получаването на информацията, търсена посредством тълкуването, той вижда и свои сънища! Още по-учудващо е, че той впоследствие си спомня съня си, но обикновено няма понятие за самото тълкуване, което току-що е направил.

Трудно е да си представим, че човек с такива необикновени способности като Кейси би имал трудности при възприемането на посланията, получени в тълкуванията. След като изследвал ранни тълкувания на Кейси, в които той интерпретира собствените си сънища, мистър Кларк казва: „Имайки пред вид ранните интерпретации на сънища (1925-г. — 1930 г.) можем да кажем, че Кейси е преживявал тежка борба със самия себе си. Той е разбирал, че това, което говори чрез него, е от божествен произход, а и сънищата му показвали, че е избран човек. За него е бил голям проблем да заживее с тази мисъл и да възприеме в съзнателния си живот божествените принципи. Веднъж, неговият източник на информация, когато бил помолен да интерпретира един сън, отказал да направи това, защото както казал, в миналото, във връзка с определени сънища, които били интерпретирани, Едгар Кейси бил пренебрегнал поуката и не правил нищо в живота си, за да промени или да подобри положението. В такива случаи дори и тези сили се

отнасяли твърде критично към него. В някои отношения, които очевидно са били от значение, той е бил слаб човек, както и повечето от нас.

„След 1932 г. съдържанието на сънищата започнало да се променя. Предоставените за интерпретация от източника на информация няколко сънища донесли силна промяна в духовното му развитие. Конфликтите и съмненията били преодоляни и той все по-ясно разбирал значението, смисъла и истинността на информацията, преминаваща през него.”

Това определено може да послужи за илюстрация на принципа, че всеки индивид, тръгнал по този път, рано или късно ще бъде възнаграден с частица от истината за своите старания. Още повече сънищата могат да имат и съвсем практическо значение за отделния човек.

Но след като около нас няма човек като Кейси, какъв шанс бихме имали да разбираме сънищата си? Нашата първа задача ще бъде да ги възприемем съзнателно.

Експериментите, проведени преди години от АИП с група доброволци показали, че това може да се достигне по-лесно, отколкото изглежда на пръв поглед. Хората, които през първата седмица твърдели, че не сънуват въобще, през 3-тата седмица описвали не само видовете сънища, предизвикани от физическото им състояние и обкръжението, но и тези, в които се срещали и психически влияния.

Говорейки преди няколко месеца по този въпрос с Хю Лин Кейси, споделих с него моя не съвсем, обичаен проблем. Аз му обясних, че през нощта виждам сънища, но по принцип не мога да ги запазя в паметта си след събуждането (дълъг и сложен за мен процес), така че да имам възможност да ги анализирам.

Той ми предложи да постъпя, както и хората, подложили се на гореспоменатия експеримент - да сложа лист и химикалка на горното шкафче и да свикна да записвам сънищата си още преди да съм се събудила напълно. Тогава аз казах, че съзнанието ми се събужда преди тялото ми, така че за времето, което ще ми е необходимо да раздвижа ръката си и да запиша съня си, аз вероятно ще съм го забравила. Тогава той ми предложи нещо съвсем просто и логично: да поставя до леглото си касетофон. Така и постъпих, макар че в началото се

чувствах малко глупаво. Първите опити донесоха предимно безсмислици, но само след десет дена аз вече се справих добре с тази задача. Тогава направих следващата крачка: просто прехвърлих съня в съзнанието си и така открих, че като си мислех по този начин за съня, успях да го запомня.

Бях поразена от количеството пророчески сънища, които сънувах през следващите няколко месеца - някои от тях съвсем лични, други с национална или международна насоченост. Също така успях да реша някои сложни проблеми, като преди заспиване си казвах, че те трябва да бъдат „преодолени“ през нощта, докато „си почивах“.

Така осъществих и втория съвет на Хю Лин Кейси. А той беше - няколко пъти преди да заспя да си казвам: „Ще мога да си спомня това, което сънувам. Без съмнение, това е наистина толкова лесно, колкото изглежда. Защото въпросът е преди всичко съзнанието да възприеме мисълта, че сънят е важен и че той трябва да се възпроизведе впоследствие.“

Но вече следва друг проблем — след като познаваме сънищата си, как можем да разберем тяхното значение? Тук нещата стават доста по-сложни, но далеч не са неосъществими. Много от сънищата могат да се обяснят с физически състояния (на тялото или обкръжението; също така със събития от личния живот на човека, които продължават да се развиват и насън. Вероятно повечето от сънищата спадат към тези две категории.

Трета група сънища са наситени със символизъм и за тяхното разбиране е необходимо да познаваме значението на символите. Трябва да знаем обаче, че не всеки символ има еднакво значение за всички хора - въпреки това, когато това значение се установи за даден индивид, то рядко се променя.

Намиращият се по-долу списък не е предназначен да се използва от всички, а по-скоро смисълът му е да покаже групите символистични значения. Това са само най-универсалните символи, взети от тълкуванията на Кейси:

Вода - извор на живота, духовност, подсъзнание;

Лодка - пътуване, движение, промяна;

Експлозия - неуредици;

Огън - гняв, пречистване, разрушение;

Определен човек — означава това, което сънуващият изпитва към този човек;

Дрехи - начин, по който сънуващият бива възприеман от околните;

Животни - представляват фази от живота, в зависимост от които човек има различно отношение към видените животни. В тази област трябва да се вземат особено под внимание универсалната, историческата и расовата страна на нещата. Например, бикът, безполовата човешка фигура, лъвът и соколът за много хора могат да символизират 4-те долни жизнени центъра на тялото — сексуалните жлези, клетките на Лидиг, адреналите и тимуса в дадената последователност. Змията е символ и на мъдростта и на сексуалността. Когато се покачва към по-високите центрове в главата, тя е символ на мъдростта.

Риба - Христос, християнски, духовна храна;

Мъртви листа - телесна слабост;

Кал, тиня, гъсти бурени - това, което трябва да се изчисти; Голота — отворен за критика, на показ.

Този списък би могъл да послужи само като изходна позиция. Човекът, който няколко пъти записва сънищата си, ще забележи конкретизиране на символите. Много от тях ще се появят по такъв начин, че значението им бързо ще бъде разбрано - така че всеки може да си състави собствен списък.

Дори и да не последва съветите ни, всеки човек може да се опита да се вслуша в това, което му казва подсъзнанието - посредством езика на сънищата.

Именно сънищата са нашият естествен и здрав мост към тази част от съзнанието, която не се проявява явно в делничния живот. Те могат да ни кажат много за нашите емоции, физическото ни здраве, способностите и неуспехите, и дори след по-дълга и упорита практика - много важни неща за психическите и духовни характеристики на същността ни.

15. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Аз съм израсла във Вирджиния Бийч и та точно през годините, когато Кейси живя и работи там. Тогава мислех, че го познавам. Но го опознах истински едва след като изследвах неговите тълкувания.

Този скромен и сдържан човек, който беше мой приятел и съсед, е само част от тази история точно както и тази книга е само част от нея. Аз го познавах от детските ми години, но въпреки това знаех, че той е способен на странни и чудни неща, когато заспи. Но не това беше човекът, когото виждах всеки ден. „Обикновеният“ Кейси отглеждаше най-големите и сочни ягоди, които съм виждала, и вероятно най-сладките, които съм опитвала. За мен той беше много спокоен човек и затова преди няколко години бях силно изненадана, когато научих, че той на моменти е бил силно избухлив. Това сигурно е причиня-, вало повече неприятности на него, отколкото на околните, тъй като почти нямаше хора, които да са ставали свидетели на тази негова черта на характера. Той беше много слаб, често се усмихваше и имаше дарба да общува с децата, каквато се среща рядко.

Бях твърде малка, за да разбера дълбочината на този човек и същността на това, което той казваше насън. Аз . знаех обаче, че С тълкуванията си той може да лекува болни хора, тъй като подобни неща се случваха и с членове на моето семейство. Тогава мислех, че той не предсказва съдбите на хората, но не бях достатъчно зряла, за да разбера, че ако се бях съгласила да ми се направи тълкуване на живота, когато ми беше предложено, вероятно щях да намеря признанието си още преди да стана на 36 години, а сигурно и щях да избягна и най-тежките грешки в живота си или поне щях да знам защо съм ги направила.

И тъй като нямам собствено тълкуване, на мен ми се налага да търся поуки, изследвайки тълкуванията на други хора. Аз имах огромна полза от тази работа, а за удоволствието въобще няма нужда да се споменава.

Сериозното проучване на тълкуванията ми помогна да

възприема тяхната концепция за човешкото тяло, дух и душа и така да напредна в разбирането си за предназначението на човека на земята. Вникването в схващанията и философията на Кейси ме накара да изпитвам по-голямо уважение към този невероятен феномен.

Сега след като погледна огромното количество тълкувания, които съм изследвала за създаването на тази книга, като много не успях да включа в съдържанието поради липса на място, ми се струва, че само в тях има достатъчно материал, за да се занимават с него стотици години стотици изследователи. Още повече - в тълкуванията се намират отговорите на хиляди въпроси, свързани с функционирането на човешкото тяло и съзнание. Именно затова смятам, че е наш дълг да продължим задълбоченото изследване на този материал.

Макар много от методите за лечение на Кейси да изглеждат странни според днешните разбирания, аз смятам, че едва ли би могло да се опише с думи ползата за медицината, ако те бъдат правилно приложени на практика. Излишно е да си припомним, че медицината е безпомощна пред редица заболявания, указания за чието лечение могат да бъдат намерени в тълкуванията. Но това не се отнася само до физическите заболявания. Може би и психиатрите биха се превърнали в истински лекари, ако признаеха, че човек е живял на земята и преди този живот и това сериозно се отразява на цялата му същност.

Като дете често чувах думите: „Първо за неколцина, после за всички!“ във връзка с работата на Кейси. Този цитат от едно тълкуване при всички случаи иска да покаже, че значението на

тълкуванията ще нараства постепенно, от отделния човек до обществото. Аз разбирах тази мисъл или поне смятах, че я разбирам.

В същото време бях учудена, че толкова много хора смятаха Кейси за странен човек, който върши странни неща и казваха, че не вярват на това, което чуват за него. Бях чувала за хора, които идват при него и то по няколко пъти само за да го изобличат като измамник. Знам обаче, че тези хора винаги си тръгваха с думи от рода на: „Не знам какво точно прави той, но то определено дава резултат!"

Сега от гледна точка на моята по-напреднала възраст, ми се струва, че разбирам тези неща малко пр-добре. Аз

все така недоумявам защо толкова много хора на науката се опитват да попречат на изследването на психическите феномени и на работата на Кейси в частност, тъй като на мен ми се струва, че би трябвало да се отнасяме сериозно към всичко дори когато не можем да го разберем. Най-малкото, защото тези неща съществуват независимо от нас и шилето отношение към тях.

Аз често се питам, защо човек като Кейси се е появил в нашия, а не в следващия век, когато хората вероятно ще са по-склонни да разберат и използват тази информация. Но когато сега се вглеждам в човека с всички негови недостатъци и го сравнявам с идеала, който е описан в тълкуванията, все повече си мисля, че ако има въобще земен век, който да е подходящ за Кейси, то това е нашият. Защото именно сега ние най-много се нуждаем от съветите на Кейси. Задачата на днешния човек е да разбере смисъла на съществуването си и неговите истински принципи. Иначе следващ век няма да има.

Ненапразно тълкуванията са насочени към отделния индивид. Тяхната цел е да му помогнат да разбере себе си, отношението си към ближните и към живота. Негов шанс е да открие причината за своя живот и да намери съдбата на предопределението си с божията помощ.

Именно в нашето време на технокрация, роботизация, политизация и меркантилизъм е добре да си спомним кои сме, къде живеем и къде трябва да отидем, ако искаме да избегнем гибелта. Но нека не забравяме, че всичко, което прави всеки от нас, влияе на съдбата на човечеството.